குறள்

(அறத்துப்பால்)

வெள்ளுரை : புத்துரை

இராமாநுச கவிராயர்

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

[illegible]

1840

THE

CURAL

OF

TIRUVALLUVAR,

FIRST PART;

WITH THE COMMENTARY

OF

PARIMELARAGAR,

AN AMPLIFICATION OF THAT COMMENTARY

BY

RAMANUJA CAVI-RAYAR,

AND AN ENGLISH TRANSLATION OF THE TEXT,

BY

THE REV. W. H. DREW,

MISSIONARY.

MADRAS:

AMERICAN MISSION PRESS, REUBEN TWIGG, PRINTER

1840.

இதஜவ்

திருவள்ளுவர் செய்த

குறளின்

அறப்பாவில்

இல்லறம்—உ௰௪—அதிகாரமும்

அவற்றிற்குப்

பரிமேலழகர் செய்த

இலக்கணவுரையும்

இயற்றமிழாசிரியராகிய

இராமாநுசகவிராயர் செய்த

வெள்ளுரையும்—புத்துரையும்

துரூ ஐயர் செய்த

இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பும்

அடங்கியிருக்கின்றன.

௲௮௱௪௰ (வரு)

அமெரிக்கன் மிஷியோன்

அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

PREFACE.

The Tamil language is spoken by a population of nearly six millions. It is of high antiquity and of remarkable precision and polish. The Roman Catholic Missionaries, but especially that distinguished Tamil scholar Beschius, cultivated it with much diligence and success: and it was the first Indian language which the Protestant Missionaries studied.

The knowledge of it at present possessed by Europeans is considerable, but not critical. There is still much difference of opinion in regard to many words and phrases, and this difference is likely to continue, unless an authoritative standard of appeal be referred to. Such a standard will, it is hoped, be furnished by the present work; in which the reader will find the purest Tamil poetry explained in the most classical prose, and that prose again simplified and amplified by an eminent living native scholar. It may be objected that as Tamil poetry is composed with most

elaborate care, and in a style which the great mass of the people cannot understand, it cannot be appealed to in questions that relate to the ordinary prose style. But although the general structure of the sentences in poetry cannot be imitated in prose, yet the poetry reveals the capabilities and wealth of the language, and will furnish the diligent student with many forms of expression, many turns of thought, many uses of words, many connexions of words, distinguished for force, terseness, or elegance, which may and ought to enrich the prose style.

The work itself, the Cural of Tiruvalluvar, is held in the highest veneration by the Tamil people. The writer of it is deemed an incarnation of wisdom. It is called the first of works, from

which, whether for thought, or language, there is no appeal. The commentary of Parimelaragar, a Brahmin, here printed for the first time and explained, is considered the best of the ten that have been written upon the Cural, and the first of commentaries. The explanation of that commentary by Ramanuja Cavi-rayar is such as might be expected from his talents and thorough knowledge of his language. The index verborum, now for the first time annexed to the Cural, will, it is hoped, facilitate the studies of the learner. The student will also perhaps be interested and assisted by the English version.

The Cural has a strong claim upon our attention, as a part of the literature of the Country, and as a work of intrinsic excellence. The author, passing over what is peculiar to particular classes of society, and introducing such ideas only as are common to all, has avoided the uninteresting details of observances found in Menu

and the other Shastras; and thus in general maintains a dignified style; though it must be acknowledged that he sometimes de- scends to puerilities. It is necessary also that such works should be known that we may not expose ourselves to the deserved reproach of the educated Hindoo by rash and unfounded statements. How often has it been asserted that the Hindoos, being utterly destitute of gratitude, have no word by which to express it! Will it be believed that Tiruvalluvar has a whole Chapter on Gratitude (செய்ந்நன்றியறிதல்), of which the following are two distichs?—

"Forget not the benevolence of the blameless. Forsake not the friendship of those who have been your staff in adversity."

"The wise will remember throughout their sevenfold births, the love of those who have wiped away the falling tear from their eye."

It cannot be supposed necessary for the sake of Christianity to deny to such works whatever degree of merit they may possess. Christianity requires not the aid of falsehood, or of concealment.

Nor need we wish to blacken the systems and books of tho

country beyond what truth will warrant; for even in the best there is much and pernicious error. The Cural itself, esteemed the best book of morals written by a Hindoo, is an illustration of this remark. It is divided into three parts, in which virtue, property, and sensual pleasure, are severally treated of. The third part (காமத்துப்பால், "on Lust,") could not be read with impunity by the purest mind, nor translated into any European language, without exposing the translator of it to infamy.

The late Mr. Ellis, of the H. C. Civil Service, published some portions of the Cural with lengthened notes and illustrations. But that work, however valuable for its illustrations, differs from the present; which is formed on the plan of providing the student with Tamil materials for the prosecution of his studies generally, and of this work in particular. Besides which, Mr. Ellis has only illustrated portions of the first twelve chapters. Whereas the Cural con-

tains, without the காமத்துப்பால, one hundred and eight chapters. The late Sarvana Perumal Eiyar published about two years ago a second edition of the Cural, with a comment somewhat more lengthened than that of the first. His work also differs from this; which contains in full the ancient comment of Parimelaragar (which should be familiar to Tamil Scholars), an English Translation of the text, with occasional notes, and an index verborum. At present only the first twenty-four chapters are published; viz. the four introductory chapters, and the twenty chapters on (இல்லறம்) Domestic Virtue. Eighty-four chapters are therefore still remaining. These, if the Editor be spared to return to India, will at a future period be prepared for the press.

Any pecuniary profit which may remain after the whole work is printed shall be devoted to the publication of other standard Tamil works, or of approved Tamil translations of standard English works.

In conclusion, the Editor has to express his regret that the publication has so long been deferred. When he issued his prospectus

in April 1838, he hoped that the part now published would be brought out in the course of that year. But the slowness with which printing is executed in this country, together with the pressure of other engagements, defeated his expectations. At length an accident occurred by which his health was materially injured. He was in consequence absent from the presidency for nearly a year, and is now obliged to return for a time to his native country.

He has also to regret that from the same cause the greater part of the translation now published has not received his final corrections, nor been carried through the press by himself.

MADRAS,
11*th April*, 1840.

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன்முதலியவிறையவர்பதங்களுமந்தமிலின்பத்தழிவில்வீடுநெறியறிந்தெய்துதற்குரியமாந்தர்க்குறுதியெனவுயர்ந்தோரானெடுக்கப்பட்டபொருணான்கவையறம்பொருளின்பம்வீடென்பனவவற்றுள்வீடென்பதுசிந்தையுமொழியுஞ்செல்லாநிலைமைத்தாதலிற்றுறவறமாகியகாரணவகையாற்கூறப்படுவதல்லதிலக்கணவகையாற்கூறப்படாமையினூல்களாற்கூறப்படுவனவேனைமூன்றுமேயாமவற்றுளறமாவதுமனுமுதலியநூல்களில்விதித்தனசெய்தலும்விலக்கியனவொழிதலுமாமஃதாவதொழுக்கம்வழக்குத்தண்டமெனமூன்றுவகைப்படுமவற்றுளொழுக்கமாவதந்தணர்முதலியவருணத்தார்தத்தமக்குவிதிக்கப்பட்டபிரமசரியமுதலியநிலைகளினின்றவற்றிற்கோதியவறங்களில்வழுவாதொழுகுதல்வழக்காவதொருபொருளைத்தனித்தனியேயெனதெனதென்றிருப்பார்க்காரணமாகத்தம்முண்மாறுபட்டப்பொருண்மேற்சொல்லத்தக்டன்கொடன்முதலியபதினெட்டுப்பதத்ததாந்தண்டமாவதவ்வொழுக்கநெறியினும்வழக்குநெறியினும்வழுவினோரைநெறிநிறுத்தற்பொருட்டொப்பதாயதற்குத்தக்கவொறுத்தலவற்றுள்வழக்குந்தண்டமுமுலகநெறிநிறுத்தற்பயத்தவாயதல்லதொழுக்கம்போலமக்களுயிர்க்குறுதிபயத்தற்சிறப்பிலவாகலானுமவைதாமரசனேயன்றியுணர்வுமிகுதியானுந்தேயவியற்கையானுமறியப்படுதலானுமவற்றையொழித்தொண்டுந்தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளுவராற்சிறப்புடையவொழுக்கமேயறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்ப

ட்டதுநாலுவகைநி

லைமைத்தாயவருணத்தோருமவேறுபாடுடைமையிற்சிறுபான்மையாகியசிறப்பியல்புகளொழித்தெல்லார்க்குமொத்தலிற்பெரும்பான்மையாகியபொதுவியல்புபற்றியில்லறந்துறவறமெனவிருவகைநிலையாற்கூறப்பட்டதவற்றுளில்லறமாவதில்வாழ்க்கைநிலைக்குச்சொல்லுகின்றநெறிக்கண்ணின்றதற்குத்துணையாகியகற்புடையமனைவியோடுஞ்செய்யப்படுவதாகலினதனைமுதற்கட்கூறுவார்தொடங்கியெடுத்துக்கொண்டவிலக்கியமினிதுமுடிதற்பொருட்டுமுதற்கடவுள்வாழ்த்துக்கூறுகின்றார்-கடவுள்வாழ்த்தாவது-கவிதான்வழிபடுகடவுளையாதலெடுத்துக்கொண்டபொருட்கேற்புடைக்கடவுளையாதல்வாழ்த்துதலவற்றுளிவ்வாழ்த்தேற்புடைக்கடவுளையெனவறிக-வென்னைசாத்துவிதமுதலியகுணங்களானூன்றியவுறுதிப்பொருட்களறமூவராகியமுதற்கடவுளொடியைப்புடைமைகாகலானம்மூன்றன்பொருளையுங்கூறலுற்றார்க்கம்மூவரையும்வாழ்த்

கருணைமுறைமை

ய ாகவி னிவவாழுக த மமுவ ாக கு ம பொ ா

ஆப்பட்டக்கூதிருரொவுளாக.

இந்த

உரைப்பாயிரத்தைத்

தெளிவாகவிரித்துப்புதிதாய்ச்செய்தது.

இந்திரன்முதலாகிய தேவர்களுடைய பதவிகளையும்,

முடிவில்லாத இன்பத்தையுடையதாகியும் அழிவில்லாததாகியும்

இருக்கிறமோக்ஷபதவியையும், அடைகிறதுக்கு ஏற்றவழியை

அறிந்து, அடைகிறதுக்கு உரியவராகியமனிதருக்கு, நன்மையென்று உயர்ந்தவராலே எடுக்கப்பட்டபொருள்நான்கு. அ

உரைப்பாயிரம்.

வை அறமும், பொருளும், இன்பமும், வீடும், என்பவையாம்.

அவற்றுள், வீடு என்பதுமனசுக்கும்வாக்குக்கும்

எட்டக்கூடா

தது; ஆதலால் அது
றுறவறமாகியகாரணவகையாற் சொல்

லப்படுவதே
அல்லாமல், இலக்கணவகையாற்சொல்லப்படாது:

ஆதலாலே, நூல்களாற்சொல்லப்படுபவை
மற்றமூன்றுமேயா

ம். அவற்றுள்அறமாவது,
மநுநூல்முதலாகியநூல்களிலேசெ

ய்யச்சொல்விநியமித்ததைச்செய்கிறது ம்,
செய்யக்கூடாதென்

றுவிலக்கியதைச்செய்யாமல்விலகுகிறதும், ஆம். இனி, இந்தஅற
ம்ஒன்றுதானே, ஒழுக்கமும், வழக்கும், தண்டமும், என்றுமூன்
றுவகைப்படும். அவற்றுள்ஒழுக்கமாவது, பிராமணர்முதலாகி
ய சாதியாரானவர்கள் தங்களுக்குநியமித்தபிரமசரியமுதலான
நிலைகளிலே நின்று, அவற்றிற்குச்சொல்லியதருமங்களிலேகுற்
றமில்லாமலேநடப்பது. வழக்காவது, ஒருபொருளைவேறுவே
றாக எனதெனது என்று சொல்லுகிறவர்கள், அந்தப்பொருள்
காரணமாகத்தங்களுக்குள்ளேமாறுபட்டு, அந்தப்பொருளைக்
குறித்துநியாயத்தலத்திலேசொல்வது: அது, கடன்வாங்கல்முத
லாகியபதினெட்டுவகைப்படும். தண்டமாவது, ஒழுக்கம்வழக்
கென்னும் இவற்றின்வழிதப்பிநடந்தவனை, அந்தந்தவழியிலே
நடத்துகிறநிமித்தமாகச்சரிப்படப்பார்த்து, அந்தந்தக்குற்றங்

களுக்குத்தக்கபடிதண்டிக்கிறது. இந்தவழக்குந்தண்டமும் உலகமார்க்கத்திலேஉயிர்களை நிலைநிறுத்துகிறதாகியபிரயோசனத்தைக்கொண்டிருப்பதேயல்லாமல், ஒழுக்கம்போலமனிதருயிர்க்குநன்மைதருஞ்சிறப்பைக்கொள்ளாதவையும், நூல்களாலன்றிப்புத்திகூர்மையினாலும், உலகநடையினாலும், அறியப்படுபவையும், ஆம். ஆதலாலே, அந்த இரண்டையும்ஒழித்து இங்கேதெய்வஞானத்தையுடையதிருவள்ளுவராலே, சிறப்புடையஒழுக்கமே, அறமென்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அதுதான், நால்வகைநிலைமைகளையுடையசாதிகளிலேயெல்லாம்வேறுபட்டு இருப்பது. ஆதலாலே, சிறுகூறாகியசிறப்பு ஒழுக்கங்களை நீக்கி, எல்லாருக்கும்ஒத்தபெருங்கூறாகியபொது ஒழுக்கத்தையேபற்றி, இல்லறம், துறவறம், என்றுஇருவகைநிலையாற்சொல்லப்பட்டது. அவற்றுள், இல்லறமாவது, இல்வாழ்க்கைக்குச்சொல்லிய வழியிலேநின்று, அதுக்குத்துணையாகிய சகியா

உரைப்பாயிரம்.

துஅன்புடையமனைவியோடுகூடச்செய்யப்படுவது.

ஆதலால்,
அதைமுதலிலேசொல்லத்தொடங்கி,
எடுத்துக்கொண்ட இந்த
இலக்கியமானது,
நன்றாகமுடியும்பொருட்டு, இவர், முன்னே

கடவுள்வாழ்த்துச்சொல்லுகிறார்.

கடவுள்வாழ்த்து, அதாவது,

வித்துவானானவன்தான்வணங்கப்பட்டகடவுளை

ஆனாலும், எடு

த்துக்கொண்டபொருளுக்கு ஏற்றகடவுளை ஆனாலும், வாழ்த்து கிறதாம்.அந்த இரண்டின், இந்தவாழ்த்து, எடுத்தபொருளுக்கு ஏற்றகடவுளைவாழ்த்தியது, என்றுகாண்க.என்னவென்றால், சா

த்துவிதமுதலாகிய மூன்றுகுணங்களாலே,

மூன்றாகிய அறம்,

பொருள், இன்பம், என்கிற

நற்பொருள்களுக்கு, மேற்சொன்ன

மூன்றுகுணங்களாலே,

மூவராகிமுன்னின்றதேவரோடேபொா

ருத்தம் உண்டு. ஆதலால், அந்த அறமுதலாகியமூன்றுபொரு ளையுஞ்சொல்லத்தொடங்கினவருக்கு, அந்தமூவரையும்வாழ்த் துகிறது, முறைமை.ஆதலால், இந்தவாழ்த்து அந்தமூவருக்கு ம்பொதுப்படச்சொன்னாரென்றுகாண்க.

இந்தக்கடவுள்வாழ்

த்து, இந்தநூலுக்குமுன் இருக்கவேண்டும் என்பது, அதிகார முறையென்று அறிக.

திருவள்ளுவர்குறளுரை

அறத்துப்பால்.

இல்லறவியல்.

க. அதிகாரம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி
பகவன்முதற்றேயுலகு.

பரிமெலழகருரை-எ-து-அகரமாகிய முதலையுடைய வெழுத்துக்க ளெல்லாமதுபோல வாதிபகவனாகிய முதலையுடைத்துலகென்றவாறு.

ப. விரிவுரை. இது தலைமைபற்றிவந்தவெடுத்துக்காட்டுவமை-அகரத் திறகுத்தலைமைவிகாரத்தானன்றிநாதமாத்திரையானவியலபாற்பிறத்தலா லு மாதிபகவற்குத்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றியியற்கையுணர்வான்முற்று

முனாதலானமொனக-தமிழெழுததுககேயனறி வடவெழுததுககுமுதலாத
ஞெசசி யெழுதெதலலாமெனறா-ஆதிபகவனெனனுமிருபெயரொடடுபபண
புததொகை வடநூனமுடிபு-உலகெனற திணையிர்களமேனினறது-காணபப
டட வுலகாறகாணபபடாத கடவுடகுணமைகூறவேணடுதலிறுதிபகவனமுத
றறேயென வுலகினமேலவைததுககூறினா.

கூறினாரோனுமுலகிறகுமுதலாகிய
கவனெனபதுககருததாககொளக-எகாரநதேறறததினககணவநதது-இபபாட
டானமுதறகடவுளதனமைகூறபபடடது.

புதிதாகியபதவுரை. (அ-கு)என்றது, குறள், இதன்பொருள். எழுத்தெல்லாம்-எல்லாவெழுத்துக்களும், அகரமுதல-அகரமாகியமுதலைக்கொண்டிருக்கும், (அதுபோல) உலகு-உலகமானது, ஆதிபகவன்முதற்று - ஆதிபகவனாகியமுதலைக் கொண்டிருக்கும், என்றவாறு.

புதுவிரிவுரை. ஒலிவிகாரமானசெயற்கையினாலும், நாதமேயாகிய இயற்கையினாலும், பிறப்பது, ஆதலால் அகரத்திற்குத்தலைமையும்; அதுபோலச்செயற்கையறிவினாலும், இயற்கையறிவினாலும், முற்றும் அறிவதினாலே, ஆதிபகவனுக்குத் தலைமையுங் ; காண்க. இந்த உவமை, தலைமைபற்றிவந்த எடுத்

க. அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

ரு

துக்காட்டு உவமை. உதாரணமாக
எடுத்துக்காட்டி உவமிப்ப

து, எடுத்துக்காட்டு உவமை, எனக்காண்க. தமிழ் எழுத்துக்கே அல்லாமல், வடவெழுத்துக்கும், அகரம்முதலாகிறதைக்குறித்து, எழுத்தெல்லாம் அகரமுதல என்றார். உலகு என்றது, இங்கேஉயிர்களைக்காட்டிநின்றது. காணப்பட்ட உலகினாலேகாணப்படாதகடவுளின் உண்மைசொல்லவேண்டியதால், ஆதிபகவன்முதற்றேயுலகு, என்று உலகின்மேல்வைத்துச்சொன்னார். அப்படிச்சொன்னாராலும், உலகுக்குமுதல் ஆதிபகவனென்பது, கருத்தாகக்கொள்க ஏகாரம், தெளிவுப்பொருளிலேவந்தது. இந்தக்குறளாலே, முதற்கடவுளது உண்மைசொல்லப்பட்டது.

உ. கற்றதனாலாயபயனென்கொல்வாலறிவ
னற்றாடொழாஅரெனின்.

ப. எது - எலலா நூலகளையுங கறறவாககுக கலவியறிவானாயபயனயாது மெயயுணர்வினையுடையவனது நலலதாளகளைத தொழாராயினெ னறவாறு.
வி. எவனெனனுமெ விருபபெயரொனனொருபீணாடினைமருறிநதுநி னறது-கொலலெனபதசை நிலை-பிறவிபபிணிககு மருநதாகயினறருளென்றா- ஆகமவறிவிறகுபபயனவனறுளைததொழுது பிறவியறுதலெனபதிதனறகூற பபடடது.

பு. (க-ன்) எ-இ-ள். வாலறிவன்-பரிசுத்தமான அறிவையுடைய இறைவனது, நற்றாள்-நல்லபாதங்களை, தொழாஅரெனின்-வணங்காரானால், கற்றதனால்-(அவர் எல்லா நூல்களையும்) படித்த அறிவினாலே, ஆயபயன்-ஆகியபிரயோசனம், என்கொ

ல்-என்ன, (ஒன்றுமில்லை,) என்றவாறு.

வி. எவனென்னும்வினவினை, என்னென்றுவிகாரப்பட்டு இங்கே,இல்லையென்கிற இன்மைப்பொருள்படநின்றது. கொல் என்பது, அசைநிலைஇடைச்சொல். பிறவிநோய்க்குமருந்து ஆனதால், நற்றாளென்றார். கல்வி அறிவுக்குப்பயன், இறைவனைவணங்கிப்பிறவி நீக்குவது, என்பது, இதினாலேசொல்லப்பட்டது.

௩. மலர்மிசையேகிஞன்மாணடிசேர்ந்தார்
நிலமிசைநீடுவாழ்வார்.

ப. ஏறு-மலரினகணணேசெனறவனதுமாடசிமைபபடடவடிகளைசசேநதாரெலலாவுலகிறகுமேலாயவீடடுலகினகணழிவினறிவாழவாரெனறவாறு.

௧. அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

வி. அனபாலினைவாருளளககமலததினகணவாதினைநதவடிவொடு விரைநதுசேறலினேகிஞனென விறநதகாலததாறகூறினா - என்னை - வாராக் காலதது நிகழுமகாலததுமோராஙகுவருஉம வினைசசொறகிளவியிறநதகாலததுககுறிபபொடுகிளததல விரைநதபொருள வெனமனாபுலவா எனபதோததாகலின - இதனைபபூமேனடநதானெனபதோாபெயாபறறிபபிறிது கடவுடகேறறுவாருமுளா-சோதலிடைவிடாதுநினைததல.

பு. (ம-ர்) எ-இ-ள்.

மலர்மிசையேகினான்-(இதையமாகிய) மலரின்மேலேசெல்லுகின்ற இறைவனது, மாணடி-பெருமைபொருந்திய பாதங்களை, சேர்ந்தார்-(மனதினாலே) கிட்டினவர், நிலமிசை-நிலத்துக்குமேல், (எல்லாவுலகுக்குமேலான மோக்ஷபதவியில்) நீடுவாழ்வார்-நெடுங்காலம் வாழ்வார், என்றவாறு. (அழியாது)

வி. சூத்திரம் (வா-ர்) இதன்பொருள், எதிர்காலத்திலும், நிகழ்காலத்திலும், ஒருதன்மையாகவரப்பட்டவினைச்சொல்லாகியசொற்கள், இறந்தகாலத்தின் அடையாளத்தோடேகூடச்சொல்லப்படுவது; விரைவுகாட்டியபொருளையுடையன, என்றுசொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. (விரைவுமிக்கிறம்.) என்பது, இலக்கணமானதினாலும், அன்பினாலே நினைப்பவருடைய மனக்கமலத்தின்மேல் அவர்நினைத்தவடிவுடனே, இறைவனானவன் விரைந்துசெல்லுகிறதினாலும், ஏகினான் என்று இறந்தகா

லத்தாற்சொன்னார். இந்த வகிறன் என்னுந் தெரிநிலை வினைச்சொல், விரைவுபற்றிநிகழ்காலம் இறந்தகாலமாக மயங்கிநின்றதென்றுகாண்க. இனியிந்தக்குறளின்கருத்தைப்பூமிசைநடந்தோன் புத்தன், என்பதுநிகண்டாதலாலே, பூமேல்நடந்தான் என்பதொருபெயர்பற்றி வேறோர் கடவுளுக்கு ஆக்குவாரும் உண்டு. சேர்தல், மனசினாலே இடைவிடாமல்நினைப்பது. இதினாலே இறைவனைநினைந்தவர் வீடுபெறுவாரென்பதுசொல்லப்பட்டது.

ச. வேண்டுதல்வேண்டாமையிலானடிசேர்ந்தார்க்
யாண்டுமிடும்பையில.

ப. எ-து-ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியை சேர்ந்தாரக்கெக்காலத்துமபிறவித்துனபங்களுளவாகாவெனறவாறு.

வி. பிறவித்துனபங்களாவன - தனனைபபற்றிவருவனவும்பிறவுயிர்களை பபற்றிவருவனவுந்தெய்வத்தைபபற்றிவருவனவுமென மூவகையானவருத்தங்கள்.

க. அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

எ

பல கள- அடிசேர்ந்த ாககவலிரணடு
மினமையினைவகாரணமாகவரும்மூவகைத் துனபங்களுமிலவ
ாயின.

ப. (வே-ல்) எ-இ-ள். வேண்டுதல்-(ஒருபொருளையும்)விரும்புவதும், வேண்டாமை-விரும்பாதிருப்பதும், இலானடி-இல்லாத இறைவனது பாதங்களை, சேர்ந்தா

ர்க்கு-(மனசினாலே) கிட்டினவருக்கு, (நினைத்தவர்க்கு) யாண்டும்-எந்தக்காலத்திலும், இடும்பை-துன்பங்கள், (பிறவித்துன்பங்கள்) இல-இல்லை, என்றவாறு.

வி.

பிறவித்துன்பங்கள்மூன்றுவகைப்படும்; அவை,தன்னைப்பற்றியும், பிறஉயிர்களைப்பற்றியும், தெய்வத்தைப்பற்றியும்,வரும். இறைவனடிசேர்ந்தார்க்கு, வேண்டுதல்வேண்டாமையென்னும் அந்த இரண்டும், இல்லாததினால், அவைகாரணமாகவரும்மூன்றுவகைத்துன்பங்களும், இல்லையாம், இதின்கருத்தும், மேற்சொல்லியகுறளின்கருத்தேயாம்.

ரு.

இருள்சேரிருவினையுஞ்சேராவிறைவன்
பொருள்சேர்புகழ்புரிந்தார்மாட்டு.

ப. எ-று-யாககைததைபபறறிவருநலவினைதீவினையெனனுமிரணடுவினையு முளவாகாவிறைவனதுமெயமைசேரநதபுகழைவிருமபினோரிடததெனறவாறு.

வி. இனனதனமைததெனவொருவராலுஙகூறபபடாமையினவிசசையை யிருளெனறும நலவினையுமபிறததறகேதுவாகலானிருவினையுஞசோராவெனறு ஙகூறினார்-இறைமைககுணஙகளிலராயினாருடையவெனககருதியதிலலாக அவனறபுகழகளபொருளசேராவாகவினவைமுறறவுமுடைய விறைவனபுகழே

பொருள்சேர்புகழெனப்பட்டது-புரிதலெப்பொழுதுஞ்சொல்லுதல்.

பு. (இரு-பி) எ-இ-ள். இறைவன்பொருள்சேர்புகழ்-கட வுளது உண்மைசேர்ந்தபுகழை, புரிந்தார்மாட்டு-விரும்பினவ ரிடத்தில், இருள்சேர்-மயக்கத்தால்வருகிற, இருவினையும்-நல் வினை தீவினையென்னு மிரண்டுவினைகளும், சேரா-அணுகாவா ம், என்றவாறு.

வி. இன்னபடியென்று ஒருவராலேயுஞ் சொல்லக்கூடா ததினாலே அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும், நல்வினையும்பிறப் புக்குக்காரணமாதலால் இருவினையுஞ்சேரா என்றுஞ், சொ ன்னார். இறைவனுக்கு உரியகுணங்கள் இல்லாதவரை அந்தக் குணங்களையுடையவரென்று எண்ணி, அறிவில்லாதவர்புகழ்கிற புகழ்களிற்பொருள்சேராததினாலே, அந்தக்குணங்கள் நிறைந்

அ   க. அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

துபொருள்முழுமையுமுடைய இறைவன்புகழே, பொருள் சேர்புகழ், என்றுசொல்லப்பட்டது. புரிதல், எப்பொழுதும் விரும்பிவாழ்த்துகிறது. இறைவனைவாழ்த்தினவர், வீடுபெறு வர் என்பது, இதின்கருத்து.

௬.

பொறிவாயிலைந்தவித்தான்பொய்தீரொழுக்க

நெறிநின்றார் நீடுவாழ்வார்.

ப. எது-மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையு மறுத்தானது மெய்யானவொழுக்கநெறியின்கண் வழுவாதுநின்றார் பிறப்பின்றியெக்காலத்துமொருதன்மையராய்வாழ்வாரென்றவாறு.

வி. புலன்களைந்தாதலானவற்றின்கட்செல்கின்றவவாவுமைந்தாயிற்று-ஒழுக்கநெறியைந்தவித்தானாற்சொல்லப்பட்டமையின் அடையாறனுருபுசெய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது-இவை நான்குபாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறிநிற்றலுஞ்செய்தார்வீடுபெறுவரென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (பொ-ள்) எ-இ-ள்-பொறி-(மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்னும் ஐந்து) இந்திரியங்களை, வாயில்-வழியாகவுடைய, ஐந்து-(சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், என்கிற ஐம்புல இச்சைகள்) ஐந்தையும், அவித்தான் - கெடுத்தஇறைவனது, பொய்தீர்-பொய்யில்லாத, ஒழுக்கநெறி-அறநூல்வழியிலே, நின்றார்-நிலைநின்றவர், நீடுவாழ்வார்-(பிறப்பில்லாமல்) எந்தக்காலத்தும்வாழ்வார், என்றவாறு.

வி. புலன்கள் ஐந்து ஆதலால், அவற்றிற்செல்கிற இச்சைகளும், ஐந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி, இறைவனாற் சொல்லப்பட்டதனால், ஐந்தவித்தானது என்கிற ஆறும்வேற்றுமையுருபு,செய்யுட்பிறின்கிழமைப்பொருள்படநின்றது. இறைவன் வழியிலேநின்றவர்வீடுபெறுவரென்பது, இதின்கருத்து.

எ. தனக்குவமையில்லாதான்றாள்சேர்ந்தார்க்கல்லான்
மனக்கவலைமாற்றலரிது.

ப. எ-து - ஒருவாற்றானுந் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தாளைச்சேர்ந்தார்க்கல்லது மனத்தின்கணிகழுந் துன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாதென்றவாறு.

வி. உற்றபாலதீண்டாவிடுதலரிதென்றாற்போல வீண்டருமையின்மை மேனின்றது. தாளைச்சேராதார்-பிறவிக்கேதுவாயகாமவெகுளிமயக்கங்களைமாற்றமாட்டாமையிற்பிறந்தவற்றான்வருந்துன்பங்களுள்ழுந்துவரென்பதாம்.

௭. அதி: கடவுள்வாழ்த்து.

பு. (தன-து) எ-இ-ள். தனக்குவமையில்லாதான்-(ஒருவழியினாலும்) தனக்குநிகரில்லாத இறைவனது, தாள்சேர்ந்தார்க்கல்லால்-பாதத்தைச்சேர்ந்தவருக்கே அல்லது சேராதவருக்கு, மனக்கவலை-மனத்தில் உண்டாகிற துன்பங்களை, மாற்றலரிது-நீக்குகிறது அரிது, (நீக்குகிறதில்லை) என்றவாறு.

வி. முயற்கொம்பு அரிதுஎன்றாற்போல, இங்கேஅருமையானது இல்லை என்கிற அருத்தத்திலேவந்தது. பாதத்தைச்சேராதவர், பிறவிக்குக்காரணமாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை நீக்கமாட்டார்; ஆதலாற்பிறந்து, அந்தக்காமமுதலாகியவைகளாலே, வருந்துன்பங்களுள் அழுந்துவார்; ஆதலாலே மனக்கவலைமாற்றலரிதென்றார்.

௮. அறவாழியந்தணன்றாள்சேர்ந்தார்க்கல்லாற்
பிறவாழிநீந்தலரிது.

ப. எ-து—அறக்கடலாகியவந்தணனது தாளாகியபுணையைச்சேர்ந்தார்க்கல்லதனிறபிறவாகியகடல்களை நீந்தலரிதென்றவாறு.

வி. அறமபொருளினபமெனவுடனெணணபபடடமூனறனுளறதனை முனனரபபிரிததமையாலெனையபொருளுமினபமுமபிறவெனபபடடன - பலவேறுவகைபபடடவறஙகளெலலாவறறையுந்தனககு வடிவாகவுடையவனாக வின அறவாழிய நதணனெனறா - அறவாழியெனபதனை தருமசசககரமாகிய தனையுடையவ நதணனெனவுரைபபாருமுளா - அபபுணையைசசோராதாரகளை காணுதவறறவேயமுந்துவாராகலின் நீநதலரிதெனறா - இஃதேகதேசவுருவகம.

பு. (அற - து) எ-இ-ள். அறவாழி-தருமக்கடலாகிய, அந்தணன்-கிருபையையுடைய இறைவனது, தாள்சேர்ந்தார்க்கல்லால்-பாதமாகிய தோணியை அடைந்தவருக்கே அல்லாமல் (அடையாதவருக்கு,) பிறவாழி-(அந்தத்தருமத்திற்குப்)பிறட்டபொருள் இன்பங்களாகியகடல்களை, நீந்தலரிது-கடக்கிறது அரிது, (கடக்கக்கூடாது,) எறு.

வி. அறம், பொருள், இன்பம், என்று எடுத்துக்கொண்டதினுலே, மற்றப்பொருளும் இன்பமும், பிற ஆழி என்று சொல்லப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட தருமங்களையெல்லாந்தனக்கு வடிவாகக்கொண்டவன் ஆதலால், அறவாழியந்தணனென்றார். இனி, அற ஆழியென்பதைத்தருமச்சக்கரமாக்கி, அதைஉடைய அந்தணன்என்றுசொல்லுவாருமுண்டு. இறைவன்பாதமாகிய தோணியைச்சேராதவர், அந்தக்கடல்களின்க

ய க. அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

ரைகாணுமல் அவற்றுள் அழுந்துவார், ஆதலால், நீந்தலரிது என்றார். அந்தணன்தாளாகியதோணி என்றது, ஏகதேசவுருவக அலங்காரமெனவும்,

ஏகாங்கவுருவக அலங்காரம் எனவுஞ், சொல்லப்படும்; என்னவெனின், ஒரு பொருளின் பல அங்கங்களை எல்லாமுருவகஞ்செய்வது, அநேகாங்கஉருவகம் என்றும்; ஒரே அங்கத்தை உருவகஞ்செய்வது,ஏகாங்கஉருவகமென்றும்; காண்க. இனிப்பிறவாழி, என்பதற்குப்பாவக்கடல் என்றுகொ ள்ளினும், அமையும்.

கூ. கோளில்பொறியிற்குணமிலவேயெண்குணத்தான்
றாளைவணங்காத்தலை.

ப. எது-தததம

ககேறறபுலனகளைககொளகையிலலாதபொறிகளபோ லபபயனபடுதலுடையவலலவெணவகைபபட்ட குணஙகளையுடையானதுதாளைவணஙகாததலைகளெனறவாறு.

வி. எணகுணஙகளாவன-தனவயததனாதல-தூயவுடமபினனாதல-இயற கையுணாவினனாதல-முறறுமுணாதல-இயலபாகவேபாசஙகளைநீககுதல-பேர ருளுடைமை-முடிவிலாறறலுடைமை-வரமபிலினபமுடைமை-எனவிவை-இ வவாறுசைவாகமததிறசொலலபபட்டன-அணிமாவைமுதலாகவுடையவெனன வுஙகடையிலலாதவறிவைமுதலாகவுடையவெனவுஙகூறுவாருமுளர்-காணாதக ணமுதலியனபோலவணஙகாததலைகளபயனிலவெனததலையினமேலவைததுக

கூறினோ ஞமினமபறறிவாழததாதநாககளுமவவாறே பயனிலவெனபதுய கொளக-இவைமூனறுபாட்டானுமவனைநி னைததலுமவாழததலுஞ செயயாவழிபபடுவகுறறஙகூறபபட்ட து.

பு. (கோ-லை) எ-இ-ள். கோளில்-(தமக்கு ஏற்றபுலன்களைக்) கொள்ளாத, பொறியில்-(மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்ற ஐம்) பொறிகளைப்போல, குணமிலவே-பிரயோசனமில்லாதனவேயாம், எண்குணத்தான்-எட்டுவகைப்பட்ட குணங்களையுடைய இறைவனது, தாளைவணங்காத்தலை-பாதங்களைப்பணியாத தலைகள், எ-று.

வி. எண்குணங்களாவன-தன் வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களை நீங்கிநிற்றல், பேரருளுடைமை, முடிவில்லா ஆற்றலுடைமை, அளவிலா இன்பமுடைமை, என்று இவை. இந்தப்படி சைவாகமத்திலே சொல்லப்பட்டன. இனிக் கடையிலாஞானம், கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலா இன்பம், என்கிற இந்த நான்கும் உடைத்தாயிருப்பதும்; நாமம், கோத்திரம், ஆயுள், பாவம், என்கிற இந்தநான்குமில்லாதிருப்பதும், எனவும்; அணிமா முதலாகிய அட்டசித்திகளெனவுஞ்; சொல்லுவாருமுண்டு.

க. அதி. கடவுள்வாழ்த்து. ௰௧

காறுதகண்முதலானபொறிகள் போல
வணங்காத்தலைகள், பிரயோசனப்படாவாம்,
என்றுதலை மேல்வைத்துச்சொன்னார்; ஆனாலும்,
(சூத்திரம்) ஒருமொழி யொழி
தன் னினங்கொளற் குரித்தே,
என்பதிலக்கணமாதலால் இனம்பற்றி, வாழ்த்தாத
நாமுதலானவைகளும், பிரயோசன
ப்படாதவையாம்,என்றுங்கொள்க.
இந்த மூன்றுபாட்டாலும்,
இறைவனைநினைக்கிறதும், வாழ்த்துகிறதும்,
வணங்குகிறதுஞ், செய்யாதபொழுது
உண்டாகுங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰. பிறவிப்பெருங்கடனீந்துவர்நீந்தா ரிறைவனடிசேராதார்.

ப. எது-இறைவனடியெனனும புணையைசசோநதவா பிறவியாகியபெ ரியகடலை நீ ந துவ ாந னைச சே ர ாதாா நீ நத மாடடாராயதனுளமூநதுவரொனற வாறு.

வி. காரணகாரியததொடாசசியாயககரையினறி வருதலிறபிறவிபபெ ருஙகடலெனறா-சோநதாரெனபது சொலலெசசம-உலகியலலை நினையாது

றைவனடியையே நினைப்பவருக்குப்பிறவியறுதலுமிவ்வாறனறிமாறிநினைப்பார்க்கஃதறுமையுமாகிய விரண்டுமிதனாலியம்பப்பட்டன.

பு. (பிற–ர்)எ–இ–ள் இறைவனடிசேர்ந்தார்–இறைவன்பாதமாகிய தோணியைச்சேர்ந்தவர், பிறவிப்பெருங்கடல்–பிறப்பு என்கிறபெரியகடலை, நீந்துவர்–கடப்பார், சேராதார்–(அந்தப்பாதமாகியதோணியை) சேராதவர், நீந்தார்–கடக்கமாட்டாமல் (அந்தக்கடலுள் அழுந்துவார்,) எறு.

வி. பிறவியானது, காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாயக்கரையில்லாமல்வருகிறதினாலே, அதைப்பெருங்கடலென்றார். சேர்ந்தாரென்பது, சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்து நின்றது; வருவித்துச்சொல்லப்பட்டது. என்னவெனின், (சூத்திரம்) சொல்லெஞ்சுமுன்னும்பின்னுஞ்சொல்லளவல்லதெஞ்சுதலின்றே; இதன்கருத்து, சொல் என்கிற எச்சமானது, பாட்டிலே ஒருசொல்மாத்திரங்குறைந்துநிற்பது, என்பது ஆதலால், இந்தக்குறளிலேசேர்ந்தார், என்கிற ஒருசொற்குறைந்து நின்றது என்றுகாண்க. உலகவழக்கங்களை நினையாமல் இறைவன

டியையே நினைப்பவருக்குப்பிறவிநீங்குகிறதும், அதைவிட்டு
உலகவழக்கங்களைநினைப்பவ ருக்குப்பிறவி நீங்காதிருப்பதும், ஆகிய இரண்டும், இந்தக்குறளிலுலேநியமிக்கப்பட்டனவாம்,

---

௨. அதிகாரம்.

வான்சிறப்பு.

பரிமேலழகர்சொன்ன அதிகாரஉரையும்முறையும். வானசிறப்பு." அஃதாவது-அக்கடவுளதாணையாலுலகமுமதற்குறுதியாகிய வறமபொருளினபங்களுநடத்தறகேதுவாகிய மழையது சிறபபுககூறுதல - அதிகாரமுறையுமிதனேவிளங்கும்.

புதிதாக்கிய அதிகாரஉரையுமுறையும்.

(வா-பு) (மேலே
சொல்லப்பட்ட கடவுளின்கட்டளையினுலே உலகமும், அந்தஉலகத்துக்கு நன்மையாகியதருமமும், பொருளும், காமமும், நடப்பதற்குக்காரணமாகிய) மழையினதுசிறப்பைச்சொல்வ

து. இதினுலே, கடவுள்வாழ்த்தின்பின்வரத்தக்கது, வான்சிறப்பு என்கின்றஅதிகாரமுறையும்விளங்கும்.

௰௧. வானின்றுலகம்வழங்கிவருதலாற்
றானமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று.

ப. எது-மழையிடையறுதுநிறபவுலகநிலைபெறறுவருதலாலமமழைதா னுலகததிறகமிரதமெனறுணருமபானமையுடைததெனறவாறு.

வி. நிறபவெனபது நினறெனறிரிநதுநினறது - உலகமெனபதினமே யிர்களை - அவை நிலைபெறறுவருதலாவது
-பிறபபிடையறுமையினொருஞானறு
மூட்டமபொடுகொணடுபபட்டுவருதல-அமிழதமுணடார சாவாது
நிலைபெறுதலி
னுலகததைநிலைபெறுததுகினறவாறையமிழதமெனறுணாக
வெனறா.

பு. (வா-று)எ-இ-ள். வானின்று-மழைஇடைவிடாமல்நி ற்க, உலகம்வழங்கிவருதலால்-உலகமானது விருத்தியாகிவருவ தினுலே, தான்-அதுதான், அமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று-(உலகத்துக்கு)அமிர்தமென்றுஅறியுந்தன்மையையுடையது, எ-று.

வி. நிற்கவென்பது, நின்று எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. இங்கே உலகமென்பது, இடத்தையன்று இடத்துநிகழ்பொருள்களாகிய உயிர்களை, என்று குறித்துநின்றதென்றுகாண்க. அந்த

உயிர் கள்விரு த்தியாகிவருவதாவது,
பிறப்பு இடையற்றுப்போகாத திருலே,
எந்தக்காலத்திலும் உடம்போடுகூடக்காணப்ப
ட்டுவருவது. அமிர்தம்
உண்டவர்சாகாமல்விருத்தியாகிறதிரு லே, உல
கத்தை விரு த்தியாக்குகிறமழையை,
அமிழ்தமென்று ணரற்பாற்று என்றூர்.

டுஉ.

துப்பார்க்குத்துப்பாயதுப்பாக்கித்துப்பார்க்குத்
துப்பாயதூஉமழை.

ப. எது-உணபாாகரு
நலலவுணவுகளையுளவாககியவறறையுணடினறா
கருததா னுமுணவாய நிறபதுமழையெனறவாறு.

வி.
தா னுமுணவாதலாவது- தணணீ ராயுண ணபபடுதல
- சிறபபுடைய
· வுயாதிணைமேலவைததுககூறினமையினஃறிணைககுமிஃதொக
கும-இவவாறறி
ாகனதுபசியையுநீாவேடகையையுநீககுதவினைவைவழஙகி
வருதலுடையவாயின

வெனபதாம.

ப. (துப்-மைழ) எ-இ-ள்.

துப்பார்க்கு-உண்பார்க்கு, து

ப்பாய-நன்மையாகிய, துப்பு-உணவுகளை, (போசனங்களை)

ஆக்கி-உண்டாக்கி, துப்பார்க்கு-(அவர்றை) உண்பார்க்கு,

துப்பாய துாமழை-(தானும்) உண்ணப்படுவதாகிஅமைவதும்

மழையாம், எறு.

வி. தானு

ம்உண்ணப்படுவதாகிஅமைவதாவது, தண்ணீ

ராக உண்ணப்படுவது. துப்பார்க்கென்றுசிறந்த (உயர்ந்தசாதியாகிய) உயர்திணைமேல்வைத்துச்சொன்னதிறலே, (உயர்வல்லாதசாதியாகிய) அஃறிணைக்கும், இதுஒக்கிருக்கும். இப்படிமழையானது, உயிர்களுடையபசியையும், நீர்விருப்பத்தையும், நீக்குவதினுலே; உலகம்விருத்தியாகிவருவதையுடையதாயிற்று, என்பதாம்.

௩. விண்ணின்றுபொய்ப்பின் விரிநீர்வியனுலகத்

துண்ணின்றுடற்றும்பசி.

ப. எ-து-மழைவேணடுகாலததுபபெயயாதொழியபபடடவகனறவுலகததின்கணணிலபெறறயா வாறு.

வி. கடலுடைத்தாயினுமத்துறுபயனில்லை
த்தென்றார்-உணவின்மையிறபசியாலுயிர்களிறக்கு
பு. (வின்-சி) எ-இ-ள். விண்ணி
பொய்ப்பின்-பொய்த்துப்போமாறு

சூழப்பட்ட (கடலினாலேசுற்றப்பட்ட,) வியனுலகத்துள்-விசாலமானஉலகத்துள்ளே, நின்று-நிலைபெற்று, பசி-பசிப்பிணியானது, உடற்றும்-(உயிர்களை) வருத்தப்படுத்தும், எ-று.

வி. இல்லாமல் என்கிறபொருளையுடைய இன்றியென்னுஞ்சொல், இங்கே இன்று எனத்திரிந்துநின்றது. கடலிலும்விரிந்தநீர்வேறே இல்லாததினாலே, அதைவிரிநீர் என்றார். உடலல், போர்செய்தல். விண், ஆகாயம்; அது, இடத்தாகுபெயராய் மழைக்குச்சொல்லப்பட்டது. மழை இல்லாமற் போனால், கடலிருந்தும் அதினாலேபிரயோசனமில்லையென்று சொல்லவந்தவர், விரிநீர்வியனுலகத்தென்றார். உணவு இல்லாததினாலே, பசிமுதிர்ந்து நோயாய், அதினாலே உயிர்கள் இறந்துபோம் என்பது, இதின்கருத்து.

௰௪. ஏரினுழா அருழவர்புயலென்னும்
வாரிவளங்குன்றிக்கால்.

ப. எது- உழவே

ரா லுழுதலைசெயயாமழையெனனுமவருவாயநன
பயனகுனறினெனறவாறு.
வி. குனறியககாலெனபது குறைநதுதினறது-
ணவகூறியவாறு.
உணவினமைககுககார
பு. (எரி-ல்) எ-இ-ள். எரினுழாருழவர் - உழுபவர் எரி

னாலே உழுகிறதொழிலைச்செய்யமாட்டார், புயலென்னும்வாரி
வளம்-மழையென்றுசொல்லப்பட்ட ஆதாயப்பிரயோசனமா
னது, குன்றிக்கால்-குறைந்தால், எ-று.

வி. புயல், மேகம்; அது, கருத்தாஆகுபெயராய், மழைக்குச்சொல்லப்பட்டது. அந்தமழை உண்டானால் ஆதாயப்பிரயோசனங்கள் உண்டாயிருப்பதும், இல்லையானால் இல்லாதிருப்பதும், ஆகியஒற்றுமைபற்றி(ஒருமைப்பாடுபற்றி,)மழை [illegible] வளம் என்று, காரியத்தைக்காரணமாக உபசரித்தல், [illegible] பட்ட ஆதாயத்தின்வழி. வளம், ஆதாயப் [illegible] என்பது, குன்றிக்கால் என்றுகுறைந்து [illegible] ன்னும் பண்புப்பெயர், தொழிற்பெய [illegible] எனநிற்கும். இந்தக்குறளினாலே, உண [illegible] ண்டுசொல்லப்பட்டது.

உ. அதி. வான்சிறப்பு. ௰ரு

௰ரு.

கெடுப்பதூஉங்கெட்டார்க்குச்சார்வாய்மற்றாங்கே
யெடுப்பதூஉமெல்லாமழை.

ப. இ-து-பூமியின்கண்வாழ்வாரைப்பெய்யாது நின்று
கெடுப்பதூஉம் அவ் வாறுகெட்டார்க்குத்துணையாய்ப்பெ

யதுமுனகெடுததாறபோலவெடுபபதூஉ மவையெலலாமவலலதும
ழையெனறவாறு.

வி. மறறுவினைமாறறினகணவநதது-ஆஙகெனபது-மறுதலைததொழி
லுவமததினகணவநதவுவமைசசொல - கேடுமாககமுமெயதுதறகுரியாரமகக
ளாதலிறகெடடாாககென்றா - எலலாமெனறதுமமககளுமுயறசி வேறுபாடுக
ளாறகெடுததலெடுததலகடாமபலவாதலெனகி
-வலலதெனபதுவாயநிலையான வநதது-மழையினதாறறலகூறிய
வாறு.

பு. (கெடு-ழை) எ-இ-ள். கெடுப்பதூம்-(பூமியிலேவா
ழ்பவரைப்பெய்யாமல்நின்று) கெடுக்கிறதும், கெட்டார்க்கு-அப்படிக்கெட்டவர்க்கு, சார்வாய்-துணையாய் (நின்றுபெய்து,) மற்றுங்கே-பெய்யாதுமுன்புகெடுத்ததுபோலவே, எடுப்பதூம்-கைதூக்கிவிடுவதும், எல்லாமழை-(இவை) எல்லாம் (வல்லது) மழை, எ-று.

வி. கெடுப்பது
என்றவினையைக்கெடுக்காமல் என்றுமா
ற்றிநின்றதினாலே, மற்று என்ற இடைச்சொல்,
வினைமாற்றுப் பொருளிலேவந்தது. ஆங்கு
என்றது, எடுப்பது என்றதொ
ழிலுக்குவிரோதமாகியகெடுப்பது,
என்கிறமறுதலைத்தொழில்
உவமையிலேவந்த,உவமை உருபு. தரித்திரமாகியகேடும், செல்வமாகிய ஆக்கமும், அடைவதற்கு உரிமையுடையவர்மனித

ராதலார், கெட்டார்க்கு என்றார். அந்தமனிதர்களுடையமுய
ற்சிவேறுபாடுகளாலே, கெடுக்குந்தொழில்களும் எடுக்குந்
தொழில்களும் பலவாகிநிற்குமாதலால், இரண்டும் என்னும
ல், எல்லாமென்றார். வல்லது என்பது,
அவாய்நிலையாய் வந்தது; அவாய்நிலை
என்பதற்குப்பொருள், வேண்டிநிற்பது. மழை
யினதுவல்லமையைச்சொன்னபடி,

இதின்கருத்து.

௰௬. விசும்பிற்றுளிவீழினல்லான்மற்றாங்கே
பசும்புற்றலைகாண்பரிது.

ப. எ-து-மேகத்தினின்று துளிவீழிற் காணலல்லது வீழாதாயினப்பொழுதே பசும்புல்லினது தலையையுங்காண்டலரிதென்றவாறு.

வி. விசும்பாகுபெயர்-மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. இஃது நிற்பு மமைவிகாரத்தாற்றொக்கது-ஓரறிவுயிருமில்லையென்றதாம்.

௰௬ உ. அதி. வான்சிறப்பு.

பு. (விசு-து) எ-இ-ள்.
விசும்பில் - மேகத்தினின்றும்,
துளி-(மழைத்) துளியானது,

வீழினல்லால்—விழுந்தாற்காண்ப

தல்லது, மற்று—வீழாதாயின்,

ஆங்கே—அப்பொழுதே, பசும்பு

ற்றலை—பசும்புல்லினது தலையையும், காண்பரிது—க

ாண்பது அரிது, எ-று.

வி. விசும்பு, ஆகாயம்; அது இடத்து ஆகுபெயராய், அந்த இடத்திலேசஞ்சரிக்கின்றமேகத்திறகுச் சொல்லப்பட்ட

து. ஆகுபெயரென்பது, ஒருபொருளின்பெயரை அந்தப்பொருளுக்குச்சம்பந்தப்பட்ட வேறொருபொருளுக்குவைத்துச் சொல்வது. மற்று, என்ற இடைச்சொல், வினைமாற்றுப்பொருள்படநின்றது. தலை என்ற இடத்தில், தலையும் என்ற இழிவுசிறப்புஉம்மைகுறைந்துநின்றது; அது, செய்யுள்விகாரம். மழை இல்லாமற்போனால், ஓரறிவுஉயிரும் இல்லை, என்பதுகருத்து.

௰௭. நெடுங்கடலுந்தன்னீர்மைகுன்றுந்தடிந்தெழிலி தானல்காதாகிவிடின்.

ப. எது-அளவில்லாதகடலுந்தனதியல்புகுறையுமேகந்தானதனைகுறைத்தலைக்கடபெயயாதுவிடுமாயினெனறவாறு.

வி. உமமைசிறபபுமமை-தனனியலபுகுறைதலாவது-நீரவாழுயிரகளபி றவாமையுமணிமுதலியபடாமையுமாம-எனடுககுறைததலெனறதுமுகததலை-அதுகடலகுறைபடுததநீரகடலகுறைபடவெழநதெனபதனுணமறிக — மழை ககுமுதலாயகடறகுமழைவேணடுமெனபதாம - இவையேழுபாடடாலுமுலக நடததறகேதுவாதலகூறபபடடது.

பு. (நெடு-டின்) எ-இ-ள். எழிலிதான்-மேகந்தான், தடிந்து-(அதைக்) குறைத்து, நல்காதாகிவிடின் (அதினிடத்திலே) பெய்யாதுவிடுமானால், நெடுங்கடலும்- நீண்டகடலும், தன்னீர்மை-தன்னுடைய இயல்பு, குன்றும் - குறையப்படும், எ-று.

வி. கடலும் என்ற உம்மை, உயர்வுசிறப்பு உம்மை. தன்னியல்புகுறைதலாவது, நீரிலேபிறக்கின்ற உயிர்கள்பிறவாதிருப்பதும், முத்துமுதலானவை உண்டாகாதிருப்பதும், ஆம். (மொள்ளுகிறதாகிய) முகத்தலை, இங்கே குறைத்தல் என்று சொல்லியது; கடல்குறைபடுத்தநீர், கடல்குறைபடவெழுந்து, என்றுசொல்லப்பட்ட இலக்கியத்தினாலும், அதையறிக. மழை

க்குக்காரணமானகடலுக்கும், மழைவேண்டும் என்பதுகருத் து. இவை எழுபாட்டாலும், உலகம் நடப்பதற்கு, மழைகார ணம் என்பதுசொல்லப்பட்டது.

மஅ.

சிறப்பொடுபூசனைசெல்லாதுவானம்
வறக்குமேல்வானோர்க்குமீண்டு.

ப. எது-தேவாக

டகுமிலவுலஙனமககளாறசெயயபபடுமவிழவுமபூசை
யுநடவாதுமழைபெயயாதாயினெனறவாறு.

வி.

நைமிததிய நதொடுகூடிய நிததியமெனருராகவிறசெலலாதெனறு-நிமிததிய நதிறருழவுதிரசசெயவதுநைமிததியமாதலினது
ைனமுறகூறினா-உம மைசிறபபுமமை.

பு. (சிற-டு) எ-இ-ள்.

வானம்வறக்குமேல்-மழை உலர் ந்துபோமாறல்
(மழைபெய்யாவிடின,)வானோர்க்கும்.தேவ
ர்களுக்கும், ஈண்டு-இந்தஉலகத்தில்,
சிறப்பொடுபூசனை-(மனி
தராலேசெய்யப்பட்ட)திருவிழாவோடுபூசையும்,
செல்லாது- நடவாது, எறு.

வி. நிமித்தசம்பந்தம்,
நைமித்திியம்-நைமித்தியத்தோ
டேகூடியநித்தியமென்றூர்,
ஆதலால்,செல்லாதென்றுஒருமை

யால்முடித்தார்.

நித்தியபூசையிலேவந்தகுறைவுதீரும்படிசெய்வது, நைமித்திகம் ஆகலால், அதைமுன்னேசொன்னார். வானோர்க்கும் என்ற உம்மை, உயர்வுசிறப்பு உம்மை.

௰௯.

தானந்தவமிரண்டுந்தங்காவியனுலகம்
வானம்வழங்காதெனின்.

ப. எ-று-அகனறவுலகினகடடானமுநதவமுமாயவிரணடறமுமுளவா
காமழைபெயயாதாயினெனறவாறு.

வி. தானமாவதறநெறி யானவநதபொருளகளைததககாாககுவகையொடு கொடுததல-தவமாவதுமனமபொறிவழிசசெலலாமனிறறறபொருடடுவிரதங களாலுணடிசசுருககன முதலாயின - பெருமபானமைபறறிததானமிலலறததின மேலுநதவநதுறவறததினமேலுநினறன.

பு. (தா-ன்) எ-இ-ள்.

வானம்வழங்காதெனின்-மழைபெ யயாதானால்,

வியனுலகம்-விசாலமான உலகத்திலே, தானந்தவ

பிரண்டுந்தங்கா-ஈகையுந்தபசும் ஆகிய
இரண்டு தருமங்களும்
நிலையாமற்போம், என்று.

௰அ உ. அறி. வான்சிறப்பு.

வி. தானமாவது, தருமமார்க்கத்திலேநின்று, சரீரப் பிரயாசப்பட்டுவந்தபொருள்களை நல்லோர்க்குமனமகிழ்ந்து, கொடுப்பது. தவமாவது, மனம் இந்திரியங்களின்வழியிலே செல்லாமல்நிற்கும்பொருட்டு, விரதங்களாலேபோசனஞ்சுருக்குதல் முதலானவை. தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும், மிகுதிபற்றிநிற்குமெனக்காண்க.

உ௰.

நீரின்றமையா துலகெனின்யாரியார்க்கும்
வானின்றமையா தொழுக்கு.

ப. எது - எவ்வகைமேம்பாட்டாராகுநீனாயினரி

புலகியலமையாதாயி ஊநநீரிடையருதொழுகுமொழுககருமவா ஊயினறியமையாதெனறவாறு.

வி .

பொருளின பகைளயுலகியலெனறா - அவைபிமமைமககளைனவ ர கவின-

இடையருதொழுகலெககாலததுமெவவிடததுமுளதாதல -
நீரினறமையாதுல கெனபதெலலாராலு நதெளியபபடுதலின
அ்பொல வொழுககமு மவா னினறமை
யாமைதெளியபபடுமெனபாா நீரினறமையாதுலகெனினெனறா
- இதனை நீரா யினறியமை
மயாதுல காயினெனததிறதாாக குமழையயினறியொழுகக
திரமபா தெனவுரைபபாருமுளா-
இவைமூனறுபாடடானுமறமபொருளினபஙகளடைத
துறகேதுவாதலகூறபபட்டது.

பு. (நீரி-கு) எ-இ-ள். யாரியார்க்கும் - எவ்வளவுபெரு மைப்பட்டவர்க்கும், நீரின்றமையாதுலகெனின்- நீர் இல்லா மல் உலகத்தின் (இயல்புஆகிய) நடைநடவாதாலுல், ஒழுக்கு- (அந்தநீர்இடைவிடாமல் ஒழுகும்)ஒழுக்கும், வா னின்றமையா து-மழையில்லாமல் அமையாது, எ-று.

வி. பொருள் இன்பங்களை உலகியல் என்றுசொன்னர், அவை இம்மையில் உள்ளவைஆதலால், எனக்காண்க. இடைவி

டாதொழுகலாவது, எந்தக்காலத்திலும், எந்த இடத்திலும், உண்டாயிருப்பது. நீர் இல்லாமல்
உ ல க இ யல்அமை யா து என்
பது, ய ாவரா லுந் தெளிய ப்ப டுவ தினாலே,
அதுபோல அந்த நீ
ர்மிகுந்து, ஏரி, குளம், கழனி, கால்வாய்களில்
ஒடுகிற ஒட்ட
மாகிய ஒழுக்கும்,
மழையில்லாமல் அமையாதிருப்பதுதெளி
யப்படும் என்றுசொல்லவந்தவர்,
இந்தப்படிசொன்னார்.
இதை நீரையின்றியமையாதுஉலகாகல்
எத்திறத்தார்க்கும்,
மழையையின்றி யொழுக்கம் நிரம்பாதென்று
சொல்வாரும்
உண்டு. இவை மூன்றுப்பாட்டாலும் அறம், பொருள், இன்

ங. அதி. நீத்தார்பெருமை.

டுக

பங்கள் நடப்பதற்கு,
மழைகாரணமென்பதுசொல்லப்ப
ட்டது.

---

௩. அதிகாரம்.

நீத்தார்பெருமை.

ப-ம. நீததாாபெருமை

ம-அஃதாவதுமுறறதறநதமுனிவாதுபெருமை கூறுதல.
அவவறமு
நறபொருளகளாயுலகிறகுளளவாறுணாததுவாாவாாகவினி
துவான இறபபின்பினவைககபபடடது.

ப-ம. (நீத்-மை) அதாவது (தேக
அபிமானமுதலாகிய எலலாவற்றையும்) வெறுத்து
நீக்கிவிட்ட முனிவருடையபெ
ருமையைச்சொல்வது. மேலஅதிகாரத்திலே,
கடவுளின்கட்ட ளையினுலே
உலகம்நடப்பதற்குக்காரணம்மழையென்றபோ
து, காரியப்பட்டுநின்ற அந்த உலகமுழுமையும்
உள்ளபடி

உணர்வதற்கும், அந்த அறமுதலாகியபொருள்களை உலகிற்கு உள்ளபடி உணர்த்துதற்கும், உரியவர் அவராகி, சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென்றைந்தின் வகைதெரிவான் கட்டேயுலகு என, உலகம் அவருள் அடங்குதலாலும், உலகமென்பதுயர்ந் தோர்மாட்டே என, இவரையும் உலகமென்றுசொல்லப்படு வதினாலும், வான்சிறப்பின்பின் இதுவைக்கப்பட்டது.

உக.

ஒழுக்கத்து நீத்தார்பெருமைவிழுப்பத்து
வேண்டும்பனுவற்றுணிவு.

ப. எ-து- தமக்குரியவொழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறந்தாரது பெருமையைப்பாக்கில விழுமியபொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் இதுவே விழுமியதென விரும்பும் நூல்களது துணிவென்றவாறு.

வி. உரியவொழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறத்தலாவது- தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைமைக்குமுரியவொழுக்கங்களை வழுவாதொழுக அறம் வளரும் அறம் வளரப் பாவந்தேயும் பாவந்தேய அறியாமை நீங்கும் அறியாமை நீங்க நித்த அநித்தங்களது வேறுபாட்டுணர்வும் அழிதன்மாலையவாய இம்மை மறுமை யின்பங்களின் உவர்ப்பும் பிறவித்துன்பங்களுந் தோன்றும் அவைதோன்ற வீட்டின்கண் ஆசையுண்டாம் அஃதுண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய பயனில் முயற்சிகளெல்லாநீங்கி வீட்டிற்குக் காரணமாகிய யோகமுயற்சியுண்டாம் அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வுபி

சுநதுபுறபபறுஙியவெனதெனபதுமகயபறுஙிய
யாளெனபதுமவிமோகலா

உ௰ ௩. அதி. நீத்தார்பெருமை.

னிவவிரணடுபறறையுமிமருறையேயுவாதுவிடுதலெனக
கொளக-பனுவலென

பபொதுபபடககூறியவ௭ளுளுஅறறயொனறுவவாதசமை
மயநூலகளெலலா

வறறிறகுமிஃதொநததுணிவெனபதுபெறறும-செயதாரது
துணிவு பனுவன

மெலேறபபடடது·

பு. (ஒழு-வு) எ-இ-ள்.
பனுவற்றுணிவு-நூல்களினுடை
டதெளிவானது, ஒழுக்கத்துநீத்தார்
பெருமை-(தமக்கு
உரியநிலையாகிய) ஒழுக்கத்திலேநின்று (எல்லாவற்
றையும்) நீக்கி
விட்டவருடையபெருமையை,
விழுப்பத்து-சிறப்புடையபல
பொருள்களுக்குள்ளும், (இதுவேசிறந்ததென்று)
வேண்டும்-

விரும்பும், எ-று.

வி. உரிய

ஒழுக்கத்திலேநின்று துறக்கிறதாவது, தங்கள் தங்கள்சாதிகளுக்கும், அந்தந்தச்சாதிகளின் நிலைமைகளுக்கு
ம்உரிய ஒழுக்கங்களிலேபழுது இல்லாமல் நடக்க, அறம்வள
ரும்; அதுவளரவே, பாவந்தேயும்; அதுதேயவே, அறியா
மைநீங்கும்; அதுநீங்கவே, நித்திய அநித்தியங்களினுடைய
வேறுபாடுகளை அறிகிறஅறிவும், அழிந்துபோகிறவரிசைக்கிர
மத்தையேகொண்டிருக்கிற இம்மை மறுமை இன்பங்களில்
வெறுப்பும், பிறவித்துன்பங்களும், தோன்றும்; அவைதோ
ன்றவே, மோட்சம்பெறவேண்டுமென்கிற ஆசையுண்டாகும்;
அது உண்டாகவே, பிறவிக்குக் காரணமாகிடவினைமுயற்சிக

ளெல்லாம் நீங்கி, மோட்சத்துக்குக்காரணமா
கியயோகமுயற்
சியுண்டாகும்; அது உண்டாகவே;
மெய்யறிவுபிறந்து, புறப்
பற்று ஆகிய எனது என்பதும், அகப்பற்று
ஆகிய நான் என்
பதும், விட்டு நீங்கும்; ஆதலாலே, இந்த
இரண்டுபற்றையும்,
இந்தமுறையாகவேவெறுத்துவிடுவது,
என்றுகாண்க. பனுவல்
என்றுபொதுவாகச்சொன்னதிறலே,
ஒன்றையொன்று ஒத்தி
ராத சமையசாத்திரங்கள் எல்லாவற்றினுக்கும்,
இது ஒத்த
தெளிவு என்பது, நாம்தெரிந்துகொண்டோம்.
நூலைச்செய்
தவர்களுடையதெளிவு,
நூலின்மேல்எற்றப்பட்டது.

உ௨.

துறந்தார்பெருமை துணைக்கூறின்வையத்

இறந்தாரையெண்ணிக்கொண்டற்று.

ப. எது-

இருவகைபபறறினையுமவிடடாரதுபெருமையையிவவளவெ

னறெணணுறகூறியவியஅவினளவுபடாமையானிவவுல

கததுபபிறநதிறநதாரை

௩. அதி. நீத்தார்பெருமை.

உ௧

யெணணிபிததுணை பெணவறியலுறருறபோலுமெனறவாறு.

வி. முடியாதெனபதாம - கொணடாலெனனுமவினையெசசமொன

டெனதிரிநததுநினறது.

பு. (துற-று) எ-இ-ள். துறந்தார்பெருமை-இருவகைப் பற்றையும் விட்டமுனிவருடைய பெருமைக்கு, துணைக்கூறி ன்-அளவுசொல்லவந்தால், (அளவிடக்கூடாதுஆதலால் அது எதுபோலுமென்றால்) வையத்திறந்தாரை-(இந்த) உலகத்தி லே (பிறந்து) இறந்துபோனவர்களை, எண்ணிக்கொண்டற்று- (இம்மாத்திரம்பேரென்று) எண்ணி (அறிவதைமேற்)கொண் டதுபோலும், எ-று.

வி. அவர்பெருமை எண்ணிமுடியாது, என்பதுகருத் து. கொண்டது என்னும் வினையாலணையும்பெயர், கொண்டு எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. எண்ணி என்னும்வினையெச்சத்தை

முடித்த அறிவது என்னும்தொழிற்பெயர், சொல்லெச்சமா யிக்குறைந்துநின்றது. அளவிடக்கூடாதாதலால் அதுஎதுபோ லுமென்றால் என்பவை, இசையெச்சம், வருவித்துச்சொல்லப் பட்டன.

உ௩.

இருமைவகைதெரிந்தீண்டறம்பூண்டார்
பெருமைபிறங்கிற்றுலகு.

ப. எது-பிறப்புவீடெனுமி
ரணடினது துணபவினபக கூறுபாடுகளையா
ராய நது றி நதப பிறப ப அறுதத
லபிறபபினகடடுறவறததைபபூணடாரது பெ
ருமையே யுலகினக ணுயா நததெனறவாறு.

வி. தெரி
மாணடமிழுமுமமை நதெனனமபொருபபெனனபுழிபபோலவி
ருமை பனபதி னடெணணினகணி னறது -
பிரிநிலையேகாரமவிகாரததாறறொ ககது - இத
னறறிகிரியுருடடி யுலகமுமுதாணடவ
ராமுதலாயினாபெருமையி நிகபபடடது-
இவவுமனஅபாடடாது நிநதாரதுபெருமையேயெலலாபெ
பருமையிலுமிககதெனபதுகூறபபபடடது.

பு. (இரு-கு) எ-இ-ள்.

இருமை-பிறப்புவீடு என்கின்ற இரண்டினுடைய,

வகைதெரிந்து-துன்ப இன்பக்கூறுபாடு

களை ஆராய்ந்து அறிந்து,

(அந்தப்பிறப்பையொழிப்பதற்காக)

ஈண்டு- இந்தப்பிறப்பிலே,

அறம்பூண்டார்-(துறவு) அறத்தை

மேற்கொண்டவருடைய,

பெருமைபிறங்கிற்றுலகு-பெருமை

யே உலகத்தில் (உயர்ந்து) விளங்கியது, எ-று.

வி. மும்மைத்தமிழ் என்றால்,

அதற்குமூன்றுதமிழ்என்

பதுபொருள், அதுபோல இங்கே இருமை

இரண்டெனநின்

உஉ ௩. அதி. நீத்தார்பெருமை.

௩௩. பெருமையேயென்னும்பிரிநிலை ஏகாரம், குறைந்துநின்

௩௩. சக்கரத்தைச்செலுத்தி உலகமுழுதும் ஆண்ட அரசர் முதலானவருடையபெருமை, இந்த ஏகாரத்தினாலேபிரிக்கப் பட்டது. இந்தமூன்றுபாட்டாலும் முற்றத்துறந்தமுனிவரு டைய பெருமையே, எல்லாப்பெருமைகளிலும் உயர்ந்தது என்பது, சொல்லப்பட்டது.

௨௪. உரனென்னுந்தோ
ட்டியாறோரைந்துங்காப்பான்
வரனென்னும்வைப்புக்கோர்வித்து.

ப. எது-இனை
மயென ...னுநதோடடியாறபொறிகளாகியயானையைநதி
னயுநததநமபுலனகளமேறசெலலாமறகாபபானெலலா
நிலததிலுமிகக ...னறுசொலலபபடடவீடடுத
லததிறகோாவிததாமெனறவாறு.

வி .
இஃதேகதேசவுருவகம-இனைமயீனடறிவிாமேறு
-அநநிலத ...திறசெனறுமுளைததவிலவிநதெனறுர் -
ஈண்டுபபிறநதிறநதுவருமகளலவனெனபதாம.

பு. (உர-து)

எ- இ-ள் . உரனென்னுந்தோ ட்டிய ாண-அறி
வென்றுசொல்லப்பட்ட அங்குசத்தினாலே,
ஓரைந்தும்-(இந் திரியங்களாகியயானைகள்)
ஒருஐந்தையும், காப்பான்-(தன்தன்
புலனை ந ா டிச் செ ல் லாமலே
தடுத்துக்)காவல்செய்பவன், வர
னென்னும்வைப்புக்கு- (எல்லாநிலங்களினும்)
உய ர்ந்ததெ ன்
றுசொ ல்லப் ப ட்ட (மே ம ாட்ச)பூமிக்கு ,
ஓர்வித்து-ஒருவிதையாம், எ-று.

வி. பின்பு அந்தநிலத்திலேபோய்
முளைப்பதினாலே, கா ப்பானைவித்து என்றது,
ஏது உருவக அலங்காரம் என்றும்; ஓரைந்தும்
என்றது, ஏகதேச உருவக அலங்காரம் என்றும்;
காண்க. இப்படிக்காப்பவன்மறுபடியும் இந்த
உல கத்திலே பிறந்து இறந்து திரியமாட்டான்
என்பது, கருத்து.

உரு.

ஐந்தவித்தானாற்றலகல்விசும்புளார்கோமா
னிந்திரனேசாலுங்கரி.

ப. எது-புலனகளிறசெலகி

ன்றவலாவை ந்தனையுமடக்கினானதுவலிக்குக் கரியாவான் அத்துள்ளா
ரிறைவனாகிய இந்திரனேயமையுஞ்சான்றென்றவாறு.

வி. ஐந்தென்னுமுற்றும்மையுமாற்றற்கென்னு நான்கனுருபுஞ்செய
யுள்விகாரத்தாற்றொக்கன-தானைந்தவியாதுசாபமேயேற்றினறவித்தானாற்ற
லைசாத்தினுவ்விந்திரனேசாலுங்கரியென்றார்.

௩. அதி. நீத்தார்பெருமை.

உ௫

பு. (ஐந்-ரி) எ-இ-ள். ஐந்தவித்தான்-(புலன்களிலேசெல்லுகிறஇச்சை) ஐந்தையும்அடக்கினவனுடைய, ஆற்றல்-வலிமைக்கு, அகல்விசும்புளார்- விரிந்த ஆகாயத்திலேயுள்ள தேவர்களுக்கு, கோமான்-அரசனாகிய, இந்திரனே-தேவேந்திரனே, சாலுங்கரி-மிக்கசாட்சியாம், எ-று.

வி. ஐந்தும் என்கிறமுற்று உம்மையும், ஆற்றலுக்கு என்கிறநான்காம் வேற்றுமையுருபும், குறைந்துநின்றன. இந்திரன் தான் ஐந்தவியாமல்,
ஐந்தவித்தகௌதமஇருடியினுடைய சாபத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அவனுடையவலிமையைத்தெரிவித்தானாதலால், இந்திரனேசாலுங்கரியென்றார்.

உ௬.

செயற்கரியசெய்வர்பெரியர்சிறியர்
செயற்கரியசெய்கலாதார்.

ப. எது-ஒதத பிறபபினராயமககளுடசெயதற
கெளியவறறைசசெய
யாதரியவறறைசசெயவாரபெரியரவெளியவறறைச
செயதரியவறறைசசெயயமாடடாதாரசிறியரெனறவாறு.

வி. செயதறகெ
ளியவாவன-மனமவெணடியவாறேயதனைபபொறிவழி
களாறபுலனகளிறசெலுததலும
வெஃகுதலுமவெகுளலுமுதலாயின-செயதறகரியவாவன-
இயமநியமமுதலாயவெணவகை யோகவுறுபபுகள - நீரிறபல
காலமுழகனமுதலாய நாவிருவழக
இறுபதபகககமெனபாருமுளாவை நியமத
துளேயடஙகவினதாரறுபெருமைககேலாமையறிக.

பு. (செய-ர்)

எ-இ-ள். செயற்கரியசெய்வர்பெரியர்-(பிறப்பு
ஒத்தவர்களாகிய மனிதருக்குள்ளே
எளியவைகளைச்செய் யாது) செய்வதற்கு
அரியவைகளைச்செய்பவர்பெரியவராம்,
சிறியர்செயற்கரியசெய்கலாதார் -(அந்த
எளியவைகளைச்செ ய்து) செய்வதற்கு
அரியவைகளைச்செய்யமாட்டாதவர் சிறிய யவராம்,
எ-று.

வி. செய்வதற்கு எளியவைகளானவை,
மனத்தைவேண் டியபடியே இந்திரியவழியாக

ஐம்புலன்களிலேசெலுத்துவதும்,
பேராசைகொள்வதும்,
கோபித்தலும்,முதலானவையாம். செய்வதற்கு
அரியவைகளானவை, இயமம் நியமம் முதலான
எட்டுவகையோக அங்கங்கள் முதலானவையாம்.
இனிநீரிலே பலகாலமுழுகுவதுமுதலான
எட்டுவகைப்பட்டமுனிவர் இடத்துவழக்கு,
என்றுசொல்வாரும் உண்டு, அவை, நியமத்துள்
உச ௩. அதி. நீத்தார்பெருமை.

ளே அடங்குவதினாலே, துறந்தார்
பெருமைக்கு ஒவ்வாமை
அறிக.

உஎ.

சுவையொளியூறோசைநாற்றமென்றைந்தின்
வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு.

ப. எது-சுவையுமொளியுமூறுமோசையுநாற்றமு
மெனறுசொலலபப
டடதனமாததிவைகளை நதனதுகூறுபாடடையுமாராயவான
பிவினகணணதே
யுலகமெனறவாறு.

அவறறின கூறுபாடாவன-பூதஙகடகுமுதலாகியவவைதா
ரணைமநது
மவறறினகடடோனறிய-வபபூதஙகளை நதுமவறறின கூறுகிய
ஞானேநதிரியங
களை நதுஙகருமேநதிரியஙகளை நதுமாக
விருபதுமாம-வவை தெரிவானகடடெ
னவுடமபொடு
புணாநததனறெறிகினறபுருட னுமவனறெரிதறகருவியாகிய
மானகஙகாரமனஙகளு
மவறறிறகுமுதலாகியமூலபபகுதியுமபெறுசும; ததுவ
மிருபதைநதனையுநதெரிதலாவது-மூலபபகுதி
யொனறிறறேனறிய தனமை
யிறபகுதியேயாவதலலதுவிகுதியாகாதெனவுமதனகடடே
டானறியமானுமதன
கடடோனறிய
வகஙகாரமுமதனகடடோனறியதனமாததிரைகளுமாகியவே.
மூநதுமகருமுதலாயவதனோககவிகுதியாதலுநதஙக
டடோனறுவனவ
றறைநோககபபகுதியாதலுமுடையவெனவு மவறறின
கடடோனறியமனமு.
ஞானேநதிரியஙகளுஙகருமேநதிரியஙகளுமபூதஙகளுமாகிய
பதினாறுநதஙகட
டோனறுவனவினமையின
விகுதியேயாவதலலதுபகுதியாகாவெனவும - புருட
னொனறெனறிறறேனறுமையானுநதனகடடோனறுவனவின
மையானுமிரணடு
மலலவெனவுஞசாஙகியநூலோரிவ்வாறறுரைாயதல-இவ

விருபதிலைதுநுறும , லவதுலகெனபபிறிதொனறிலலையென
வுலகின தாணைமையறிநதுவினைவணறிவினைக

ணைணதாயிறறு-இவைநானகுபாடடாலுமபெருமைககேதுவைநதவிததலும
யோகபபயிறசியுநததுவவுணாவுமெனபனகூறபபடடன.

பு. (சு-கு)எ- இ-ள். சுவை-

இின் - இரசமும், உருவமும்,

பரிசமும், சத்தமும், கந்தமும், என்று

சொல்லப்பட்ட (தன்

மாத்திரைகள்) ஐந்தினுடைய, வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு- கூறுபாடுகளையும் ஆராய்ந்து அறிகிறவனுடைய (அறிவின்) இடத்ததேஉலகம், எறு.

வி. ஐந்தினுடைய கூறுபாடுகளானவை, பூதங்களுக்குமுதலாகிய அவை ஐந்தும், அவைகளிலேதோன்றிய அந்தப்பூதங்களைந்தும், அவைகளின் கூருகியஞான இந்திரியங்கள் ஐந்தும், கரும இந்திரியங்கள் ஐந்தும், ஆகஇருபதுமாம். பூதங்களுக்குமுதலாகியவை, தன்மாத்திரைகளென்றுகாண்க; எனனவெனின்; விரித்தமகதத்துவமமுந் தன்மாத்திரையும்விளங்குசததப்பிரகிருதியாற் பஞ்சபூதமுறைத்தவற்றுற் பிரமாண்டபிண்டமுதலாயவுலகுதையத்தான்கிரமசிருட்டி, என்றாதலால்

௩. அதி. நீத்தார்பெருமை.

உறு

உணர்க .

வகைதெரிவான்கட்டேயெனத்தெரிகிறவன் உடம்பொடுசேர்த்ததினாலே,தெரிகின்றபுருட னும்; அவன்தெரிவதற் குக்காரணமாகிய, மானும், அகங்காரமும், மனமும், ஆகியமூன்றும்; அவற்றிற்குமுதலாகிய மூலப்பிரகிருதியும்; ஆகத்தத்து வம், இருபத்தைந்தும்பெறப்படும் (புரு டன்,ஆன் மா.)இந்த இருபத்தைந்தையுந்தெரிவ த ாவது , மூலப்பிரகிருதி ஒன்றிலே தோன்றியதல்லாததினாலே, பகுதியே ஆவ த ல்லதுவிகுதியாகா தென்றும், அதினிடத்திலேதோன்றியமானும், அந்தமான்இட த்திலேதோன்றியஅகங்காரமும், அந்தஅகங்காரத்திலேதோன் றியதன்மாத்திரைகளும், ஆகியஎழுந் ; தமக்குமுன்னின்ற தைக் குறித்தால்த ாம்விகுதியாவதும், தம்மிலேதோன்றுகின்றவைக ளைக்குறித்தால் தாம்பகுதியாவதும், உடையவை என்றும் ; அவற்றினிடத்திலேதோன்றிய மனமும், ஞான இந்திரியங்க ளும், கரும இந்திரியங்களும்,

பூதங்களும், ஆகியபதினாறுந் தம்மிடத்திலேதோன்றுபவை இல்லாததினாலே, விகுதியேயாவதல்லது, பகுதியாகாதென்றும், புருடன், தான், ஒன்றிலே தோன்றாததினாலும், தன்னிடத்திலே தோன்றுபவை இல்லாததினாலும், இரண்டுமல்லாதவன் என்றும். சாங்கிய நூலிலே சொன்னபடியே, ஆராய்வது.

இந்த இருபத்தைந்துமல்லது, உலகு என்றுமேவேறொன்றில்லையென உலகினுடைய உண்மையை அறிவதினாலே, உலகு அவன் அறிவின் இடத்தையுடையதாயிற்று. பகுதியாவது, முன்னிற்பது. விகுதியாவது, பின்னிற்பது. இவைநான்குபாட்டாலும், நீத்தாருடையபெருமைக்குக்காரணம், ஐந்தவித்தலும், யோகப்பயிற்சியும், தத்துவ உணர்ச்சியும், என்பவை சொல்லப்பட்டன.

௨அ.

நிறைமொழிமாந்தர்பெருமைநிலத்து
மறைமொழிகாட்டிவிடும்.

ப. எது-நிறைநதமெ

ாழியினையுடையதுறநதார துபெருமையைநிலவு லகததினக

ணணவாரணையாகசசொலவியமநதிரஙகளேகணகூடாககாட்டு மெனறவாறு.

வி. நிறைமொழியெனபது-அருளிறகூறினு மவெகுணடுகூறினுமவவப பயனகளைபபயநதேவிடுமொழி-காடடுதவபயனுனாநதுதல.

4

உ௬ ௬. அறி. நீத்தார்பெருமை.

பு. (நிறை-டும்) எ-இ-ள்.

நிறைமொழிமாந் சர்பெருமை-பொருள்நிறைந்தசொல்லுக்களையுடையமனிதராகிய துறந்தவருடையபெருமையை, நிலத்து-நில உலகத்திலே, மறைமொழி-(அவர்கட்டளையாகச்சொன்ன) மந்திரங்களே, காட்டிவிடும்-(பிரத்தியட்சமாகக்) காட்டிப்போடும், என்று.

வி. நிறைமொழியென்பது,கிருபையாகச்சொன்னாலுங் கோபமாகச்சொன்னாலும், அந்தந்தப்பிரயோ

ஞனங்களைந் ஃந்
தேபொருள்நிறைந்துவிடுஞ்சொல். நிறைமொழி மறைமொ ழி, என்பவையிரண்டும்;
வினைத்தொகைச்சொற் கள், பின்னை யதைமறையினதுமொழி யெனக்கொண்டு,
வேதவசனம் எனினும்பொருந்தும். காட்டுதல், பிரயோசன த்திறுலேயறிவிப்
பது. விளைவாகக்காட்டும், என்கின்ற விளை வுப்பொருள், தோன்றக் (காட்டும் என்றுமற்)
காட்டிவிடும், என்றார்.

உ க

குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார்வெகுளி
கணமேயுங்காத்தலரிது.

ப. எது-துறவுமெயயு
ணாவவாவினமைமுதலிய நறகுணஙகளாகியகுன றினமுடிவினக
ணினறமுனிவர துவெகுளிதா னுளளவளவுகணமேயாயினு ம வெ
குளபபடடாராறறடுத தலரிதெனறவாறு.

வி. சலியாமையுமபெருமையுமபறறிக
குணஙகளை குனறாவுருவகஞ
செயதார -குணஞசாதியொருமை-
அது தியாயவருகினறவா றுயறியொரோவ
ழிவெகுளிதோனறியபொழுதேயதனைமெயயுணாவழிகருமாந

விறகணமேயு மெனறும-நிறைமொழிமாநத
ராகவிறகாததலரிதெனறுமகூறிஞா - இவைபிர
ணமெபாடடாறுமவாரணைகூறபபடடது.

ங. (குண-து) எ-இ-ள்.
குணமென்னுங்குன்றேறிநின் றார்வெகுளி. (துறவு, மெய்யுணர்வு, நிராசை, முதலாகிய,) நற்குணங்களென்றுசொல்லப்பட்ட மலையின்முடிவிலேநின்றமுனிவருடையகோபமானது, கணமேயும்-(தான் உள்ள அளவு) கணப்பொழுதாயிருந்தாலும், காத்தலரிது- (கோபிக்கப்பட் டவராலே) தடுப்பது அரிது, எ-று.

வி. அசையாதிருப்பதினாலும், பெருமையினாலுங், குண ங்களைமலையாக உருவகஞ்செய்தார். இது, எது. உருவக அலங்காரம். குணம் என்னுஞ்சொல், சாதியொருமை. கோபம், அநுதியாய்வருவதாதலால், ஒரோரிடத்திலேதோன்றினும்,

ச. அறி. நீத்தார்பெருமை.

அதைமெய்யறிவு அழிக்கும், ஆதலாலே, கணமேயும், என்று ம்; நிறைமொழியுடையவராதலாலே, காத்தலரிது என்றுஞ்; சொன்னார். இவையிரண்டுபாட்டாலும், அவருடையகட்டளை சொல்லப்பட்டது.

௩௰. அந்

தணரென்போரறவோர்மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மைபூண்டொழுகலான்.

ப. எ-து-எல்லாவுயிர்க

ண்மேலுஞ்செவ்வியதண்ணளியைப்பூண்டொழு கலானந்த

ணரென்றுசொல்லப்படுவார் துறவறத்தினின்றோரென்றவாறு.

வி. மு

...றுவவிர்கமாகக்கோடல்-அந்தணரென்பதழகியதட்பத்தையு

டையாரென்வடபெயராகலினஃதவ்வருளுடையார்மேலன்றிசெல்லாதென

...ந்தது-அவ்வாறுணையுடையாராயினுமுயிர்கண்மாட்

டருளுடையரென்பதிதனாற்கூறப்பட்டது.

ப. (அந்-ன்) எ-இ-ள்.
எவ்வுயிர்க்கும்-எல்லாஉயிர்களிடத்தும்,
செந்தண்மைபூண்டொழுகலால்- செப்பமாகியகரு
ணையைவைத்துநடப்பதினாலே,

அந்தணரென்போரறவோர் அந்தணரென்று சொல்லப்படுபவர் (துறவறத்திலேநிலைபெற்ற) முனிவராம், எ-று.

வி.

பூணுதல், விரதமாகக்கொள்வது. அந்தணர் என்பதில், அம், அழகு. தண், குளிர்ச்சி. அர், பலர்பால்விகுதி. ஆதலால், நீர் முதலியவற்றின் வெறுக்கத்தக்ககுளிர்ச்சியையொழித்து, அழகிய குளிர்ச்சியர், எனநின்று, கருணைப்பண்புடையவரைவிளக்கிக் காரணப்பெயராய்வருதலால், அது, எல்லாஉயிர்களிடத்திலும் கருணைவைத்தவர்மேல் அல்லது, செல்லாதென்றுகாண்க. மேலேசொல்லிய அப்படிப்பட்ட கட்டளையையுடையவராயிருந்தாலும், உயிர்களிடத்திலே மிகுந்தகிருபையுடையவரென் பது, இதிலுலே, சொல்லப்பட்டது.

உ௰ ௩. அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

௪. அதிகாரம்.

அறன்வலியுறுத்தல்.

—

ப-ம.

அறனவலியுறுததல-அஃதாவது - அமமுனிவ ராலுணாததபப டடவமமுனற ளுள ளேனபபொருளுமினபமுமபோலாதறணி ம மைம றுமைவீ டெனனுமுனறனையுமபயததலானவறறினவலியுை டததெனபது கூறுதல- அதி காரமுறைமையுமிதனுனேவிளஙகும-அவைசிறபபுடைமரபிறபொருளுமின பமுமறததுவழிபபடூஉநதோறறமபோலவெனறுாபிறரும.

பு-ம்(அற-தல்)அத ா வது

(அந்த முனிவ ரா லேதெ ரிவிக் க ப்பட்டஅறம்,பொருள்,

இன்பம்,என்னும்மூன்றுக்குள்அறமா னது, மற்றஇரண்டையும் போலாகாமல், இ ம்மை, மறுமை, வீடு, என்னுமூன்றையுந் தருமாதலால், அந்தஇரண்டிலுள் ளும்,) அது,

வலிமையுடையது, என்பதைச்சொல்வது. அதி காரமுறையும், இதிலேவிளங்கும். பொருளும், இன்பமும், அறத்துக்குப்பிற்படும், என்பதற்கு, உதாரணம், சிறப்புடை மரபிற்

பொ ருளுமின்பமு,

மறத்தின்வழிப்படூஉந்தோற்றம் போல,என்கின்ற, இலக்கியத்துள்ளும், தர்மார்த்தகாமமோ ட்சம்,

என, எண்ணிநின்ற, வடநூல்,
எண்ணின்முறையுள்ளுங் காண்க-வழிப்படுதல்,
பிற்படுவது.

௩௧.

சிறப்பீனுஞ்செல்வமுமீனுமறத்தினூங்
காக்கமெவனோவுயிர்க்கு.

ப. எது-வீடுபேறறையுநதருநதுறககமுநதவியசெலவததையுநதருமாத லாஅுயிாகடகறததினமிககவாககமயாதெனறவாறு.

வி. எலலாபபேறறினுஞசிறநதமையினவீடு-சிறபபெனபபடடது-ஆக கநதருவதனையாககமெனறா-ஆககமெனமேலுயாதல-ஈணடுபிறனறதுமகக

ளுவிாைசசிறபபுஞசெலவமுமெயதுறறகுரியததுவேயாகலின-இதனுனறதி னமிககவுறுதியிலலையெனபதுகூறபபடடது.

பு.

டுக்கும்,

(சிற-கு) எ-இ-ள். சிறப்பீனும்-மோட்சத்தையுங்கொ
செல்வமுமீனும்- (சுவர்க்கபதவிமுதலாகிய) செல்வ
த்தையுங்கொடுக்கும், (ஆதலால்) உயிர்க்கு- உயிர்களுக்கு, அற
த்தினூங்காக்கமெவன்-தருமத்தைக்காட்டிலுமிகுந்த ஆக்கத்
தைத்தருவதுயாது, எறு.

௪. அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

௨௧

வி. எல்லாப்பேறுகளிலுஞ்சிறந்தது ஆதலால், வீடு

பேறு, சிறப்பு, என்றுசொல்லப்பட்டது. ஆக்கத்தைத்தருவதை, ஆக்கம்என்றது, ஆகுபெயர். ஆக்கம்,(எ-ள்)மேன்மேலுயர்வாகிறது-மோட்சமுஞ், செல்வமும், அடைவதற்குஉரியது, அதுவேயாதலால், மனிதருயிரை, இங்கே உயிரென்று, சொல்லப்பட்டது. இதினாலே, தருமத்தைப்போலேமிகுந்த நன்மைதருவது, வேறேயில்லையென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௩௨. அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையதனை
மறத்தலினூஉங்கில்லைகேடு.

ப. எது-ஒருவனுககறஞசெயதலினமேறபடடவாகக முமிலலையதனைம யகக
தகானமறநதலினமேறபடடகேடுமிலலையெனறவாறு.

வி.

அறததினாஙகாககமுமிலலையெனமேறசொலலியவதனையேயாறுவதித தாரா தனறகேடுவருதலகூறுதறபயனெகெி-இதனாலதுசெயயாத வழிககேடுவருதலகூறபபடடது.

பு. (அற-டு)எ-இ-ள். அறத்தின்- (ஒருவனுக்குச்செய்யப்படுந்) தருமத்தில், ஊங்கு-மேற்பட்ட, ஆக்கமுமில்லை- (நன்மைதருவதாகிய) உயர்வுமில்லை, அதனைமறத்தலின்-அதை (மயக்கத்தினாலே) மறந்துவிடுகிறதில், ஊங்கு-மேற்பட்ட, இல்லைகேடு-(தீமைதருவதாகிய) கெடுதலுமில்லை, எ-று.

வி. அதினாலே
கேடுவருமென்பதைச்சொல்லுகிறபிர
யோசனத்தை க்குறித்து,
அறத்தினூஉங்காக்கமெவனோ, என் று,
மேலேசொல்லியதைத்தானே, இங்கே
(அநுவதித்தார்)
மறுபடியுஞ்சொன்னார். அநுவாதம்,
சொன்னதைச்சொல்வது.
அதுதொ ழிற்படவரும்போது,
அநுவதித்தல், எனநிற்கு
ம். இதினாலே,
த ருமத்தைச்செய்யாதஇடத்துக்கேடுவருவது,
சொல்லப்பட்டது.

ஒல்லும்வகையானறவினையோவாதே
செல்லும்வாயெல்லாஞ்செயல்

ப.

எ-து-தத்தமக்கியலுந்திறந்தானறமாகிய நல்வினையையொழியாதே யஃதெய்துமிடந்தானெல்லாஞ்செய்கவென்றவாறு.

௩௰ ௩. அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

வி. இயலுந்திற
மாவது-இல்லறம்பொருளளவிற்கேற்பவுந்துறவறம்யா
க்கைநிலைக்கேற்பவுஞ்செய்தல்.
ஒவாமையிடைவிடாமை-எய்துமிடமாவன-
மனம்-வாக்கு-காயமென்பன-அவற்றாற்செய்யுமறங்களாவன-
முறையேநல்
சிந்தையுநற்சொல்லுநற்செயலுமெனவிவை-இதனு
லறஞ்செய்யுமாறுகூறப்
பட்டது.

பு. (ஒல்-வ்) எ-இ-ள்.

ஒல்லும்வகையால்-(தங்கள்தங்க
ளுக்கு) இயலுமாத்திரத்தால்,
அறவினை-தருமமாகிய நல்வினை
யை, ஓவாதே-ஒழியாமலே, (இடைவிடாமலே)
செல்லும்வா

யெல்லாம்-(அதுவந்து) அடையப்படும் எல்லாவிடங்களாலு

ம். செயல்-செய்க, எறு.

வி. இயலுமாத்திரமாவது, (இல்லறம்) பொருள்அளவு

க்கேற்பதும், துறவறம், சரீரநிலைஅளவுக்கேற்பதுமாம். அ

டையும்இடங்களானவை, மனம், வாக்கு, காயம், என்பவை.

இவைகளாற்செய்யுந்தருமங்களானவை, முறையாகவே, நன்

மைகளைநினைப்பதும், நன்மைதருஞ்சொற்களைச்சொல்வது

ம், நற்கருமங்களைச்செய்வதும், ஆகியஇவை. இதினாலே, அந்

தத்தருமத்தைச்செய்கிறவகை, சொல்லப்பட்டது.

௩௪. மனத்துக்கண்மாசிலனாதலனைத்தற

ஞகுலநீரபிற.

ப. எ-து-அவவாறுனறனுசெயவானறனமனததி
னகடகுறறமுடைய
னலவனுகவவவன வேயற னுவத
ஃதொழி நதசொலலுமவேடமும றனெனபப
டா-வாரவார நீர்மையவென றவாறு.
வி. குறறநதியனசிந்திதல-பிற
ரறிதலவேணடிசசெயகினறவாகவினு
குலநீரவேனறா-மனததுமாசுடையனுயவழியதனவழியவாகிய
மொழிமெயகளா
றுசெயவனபய னிலவெனபதாஉமபெறபபட்டது.

பு. (மன-ற)எ-இ-ள். மனத்துக்கண் (அந்தவிதத்தினு லேதருமத்தைச்செய்பவன்தன்) மனசினிடத்திலே, மாசிலனு தல்-குற்றமில்லாதவனுகிறதாகிய, அனைத்தறன்-அவ்வளவையு டையதேதருமமாவது, பிற-அது அல்லாதசொல்லும், வேடமும், ஆகுலநீர-(பிறரறியச்செய்யும்) ஆரவாரத்தன்மையையு டையவை, எ-று.

வி. குற்றமாவது, தீங்குஉடையவைகளை நினைப்பது. ஆரவாரத்தன்மையாவது,பிறர் அறியச்செய்யும் இடம்பங்கள். மனத்தினிடத்திலே மாசுடையவனுயிருந்தபோது, அந்தமன

ச. அதி. அறன்வலியுறுத்தல். ௩௧

த்துக்குப் பிற்பட்டவைகளாகிய - வாக்குசரீரங்களாற்செய்

பவை, பிரயோசனமில்லாதவையென்பதூம், பெறப்பட்ட து. இதற்கு-ஆதல், என்பதை, வியங்கோன்முற்றாக்காது, தொழிற்பெயராக்குக. இனியதனைவியங்கோண்முற்றாக்கி, ஒரு வன்மனத்துக்கண்மாசிலனாகுக-அறன், அனைத்து. பிற, ஆகு லநீர. என, மூன்று முடிபாக்கினும், அமையும். அதனாற்பெ ரும்பயன் இல்லாமையுணர்க.

ஙரு.

அழுக்காறவாவெகுளியின்னாச்சொனான்கு
மிழுக்காவியன்றதறம்.

ப. எது

-பிறராககமபொறாமையுமபுலனகணமேறசெலலினறவவாவு மவையேதுவாகபபிறாபாலவருமவெகுளியுமதுபறறிவருஙகடு ஞசொலலுமாகி யவிநநானகினையுஙகடிநதிடையறாதுநடநதற மாவதெனறவாறு.

வி.

இதனானிவறறொடுவிராவியனறதறமெனபபடாதெனபதூஉங கொளக—இவையிரணடுபாடடானுமறததினியலபுகூறபபட டது.

பு. (அழு-றம்) எ-இ-ள்.

அழுக்காறு-பொறாமையும்,
அவா-(ஐம்புலன்களிலேசெல்லுகின்ற) இச்சையும்,
வெகுளி-
(அவைகாரணமாகப்பிறர்மேற்செல்லுங்)
கோபமும், இன்ன
ச்சொல் - (அந்தக்கோபத்திலேவருங்)
கடுஞ்சொல்லும்,
(ஆகிய) நான்கும்-இந்தநான்கும்,
இழுக்கா-தள்ளுண்டுபோக,
இயன்றதறம்-நடந்ததுதருமமாம், எ-று.

வி. இப்படிச்சொன்னதினாலே,
இந்தநான்குடனேகலந்துசெய்யப்பட்டது,
தருமம்அன்று என்பதுங்கொள்க. இ
வை இரண்டுபாட்டாலுந்,
தருமத்தினது தன்மைசொல்லப்ப
ட்டது.

ருக.

அன்றறிவாமென்னாதறஞ்செய்கமற்றது
பொன்றுங்காற்பொன்றாத்துணை.

ப. எது-யாமி

துப்பொழுது இளையமாதலின் இறக்குநான்று செய்தும் எனக்
கருதாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க; அவ்வாறு செய்த அறம் இவ்வுடம்பின் நின்றும் உயிர்
போங்காலத்து அதற்கு அழிவில்லாத துணையாம் என்றவாறு.

வி.

மற்றென்பது அசைநிலை — பொன்றுங்கால் துணையென்றார் செய்தாருடம்பு ஒழிய

உயிரோடொன்றி ஏனையுடம்பினுஞ் சேறலின் — இதனான் அறத்தினை நிலையாத யாக்கை நிலையின பொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

௩௨ ௪. அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

ப. (அன்-ணை) எ-இ-ள்.

அன்றறிவாமென்னாது — (நாமிப்பொழுது இளமைப்பருவத்தை உடைத்தாயிருக்கிறோம் ஆதலாலே முதுமைப்பருவம்வந்த) அப்பொழுது அறிந்துசெய்வோமென்று நினையாமல்,

அறஞ்செய்க — தருமத்தைத் (தினந்தோறுஞ்) செய்க,

அது — அந்தத்தருமமானது, பொன்றுங்கால் — (இந்த உடம்பிலேநின்றும் உயிரானது)

இறக்குங்காலத்
திலே,பொன்றுத்துணை-(அந்தஉயிர்க்கு)
அழியாததுணையாம்,
எ-று.

வி. மற்று-என்றது,
அசைநிலையிடைச்சொல். அதைச்
செய்தஉடம்பு
அழிந்துபோகவும்அந்தத்தருமமானது உயி
ரோடுகூடிநின்று, இனிவருகின்ற
உடம்பிலும்புகுமாதலால்,
பொன்றுத்துணையென்றார். இதினாலே,
இப்படிப்பட்டதன்
மையையுடையதாகியதருமத்தை
நிலையில்லாதசரீரமிருக்கிற
பொழுதே,

செய்யவேண்டுமென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௩௭.

அறத்தாறிதுவெனவேண்டாசிவிகை
பொறுத்தானோடூர்ந்தானிடை.
ப. எ-து-அறததினபாயனிதுவெனறி

யாமாகமவளளையயாறு ணாதநல

வேணடாகிவிகையைககாவுவாரோடுசெலுத துவானிடைகா

டகியளவைதன

றுனேயுணாபபடுமெனறவாறு.

வி.பயனையாறெனறாபினனதாகவின-எனவென னுமெசசததாறசொலலாகியவாகமவுளவையும-பொறுததாரோடோநதானிடையெனறதனறுகாடசியளவையுமபெறறும-உணாபபடுமெனபதுசொலலெசசம - இதனறபொனறுததுணையாதறெளிவிககபபடடது.

ப. (அற-டை)எ-இ-ள். அறத்தாறு-தருமமார்க்கத்தின் பிரயோசனம், இதுவெனவேண்டா-இதுவாமென்று (நாம் ஆகமப்பிரமாணத்தினாலே) தெரிவிக்கவேண்டுவதில்லை, சிவிகைபொறுத்தானோடு-பல்லக்கைச்சுமந்தவனோடேகூட, ஊர்ந்தானிடை-(அதிலிருந்துகொண்டு அதை) நடத்தினவனிடத்திலே, (பிரத்தியட்சப்பிரமாணத்தினாலேகாணப்படும்.) எ-று.

வி. அறத்தின்பயனை, அறம் என்றது, ஆகுபெயர். என என்றதற்கு, என்றுசொல்லவென்பது, பொருளாதலால், ஆகமப்பிரமாணமும்; சிவிகைபொறுத்தானோடூர்ந்தானிடையென்றுகுறித்துச்சொன்னதினாலே, பிரத்தியட்சப்பிரமாணமும்;

௪. அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

ஈ௩

பொருள்முடியாததினாலே, காண ப்படும்

என்றசொல்லெச்சந்

குறைந்துநின்றது என்பதும் ; பெற்றுக்கொ
ணடோம். இதி
ருலே, தருமம் அழியாத துணையாவது
தெளிவிக்கப்பட்டது.

௩அ.

வீழ்நாள்படாமைநன்றாற்றினஃதொருவன்
வாழ்நாள்வழியடைக்குங்கல்.

ப. எது-செயயாதுகழியுநாளுளவாகாமலொருவனறதவை
தசெயயு
மாயினசசெயலவனயாககையொடுகூடுநாளவருமவழியை
வாராமலடைககுங கலலாமெனறவாறு.

வி. ஐவகைககுறறத
தானவருமிருவகைவினையுமுளளதுணையுமுபிாயாக கையோடுகூடி
தினறவவினைகளிருவகைபபயனையுநகருமாதலானத நாணமு
மூவதுமவாழநாளெனபபடடது-
குறறஙகளைநதாவன-அவிசசையகஙகாரம வாவிழைவுவெறுபபெ
னபன-இவறறைவடநூலாாபஞசகிலேசமெனப-வினை
யிரணடாவன-நலவினைதிவினையெனபன - பயனிரணடாவன
-இனபநதுனப மெனபன-இதனுன
றடவீடுபயககுமெனபதுகூறபபடடது.

பு. (வீழ்-ல்) எ-இ-ன்.

வீழ்நாள்படாமை-(தருமத்தைச்செய்யாமல்)
ஒழியுந்தினங்கள் உண்டாகாமல், நன்றாற்றின-

(ஒருவன்) தருமத்தைச்செய்வானானால்,
அஃது-அந்தச்செயலானது, வாழ்நா
ள்வழி-(அவனுடையதேகத்தோடேகூடும்படிக்கு)
ஜீவகாலதினங்கள்வரும்வழியை,
அடைக்குங்கல்-(வாராமல்) அடைக்குங்கல்லாகும்,
எ-று.

வி. ஐந்துவகைப்பட்டகுற்றங்களால்வரும்
இருவகைவினைகளும் உள்ளளவும்,
உயிரானதுதேகத்தோடுகூடிஇருந்து,
அந்தவினைகளினுடைய
இரண்டுவகைப்பயன்களையும், அநுப
விக்குமாதலால், அந்தநாள்கள்முழுவதும்,
(ஜீவகாலம்) வாழ் நாள், என்றுசொல்லப்பட்டது.
ஐந்துவகைக்குற்றங்களாவன; அஞ்ஞானம்,
அகங்காரம், ஆசை, விருப்பு, வெறுப்பு,
என்றுசொல்லப்பட்டஇவை. இவற்றைவடநூலார்,
பஞ்சக்கிலேசம், என்றுசொல்லுவர்.
இருவகைவினைகளும், இரு வகைப்பயன்களும்,
எவையெனில், நல்வினைதீவினைகளும்,
இன்பதுன்பங்களும், என்று
இவை-இதிலேதருமமானது,

மோட்சந்தருமென்பது, சொல்லப்பட்டது.

கச ச. அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

கக. அறத்தான்வருவதேயின்பமற்றெல்லாம்
புறத்தபுகழுமில.

ப. எது-இ
லலறதநொடுபொருநதிவருவதேயினபமாவதசனெடுபொ
ருநதாதுவருவனவெலலாமினபமாயினுநதுனபநதிடததவதுவே
யுமனறிபபுக ழுமுடையவலலவெனறவாறு.

வி. ஆறுருபீனடுடனிகழசசிககணவநதது
- நாகுகையாரேறுகுநடையவெனபுழிபபோல -
இனபஙகாமநுகாசசி-அஃதாவநுகாமததுபபாலின முதறக
டசொலலுவது-இனபததுபபுறமெனவேதுனபமாயிறறு-பால
நதான வருமபிறனிலவி
ழைவுமுதலாயினவகககணததுளினபமாயதகோனறுமாயினும
பினறுனபமாயவிளைதலிறபுறததுவெனறா-அறதநொடுவாராதன
புகழுமிலவெ
ன‍வே-வருவதுபுகழுமுடைததெனபதுபெறறும-இதனாற
ருசெயவாரேயிம மையினபமு
மபுகழுமெயதுவரொனபதுகூறபபடடது.

பு. (அற-ல) எ-இ-ள்.

அறத்தான்வருதே இன்பம்- இன்பமாவது
இல்லறத்தோடுபொருந்திவருவதேயாம், மற்
றெல்லாம்-அதனோடுபொருந்தாதுவருபவையெல்லாம்,
புறத் த-
(இன்பமாயினும்)அந்தஇன்பத்துக்குப்புறமா
கிய துன்பத்
தையுடையவையாம், புகழுமில
டையவையும் அல்லவாம், எ-று.

(அதுவுமல்லாமலே) புகழு

வி. மற்று, என்னும் இடைச்சொல்,
ந்துநின்றது. தூங்குகிறகையோடேகூட,

அகரவிகுதிகுறை
ஒங்கியநடையையு

டையவை, என்பதற்கு, தாங்குகையாறேங்குநடைய, எனவ
ருவதுபோல, இங்கே, ஆன், என்கின்றமூன்றாம்வேற்றுமையு
ருபு, உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றது. இன்பமாவது, கா
மத்தையநுபவிப்பது. அது, காமத்துப்பாலிலே, முதலிலே
சொல்லப்படும். இன்பத்துக்குப்புறமென்றுசொல்லவே, து
ன்பமாயிற்று. மற்றொருவன்மனைவியைவிரும்புவதாகிய, பிற
னில்விழைவுமுதலானவை, பாவத்தினாலேவரும் இன்பங்களா
ம். அவை, அப்பொழுது இன்பமாகத்தோன்றுமானாலும், பி
ன்பு, துன்பமாகவேமுடியுமாதலால், புறத்த, என்றார். (அற
த்தோடேகூடி) வாராதவை, புகழுமிலவெனவே, வருவது, புக
ழும் உடையது என்பது, பெற்றுக்கொண்டோம். இதினா
லே, தருமஞ்செய்பவரோ, இந்தஉலகத்து இன்பமும், புகழும்,
பெறுவார் என்பது, சொல்லப்பட்டது.

ரு. அதி. இல்வாழ்க்கை.

ஙரு

௪௰. செயற்பாலதோருமறனேயொருவற்
குயற்பாலதோரும்பழி.

ப. எது -
ஒருவனுக்குச்செய்தற்பாலனமையது நல்வினையேயொழிதற்பாலன
மையது தீவினையேயென்றவாறு.

வி. ஒருமெனப
னவிரண்டுமசை-தேற்றேகாரமபின்னுவகூட்டப்பட

டது-பழிககபபடுவதனைபபழியெனறா-இத
ஞறசெயவதுமொழிவதுநியமிககபபடடது.

பு. (செய-ழி) எ-இ-ள்.

ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, செய ற்பாலது - செய்யப்படுவதாகிய உரிமையையுடையது, அற னே-தருமமாகிய நல்வினையே, உயற்பாலது-ஒழியப்படுவதா கிய உரிமையை உடையது, பழி-பழிக்கப்படுவதாகியதீவினை யே, எறு.

வி. ஒரும், என்ற இரண்டும், அசைநிலை இடைச்சொல். ஏகாரம், தெளிவுப்பொருள்பட நின்றது. அதனைப்பின்னுங்கூ ட்டிச்சொல்லப்பட்டது. பழி, தொழிலாகுபெயர். லே, செய்வதும், தவிர்வதும், சொல்லப்பட்டது.

இதனு

ரு. அதிகாரம்.

இ ல் வ ா ழ்

க் ௌ க.

ப-ம.

இலவாழகலைக-அஃதாவதுஇலலாளோடுகூடிவாழதலினதுசிற
பபு-இளனிலையறஞசெயதறகுரியவிருவகை
நிலையுணமுதலாதலினிஃதறனவலியு
றுததலினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (இல்-கை) அதாவது,

இல்லாளோடுகூடிவாழ்வ தைச்சொல்வது.
அறத்தைச்செய்வதற்கு உரித்தாகிய, இல்ல றநிலை,
துறவறநிலை, என்னும் இரண்டினுள்,
இல்லறநிலைமுத லாதலால்,
அறன்வலியுறுத்தலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௨க.

இல்வாழ்வானென்பானியல்புடையமூவர்க்கும்
நல்லாற்றினின்றதுணை.

ப. எது-இலலறத
தோடுகூடிவாழவானெனறுசொலலபபடுவானறவிய
லபினையுடையவேனைமூவாககுமவாசெலது
நலலொழுககநெறிககணனிலைபெ
றறதுணையாமெனறவாறு.

வி. இலலெனபதாகுபெயா-
ஏனபாெ னை ச செய ப படிபொருளவினமு

தல போலக கூறபபடடது- ஏனை யமூவ ர ாவ ரா - ஆ சா
ரியனிடததினினறேதஅம விரதஙகாததுமாகியபிரமசரி
யவொழுககததா னுமிலலைவிடடுததியொடுவன ததினகட செ
ன றுமனையாளவழிபட நாவலு செயயமொழுககததா னுமுறறத
துறநதயோகவொழுககததா னுமெனவிவா
இவருணமுன னையிருவலாயுமபிற
ா ம த ெ மற கெ ா ணடு கூறி னு ா- இவ ரிவ ெ லாழு க க
நெறிகளைமுடிய ச செலஅ மள வு
மசசெலவிறகுபபசிநோயகுளிரமுதலியவைறறுவிடை பூறுவாராம
லுணடியுமரு நதுமுறையுளுமுதலியவுதவியவவநெறிகளினவழுவா
மறசெலுததுதலானவலா றறினிறதுணையெனறா.

பு. (இல்–ணை) எ–இ–ள்.
இல்வாழ்வானென்பான்–இல்ல றத்தோடுகூடிவா
ழ்பவனென்றுசொல்லப்பட்டவன், இயல்பு
டையமூவர்க்கும்–(தரும)
நிலைகளையுடையமற்றமூவருக்கும், நல்லாற்றின்–
(அவர்செல்லுகிற) நல்லமார்க்கத்திலே, நின்ற

துணை - நிலைபெற்ற துணையாம், எறு.

வி .

இல்விளிடத்திலேசெய்யப்பட்டதருமத்தை,இல்,என்றது,இடத்தாகுபெயர்.வ ாழ்வானெனப்படுவான்,என்பதற்கு, வாழ்வானென்பான், எனக்கருத்தாவைப்போர்சொல்லப்ப ட்டது.

செயப்படுபொருளை ச்செய்ததுபோலத் தொழிர்ப டக்கிளத்தலுமென்னுஞ்சூத்திர நோக்கிக்காண்க. மற்றமூவர் யாரெனின், ஆசாரியன்இடத்திலேபோய்வேதம் ஓதுவதும், விரதங்காப்பதும், ஆகியபிரமசரிய ஒழுக்கத்தானும், வீட்டை விட்டுத்தீயுடனேகூடவனத்திற்போய்மனைவி வழிபாடுசெய்யத்தவஞ்செய்யும் ஒழுக்கத்தானும், எல்லாவற்றையும்வெறுத் துநீக்கிவிட்டயோகஒழுக்கத்தானும், என இவர். இவருள்-தவவொழுக்கத்தான் யோகவொழுக்கத்தானென்கின்ற இருவரையும், பிறர்மதமேற்கொண்டு, இயல்புடையமூவர்க்குமென்

றூர். இவர்கள் இந்தமார்க்கங்களிலே

முடியப்போமளவும், அந்தப்போக்குக்கு

ப்பசி,நோய்,குளிர்,முதலானவைகளாலே,

விக்கின ம்வாராமல்,

உணவ் ,மருந்து, இடம், முதலானவை

கொடுத்து, இல்வாழ்பவனுனவன்,

அந்தந்தவழிகளிலே, அவ

ர்களைப் போகப்பண்ணுவதிஞலே, அவனே,

துணையென்றூர்.

நல்லாற்றினின்ற

ரு. அதி. இல்வாழ்க்கை.

கூள

சுஉ.

துறந்தார்க்குத்துவ்வாதவர்க்குமிறந்தார்க்கு

மில்வாழ்வானென்பான்றுணை.

ப. எது-கலைகளுனவ

ராற றுறககபபடடாாககுநவகூாநதாாககுமொா ருவருமினறித

தனபாலவநதிற நதாாககுமில வாழவாெனனறுசொலலபபடுவா

னறுணெபெனறவாறு.

வி. துறநதாாககுபபாவமொழியவவவககளைகளுயநின

றுவேணடுவன செயதலாலு நதுவவாதவாககுணவுமுதவியகொடு

ததலாலுமிறநதாாககுநீகக கடனமுதவியசெயதுநலலுலகினைக

டசெலுததலாலு நதுணையெனறா-இவையி ரணடுபாடடாலுமின

ாிலையெலலாவுபகாரததிறகுமுரிததாதலகூறபபடடது.

ப. (துற-ணை) எ-இ-ள்.

துறந்தார்க்கும்-(பாதுகாத்த வராலே)
நீக்கப்பட்டவர்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும்-அநுபவி
க்கக்கிடையா த வராகியதரித்திரர்க்கு ம்,
இறந்தார்க்கும். (ஒரு
வ ரு டமில் லாமைத்த ன் னிடத்தி ல் வ ந்து)
இறந்துபோனவர்க்கு ம், இல்வா
ழ்வானென்பான்றுணை-இல்லறத்தோடுகூடிவாழ்ப
வனென்றுசொல்லப்பட்டவனேதுணையாம், எ-று.

வி .

இல்வாழ்பவன், துறந்தார்க்குப்பாவத்திர, அந்தந்த
ப்பாதுகாவலாளியாய்நின்று,
செய்யவேண்டியவைகளைச்செ

ய் துபா துகாப்பதிறுலும்; துவ்வாதவர்க்கு,
உணவுமுதலான வைகொடுப்பதிறுலும்,
இறந்தார்க்கு (நல்லடக்கஞ்செய்து)
நீர்க்கடன்முதலானவைசெலுத் திநல்லுலகத்திலே
அவரையனு ப்புவதிறுலும், துணையென்றூர்.
இந்தமூவகையவர்க்கு ம்,இல்
வா ழ்வா ன்அ ன்றிவேறு துணையில்லாததிறுலே,
தெளிவுப்பொ ருள்படநின்றஎகாரம்,
குறைந்துநின்றது. அது, வருவித்துச்.
சொல்லப்பட்டது. இவை இரண்டுபாட்டாலும்,
இல்லறநிலை
எல்லா உபகாரங்களுக்கும்உரித்தாவது,
சொல்லப்பட்டது.

சஈ .

தென்புலத்தார்தெய்வம்விருந்தொக்கலுனென்றுங்
கைம்புலத்தாறோம்பறலை.

ப. எது-

பிதிர ாதேவ ாவிருநதி னாசுறற ததாாத ானெனதுசொலலபபட
டவைநதிடதஞை செயயுமற நெறியைவழுவாமற

செயதவிலவாழவா னுக்குச்சிறப்புடையவறமாமெனறவாறு.
வி.
பிறாாவாாபடைபபுககாலநதயறுமபடைககபபடடதோாகடவு
டசாதி - அவ ாகளி ட ந நெனறிசைய ாகவிறறென புலததாரெ
னறா-தெயவமென பதுசாதியொருமை -
விருநதெனபது-புதுமை மய ஃதி ன டாருபெய ா ாயப புதிய
ாயவநதாாமேனினறது-அவிருவகையா -
பணடறிவுணை மயிறகுறிததுவ ந
தாரும ஃறினை மயிறகுறியாதுவநதாருமெ னவிா
-ஒககல-சுறறம-எலலாவற

௯அ ௫. அதி. இல்வாழ்க்கை.

ஐகடகுநதாானுளுயநினறுசெயயவேணடுதவிறறன
ளை யோமபலுமற ஞயிற று-எனறவெனபதுவிகாாமாயிறறு - ஆ
வகைக-ஐவகையுமறகு செயதறகட கு கவினமபுலமெனறா-அா
சனுககிறைபபொருளாறிலொனறாயிறறுவவைமபுல
துிறருமைநதுகூறுவேணடுதலாலெனபதறிக.

பு. (தென்-லை) எ-இ-ள்.

தென்புலத்தார்-பிதிர்க்களும், தெய்வம்-கடவுளும், விருந்து-விருந்தாளிகளும், ஒக்கல்-சுற்றத்தாரும், தான்- (இல்வாழ்வானாகிய) தானும், என்றாங்கு- என்று அங்கே (சொல்லப்பட்ட) ஐம்புலத்து-ஐந்திடத்தும்,

ஆறு (செய்யப்படுந்தரும) மார்க்கத்தை, ஓம்பல்-(குற்றம் வாராமலே) பாதுகாப்பது, தலை-(இல்வாழ்பவனுக்குச்) சிறப்புடையதருமமாம், எ-று.

வி. பிதிர்க்களாவார்,

படைப்புக்காலத்திலேபிரமதேவனு லேபடைக்கப்பட்ட ஒருசாதித்தேவர். அவரிருக்கும் இடந் தெற்குஆதலால், தென்புலத்தாரென்றார். விருந்து, புதுமை. அது, இங்கேபண்பு ஆகுபெயராய்ப்புதியராய்வந்தவரைக் காட்டிநின்றது. அவர், முன்னேஅறிமுகமாகிக்குறித்துவந்தவரும், அறிமுகமில்லாமல்வந்தவரும், என்றுஇருவகைப்படுவார். எல்லாத்தருமங்களையுந்தான் உள்ளவனாகநின்றுசெய்ய வேண்டியநிலைமலே, தன்னைத்தான்பாதுகாப்பதுந்தருமமாயிற்று. இந்தஐவகையுந்தருமஞ்செய்வதற்குஇடமாதலால், ஐம் புலமென்றார்.

தான்முயற்சியைச்செய்துபெற்றபொருளிலே இந்தஐந்திடத்திற்குமஐந்துகூறுவேண்டுவதினாலே, அரசருக் குவரி, ஆறிலொன்றானதென்றுகாண்க. என்றுஎன்பது எண், இடைச்சொல். ஆங்கு, அவ்விடம். சொல்லப்பட்டஎன்பது,

சொல்லெச்சம். அதுவருவிக்கப்பட்டது.
ஐம்புலத்து-என்ற இடத்துமுற்றும்மை,
குறைந்துநின்றது. ஆறுஎன்றதற்கு,
செய்யப்படும்அறத்தாறு
எனக்கூட்டிச்சொன்னது, குறிப் பெச்சம்.
தலைமையாகிய அறத்தைத்தலைஎன்றது, பண்பாகு
பெயர்அதுகடைக்குறைந்துநின்றது.

௪௪.

பழியஞ்சிப்பாத்தூணுடைத்தாயின்வாழ்க்கை
வழியெஞ்சலெஞ்ஞான்றுமில்.

ப. எது-பொருளசெயயுஙகாறபாவததிறகஞசிய
டடியபொருளையியல புடையழுவாமுதலா

யினாககுநதௌ புலததாாமுதவியநால வாககுமபகுதது

ரு. அதி. இல்வாழ்க்கை.

ருக

தாரனுணடலையொருவனிலவாழககையுடைததாயி
னவனவழியுலகததெஞ்ஞா ன அறிறலலலதிறததவிலலெ
யனறவாறு.

வி. பாவததானவநத

பிறனபொருளை பபகுததுணை ணினறமபொருளு டையாமேலும பாவநதன மேலு மாய நினறுவழி யெஞசுமாகவிறபழி யஞசி வெ னறா-வாழவான துடைமைவாழககைமேலேறறபபடடது.

பு. (பழி-ல்)எ-இ-ள்.

பழியஞ்சி-(பொருள்தேடுங்காலத்திலே) பாவத்துக்குப்பயந்து, பாத்துண்-(தேடியபொருளைமேற்சொல்லியஇயல்புடையமூவர்முதலானவர்க்குந்தென்புலத்தார்முதலியநால்வருக்கும்)பகுத்துத்தான்உண்பதை, உடைத்தாயின்வாழ்க்கை-(ஒருவனுடையஇல்)வாழ்க்கையானதுஉடைத்தாயிருந்தால்,

வழி-அவனுடையசந்ததியானது,

எஞ்சலெஞ்ஞான்றுமில்-

(உலகத்திலேநிலைத்திருப்பதல்லது)

இறந்துபோவதுஎக்காலத்துமில்லை,எ-று.

வி.

பாவத்தினாலேவந்தபிறருடையபொருளைப்பகுத்துண்டால்அந்தத்தருமமானது,

பொருளுக்குஉரியவர்மேலும், பாவந்தன்மேலும், ஆகநின்றுஅவன்சந்ததிஅற்றுப்போம் ஆ

தலால், பழியஞ்சியென்றார். அவனுக்கும், அதற்கும், இருக்கி றஒருமைப்பாடுபற்றி, வாழ்வானது உடைமையை (உடைத் தாயின்வாழ்க்கையென்று)

வாழ்க்கையின்மேலேற்றப்பட்டது. வழிஎன்றது,

இங்கேசந்ததி-அதுதனக்குப்பின்னிற்பது

ஆதலாலே, வழி பிறங்கடைமகன்பேர்,

என்றறிகண்டுநோக்கிக்காண்க.

(இனிஇதற்குவேறுஉரை) வாழ்க்கை-(இல்லறத்தா னொருவனுடைய) செல்வமானது,

பழியஞ்சி-(இட்டுண்ணான்

வாழ்க்கையிடுகாட்டுளேற்றப்பனை,

எனச்சான்றோர்) நிந்தித்

தலுக்குப்பயந்து-பாத்தூணுடைத்தாயின்

(பிறர்க்குப்) பகுத்து இட்டு

உண்பதையுடையதானால், (அது) வழியெஞ்சலெ ஞ்ஞான்றுமில்-(அவன்) சந்ததிக்குக்குறைபடுவது

எக்காலத்துமில்லையென்று. இல்லறத்தான்

ஒருவனுடைய, என்பது, அறி

காரத்தாற்பெற்றோம்-வழியெஞ்சல், என்றஇடத்து, வழிக்கு மெஞ்சல்-என்றநான்காம்வேற்றுமையுருபும், இறந்ததுதழுவியஎச்சஉம்மையும், செய்யுள்விகாரப்படுதலாற்குறைந்துநின்றது. அதனாலே அந்தவாழ்க்கை அவனுள்ளளவுங்குறைபடாதிருப்பதும் அன்றி, அவன்சந்ததிக்குங்குறைபடாதெனக்

சு௰ ரு. அ௯. இல்வாழ்க்கை.

கொள்க. பகுத்துண்ணான்
சந்ததியுமுலகத்துநிற்குமாதலால்
அதனாலேபெரும்பயன்மையிற்
சந்ததிக்குஞ்செல்வங்குறை
படாதுநிற்குமென்பதேதெளிவு.
மேற்சொல்லியவிரிவுரை இல
க்கணங்களுள் இந்த
உரைக்குவேண்டியவையுங்கொள்க.

சரு.

அன்புமறனுமுடைத்தாயினில்வாழ்க்கை
பண்பும்பயனுமது.

ப.

எது-ஒருவனில்வாழ்க்கைதனதுணைவிமேறசெய்யததகு

மனபினைய

மபிறாககுப பகுத துணடலாகியவறததினையுமுடைதத ாயினவவுடைமையதற

குபபணபுமபய னுமாமெனறவாறு

வி. தி

ரனிறை-இலவாடகுஙகணவறகுநெஞசொனருகாதவழிலலறம

கடைபோகாமையினனபுடைமைபணபாயிறறுஅற னுடைமை பயனாயிறறு-இ

வைவுணறுபாடடானுமினனிலைபினனுனறஞசெயயுமாறு கூறபபடடது.

பு. (அன்–று) எ–இ–ன்.

இல்வாழ்க்கை–ஒருவனுடையஇ

ல்வாழ்க்கையானது,

அன்பும்(தன்மனைவிமேற்செய்யத்தகக)

அனபையும,

அறனும்-(பிறர்க்குப்பகுத்துண்பதுமுதலாகிய)

தருமத்தையும,

உடைத்தாயின்–உடைத்தாயிருந்தால், அது–

அந்தஉடைமையானது,

பண்பும்பயனும்-(அந்தவாழ்க்கைக்

குக்)குணமும்பிரயோசனமுமாம், எறு.

வி. மனைவிக்குங்கணவனுக்கும்மனம்

ஒன்றுபடாதகால

த்தில், இல்லறமானது முற்றநடவாது ஆதலால், அன்புடைமை, பண்பும், அறனுடைமை, பயனுமாயிற்று. இது, முறை நிரனிறைப்பொருள்கோள். நிரனிறையலங்காரமுமாம். பொருள்கோள்என்பது, அந்வயம். இவைமூன்றுபாட்டாலும், இல்வாழ்வான் அறஞ்செய்யுந்தன்மைசொல்லப்பட்டது.

௪௬.

அறத்தாற்றினில்வாழ்க்கையாற்றிற்புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப்பெறுவதெவன்.

ப.

எ-து-ஒருவனில்வாழ்க்கையையறத்தினவழியேசெலுத்துவனாயின அதற்குப்புறமாகியநெறியிறபோயபபெறுமபயனயாதெனவவாறு

வி. புறத்தாறு இல்லை விட்டுவனத்துக்குச்செலலுதில — அந்நிலையினிதுபயனுடைத்தெனபாரபோயபபெறுவதெவனெனறா.

ப. (அற-ன்) எ-இ-ள்.

அறத்தாற்றின்-தருமமார்க்கத்திலே, இல்வாழ்க்கை-மனைவாழ்க்கையை, ஆற்றின்-(ஒருவன்)

செய்வாருளல், புறத்தாற்றிற்போய்,
(அவன்அதற்குப்)புறமா கியவழி
யிலேசென்று,பெறுவதெவன்-பெறத்தக்கபிரயோசன
மென்ன, எ-று.

வி. அறத்தாறுவது,
பழிஅஞ்சிப்பகுத்துண்பதும் அன்
புடைமையுமென்று மேலேசொல்லியமார்க்கம். பு
றத்தாறு, வீட்டைவிட்டு
வனத்திலேசெல்லுகிறமார்க்கம். அந்தப்புறத்
தாற்றைப்பார்க்கிலும்,
இதுபிரயோசனமுடையதென்றுசொ ல்லவந்தவர்,
புறத்தாற்றிற்போய்ப்பெறுவதெவன்என்றார்.

௪௭.

இயல்பினானில்வாழ்க்கைவாழ்பவனென்பான்

முயல்வாருளெல்லாந்தலை.

ப. எ௯-இல

வாழககைககணிறதறகுரியவியவபொடுகூடிவாழபவனெ னறசொலலபபடுவொனபுலனகளைவிடடுமுயலவாரெலலாருளளுமிகக வனெனறவாறு.

வி: முறறதுறநதவாவிடடமையினமுயலவாரெனறது - மூனறுநிலையி னினறுளா- அநநிலதானபலவகைபபடுதலினெலலாருள்ளுமெனவு முயலாருவைதருபபயனெயதுதவிறறலையெனவுவகூறினுர்.

பு. (இய-லை) எ-இ-ள். இயல்பினுன்–(அதற்குப்பொருந்திய) சுபாவத்தோடுகூடி, இல்வாழ்க்கை – மனைவாழ்க்கையிலே, வாழ்பவனென்பான்–வாழ்கிறவனென்றுசொல்லப்பட்டவன், முயல்வாருளெல்லாம்– (ஐம்புலன்களைவிட்டுநீங்கும்படியாகத்) தவஞ்செய்பவராகிய எல்லாருள்ளும், தலை–உயர்ந்தவன், எ-று.

வி. துறந்தயர்புலன்களைவிட்டதினுலே, முயல்வார்என்ற து. மூனறுநிலையிலேநின்று மனைவியோடுங்கூடத்தவஞ்செய்வாரை, எனக்காண்க. அந்த நிலைபலவகைப்படுமாதலால்,முயல்வாருளெல்லாம் என்றும்; இயல்பினுனில்வாழ்க்கை வாழ்பவன், தவஞ்செய்யாமலே ஐம்புலன்களோடுகூடிநின்றுமேலாகிய பிரயோசனத்தை அடைவதினுலே, அவனைத்தலையென்றுஞ்; சொன்னுர். தலைமைஎன்பது, கடைக்குறைந்து தலையெனநின்

றது. இதற்குப்பொருள் உயர்வு, இங்கே இதுபண்பாகுபெய ராய்நின்றது.

6

சஉ ரு. அதி. இல்வாழ்க்கை.

சஅ.

ஆற்றினொழுக்கியறனிழுக்காவில்வாழ்க்கை
நோற்பாரினோன்மையுடைத்து.

ப. எது-தவஞ்செயவாரையுநநதத
ெ நறி யி னகெ ஞெ ழு கபப ணணிதநா
ஞ நநனறதிறறவருதவிலவாழக
கையததவஞசெயவோாதிலபிஞ ம ெ பா றையுடைதநெனற
வாறு.

வி.

பகிழுதவியவிடைநூறுநீககவிஞறறிெஞழுககியெனறா-ந ா ற ப
ா ொனபதாகுபெயா -
நோறபாாதில ககவாதமமையுறறநோயலலதிலவாழவாா
திலபோறபிறரையுறறநோயு மபொறுததவினை மயிஞேறயா ரி
ஞெ ன லை ம யு டைததெனறா.

பு. (ஆற்-து) எ-இ-ள். ஆற்றினொழுக்கி-(தவஞ்செய்வா
ரையுந்தங்கள்தங்கள்)வழியிலேசெல்லப்பண்ணி,

அறனிழுக்கா இல்வாழ்க்கை-(தானுந்தன்னுடைய)தருமத்திலேதவறாத(ஒரு வனுடைய) இல்வாழ்க்கையானது,நோற்பாரின்-அந்தத்தவஞ் செய்பவருடைய நிலையினும்,நோன்மையுடைத்து-பாரமுடையது, எ-று.

வி. இவன் தவஞ்செய்பவருடைய பசிநோய்முதலாகிய விக்கினங்களைப்போக்குவதினாலே, ஆற்றினொழுக்கியென்றார். நோற்பார்நிலையின் என்றுசொல்லாமல்நோற்பாரின் என்றது, பொருளாகுபெயர். நோற்பார்நிலையானது, அவர்களைஅடைந்தநோயைப்பொறுப்பது; இல்வாழ்வார்நிலையைப்போலப் பிறரை அடைந்தநோயையும் பொறுப்பது அதற்குஇல்லாததினாலே, நோற்பாரினோன்மையுடைத்தென்றார் .நோற்பாரின் என்ற இன் உருபு உறழ்பொருவு என்னும்பொருள்படநின்றது. உறழ்பொருவு என்பது, உவமைப்பொருளிலேநின்றும்

உயர்வுதாழ்வுபடவருவது. காக்கையிற்கரிது, காக்கையைக்கா
ட்டிலுங்கரிதுஎன்றது, உயர்வு. அதனிற்சிறிது, அதைக்காட்
டிலுஞ்சிறிது
என்றது, தாழ்வு.இவை இரண்டுமின்றிக்காக்கை
யிற்கரிது என்பதற்கு, காக்கையோற்கரிது
எனவந்தால்,
உவமப்பொருவு, எனக்காண்க. நேர்பாரின்
மேல, முற்றும்மை குறைந்துநின்றது.

என்ற இடத்தி

௪௯. அறனெனப்பட்டதேயில்வாழ்க்கையஃதும்
பிறன்பழிப்பதில்லாயின்று.

ப, எது-இருவகையறததிலு நாலகளாலறனெனறுசிறபபிததுசசொல
லபபடடதிலவாழககையேயெனை துறவறமோவெனில வுமபிறறுறபழிகக

படுவதிலலையாயினவவிலவாழககையோடொருதனை

மதநாகநனறெனறவாறு.

வி. ஏகாரமபிரிநி

லைககணவநதது-இதனறபிரிககபபடடதுதுறவறமா
கவினதுவென னுஞ்கடடுபபெயாதனமேனிறது
-பிறனபழிபபதெனபதுக
டாவொழுககததை -
இவைநானகுபாடடானுமினவிலேயபய னுடைததென
விதனிறுபபுககூறபபடடது.

பு. (அற-று.) எ-இ-ள்.

அறனெனப்பட்டதே-(இருவகைத்தருமங்களிலும் நூல்களாலே) தருமமென்று, (சிறப்பித்துச்) சொல்லப்பட்டது, இல்வாழ்க்கை -மனைவாழ்க்கையே, (மற்றத் துறவறமோவெனின்) பிறன்பழிப்பதில்லாயின்-பிறனுலேபழிக்கப்படுவது இல்லையானல், அஃதும்-அந்தத் துறவறமும், நன்று-(அந்த இல்வாழ்க்கையோடேயொத்ததாக) நன்மையுடையது, எ-று.

வி. எகாரம், பிரிநிலைப்பொருள்பட
நின்றது. அதனு
ற்பிரிக்கப்பட்டது துறவறம். ஆதலாலே, அஃது
என்னுஞ்சுட்
டுப்பெயர், அந்தத்துறவறத்தின்மேலே
நின்றது. துறவற
த்தினுள்ளே பிறன்பழிப்பதுயாது எனின்,
அதுகூடாவொழு
க்கமெனக்காண்க. அதனை ஓர்அதிகாரமாக்கிப்
பின்புசொல்
லுவார்.
மற்றத்துறவறமோவெனின், என்னும்வினஉவா,
வரு
வித்துச்சொல்லப்பட்டது. அஃதும் பிறன்பழிப்பதில்லாயி
னன்று, என்பதை, அதற்குவிடையாகக்கொள்க. விடை என்
பது, உத்தரவு. இவைநான்குபாட்டாலும், இல்வாழ்க்கை
நிலையே பிரயோசனமுடையதென்று
அதின்சிறப்புச்சொல்ல
ப்பட்டது.

௫0. வையத்துவாழ்வாங்கு
வாழ்பவன்வானுறையுந்

தெய்வத் துள்வைக்கப்படும்.

ப. எ-து-இலலறததோடுகூடிவாழுமியலபினுலவையததினகண வாழப வனவையததானெனெனினுமவானிடததுறையுநதேவருளொருவனுகவைதது நனகுமதிககபபடுமெனறவாறு.

வி.

பினறேவருயவலறபபய னுகாதவொருதலையாகவிறறெயவத துள

வைககபபடுமெனறா-துறவறமனறதைதயுமபொறிக

ளையுமொறுததடககவலல

வருமையுடைததாய வழியேயவறறை யொறுககவேணடா தைமபுலவினபங்க ளாலாரதனயகரு மெனமையுடைய விலவாழககையோடறமெனவொருங்கெ ணணபபடுவதெனறவாறுபிறறு-இதனுனினிலைய துமமையபபயனகூறப பட்டது-இமமையபபயனபுகழதனைபினுதிககடகூறுப.

பு. (வை-ம்.) எ-இ-ள். வாழ்வாங்கு-(இல்லறத்தோடு கூடி) வாழவேண்டியபடி, வையத்து-உலகத்தில், வாழ்பவன்-

௬. அதி. வாழ்க்கைத் துணைநலம்.

வாழ்கிறவன், (இந்த உலகத்தான் ஆனாலும்)

வானுறையும்- வானுலகத்திலே

வாசம்பண்ணுகின்ற, தெய்வத்துள்வைக்கப்

படும்-தேவருள்

ஒருவனுகவைத்துமதிக்கப்படுவான், எ-று.

வி. பின்பு தேவனுகி

அந்தத்தருமப்பிரயோசனத்தை

அநுபவிப்ப துநிச்சயம் ஆதலாலே,
தெய்வத்துள்வைக்கப்படு மென்றார்.
இல்வாழ்க்கையானது, மனத்தையும் இந்திரியங்க
ளையுந்தண்டித்து அடக்கவேண்டாமலே, ஐம்புல
இன்பங்களை நிறைய
அநுபவிக்கப்படும்மேன்மையுடையது.
துறவறமானது, அவற்றைத்தண்டித்து
அடக்கத்தக்க அருமையுடைத் தானபோதுதான்
அதனோடுகூட்டி அறமென்று எண்ணப்படுவது,
என்றுமேலேசொல்லியபடியாயிற்று.
என்னவெனின், அப்படிவருத்தப்பட்டு
அவற்றையடக்கிய துறவறத்தாரும், தெய்வத்துள்
வைக்கப்படுவராதலாலே, பிரயோசனத்தின்
அளவிலே, அப்படி எண்ணப்படும் என்றுகாண்க.
இதினாலே இல்வாழ்க்கையின் மறுமைப்
பிரயோசனஞ்சொல்லப்பட்டது.
இந்தஉலகத்திலேஅநுபவிக்கப்பட்டதா
கிய இம்மைப்பிர யோசனமாவது, புகழ். அதை
இல்லறஇயலின்முடிவிலேசொல்லுவார்.

௬. அதிகாரம்.

வாழ்க்கைத் துணை நலம்.

ப-ம.

வாழகைைத துணை நலம-அஃதாவது அவவிலவாழககைககுத துணையாகியவிலலாள அநனமை-இதருமேயதிகாரமுறையு மவினமகும.

பு-ம். (வாழ்-ம்.) அதாவது அந்த இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகியமனைவியினது நன்மையைச்சொல்வது. இதிரு லேதானே, அதிகாரமுறைமையும் விளங்கப்படும்.

ருக.

மனைத்தக்கமாண்புடையளாகித்தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள்வாழ்க்கைத் துணை.

ப. எது-மனையறததிற

குததகைகநதருணைநறசெயகைகளையுடையவனா
யததனைகொணடவனதுவருவாயகுததககவாழ
குததுணையெனறவாறு.

கைகையையுடையாளறநி

௬. அதி. வாழக்கைத்துணைநலம்.
௫௫

வி.
நறகுணஙகளாவன-துறநதாரபபேணலுமவிருநதயாதலும
வறியாா
மாடடருளுடைமையுமுதலாயின - நறசெயகைகளாவன
-வாழககைககுவேண
டுமபொருளகளறிநதுகடைபபிடிததலுமடடிறறொழிலவணமை
ட்ெபாயபுரவு
செயதலுமுதலாயின-வருவாயககுததககவாழககையாவதுமுத
லையறிநதுத
லையயவழிததல-இதனாலிவவிரணடுநனமையுஞசிறநதன
வெனபதுகூறபபட
டது.

டு. (மனை-னை.) எ-இ-ள்.

மனைத்தக்க-மனையறத்துக்கு
த்தக்க, மாண்புடையளா
கி-(நற்குணம்நற்செயல்களாகிய)சிற
ப்புடையவளாகி, தற்கொண்டான்-தன்னை
(விவாகஞ்செய்து)
கொண்டவனுடைய,
வளத்தக்காள்-வரவுக்குத்தக்கவள்,(வரவு
க்குத்தக்கபடி சமுசாரஞ்செய்யவல்லவள்)
வாழ்க்கைத்துணை-
அந்த இல்வாழ்க்கைக்குத்துணையாம், எ-று.
வி. நற்குணங்களானவை, முனிவரைப்
பாதுகாப்பதுக்
கும் விருந்துசெய்வதுக்கும்
பொருந்தியமனநலஞ்சொல்
நலங்களும்,
தரித்திரரிடத்திற்கிருபையுடைமையும், முதலா
னவை. நற்செயல்களாவன, உபகாரஞ்செய்வதும்,
சமுசாரத்
திற்குவேண்டியபொருள்களை அறிந்து அவற்றை
உறுதியாக
க்கைப்பற்றுவதும்,
போசனபதார்த்தங்களை இனியசுவைப

டச்சமைப்பதும், முதலானவை.
வரவுக்குத்தக்கபடி சமுசார
ஞ்செய்வதாவது, கொண்டவனுலேவரப்பட்ட
பொருளின்
அளவை அறிந்து
அதற்குத்தக்கபடிசெலவழிப்பது. வருவா
யை, இங்கேவளம் என்றது. இதினுலே இந்த
இரண்டுஞ்சிற ந்தவை என்பதுசொல்லப்பட்டது.

௫௨.

மனைமாட்சியில்லாள்கணில்லாயின்வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித்தாயினுமில்.

ப. எது-மனைபறத

திறகுத தககநறகுண நறசெயகைககொருவனிலலா னிடததில
லையாயினவவிலவாழ ககைசெலவததானெதது னைமாடசிததாயி
னு

மஃதுடைததனறெனறவாறு.

வி. இலலையெனறாபயனபடாமையின.

பு. மனை-ல்.)எ-இ-ள் மனைமாட்சி-மனை அறத்துக்குத்த
க்க (நற்குணநற்செய்கைகளாகிய) சிறப்பு, இல்லாள்கணில்
லாயின்-(ஒருவனுடைய)மனைவியிடத்தில் இல்லையானுல்,வாழ்

க்கை-(அந்த)இல்வாழ்க்கையானது, எனைமாட்சித்தாயினும்-

௫௩ ௬. அதி. வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

(செல்வத்தினாலே) எவ்வளவுசிறப்பு
உடையதானாலும், இல்-
(சிறப்பு) இல்லை, எ-று.
வி. அந்தவாழ்க்கை,
அவள்தீமைக்குணத்தீமைச்செயல்
களோடுகூடிநின்று
பிரயோசனப்படாததினாலே, இல்லை என்
றார். இல்லை என்பது,
இல்லெனக்குறைந்துநின்றது.

௫௩.

இல்லதெனில்லவள்மாண்பானாலுள்ளதெ
னில்லவள்மாணாக்கடை.

ப. எது-ஒருவ

னுக்கில்லாள் நற்குணநற்செய்கைகளாயின் அக்காவில்லாத
தியாதவளன்னவல்லாக்கானுள்ளதியாதென்றவாறு.

வி. மாணபெனககுணததினபெய
ர்குணியினமேனினறது-இவையிரண

டுபாடடாலுமிலவாழககைககுவேணடுவதிலலாளதுமாடசி
மேயபிறயலலவென

பதுகூறபபடடது.

பு. (இல்-டை.) எ-இ-ள். இல்லவண்மாண்பானல்-(ஒரு
வனுக்கு) மனைவி (நற்குணநற்செயல்களாகிய) சிறப்பானல்,
இல்லதென்-இல்லாதது எது, இல்லவண்மாணக்கடை-அவள்
அப்படியாகாதபோது, உள்ளதென்-உள்ளது எது, எ-று.

வி. மிகுதிகாட்டுகிறநிமித்தம், மாண்பு என்னுங்குணப்
பெயரை, இல்லவண்மாண்பானல் எனக்குணியின்மேல் எற்றி
னர். குணி என்றதற்குப்பொருள், குணமுடையது. இவையி
ரண்டுபாட்டாலும், இல்வாழ்க்கைக்குவேண்டுவது, இல்லாளு
டையசிறப்பு என்பது, சொல்லப்பட்டது.

௫௪.

பெண்ணிற்பெருந்தக்கயாவுளகற்பென்னுந்
திண்மையுண்டாகப்பெறின்.

ப, எது-ஒருவனெயதும

பொருளகளுளிலலாளினமேமபடடபொருள

களயாவுளவவணமாடடுககறபெனனுமகலஙகாதிலெயு
ணடாகபபெறினெ னறு

வாறு.

வி.

கற்புடையாளைப்போலவறமுதலியமூன்றற்குமேதுவாவனபிறவின்
மையினையாவுளவென்றார்-இதனாற்கற்புநலத்தின்சிறப்புக்கூற
ப்பட்டது.

பு. (பெண்-ன்.) எ-இ-ள்.
பெண்ணின்-(ஒருவன் அடை
யப்படும் பொருள்களுள்)
மனைவியைக்காட்டிலும், பெருந்
தக்க-பெருமைதங்கிய (பொருள்கள்,)
யாவுள-எவையுண்டு,
கற்பென்னுந்திண்மையுண்டாகப்பெறின்-(அவளிடத்திலே)ப
திவிரதமென்னுந்திடமுண்டாகப்பெற்றால்,
எ-று.

௬. அதி. வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

வி. கற்புடையமனைவியைப்போல்,
அறமுதலாகியமூன் றுக்கும், ஏதுவாகும்பொருள்
வேறே இல்லாததினாலே, யாவு ளஎன்றார்.
இதினாலே கற்பின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.
௫௫.

தெய்வந்தொழாஅள்கொழுநர்றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை.

ப. எது -பிறதெயவநதொழாதுதனறெயவமாகியகொழுநனைதறொ ழாநின றுதுயிலெழுவாளபெயயெனறுசொலலமழைபெயயுமெனறவாறு.

வி. தெயவநதொழுதறகு
மனநதெளிவுறுதுயிலெழுங்காலததாகலிற
றொழுதெழுவாளெனறார் -தொழாநினறெனபது
தொழுதெனததிரிநதுநினற
து-தெயவநதானேவலசெயயுமெனபதாம-இதனுறகறபுடை
டயவளதாறறலகூ
றபபடடது.

பு. (தெய்-மழை.) எ-இ-ள். தெய்வந்தொழாள்-(பிற) தெய்வத்தைத்தொழாதவளாய், கொழுநற்றொழுதெழுவாள்-(தன்தெய்வமாகிய) கணவனைத்தொழுதுகொண்டே (தூங்கி) யெழுபவள், பெய்யெனப்பெய்யுமழை-பெய்யென்றுசொல்லமழைபெய்யும், எறு.

வி.

தெய்வத்தைத்தொழுவதற்குமனந்தெளியுங்காலம், தூங்கி எழுங்காலமாதலால், தொழுதெழுவாள் என்றார். செய வென் எச்சத்தொழுதுஎனத்திரித்துநின்றது. இப்படிச்சொன்

னிஞலே, உண்டானஅருத்தம்தெய்வமும்அவளுக்கு ஏவல் செய்யும்என்பதாம். இதினுலேகற்புடையவளின்வலிமைசொல்லப்பட்டது.

௫௬. தற்காத்துத்தற்கொண்டாற்பேணித்தகைசான்ற
சொற்காத்துச்சோர்விலாள்பெண்.

ப. எது-கறபினினறுமவழுவாமறறனனைககாதது ததனனைககொணட வனையுமுணடிமுதலியவறறாறபேணிபிருவா மாடடுநனமையமைநதபுகழநீஙகா மறகாதது மேறசொலலியநறகுணநற செயலைககளிலுஞ சோரவிலாளேபெணணுவாளெனறவாறு.

கடைபபிடியுடையாள

வி. தனமாடடுபபுகழாவதுவாழுமூரகறபாறறனனைபபுகழவது-இதந றபுகழநறகிறபபுககூறபபடடது-சோரவுமறவி.

பு. (தற்-ண்.) எ-இ-ள். தற்காத்து-(பதிவிரதத்தன்மையிலேநின் றும்பிறழாமல்)தன்னைக்காத்து, தற்கொண்டாற்பேணி-(போசனமுதலானவைகளாலே) தன்னைக்கொண்டகணவனையும்பாதுகாத்து, தகைசான்ற- (இருவரிடத்திலும்) நன்

மைநிறைந்த, சொற்காத்து-புகழை(நீங்காமற்) காவல்செய்து,

சோர்விலாள்பெண்-(மேலேசொல்லியநற்குண
நற்செயல்களி லும்)
மறப்பில்லாதவளேமனைவியாவாள், எ-று.

வி. இருவரிடத்திற்புகழ் என்றவை,
இவளைக்கொள்வத ற்கு இவன்
என்னதவஞ்செய்தானோ எனக்கொண்டவனையும்,
பதிவிரதத்தன்மையைக்கண்டு
அவன்மனைவியையும், அவர்க ள்வாழும்
ஊர்புகழ்பவையாம். சொல், புகழ்.சோர்வு, மற
வி. இனித்தகைசான்றசொற்காத்து என்பதற்கு,
தன்னைக்கொ ண்டவனது நன்மை
நிறைந்தசொல்லைக் (கடவாமற்) காத்து
என்பதேதெளிவு. அவன்சொல்,
எப்படிப்பட்டதாயிருந்தா லும்,
அதைக்கடவா துநிற்பாளானால்,
அஃதுமேலதனக்குநன் மைநிறைவது
நிச்சயமாதலால், அதுபற் றித்தகைசான்ற, என
இறந்தகாலமாகச்சொன்னார். இதுதெளிவுபற்றி
எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகமயங்கிநின்ற
காலவழுவமைதியென்பதை, வி.
னாவி னுமிகவி னு மியல்பி னுந்தெளிவி னுமென் னுஞ்

சூத்திரம் நோக்கிக்காண்க.
இதிற்றலைகற்பினிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.

௫௭.

சிறைகாக்குங்காப்பெவன்செய்யுமகளிர்
நிறைகாக்குங்காப்பேதலை.

ப. எ௫-ம

கவீரா த நலைவாசெயதசிறையாறகாககுஙகாவலெனனபய
னைசசெயயுமவாதமது நிறையாறகாககுஙகாவலேதலையாயகாவ
லெனறவாறு.

வி. சிறை-மதிலுமவாயிலகாவலுமுதலாயின-நிறை
-நெஞ்சைககறபு நெறியினிறுதகுதல—காவவிரணடிலுமநி
றைககாவலிலவழியேனைசசிறைககாவலாறபயனிலலையெனபாா-
நிறைகாககுஙகாபபேதலையெனறா-ஏகாரமபிரிநிலைககணவநத
து-இதனாறறகாததறசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (சிறை—லை.)

எ-இ-ள். மகளிர்-மாதராகிய (மனைவியரை,)
சிறைகாக்குங்காப்பு—
(கணவர்செய்தமதிலும் வாயில்கா
வலுமுதலாகிய) சிறையினாலேகாக்குங்காவலானது,
எவன்செய்யும்—என்னபயனைச்செய்யும்,

நிறைகாக்குங்காப்பேதலை-(அந்தமனைவியர் தங்களுடையகற்பிலேமனத்தை) நிறுத்துவதாகியநிறையினாலே (தங்களைக்) காக்குங்காவலேதலைமையாகிய காவல், எ-று.

வி. நிறைக்காவல் இல்லாவிட்டாற்சிறைக்காவலாலேபிரயோசனம் இல்லையென்றுசொல்லவந்தவர்,

நிறைகாக்குங்கா

ஙு. அதி. வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

௫௬

ப்பேதலையென்றார்.

ஏகாரம், பிரிநிலைப்பொருள்படநின்றது. மேலேசொல்லப்பட்டதற்காத்தலும், தற்கொண்டாற்பேணலும்,

தகைசான்றசொற்காத்தலுமாகியமூன்றுக்குள், இறு

லேதன்னைத்தானேகாக்குஞ்சிறப்புச்சொ

ல்லப்பட்டது.

ரு௮. பெர்

றற்பெறிற்பெறுவர்பெண்டீர்பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர்வாழுமுலகு.

ப. எது-பெணடீாத

மமையெயதியகணவனைவழிபடுதலபெறுவாராயிற

புததேளிாவாழுமுலகினைகணவராறபெ

ருஞசிறபபினைபபெறுவரெனறவாறு.

வி. வழிபடுதலெனபதுசொலலெசசம

-இதனுறறகொணடாறபேணி

யமளிாபுததேளிாறபெணபபடுவெனபதுகூறபபடடது.

பு. (பெர்-கு) ஈ-இ-ள்.பெண்டீர்-(மனைவியாகிய) பெண்டுகள், பெற்றுற்பெறின்-தம்மை அடைந்தகணவனை (வணங்குவது) பெறுவாராகில, புத்தேளிர்வாழுமுலகு-தேவர்கள் வாழ்கின்றஉலகத்திலே, (அவராலே) பெருஞ்சிறப்புப்பெறுவர்-பெரிய (மேன்பாடுஆகிய)சிறப்பைப்பெற்றுக்கொள்வார், எ-று.

வி. வணங்குவது என்பது,

சொல்லெச்சம். இதிறைலே
தன்னைக்கொண்டவனைப்பேணியபெண்கள் தேவர்களாலேபே
ணப்படுவர், என்பதுசொல்லப்பட்டது.
+ இனி இக்குறளுக்குவேறொருமுடிபு, பெண்டிர்பெற்றாற்
பேறின்-மனைவியர்தங்களையடைந்தகணவனுக்கு (வழிபாடுசெ
ய்யப்) பெறுவாராகில், வாழுமுலகு-(நெடுங்காலம் அழியா
து) வாழுமுலகத்திலே, புத்தேளிர்பெருஞ்சிறப்புப்பெறுவர்-
தேவர்களாற் (செய்யப்படும்)
பெரிதாகியதிருவிழாவைப்பெ றுவர், எறு.

இதற்கு-வி. பெற்றாற்பெறின்,என்றதற்குப்பெற்றானைப்
பெறின்என்றுபொருள்கூறுவது, ஐஉருபும், அடைதற்பொரு
ளுஞ்சிறவாதலிறைலே, வழிபாடுசெய்ய, என்பதைவருவித்து;அ
தைஏற்றுக்கொள்பவன்அவனைதலிறைலே, குஉருபும், அதன்ஏற்
றுக்கோடற்பொருளாகிய, வழிபாடுசெய்தலுங், குறைந்துநின்
றதென்றுகண்டு, நான்காம்வேற்றுமையுருபும்பொருளுமுடன்
தொக்கதொகையாகக்கொண்டு, பெற்றானுக்குவழிபாடுசெய்ய

ற்றும் கூ. அதி. வாழ்க்கைத் துணை நலம்.
ப்பெறுவாராகில்
எனப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. இனிப்பு
த்தேளிர்வாழுமுலகு எனத்தழாத்தொடராய்
நின்றதைப்புத்

தேளிர்பெருஞ்சிறப்பு,
எனத்தழுவுதொடராகப்பிரித்துக்கூட்
டிமூன்றும்வேற்றுமையுருபும்
பொருளுமுடன் றொக்கதொ
கையெனக்கொ
ள்க.சிறப்பு,திருவிழா.கொண்டவனுக்குவழிபா
டுசெய்தகற்புடைமனைவியர், தேவர்கள்வழிபாடு
செய்யப்பெ
றுவர் என்பது, இதனாலேசொல்லப்பட்டது.

௬௯.

புகழ்புரிந்தில்லிலோர்க்கில்லையிகழ்வார்முன்
னேறுபோற்பீடுநடை.

ப. எது-புகழைவிரும்பியவில்லாளையில்லாத
ாக்கிலவர்தமமையிகழ்த
துரைக்குமபகைவர்முனசிஙகவேறுபோனடக்குமபெருமித
நடையெனறவாறு.

வி. புரிநதவெனனுமபெயரெச்சத்தக
ரமவிகாரததாறறொககது-பெரு
மிதமுடையானுக்குசசிஙகவேறு
நடையுவமமாகவினேறுபோலெனறார் - இத
னாறறைச்சானறசொறகாவாவழிபபடுவதுறறஙகூறபபட்ட
து.

பு. (புக-டை.)

எ-இ-ன். புகழ்புரிந்தில், புகழைவிரும்பி

யமனையாட்டியை, இல்லோர்க்கு-இல்லாதவர்க்கு,

இகழ்வார்

முன்-(தங்களை)நிந்திப்பவராகிய (பகைவர்)

முன், ஏறுபோற்

பீடுநடையில்லை-ஆண்சிங்கத்தைப்போலே

(நடக்கின்ற)பெரு

மைபொருந்திய நடையானது இல்லை, எ-று.

வி. புரிந்த என்னும்பெயரொச்சம்,

புரிந்த் என அகரங்

குறைந்துநின்றது. இதனுலேதிந்தைவிரும்பிய

மனைவியைஉ

டையவர்க்குவருங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௬0. மங்கலமென்பமனைமாட்சிமற்றத

னன்கலனன்மக்கட்பேறு.

ப. எ-று-ஒருவர்க்கு நன்மை

மயெனறுசொலலுவாரிந்தோாமனையாளது

நறகுண நறசெயகைகளையவைதமககு நலலவணிகலமெனறு

சொலலுவாநவல

புதலவவரைபபெறுதலெயெனறவாறு.

வி. அறிநதோரொனறநெருசிநினறது.

இநருலவாழககைத துணைகக
ணியாவதோா நலஙகூறிய நருலவருணை றவதிகார ததிறகுத்தே
தாறறுவாயசெய
யபபட்டது.

பு. (மங்-று) எ-இ-ள். மனைமாட்சி-இல்லாளுடைய(நற்குணநற்செய்கைகளாகிய) சிறப்பை, (ஒருவர்க்கு) மங்கலமென்ப-(மூற்பட) நன்மையென்றுசொல்லுவர், நன்மக்கட்பே

எ. அதி. புதல்வரைப்பெறுதல்.

ருச

று-நல்லபுத்திரரைப்பெறுவதை, மற்றதன்-மறுபடி அந்தச்சிறப்புக்கு, நன்கலமென்ப-நல்ல ஆபரணமென்றுசொலலுவர் (அறிவுடையோர்,) எ-று.

வி. அறிவுடையோர்என்றது, குறைந்துநின்றது. மூன்பு நின்ற என்ப என்னும் பல்லோர்படர்க்கைவினைமூற்றுச்சொல், பின்புங்கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. மற்று என்பதை, மற்று

நன்கலமென்பஎனக்கூட்டி, மற்றறிவாம்நல்வினை, என்றஇடத்துப்போலப்பிற்பட நன்கலமென்றுசொல்லுவர், எனக்காலங் குறித்துநின்றது எனக்கொள்க. இதினாலேவாழ்க்கைத்துணையாகியமனைவியின்மாட்சிக்கு ஆபரணம்போற்சிறந்தநன்மை சொல்லப்பட்டது. இப்படிச்சொல்லியதினாலே, வருகிற அதிகாரத்துக்குத்தோற்றுவாயுஞ்செய்ததாயிற்று.

ஏ. அதிகாரம்.

புதல்வரைப்பெறுதல்.

ப-ம். புதலவரைபபெறுதல- அஃதாவது - இருபிறபபாளர்மூவராலுமியலபாகவிறுககபபடுஙகடனமூனறனுணமுனிவாகடனகலவிகேளவியாலுநதேவாகடனவேளவியாலுநதெனபுலததாாகடன புதலவாைபபெறுதலாலு மலலதிறுககபபடாமையினககடனிறுததறபொருடடு நனமககளைபபெறுதல- அதிகாரமுறைமை

மலேபெறபபட்டது.

புடம். (புதல்-தல்) அதாவது,
பிரமசாரி, கிரகத்தன், வான ப்பிரத்தன்,
என்கிறபிராமணர்மூவராலும்சுபாவமாகவேகொ
டுக்கப்படுங்கடன்மூன்றினுள்ளே,
முனிவர்கடன், கல்விகேள்
விகளாலும்; தேவர்கடன்,
யாகஞ்செய்வதினாலும்; பிதிர்க்கள் கடன்,
புத்திரரைப்பெறுவதினாலுமே அல்லாமற்
கொடுக்கப்

டாததினாலே, அந்தக்கடன்கொடுக்கிறநிமித்தம், நல்லபுத்திரரை
ப்பெறுவது. அதிகாரமுறைமை, முன்னேசொல்லப்பட்டது.
இனிவேறு அதிகார உரையும்முறையும், (புத-தல்) அதாவது,
இல்வாழ்வானுவான் வாழ்க்கைத்துணையுடன் கூடித்தன்னை
விலேதன்கோத்திரமுடிந்துபோகாமலுந்தனக்குப்பின்பு தெ

௫௨ எ. அதி. புதல்வரைப்பெறுதல்.

ன்புலத்தாரைக்குறித்துவழிபடுவதர்கும்

நல்லபுத்திரரைப்பெறுவதைச்சொல்வது.
அதிகாரமுறையுமிதினாலேவிளங்கும்.

௬௧.

பெறுமவற்றுள்யாமறிவதில்லையறிவறிந்த
மக்கட்பேறல்லபிற.

ப. எ-து-
ஒருவனபெறுமபேறுகளுளளறியவேணடுவனவறிதறகுரியமககளைபபெறுதலலலதுபிறபேறுகளையாமதிபபதிலலையெனறவாறு.

வி. அறிவதெனபதறிந்து
லசெயவதெனவதொழினமேனின்றது-கா
ரணமாகியஉரிமைகாரிய
மாகியவறிதலைபபயநதலிடுமாதலானதுணிவுபறறி
யறிநதவெனவிறநதகாலததாறகூறினார-
அறிவறிநதவெனறவதனுளமககளெ
னறுமபெயாவெண்ணுழிநறுநினறது-இத
னறபுதலவாபபேறறினகிறபபுக்கூறபபடடது.

பு. (பெறு-ற) எ-இ-ள்.

பெறுமவற்றுள்-(ஒருவன்) பெறும்பேறுகளுள்,
அறிவறிந்த-அறியவேண்டியவற்றை அறிவதற்கு
உரிமையாகிய,
மக்கட்பேறல்லபிற-மக்களைப்பெறுவது
அல்லாதவையாகியமற்றப்பேறுகளை, யாமறிவதில்
ப்பது இல்லை, எறு.

லை-தாமமறி

வி. அறிவது என்பது,
அறிவதைச்செய்வது என அந்த
த்தொழிலின்மேலேநின்றது, அதினாலேமதிப்பது
எனப்பொ ருளுரைக்கப்பட்டது. காரணமாகிய
உரிமையானது, பின்புகா ரியமாகிய
அறிவதைத்தந்தேவிடுமாதலால்
அந்தத்துணிவுபற் றி, அறிந்த
என இறந்தகாலத்தாற்சொன்னார். அறியறிந்தஎன்
றதினாலே, மக்களென்னும்பெயர்,
பெண்பாலையொழித்துநி ன்றது. இதினாலே,
பட்டது.

புதல்வரைப்பெறுதலின்சிறப்புச்சொல்லப்

+ இனி இக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு, பெறுமவற்றுள்-(ஒருவன்) பெறும்பேறுகளுள், அறிவு-அறிவினாலே, அறிந்த-(அறியவேண்டியவைகளை) அறியத்தக்க, மக்கட்பேறல்லபிற-மக்கட்பேறல்லாதவையாகிய பிறபேறுகளை, யாமறிவதில்லை-(பேறாக) நாம்மதிப்பதே இல்லை, எ-று.

இதற்கு—வி. அறியவேண்டியவைகளை, என்பதுகுறைந்துநின்றது. அறியும்என்கிறஎதிர்காலப்பெயரெச்சவினை, தெளிவுபற்றி, அறிந்த என இறந்தகாலப்பெயரெச்சவினையாகமயங்கிநின்றது. நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடுபழகினும்பெண்ணறி

எ. அதி. புதல்வரைப்பெறுதல்.

ருரு

வென்பது பெரும்பேதைமைத்தே,
என்றுசொல்லுவாராதலால், அறிவறிந்தமக்கள்,
என்பது பெண்மக்களைவிலக்கிநின்றது. அறிவதே,
என்னுந்தேற்றஎகாரங்குறைந்துநின்றது.

(வினவுரை) ஒருவன்பெறும்பேறுக
ளுள் அறிவறிந்தமக்கட்
பேறே, சிறந்ததென்றாயிற்று,
ஆகவேவீடுபேறுசிறந்ததன்றோ
எனின், (விடையுரை) வீடுபேறு,
தானின்புறுவதொன்றே; அறிவறிந்தமக்கட்பேறு,
தானின்புறுவதுமன்றி, மாநிலத்துமன்னு
யிர்க்கெல்லாம் இன்பம்விளைப்பது ஆதலாலும்,
அறிவறிந்தமக்களாற்போதிக்கப்பட்டார்யாவரும்,
இருவகைப்பற்றுக்களையும்
அறுத்துவீடுபெறுவரானதினாலே,
அந்தமக்கட்பேறுவீடு பேற்றிற்குங்காரணமா
மாதலாலும், இதுபோலச்சிறந்ததன்

றென்பதாம்.

கூ உ.

எழுபிறப்புந்தீயவைதீண்டாபழிபிறங்காப்
பண்புடைமக்கட்பெறின்.

ப. எது-

வினவயததாறபிறககுமபிறபபெழினகணுமொருவனைதது
ணபஙகளுசெனறடையாபிற
ராறபழிககபபடாதநறகுணஙகளையுடையபுதலவ ளாபபெ
றவனுயினெனறவாறு.

வி. அவனதிவினவளாாதுதேயதறகுககாரணமாகியநலவினககளை
செயயுமபுகலவளாபபெறவனுயினெனறவாறுபிறபு-பிறபபெழாவன - ஊாவப
திசெனறுெ
மாணபதுமானிட-நீாபறவைநாறகாலோாபபயததாரு
-சிரிய-பந தமாநதேவாபதிகூலயனபடைதத-வநதமிருபா
நாலநது-இதிலோாதிவுயிரா ணடுபீாறிவுபிொனறமூவறிவுபி
ொனறுநாலறிவுபிொனறுமையறிவுயிரிாண டுமொம-தநதைதாய
ாதிவினதேயதறபொருடடவளைநோககிபபுதலவாசெயயுநத
ானதருமஙகடகலாநறதுணஙகாரணமாகவிறபணபெனறுஙகா
ரணபபெ யாகாரியததினமேனிறது.

பு. (எழு-ன்) எ-இ-ள்.

எழுபிறப்பும்-(வினைப்பயனுரீபி
நக்கின்ற) எழுவகைப்பிறப்பிலும், தீய்வைதீண்டா- (ஒருவ
னைத்) தீவினைப்பயன்களாகிய துன்பங்கள் தொடாதொழியும்,

பழிபிறக்கா-பழியுண்டாகாத, பண்புடை- (நல்வினைகளைச்செ

யிதற்குக்காரணமாகிய) நற்குணங்களையுடைய, மக்கட்பெறின்-

புதல்வரைப்பெறுவாருளால், எறு.

வி. தன்னதிவினைவளராது தேய்தற்குக்காரணமாகியந

ல்வினைகளைச்செய்யும்புதல்வரைப்பெறவாருளால், எனக்கொ
ள்க. எழுவகைப்பிறப்பு என்பவையாவையெனின், தேவர், மக்

-

ருசா எ. அதி. புதல்வரைப்பெறுதல்.
கள், மிருகம், பறவை, நீர்வாழ்சாதி, ஊர்வன,
தாபரம், எனக்காண்க. இவற்றை,
எழுவகைத்தோற்றம் என்றும், எழ் உடல்
என்றுஞ், சொல்லுவார். இவற்றின்விரி
எண்பத்துநா ன்
குநூறுயிரம்யோனிபேதம்என்றுசொல்லப்படும் .
உம்—நிகண் டு,
ஊர் வனபதினொன் றுகுமொன்பான்
மானிட ர்த ம்பேத
நீரி னில்விலங்குபுள்ளுப்ப ப்பத்தா
நெடியதேவ ர்சா ருமீரேழ்
நாலைந்தேதாபரயோனிபேதம் எனக்காண்க.

தாய்தந்தையரு டைய தீவினைதேயும்பொருட்டு அவ ர்களைக்குறித் துப்புத்திரர் செய்யுந்தானதருமங்களுக்கு அந்தப்புத்திரருடைய நற்குண ங்காரணமாதலால், இங்கேபண்பு என் றுங்காரணப்பெயர்அத ன்காரியமாகிய, நல்வினைகளின்மேலேநின்றது.

கூரு.

தம்பொருளென்பதம்மக்களவர்பொருட்
டந்தம்வினையான்வரும்.

ப. எது-தமபுதலவரைததமபொருளெனறுசொலலுவ ரறிநதோரபபு
தலவாசெயதபொருடமைை
நேர்கஇயவாசெயயுநவவினையானேதமபாவலரு
மாதலானெனறவாறு.

வி. தநதமவினை யெனபுழிநதொகது
நினறவாறுமவேற றுமைமுருகனை
குறிஞசிநிலமெனபுழிபோலவுரிமைபபொருடகணவநதது - பொருளசெ
யதமககளைபபொருளெனவுபசரிததார - இவையிரணடுபா
டடாஇனமககளை
பபெறறாபெறுமறுமைபபயனகூறபபடடது.

பு. (தம்-ம்) எ-இ-ள்.

தம்பொருளென்பதம்மக்கள்-

தம்முடை

யபுதல்வரைத்தமதுபொருளென்றுசொல்லுவர்

(அ

றிவுடையோர்,) அவர்பொருள்-(அந்தத்தந்தையர்தேடியபொ

ருளல்லாமல்) அந்தப்புதல்வர்தேடியபொருளும், தந்தம்வினை

யான்வரும்-தங்கள்தங்களைக்(குறித்து அந்தப்புதல்வர்செய்யு

ம்நல்)வினையினாலேதங்களைவந்து அடையும்ஆதலால், எ-று.

வி. தாம் இறந்தபோது அதுதம்மைவந்து அடையாத

தினாலும்; அந்தப்பொருளையும், புதல்வர்தேடியபொருளையு

ம், நல்வினைகளாலே அவரை அடையப்பண்ணுவார் அவர் ஆத

லாலும்; தமக்குப்பொருளுண்டாயிருக்கவும்

அதைப்பொரு ளல்லவென்றுபுதல்வரைப்பொருள்

என்றார். தந்தம்வினை என் னும்

இடத்திற்குறைந்துநின்ற ஆறும்வேற்றுமை

அது என்

னும் உருபு, சாத்தனதுவிலைச்சீட்டு என்றாற்போல இருபொருளுக்கு உரிமைபடநின்றது. தந்நம் என்றது, அடுக்கு. அவர்பொருள் என்ற இடத்தில், அவர்பொருளும் என்ற இறந்த துதழுவிய எச்ச உம்மைகுறைந்துநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டாலும், நன்மக்களைப்பெற்றார்பெறும் மறுமைப்பிரயோசனஞ்சொல்லப்பட்டது.

௬௪. அமிழ்தினுமாற்றவினிதேதம்மக்கள் சிறுகையளாவியகூழ்.

ப. எது-சுவையானஅமிழ்தத்திலும் இனிமையுடைத்து தமமககளது சிறுகையாலளாவபபடடசோறெனறவாறு.

வி. சிறுகையாலளாவலாவது இட்டுந்தொட்டுங்கவ்வியுந்துழந்துமெய்ய புடையடிசிலமெய்யப்பட விதிர்த்தல.

ப,

பு. (அமி-ழ்) எ-இ-ன். தம்மக்கள்-தங்கள்புதல்வருடை சிறுகையளாவியகூழ்-சிறுகைகளாலே அளையப்பட்ட சோ

ருவது, அமிழ்தினும் - அமிர்தத்தைக்காட்டிலும், ஆற்றவினிது - மிகவும் இனிமையுடையது, எ-று.

வி. சிறுகைகளால் அளாவுகிறதாவது,

கையைவைத்துத்
தோண்டியும்வாயிலேவைத்தும் அளைந்தும்நெய்கலந்தசோற்றை உடம்பிலேபடும்படி உதறுவது என்பதை, படைப்புப் பலபடைத்துப்பலரோடுண்ணுமுடைப்பெருஞ்செல்வத்தராயினுமிடைப்படக் குறுகுறுநடந்து சிறுகைநீட்டியுமிட்டுந் தொட்டுங்கௌவியுந் துழந்துநெய்யுடையடிசின்மெய்படவிதிர்த்துமயக்குறுமக்களையில்லோர்க்குப்
பயக்குறவிலர்தாம் வாழு நாளே, என்னும்
இந்தப்புறநானூற்றிலேகாண்க.

௬௫. மக்கண்மேய்தீண்ட லுடற்கின்பமற்றவர்

சொற்கேட்டலின்பஞ்செவிக்கு.

ப. உ - ஒருவனுக்கு மெய்க்கின்பமாவது மக்களது மெய்யைத்தீண்டுதல்- செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லைக்கேட்டலென்றவாறு.

வி. மற்றவின்மாறு - மக்களது மழலைச்சொல்லேயன்றியவர் கற்றறிவுடையராய சொல்லுஞ்சொல்லு மின்பமாகலின் பொதுப்படச்சொல்லென்றார்-தீண்டல - கேட்டலென்னுங்காரணப்பெயர்கள் அவற்றின் காரியங்களின் மேனின்றன.

பு. (மக்-கு) ௯-இ-ள்.

மக்கண்மெய்தீண்டல்-(ஒருவன்
தன்) புத்திரருடையசரீரத்தைத்தொடுகிறது,
உடற்கின்பம்-
அவனுடம்பினுக்கு
இன்பமாம், அவர்சொற்கேட்டல்-அந்தப்
புத்திரருடையசொல்லைக்கேட்கிறது,
ன்) காதுக்கு இன்பமாம், ௭-று.
இன்பஞ்செவிக்கு-(அவ

வி. மற்று, அசைநிலை இடைச்சொல்.

மநலைச்சொல்லே
யல்லாமல் அவர்கற்று
அறிவுடையவராகிச்சொல்கின்றசொல்
லும் இன்பமாம் ஆதலாலே,
பொதுப்படச்சொல்லென்று
ர். தீண்டுவது, கேட்பது,
என்னுங்காரணப்பெயர்கள், இங்

கே இன்பம் என்னும்
அவற்றின்காரியங்களின்மேல்நின்றன.
இனிமக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பம்
என்பதற்கு, தன்மக்க
ளானவர்கள்தன் உடம்பைத்தொடுகிறது
ஒருவனுடைய உட
லுக்கு இன்பம் எனப்பொருள்கொள்வது,
அநுபவித்து அறி
ந்தவர்க்கு இன்பமாம்.

௬௬.

குழலினிதியாழினிதென்பர்தம்மக்கண்
மழலைச்சொற்கேளாதவர்.

ப. எது -

குழலிசையினிதியாழிசையினிதெனறுசொலலுவாதமமபுதலவ
ருடையமதலைசசொறகளைககேளாதவரெனறவாறு.

வி. குழல-யாழ-எனபனவாகுபெயா

-கேடடவரவறிநுமழலைசசொ
லலினிதெனபாரெனபது-குறிபபெசசம-இவவிலைமிருதிபறறி

மழலைசசொலலை
சசிறபபுவகையானுககூறியவாறு -

இவைமூனறுபாடடானுமிமமைபபயனகூ
றபபடடது.

பு. (குழ-ர்.) எ-இ-ள். குழலினிதியாழினிதென்பர்-குழ லின் ஒலிஇனிதுவீணையின ஒலி இனிதுஎன்றுசொல்லுவர், தம் மக்கள்-தம்புதல்வருடைய, மழலைச்சொற்கேளாதவர்-மதலைச் சொற்களைக்கேளாதவர், எ-று.

வி. குழல்,

யாழ், என்பவை,பொருளாகுபெயராய் அந்த

ந்தஒலிகளைக்காட்டிநின்றன. மழலைச்சொல்லைக்கேட்டவர்குழ லொலிவீணையொலிகளை இனிதென்றுசொல்லார் என்பது, கு றிப்பெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது. குறிப்பெச்சம் என்பது, சொல்வலிபொருள்வலியால் வேண்டியேநிற்குஞ் சொற்கள்கு றைந்துநிற்பது. மேற்சொற்கேட்டலின்பஞ் செவிக்கெனப் பொதுவகையாற்சொல்லிய அதனுள்அடங்கிநின்றமழலைச்சொ

எ. அதி. புதல்வரைப்பெறுதல். ருவ

ல், இன்பமிகுதியாதலால் அதுபற்றி

அதனை இங்கேசிறப்புவ
கையாலுஞ்சொன்னார்.

இவைமூன்றுபாட்டாலும், புதல்வரை
ப்பெற்றவர்களின்
இம்மைப்பிரயோசனஞ்சொல்லப்பட்டது.

கஎ. தந்
தைமகற்காற்றுநன்றியவையத்து
முந்தியிருப்பச்செயல்.

ப:
எ-து- தாதைபுதலவனுககுசசெயயுநனமையாவது-
கறறாரவையத
திணகணவரினுமிகிரு
கருமாறுகலவியுடையனாககுதலெனறவாறு.
வி பொருளுடையனா
கநதனமுதவியன துனபமபயததலினனமையா
காதெனபதுகருதது- இதனாறறநதைகடனகூறபபடடது.

பு. (தந்-ல்)
எ-இ-ள். தந்தைமகற்காற்றுநன்றி-பிதாவா
னவன்புத்திரனுக்குச்செய்யும்தன்மையாவது, அவையத்து(க
ற்றவருடைய) சவையிலே, முந்தியிருப்பச்செயல்-முதன்மை
பெற்றிருக்கும்படிசெய்வதாம், எ-று.
வி. முதன்மைபெற்றிருக்க
ச்செய்வதாவது, அவரினுமே
ற்படக்கல்வியுடையவனுக்குவது.பெ
ாருளுடையவனுக்குவது,
முதலானவை,
துன்பத்தைத்தருவதினாலே,நன்மையாகாதென்
பதாம். இதினாலே,கல்வியிலுயர்த்துவதேபுத்திரர்க்குத்தந்தை
செய்யுங்கடமையென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௬அ. தம்மிற்றம்மக்களறிவுடைமைமாநிலத்து
மன்னுயிர்க்கெல்லாமினிது.

ப. எ-து-தமமககளதறிவுடைமைபெரிய நிலததுமனனுநிறைவுயிரகட கெலலாநதமமினுமினிதாமெனறவாறு.

வி. ஈணடறிவாவதியலபாகியவறிவொடுகூடியகலவியறிவு-மனனுயிரெனறதிணடறிவுடையாரையெனறது-அறிவுடைமைகணடினபுறுதறகுரியவரவராகலின-இககுறறநதையினுமவையததாருவபபரெனபதுகூறபபடடது.

பு. (தம்-து) எ-இ-ள். தம்மக்களறிவுடைமை-தம்மக்கள் அறிவுடையராயிருப்பது, மாநிலத்து-பெருமைதங்கிய உலகத்திலே, மன்னுயிர்க்கெல்லாம்-நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கெல்லாம், தம்மினினிது-தம்மைக்காட்டிலும் இனிதாம், எ-று.

+ வி. தம்மின்என்னும்உறழ்பொருவிலேவந்த இன்உருபு, இனிது என்னும்குறிப்புவினைகொண்டுமுடிந்தது. சுபாவஅறிவோடு கூடியகல்வியறிவை இங்கே, அறிவென்றது. அறிவுடை

மைகண்டு இன்புறுதற்கு உரியவர் அவரேயாதலால், இங்கே மன்னுயிரென்றது, அறிவுடையவரை என்றுகொள்க. இதினாலே அறிவுடையமக்களைப்பெற்றவரினுங்கண்ட அறிவுடையோர்மகிழ்ச்சிகூர்வார் என்பது, சொல்லப்பட்டது.

இனி இக்குறளுக்குவேறோர்

உரை-தங்களைக்காட்டிலுந் தங்கள்புத்திரர் அறிவுடையராயிருக்குந்தன்மையானது தங்களுக்கினிதாதலுமன்றியுலகத்தில்நிலைபெற்ற எல்லாவுயிர்களுக்குமினிதாம், எ-று.

இதற்கு-வி. எல்லாமன்னுயிர்க்கும், எனக்கூட்டி, முற்றும்மைவிகாரப்பட்டுநின்றதெனக்கொண்டு, அதனை, இறந்ததுதழுவியஎச்சவும்மையுமாக்குக. அறிவுடையராயினகாலத்துப்பிறிதோருயிர்க்குந்தீங்குசெய்யாராதலால், மாநிலத்துமன்னுயிர்க்கெல்லாமினிதென்றார். தாதையர்தம்புதல்வரைத்தம்மினுங்கல்வியறிவுடையராய்ச் செய்யவேண்டுமென்பது இதன்கருத்து.

௬௯. ஈன்றபொழுதிற்பெரிதுவக்குந்தன்மகனைச்
சான்றோனெனக்கேட்டதாய்.

ப. எ-து-தான்பெற்றபொழுதைமகிழ்ச்சியினுமிகமகிழுந்தன்மகனைக் கல்விகேள்விகளானிறைந்தானென்றறிவுடையார்சொல்லக்கேட்டதாயென்றவாறு.

வி. ஈன்றஞான்றுகண்டபொதுவுவகையினுஞ்சான்றோனெனக்கேட்டசிறப்புவகைபெரிதாகலிற்பெரிதுவக்குமெனவும் - பெண்ணியலாற்றுக்கல்வியாமையிற்கேட்டதாயெனவுங்கூறினார்-அறிவுடையாரென்பதுவருவிக்கப்பட்டதுசான்றோனென்றற்குரியவரவராகலின்-தாயுவகைக்களவின்மையின்ஃதிதனுட்பிரித்துக்கூறப்பட்டது.

பு. (ஈன்-ய்) எ-இ-ன். தன்மகனை-தன்புத்திரனை, சான்றோனென-(கல்விகேள்விகளாலே) நிறைந்தானென்று (அறிவுடையார்) சொல்ல, கேட்டதாய்-கேள்விப்பட்டதாயானவள்,

ஈன்றபொழுதிற்பெரிதுவக்கும்-அவனைப்பெற்றபொழுதின்ம கிழ்ச்சியினும் அதிகமாகமகிழ்வாள், எ-று.

வி. தொடையினிடத்துக்கண்டபொழுதுவாகியமகிழ்ச்சியி னுஞ்சான்றோனென்றுசொல்லக்கேட்ட சிறப்புமகிழ்ச்சிபெரி து, ஆதலாலே, பெரிதுவக்கும் என்றும், பெண்ணாதலால்தா

எ. அதி. புதல்வரைப்பெறுதல். ருகூ

ஞக

அறியக்கூடாமையினாலே, கேட்டதாய் என்றுஞ்,

சொன் ஞர். சான்றோனென்று

அறிந்துசொல்லுதற்கு உரியவர் அவ

ராதலாலும், என என்ற எச்சத்திற்கு

எழுவாயாதலாலும், அறி

வுடையார் என்றது, வருவிக்கப்பட்டது.

தாயின்மகிழ்ச்சிக்கு

அளவில்லாததினாலே, மேலே, தம்மின்

என்றுகூட்டிச்சொன்

னதுமல்லாமல் இதினாலே, பிரித்துஞ்சொ

ல்லப்பட்டது.

எய.

மகன்றந்தைக்காற்றுமுதவியிவன்றந்தை

யென்னோற்றான்கொல்லெனுஞ்சொல்.

ப. எ-து-கலவியுடையனாக்கியதநதைககுமகனசெயயுஙகைமாறுவது தனனறிவுமொழுககமுஙகணடாரிவனறநதையிவனைபபெறுவதறகெனனதவஞ செயதானகொலோவெனறுசொலலுஞசொலலைநிகழ்த்துதலென்றவாறு.

வி. சொலலெனபதுநிகழ்த்துதலாகியதனக

ாரணத்தோனறிநின்றது-

நிகழ்த்துதல்—அவனறுசொல்லவொழுகுதல

-இதற்குறப்புதலவர்கடனகூறப்ப
ட்டது.

ப. (மக-ல்) எ-இ-ன். தந்தைக்கு-(அவையத்துமுந்தியிருக்கும்படியாகத்தன்னைக்கல்வியுடையவனாக்ச்செய்த) பிதாவுக்கு, மகனாற்றுமுதவி-மகன்செய்யப்படும் (கைமாறு) உதவியாவது, (தன்னறிவையும்தெறிதவறாதநடையாகியவொழுக்கத்தையுங்கண்டவர்ஆச்சரியப்பட்டு) இவன்றந்தை-இவன்பிதாவானவன், (இவனைப்பெறுவதற்கு) என்னோற்றான்கொல்-என்னதவத்தைச்செய்தானோ, என்னுஞ்சொல்-என்றுசொல்லப்பட்டசொல்லை (நடத்துதலாம்,) எ-று.

வி. சொல்லென்றது, நடத்துதலாகியதன்காரணத்தோன்

றநின்றது. நடத்துதலாவது; அவர் அப்படிச்சொல்லும்படி யாகத் (தான்) நடப்பதுதான். மற்ற இசை எச்சங்குறிப்பெ ச்சங்கள்வருவித்துச்சொல்லப்பட்டன. இதினாலேபுதல்வர்கட ன்சொல்லப்பட்டது.

அ. அதி. அன்புடைமை.

அ. அதிகாரம்.

அன்புடைமை.

ப-ம். அன்புடைமை-அஃதாவது-இல்வாழ்க்கைத்துணையும்புதல்வரு முதலியதொடர்புடையார்கட்காதலுடையனாதல்-அதிகாரமுறைமையுமிதனானே விளங்குமில்லறமினிதுநடத்தலும்பிறவுயிர்கண்மேலருள்பிறத்தலுமன்பின்ப யனாதலினிதுவேண்டப்பட்டது--வாழ்க்கைத்துணைமேலன்பில்வழியில்லறமினி துநடவாமை-அறவோர்க்களித்தலுமந்தணரோம்பலுந்துறவோர்க்கெதிர்த லுந்தொல்லோர்சிறப்பின்விருந்தெதிர்கோடலுமிழந்தவென்னை-என்பதனாலும ஃதருள்பிறத்தலருளென்னுமன்பீன்குழவியென்பதனாலுமறிக.

ப-ம். (அன்-மை) அதாவது-ஒருவன் இல்வாழ்க்கைக்கு த்துணையாகியமனைவியும்புதல்வருமுதலாகியதொடர்ச்சியுடை யவரிடத்து ஆசையுடையவனாவதைச்சொல்வது. இதினாலேஅ திகாரமுறையும்விளங்கும். இந்த இல்லறம் இனிதாகநடப்பது க்கும், பிறஉயிர்களின்மேல் அருள்பிறப்பதுக்கும், காரணம், அன்புடைமை ஆதலால், அதுவேண்டப்பட்டது. இல்லறமி

ணி துநடத்தற்கு அன்புடைமைகாரணமென்பதை இவர் இனிச்சொல்லப்படும்-யாக்கையகத்துறுப்பன்பு என்றகுறளினுனும், அருள்பிறத்தற்கு அன்புடைமைகாரணமென்பதை, அருளென்னுமன்பீன்குழவியென்னுங்குறளினுனுங்கண்டுகொள்க.

எக. அன்பிற்குமுண்டோவடைக்குந்தாளார்வலர்
புன்கணீர்பூசறரும்.

ப. எது-அன்பிற்கும்பிராதியாமலடைத்துவைக்குந்தாளுண்டோ-தம்மாலன்புசெய்யப்பட்டார்துன்பங்கண்டுழியன்புடையார்கண் பொழிகின்றபுலவியகண்ணீரேயுண்ணின்றவன்பினையெல்லாருமறியத்தூற்றுமாதலானென்றவாறு.

வி. உம்மைசிறப்பின்கண்வந்தது-ஆர்வலர்துன்பங்கண்ணீரமேலேற்றப்பட்டது-காட்சியளவைக்கெய்தாதாகிலுமனுமானவளவையானவெளிப்படுமென்பதாம்-இதனாலன்பினதுண்மையுணர்த்தப்பட்டது.

பு. (அன்-ம்) எ-இ-ள்: ஆர்வலர்-(தம்மாலே அன்புசெய்யப்பட்டவருடைய துன்பத்தைக்கண்டபோது) அன்புடையவரின், புன்கணீர்-(அகத்திலேதோன்றப்பட்ட) துன்பத்தினுலே (புறத்திலேதோன்றப்படும்)கண்ணீரோ, பூசறரும்-(உள்

ளிருந்த அன்பையெல்லாரும் அறியும்படியாகத்)
தூற்றும், (ஆதலால்)
அடைக்குந்தாள்-(பிறர் அறியாமல்) அடைத்துவை

க்குந்தாளிடுகதவு,
அன்பிற்குமுண்டோ-அன்பினுக்கும் உள் தாமோ,
(இல்லை,) எ-று.

வி. அன்பிற்கும் என்ற உம்மை, சிறப்புப்பொருள்பட வும், உண்டோ என்ற ஓகாரம், எதிர்மறைப்பொருள்படவும், தெளிவுப்பொருள்படநின்ற ஏகாரங்குறைந்தும், நின்றன. இன்பத்தினாலேவரப்பட்ட ஆனந்தக்கண்ணீரைவிலக்குதற்குப், புன்கணீர்என்றார். புன்மை, இங்கே துன்பத்தைக்குறித்து நின்றது. தாள், என்றதுசினையாகுபெயராய்த்தாளிடப்பட்ட கதவின்மேல்நின்றது. இப்படிச்சொன்னதினாலே, அன்பு, பிர த்தியட்சப்பிரமாணத்தாற்காணக்கூடாதாகிலும், அநுமானப் பிரமாணத்தாலேவெளிப்படுமென்பதாயிற்று. இதினாலே, அன் பினது உண்மை, சொல்லப்பட்டது.

எஉ. அன்பிலாரெல்லாந்தமக்குரியரன்புடைய
ரென்புமுரியர்பிறர்க்கு.

ப. எஉ-அனபிலலாதார பிறாககுபபயனபடாமையினெலலாபபொரு ளாலுநதமககேயுரியர அனபுடையாரவறறானேயனறிததமமுடமபாலும பிறாககுரியரெனறவாறு.

வி. ஆனநதபுகழுமபிறிதிலலேகாரமும விகாரததாறறொககன. எனபாகு

பெயர்-என்புமுரியரென்றல்-தன்னகம்புக்குறு நடைபுறவின்றக்குதிசைடகுதித் துலைபுகசேனமுதலாயினகடானைக.

பு. (அன்-கு) எ-இ-ள். அன்பிலார்-அன்பில்லாதவர், எல்லாந்தமக்குரியர் (பிறருக்குப்பிரயோசனப்படாதநிலைலே) எல்லாப்பொருள்களாலுந் தமக்கே உரிமைவைத் திருப்பார், அன்புடையர்- அன்புடையவர்,(அவைகளாலுரிமைவைத்திருப்பதுமல்லாமல்) என்பும் (தம்முடைய) எலும்பையுடைத்தாயிருக்கிறதேகத்தினாலும், பிறர்க்குரியர்-பிறருக்கே உரிமைவைத்திருப்பார், எ-று.

வி. எல்லாம்-என்றதை எல்லாவற்றாலும்-என்றும், என்பும்-என்றதை என்பினாலும் என்றும், விரித்துக்கொள்க. பிரிநிலைவகாரங்கள்குறைந்துநின்றன. உம்மைஎல்லாவற்றாலுமன்றி, என்புமுரியரென்றதினாலே, இறந்ததுதழுவிநின்றது.

௬௨ அ. அதி. அன்புடைமை.

என்பு, எலும்பு. அது, சினையாகுபெயராய், உடம்பின்மேல்நின்றது. உடம்பினும்பிறர்க்கு உரிமையுண்டாதைத்தன்னைவந் து அடைந்தபுறவைக்காக்கும்பொருட்டுத்தன்னுடையதேகத்

தைஅறுத்தறுத்துநிறுத்துக்கொடுத்தும்போத
ாதிருலே,தா
னேதராசுத்தட்டில்னறியசிபிச்சக்கரவர்த்தி
முதலானவரிடத்தி
ற்காண்க.

௭௩.

அன்போடியைந்தவழக்கென்பவாருயிர்க்
கென்போடியைந்ததொடர்பு.

ப. எது-பெறுதறகரிய
மககளுயிாகுடமபோடுணடாகியதொடாசசி
யினயனபொடுபொருநதுதறகுவநதநெறியினபயனெனறு
சொலலுவாறிந
தோரெனறவாறு.

வி. பிறபபினருமை பிறநதவுயிாகணமேலேறறபபடடது-இயைநத வெனபதுபசாரவழககு-வழககாகுபெயா- உடமபோடியைநதலலதனபுசெய யலாகாமையினதுசெயதறபொருடடித தொடாசசியுணடாயிறறெனபதாம-ஆ கவேயிததொடாசசிபபயனனபுடைமையெனறாயிறறு.

பு. (அன்-பு)எ-இ-ன். ஆருயிர்க்கு (பெறுவதற்கு) அருமையாகிய (மனிதர்) உயிர்களுக்கு, என்போடியைந்ததொடர்பு—எலும்பையுடையதேகத்தோடேபொருந்திய தொடர்ச்சியை, அன்போடியைநத-அன்போடுபொருந்தவந்த, வழக்கென்ப—

வழியின்பிரயோசனமென்றுசொல்லுவார், (அறிந்தவர்,) எ-று.

வி. பிறப்பினுடைய அருமை, பிறந்த உயிர்கள்மேலேற்றப்பட்டது. அன்போடுஇயையவந்தஎன்பது,இயைந்த, எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. பின்பு ஆருயிர்க்கென்போடுதொடர்பு, எனவே, அமையும் ஆதலால், இயைந்ததொடர்புஎனறதில்,இயைந்த என்பது உபசாரவழக்கு. வழக்கின்பிரயோசனத்தை வழக்குஎன்றது, ஆகுபெயர். உடம்போடுபொருந்தினலல்லது, அன்புசெய்யக்கூடாததினலே அந்தஅன்புசெய்கிறநிமித்தம், இந்தத்தொடர்ச்சிஉண்டாயிற்றுஎன்பதாம். ஆகவே, இந்தத்தொடர்ச்சியின்பயன், அன்புடைமைஎன்றாற்போலு.

இனிஇந்தக்குறளுக்குமற்றுமோருரை.ஆருயிர்க்கு-அருமையாகியஉயிர்களுக்கு,என்போடியைந்ததொடர்பு (மக்கள்) உடம்போடுபொருந்திய சம்பந்தத்தை, அன்போடியைந்த-(அதற்குமுன்னும்அந்தஉயிர்கள்)அன்போடுபொருநதிவந்த

அ. அதி. அன்புடைமை ௬௩

வழக்கென்ப-நியாயப்பிரயோசனமென்று

றிந்தோர்,) எ-று.

சொல்லுவார், (அ

இதற்கு-வி. அதற்குமுன்அந்தஉயிர்கள்அன்போடுபொ

ருந்தாவிட்டால், பெறுதற்கு அருமையாகிய மானிடதேகத்தோடு சம்பந்தப்படாமல் இழிவாகியமிருகமுதலியவற்றின் தேகங்களோடுசம்பந்தப்படுமென்பதாம்.

எனவே, மக்கள் உடம்போடு உயிர்க்குஉண்டாகிய சம்பந்தப்பிரயோசனம் அன்புடைமையென்றாயிற்று.

மேற்சொல்லியஇலக்கணங்களுள்இதற்குப்பொருந்தியவற்றையெடுத்துரைத்துக்கொள்க.

எச. அன்பீனுமார்வமுடைமையதுவீனு
நண்பென்னுநாடாச்சிறப்பு.

ப. எது-ஒருவனுக்குதொடாபுடையாாமாடடுசெயதவன பதநனமையாாபிறாமாடடும விருபபமுடைமையைததருமவவிருபபமுடைமைதானியாவருநணபாதலெலலாபபொருளுமயெனறுசொலலபபடுமவிறநதசிறபபினைததருமெனறவாறு.

வி. உடைமைஉடையனாதணமை - யாவருநணபாதலெலலாபபொரு ளுமெயனுதறகேதுவாகவினதனை நாடாசசிறபபெனறாா.

பு. (அன்-பு) எ-இ-ன். அன்பு (ஒருவனுக்குத்தொடர்ச்சியுடையவர்இடத்திற்செய்த)அன்பானது, ஆர்வமுடைமை

யீனும் (அந்தக்குணத்தையுடையவராகியபிறர் இடத்தும)விரு ப்பமுடைமையைத்தரும், அது-அந்தவிருப்பமுடைமையான து, நண்பென்னும்-(இவனுக்குப்பகையும் புதுமுகமும் இல் லாமலேஎல்லாருமு) நட்புஎன்றுசொல்லபபட்ட, நாடாச்சிற ப்பு- (இவ்வளவென்றுமதிக்கக்கூடாத செல்வத்தை, ஈனும்-தரும், எ று.

வி. உடைமை, உடையவனுகிறகுணம். எல்லாருநட்பாகி றது, எல்லாப்பொருள்களும்பெறுவதற்குக்காரணமாதலால், அதைநாடாச்சிறப்புஎன்றார். நாடுதல்இவ்வளவுஎன்று ஆராய் கிறது.

எரு. அன்புற்றமர்ந்தவழக்கென்பவையகத்
தின்புற்றாரெய்துஞ்சிறப்பு.

ப. எ து. அனபுடையாாயிலலறததோடுபொருநதிய நெறியினபயனெ னறுசொலலுவாறிநதோரிவவுலகததிலவாழககைககணினறினபமுறறாநததன மேறறுறககததுசசெனறெயதுமபேரினபததினையெனறவாறு.

கூச அ. அறி. அன்புடைமை.

வி.

வழககாகுபெயா-இலவாழககைககணினறுமனைவியொடு மககளோ

டுமொககலோடுகூடியின புறறாதாஞசெயத வேளவிதொழிலாறறேவார

யாதிணறிமினபுறுவராகவினினபுறறொயதுஞசிறபபெனறா-

தவததாற றனபு
றறெயதி
நதுறககவினபததினையீணடுமினபுறறெயதுதலனபானெய
னறியிலலை
யெனபதாம.

பு. (அன்-பு) எ-இ-ள்.

வையகத்தின்புற்றார்-இந்த உலக

த்து (இல்வாழ்க்கையிலேநின்று) இன்பத்தை

அநுபவித்தவர்,

எய்துஞ்சிறப்பு (அதற்குமேற்படப்பரலோகத்திலேபோய்) அடையப்பட்ட (பேரின்பமாகிய)சிறப்பை, அன்புற்று-அன்புடையவராகி, அமர்ந்த-(இல்லறத்தோடு)பொருந்திய, வழக்கென்ப-நியாயத்தின்பிரயோசனமென்றுசொல்லுவார், (அறிந்தோர்) எ-று.

வி. வழக்கின்பயனைவழக்கென்றது,ஆகுபெயர்.வழக்காவது, நீதி. இல்வாழ்க்கையிலே மனைவி மக்கள் சுற்றத்தோடு கூடிநின்று இன்பத்தைஅநுபவித்தவர், தாம், செய்த உபகாரத்தொழிலினாலே, பின்புதேவராகி அவ்விடத்தும்இன்பத்தை அநுபவிப்பார் ஆதலாலே, இன்புற்றார் எய்துஞ்சிறப்பு என்றார். இப்படிச்சொன்னதினாலே, தவஞ்செய்து துன்பப்பட்டவர்பின்பு அடையும்பரலோக இன்பத்தை இகலோகத்திலும் இன்பத்தை அநுபவித்து அடைகிறது, அன்பினாலே அல்லாமல் இல்லையென்பதாயிற்று.

எசு. அறத்திற்கேயன்புசார் பென்பவறியார்
மறத்திற்குமஃதே துணை.

எ-து-அனபுதுணையாவதறததிறகேயெனறுசொலலுவாாசிலா றியா ரெனமறததிறகுமவவனபே துணையாவதெனறவாறு.

வி. ஒருவனசெயதபகைமைபறறியுளளததுமறநிகழநதவழியவனை நட பாககருதியவனமேலனபுசெயயவது நிலைகுமாகவினமறததைநீககுதறகு நது ணையாமெனபாா-மறததிறகுமஃதே துணையெனறுா - அனபததிறகியாரோ துணை யாவாரெனபுழிபபோல - இவவையநதுபாடடாலுமனபினதுசிறபபுகூறப படடது.

பு. (அற-ணை) எ-இ-ள். அறியார்-அறியாதவர் (சிலர்,) அறத்திற்கே யன்புசார்பென்ப-தருமத்துக்கே அன்புதுணை யாவ துஎன்றுசொல்லுவார், மறத்திற்கும்-பாவத்துக்கும், அஃ தே-அந்த அன்புதானே, துணை-சகாயப்படுவது, எ-று.

அ. அதி. அன்புடைமை.

எரு

வி. ஒருவன்செய்தபகையினலே மனத்திலே
கோபந் தோன்றினபொழுது
அவனை நட்பாகநினைத்து அவன்மேல்

அன்புசெய்தால் அந்தக்கோபம்நீங்கும் ஆதலால், அதுபோலப்பாவத்தைநீக்குதற்கும் அன்புதுணையாமென்றுசொல்லவந்தவர், மறத்திற்குமஃதேதுணையென்றார். துன்பத்திற்குயாரோ துணையாவார், என்று பிறரும் இப்படிச்சொல்வதுகாண்க.
இவையைந்துபாட்டாலும்,
அன்பின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௭௭. என்பிலதனைவெயிற்போலக்காயுமே
யன்பிலதனையறம்.

ப. இ-ள். என்பில்லாவுடம்பைவெயில்காய்ந்தாற்போலக்காயுமன்பில்லாதவுயிரையறக்கடவுளென்றவாறு.

வி. என்பிலதென்பதனானுடம்பென்பதூஉம்-அன்பிலதென்பதனானுயிரென்பதூஉம்பெற்றாம்-வெறுப்பின்றியெங்குமொருதன்மைத்தாகியவெயிலின்முன்னென்பில்லதுதன்னியல்பாற்சென்றுகெடுமாறுபோலவத்தன்மைத்தாகியவறத்தின்முன்னன்பில்லதுதன்னியல்பாற்கெடுமென்பதாம் - அதனைக்காயுமெனவெயிலறங்களின்மேலேற்றினாரவற்றிற்குமவ்வியல்புண்மையின் -இவ்வாறல்லவைசெய்தார்க்கறங்கூற்றமென்பிறருங்கூறினார்.

பு. (என்-ம்) எ-இ-ள். என்பிலதனை-எலும்பில்லாத உடம்பை, வெயிற்போல-வெயில் (காய்ந்துகொல்வது) போல, அன்பிலதனை-அன்பில்லாத உயிரை, அறங்காயும்-தருமமானது கோபித்துக்கொல்லும், எ-று.

வி. என்பிலது அன்பிலது என்றதினலே, உடம்பு என்பதும், உயிர் என்பதும், பெற்றுக்கொண்டோம். இப்படிச்

சொன்னதினுலே, வெறுப்பில்லாமலே எங்கும்ஒரேகுணமாயி ருக்கப்பட்டவெயிலின்முன், எலும்பில்லாதஉடம்பைக்கொண் டஉயிரானது தன்சுபாவப்படியே போய்க்கெடுவதுபோல, அப்படிப்பட்டகுணமுடையதாகிய தருமத்தின்முன், அன்பில்லாத உயிர் தன்சுபாவப்படியேபோய்க்கெடும், என்பதாம். இப்படித்தானேகெடுவதாயிருக்க, காயும், என்றுவெயிலின்மேலும், தருமத்தின்மேலும், ஏற்றிச்சொல்லவேண்டுவது என்னவெனின், அவற்றிற்குங்காய்கிறசுபாவம் உண்டானதினுலே, என்றுகண்டுகொள்க. இப்படியே, அல்லவைசெய்தார்க்கறங்

கூற்றம், என்றுபிறருஞ்சொன்னுர். பாவங்களைச்செய்தவர்களுக்குநமனுகத்தோன்றுந்தருமம், என்பது அதற்குப்பொருள்.

எ௮. அன்பகத்தில்லாவுயிர்வாழ்க்கைவன்பார்க்கண்
வற்றன்மரந்தளிர்த்தற்று.

ப. எது-மனததினகணணபிலலாதவுயிரிலலறததோடுகூடிவாழதலவனபாரினகணவறறலாகியமரநதளிரததாறபோலும, எனறவாறு.

வீ. கூடாதெனபதாம-வனபாாவனனிலம-வறறலெனபதுபாலவினைகாலஙிணைபபடாககைபபெயா.

பு. (அன்-று) எ-இ-ள். அன்பகத்தில்லாவுயிர்-மனசிலே அன்பில்லாத உயிரானது, வாழ்க்கை-(இல்லறத்தோடுகூடி)வாழ்கிறது, வன்பார்க்கண்-கடினமாகியபூமியிலே, வற்றன்

மரம் - நீர்வற்றினதாகியமரம், தளிர்த்தற்று - துளிர்விட்டது போலும், எ-று.

வி. இப்படிச்சொன்னதிலே வந்த அருத்தம், அன்பில்லாதஉயிர்வாழமாட்டாதுஎன்பதாம்,வற்றல்என்றது,தொழிலாகுபெயராய்வந்த பால்பகாவஃறிணைப்படர்க்கைப்பெயர். இனிவன்பாற்கண் எனப்பாடம்ஓதி, பாலைநிலத்தில் எனப்பொருள்கொளினும், அமையும்.

எஅ. புறத்துறுப்பெல்லாமெவன்செய்யும்யாக்கை
யகத்துறுப்பன்பிலவர்க்கு.

ப. எது-யாக்கையகத்தின்கணின்றில்லறத்திற்குறுப்பாகியவன்புடையரல்லாதார்க்கேனைப்புறத்தின்கணின்றுறுப்பாவனவெல்லாமவ்வறஞ்செய்தற்கென்னவுதவியைச்செய்யுமென்றவாறு.

வி. புறத்துறுப்பாவன-இடனும்பொருளுமேவல்செய்வோருமுதலாயின-துணையோடுகூடாதவழியவற்றாற்பயனின்மையினெவன்செய்யுமென்றார்-உறுப்புப்போறலினுறுப்பெனப்பட்டது - யாக்கைப்புறக்கண்முதலியவுறுப்புக்களெல்லாமென்னபயனைச்செய்யுமனத்தின்கணுறுப்பாகிய வன்பிலவர்க்கெனவுரைப்பாருமுளர்-அதற்கில்லறத்தோடியையாமையறிக.

பு. (புற-கு) எ-இ-ள். யாக்கையகத்து-தேகத்துள்ளே நின்று, உறுப்பன்பில்லவர்க்கு-(இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய அன்பில்லாதவர்களுக்கு, புறத்து-(மற்றப்)புறத்திலேநின்று, உறுப்பெல்லாம்-அங்கமாயினவையெல்லாம், எவன்செய்யும்-(அந்தஅறஞ்செய்கிறதற்கு) என்ன(உதவியைச்)செய்யும், எ-று.

வி. புறத்து உறுப்பானவை, இடமும், பொருளும், ஏவல்செய்வோரும், முதலானவை. இல்லறத்திற்குத் துணையாகிய அன்போடுகூடாதபோது, அவற்றாலேபிரயோசனம் இல்லையாதலால், எவன்செய்யுமென்றார். உறுப்பைப்போலிருப்பதினாலே, உறுப்பென்றது உவமையாகுபெயர். தேகத்திற் கண்முதலாயின உறுப்புக்கள் எல்லாம் என்னபயனைச்செய்யும், மனத்தின் இடத்தில் உறுப்பாகிய அன்பிலாதவர்களுக்கு, எனச்சொல்லுவாருமுண்டு. அப்படிச்சொன்னதற்கு, இல்லறத்தோடு ஒருசம்பந்தமும் இல்லாதிருப்பதை அறிந்துகொள்க.

இனி, இக்குறளுக்குவேறுரை. யாக்கையகத்துறுப்பு-உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற அவயவத்தையொத்த, அன்பில்லவர்க்கு-அன்பில்லாதமனிதர்க்கு, புறத்துறுப்பு-(அந்த உடம்பின்) புறத்திலேயிருக்கின்றஅவயவத்தையொத்த, எல்லாம்-(மற்று உள்ளவை) எல்லாம், எவன்செய்யும்-என்ன (உதவியைச்) செய்யும், எ-று.

இதற்கு-வி. யாக்கையகத்துறுப்பு என்பவை, ஈரல்குடல்முதலாயினவை. அதன்புறத்துறுப்பு என்பவை, கைகால்முதலாயினவை. இந்த இருவகைஉறுப்புக்களும் உவமையாதலால், இல்லறத்துக்கு, அகத்துறுப்பாவது, அன்பு. அதற்குப்புறத்துறுப்பாவது, இடமும், பொருளும், ஏவல்செய்வோருமாம். உயிர்வாழ இருந்தவர்களுக்கு, உடலின் அகத்துஉறுப்பு இல்லாவிடின், அதன்புறத்துறுப்புக்கள்இருந்தும்பயனிலாததுபோல, இல்லறஞ்செய்தற்கு, அகத்துறுப்பாகிய அன்பி

ல்லாவிடின், புறத்துறுப்பாகிய இடம், பொருள், ஏவல்செய் வோர், இருந்தும், பிரயோசனப்படாதன்றே, எவன்செய்யு மென்றார். அகத்துறுப்பு, அகத்தின்கண்ணுள்ள உறுப்பு. புற த்துறுப்பு, புறத்தின்கண்ணுள்ள உறுப்பு. அகத்துறுப்பன்பு, புறத்துறுப்பெல்லாம், என்பன, அகத்துறுப்புப்போன்ற அன் பு, புறத்துறுப்புப்போன்ற எல்லாம், எனவிரிதலால், உவமை த்தொகையெனக்கொள்க.

கூ அ   ## ௯. அதி. விருந்தோம்பல்.

அ௰. அன்பின்வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல்போர்த்தவுடம்பு.

ப. எ-து-அனபுமுதலாகவதனவழிநினறவு
டமபேயுயிாநினறவுடமபாவ
துவவனபிலலாதாாககுளவான
வுடமபுகளெனபினைத தோலாறபோாததனவா
முயிாநினறனவாகாவெனறவாறு.

வி. 'இவலறமபயவாமையினனவாயின-இவைநானகுபாட்டாலுமன
பிலவழிபபடுமகுறறஙகூறபபட்டது.

ப. (அன்-பு) எ-இ-ள். அன்பின்வழியது-அன்புமுதலா

க அதன்பின்நின்றது, உயிர்நிலை-உயிர்நின்ற உடம்பு, அஃதி லார்க்கு-அந்த அன்பில்லாதவர்க்கு, உடம்பு- (உள்ள)உடம்பு கள், என்புதோல்போர்த்த-எலும்பைத் தோலினாலேமூடின வை (ஆம்,) (அதுவே அல்லாமல் உயிர்நின்றவை அல்ல) எ-று.

வி. இல்லறம் பிரயோசனப்படாததினாலே அப்படிச் சொல்லப்பட்டன. வழி, பின். உயிர்நிலை, உடம்பு. உயிர்நிற் பதற்கு இடம், ஆதலாற், காரணப்பெயர். உள்ள என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. அஃதிலார்க்கு உள்ள உடம்பு எனக்கூட் டிப்போர்த்த, என்பதை, அஃறிணைப்பன்மைப்படர்க்கைஇற ந்தகாலவினைமுற்று ஆக்குக. இவைநான்குபாட்டாலும், அன் பில்லாதபோது உண்டாகுங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௯. அதிகாரம்.

விருந்தோம்பல்.

ப-ம. விருநதோமபல-அஃதாவது - இருவகைவிருநதினரையுமபுறந தருதல-தெனபுலததாா முதலியவைமபுலததுணமுனனைய விரணடுகைடபுலனு காரானாரினைநது செயவனவாகலானும பினனையவிரணடும பிறநதேலனமை யானுமிலலடீனறவிருநதோமபல சிறபபுடைததாயிலலறஙகடகுமுதலாயிற ற-வேறாகாதவனபுடையிருவாகூடியவலலதுசெயயபபடாமையினிஃதனபுடை மையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (வி-ல்) அதாவது, முன்பு அறிந்ததினாலேகுறித்து வந்தவரும், அறியாதுவந்தவரும், ஆகிய இருவகைவிருந்தின

ளையும், பாதுகாப்பதைச்சொல்வது. தென்புலத்தார்முதலா யெ ஐந்திடத்துள்ளே, தென்புலத்தார், தெய்வம், என்கின்ற இரண்டும் கண்ணிலேகாணப்படாதவரை நினைந்துசெய்ப

௯. அதி. விருந்தோம்பல்.

௯௧

வையாதலாலும், சுற்றம், தான், என்கின்ற

இரண்டும், பிறர்க்
குக்கொடுப்பவை அல்ல ஆதலாலும், இடையிலேநின்றவிருந் தோம்பல், சிறப்புடையதாய் மனையினிடத்திலேசெய்யப்ப டுந்தருமங்களுக்கெல்லாம்முதலாயிற்று. வேறுபடாத அன்பு டைய இருவர்கூடி அல்லது செய்யப்படாததினாலே, அன்புடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

இது

அக.

இருந்தோம்பியில்வாழ்வதெல்லாம்விருந்தோம்பி
வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு.

ப. எ-து-மனைவியோடுமவனத்திற்செல்லாதில்லின்கணிருந்துபொருள்களைப்போற்றிவாழுஞ்செய்கையெல்லாம்விருந்தினைப் பேணியவர்க்குபகாரஞ்செய்தற்பொருட்டென்றவாறு.

வி. எனவே வேளாண்மைசெய்யாத வழியில்லின் கணிருத்தலும்பொருள்களுங்காரணமாகவருந்தன்பச்செயல்கட்கெல்லாம்பயனில்லையென்பதாம்.

பு. (இ-டு)எ-இ-ள்.

இருந்தோம்பி-(மனைவியோடும்வனத்திலேபோகாமல்) இருந்து (பொருள்களைப்) பாதுகாத்து, இல்வாழ்வதெல்லாம்-மனையிடத்துவாழ்கின்ற செயல்களெல்லாம், விருந்தோம்பி-விருந்தினைப்பேணி, வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு-(அவர்களுக்கு)உபகாரஞ்செய்கிறநிமித்தம், எ-று.

வி. எனவே உபகாரஞ்செய்யாதபோது, மனையினிடத்தில் இருப்பதும், பொருள்களைக்காப்பதுங், காரணமாகவருந்துண்டச்செயல்களுக்கு எல்லாம், பிரயோசனம் இல்லையென்பதாம்.

அஉ. விருந்துபுறத்ததாத்தானுண்டல்சாவா
மருந்தெனினும்வேண்டற்பாற்றன்று.

ப. எது-உணணபபடும பொருளமிாதமேயெனிலுந தனனைநோககிவ நதவிருநதுதனனிலவின புறததாகததானே யுணடலவிருமபுதனமுறைமையு டைததன்றெனறவாறு.

வி. சாவாமருநதுச்சாவாமைக்குக்காரணமாகியமருநது- விருநதினறி யேயொருகாற்றுணடலைசசாவாமருநதெனபாருளராயினுமொழிகவெனறு ஙாபபினுமமையும-இவவிரணடுபாட்டாலுமவிருநதோமபலின சிறபபுககூறபபட்டது.

பு. (வி-று) எ-இ-ன். சாவாமருந்தெனினும்-(உண்ணப் படுவது) சாவாதிருப்பதற்குக்காரணமாகிய அமிர்தமேயானு

னும், விருந்துபுறத்ததா-(தன்னைநோக்கிவந்த) விருந்து (தன் மனையின்)புறத்திலுள்ளதாக, தானுண்டல்-தானேதனித்து ண்பது, வேண்டற்பாற்றன்று-விரும்புதலுரிமையுடையது அல்லாதது, எ-று.

வி. விருந்தில்லாமலே
ஒருபோதுதான்தனித்துண்பது,
சாவாதிருக்கக்காரணமாகியமருந்தென்றுவாழ்த்திருனும்,
அ
துஉரிமையுடையது அன்றுஆதலால், விரும்பாதொழிக, என்று சொல்லினும்; அமையும். இதற்குபாற்றன்று, ஆதலால், எனக் காரணம்வருவித்து, வேண்டல் என்பதை, எதிர்மறைவியங் கோண்முற்றுவினைஆக்குக. இவைஇரண்டுபாட்டாலும், விருந்தோம்பலின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

அங. வருவிருந்துவைகலுமோம்புவான்வாழ்க்கை
பருவந்துபாழ்படுதலின்று.

ப. எ-து-தனனைநோககிவநதவிருநதைநாடோறுமபுறநதருவானதில வாழககைநலகுரவானவருநதிககெடுதலிலலையெனறவாறு.

வி. நாடோறுமவிருநதோமபுவானுககததனறபொருடொலையாதுமே னமேறபெருகுமெனபதாம.

பு. (வ-று) எ-இ-ள். வருவிருந்து-(தன்னைநோக்கி)வந்த விருந்தினை, வைகலும்-நாள்தோறும், ஓம்புவான்-பாதுகாப்பவனுடைய, வாழ்க்கை-இல்வாழ்க்கையானது, பருவந்து-(தரித்திரத்தினலே) வருந்தி, பாழ்படுதலின்று-கெடுவதில்லை; எ-று.

வி. தரித்திரத்தினலே என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. பருவரல், துன்பம். தினந்தோறும்விருந்தினைப்பாதுகாப்பவனுக்கு, அந்தப்பாதுகாவலாலே, பொருள்மேன்மேலும்வளருமென்பதாம்.

அச. அகனமர்ந்துசெய்யாளுறையுமுகனமர்ந்து
நல்விருந்தோம்புவானில்.

ப. எ-து-திருமகண மனமகிழநதுவாழாநிறகுமுகமினியனாயததககவிருநதினைபபேணுவானதிலவினகணெனறவாறு.

வி. மனமகிழதறகுககாரணநதனசெலவநலவழிபபடுதல-தகுதி-ஞானவொழுககஙகளானுயர்தல-இதனறபொருளினைததறகுககாரணஙகூறியவாறு.

பு. (அக-ல்) எ-இ-ள். செய்யாள்-திருமகளானவள், அகன மர்ந்து-மனம்பொருநதி, உறையும்-வாசம்பண்ணுவாள், முக னமர்ந்து-(இனிய)முகம்பொருந்தி, நல்விருந்து - நல்லவிரு ந்தினனை, ஓம்புவானில்-(உணவுமுதலாயினவைகளாலே)பாது காப்பவனுடையமனையினிடத்தில், எ-று.

வி. அவள்மனம்பொருந்துவதற்குக்காரணம், அவன்செ ல்வம்நல்வழிப்படுவது. நல்விருந்து, என்றஇட த்து, நன்மை, அறிவு, ஆசாரமுதலாயின்வர் றின்மேல்நின்றது. இப்படிச்சொ ன்னதினுலே, மேன்மேலும் பொருள்வளர்வதற்குக்காரணந் தோன்றப்பட்டது.

அரு. வித்துமிடல்வேண்டுங்கொல்லோவிருந்தோம்பி
மிச்சின்மிசைவான்புலம்.

ப. எது - முனனே விருநதினனை மிசைவிததுப பினமிககதனைததானமி சைவானதுவிளைபுலததிறகுவிததிடுதலுமவேணடுமோவேணடாவெனறவாறு.

வி. கொலலெனபசைதிவே - தானேவிளையுமெனபதுகுறிபபெசசம.

இவை

மூனறுபாடடாலுமவிருநதோமபுவாரிமமைககணெயது

மபயனகூற

பபடடது.

பு. (வித்-ம்) எ-இ-ள். விருந்தோம்பி-(முன்னே)விருந் தினனை உண்பித்து, மிச்சில்-(பின்)மிகுந்திருந்ததை, மிசைவா ன்-உண்பவனுடைய, புலம்-கழனிக்கு, வித்துமிடல்-விதைவி தைத்தல்கூடும், வேண்டுங்கொல்லோ-வேண்டுமோ,(வேண்டா தனவாம்,) எ-று,

வி. கொல், என்பது, அசைநிலையிடைச்சொல். தானே விளையுமென்பது, குறிப்பெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது.

இனிஇக்குறளுக்குவேறொருமுடிபு.முன்னேவிருந்தினரை (அசனமுதலாயினவைகளாலே) உபசரித்து, அவருண்டுகுறைந்திருந்ததைப்பின் உண்பவனுடையகழனியானது, விதைவிதைத்தலையும்விரும்புமோவிரும்பாது,தானேவிளையுமென்றவாறு.

இதற்கு-வி. வித்தும் என்ற உம்மையைப்பிரித்துக்கூட்டி,வித்திடலும், எனவே, களைபறித்தலும்; என் எதிர்தழுவுதலால், எதிரதுதழுவியஎச்சஉம்மையெனக்கொண்டு, கொல்லென்பதை, அசைநிலையாக்கி,ஓகாரமெதிர்மறைப்பொருள்பட நின்றதெனக்கொள்க. மிச்சில் என்பது, உண்டகுறையாகிய எச்சி

லுக்கும்,மிகுந்திருந்ததாகியபாண்டக்குறைக்குஞ், சொல்லப்படும். இவற்றைவடநூலார்பரிகலசேடமென்றும், பாண்டசேடமென்றுஞ்சொல்லுவர். இப்படிச்சொன்னதினாலே, விருந்தென்றது, ஞானவொழுக்கத்தை உடையநல்விருந்து எனக்காண்க. இவைமூன்றுபாட்டாலும், விருந்தோம்புவார் இம்மையில்-அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.

அசு. செல்விருந்தோம்பிவருவிருந்துபார்த்திருப்பா
னல்விருந்துவானத்தவர்க்கு.

ப. இது-தனகட்சென்றவிருநதைபபேணிபபின்செலலககடவவிருநதி
னைபபாாததிருபபான தேவர்க்கு னணைவிருபபானமறுபிறபபிறறேவனாயவானினுள
ளாாககுநலவிருநதாமெனறவாறு.

வி. வருவிருநதெனபதிடவழுவமைதி-நலவிருநது-எயதாவிருநது-இத
னைமறுமைககணெயதுமபயனகூறபபட்டது.

பு. (செல்-கு) எ-இ-ள். செல்விருந்தோம்பி-(அவனிடத்திற்) போனவிருந்தினரைப்பேணி, வருவிருந்துபார்த்திருப்பான்-(பின்பு)போகத்தக்கவிருந்தினரை (எதிர்) பார்த்துத்(தான் அவரோடேகூட உண்ணும்படியாகக்) காத்திருப்பவன், வானத்தவர்க்கு-(மறுபிறப்பிலேதேவனாகி) வானுலகத்துள்ள தேவர்களுக்கு, நல்விருந்து – நல்லவிருந்தாவான், எறு.

வி. அவனிடத்திற்போம்விருந்து என்றுசொல்லாமல், வருவிருந்து என்றது, இடவழுவமைதியென்பதை, தரல்வரன்மைமுன்னிலையுமேனையவேனையிடத்தையுமெய்துமென்ப, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. இங்கேநன்மையாவது, பெறுதற்கு அருமை. இதினாலே, மறுமைப்பயன்சொல்லப்பட்டது.

அஎ. இனைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லைவிருந்தின்
றுணைத்துணைவேள்விப்பயன்.

ப. விருநதோமபலாகியவேளவியினபயனினனவளவினறெனபதோான
வுடைததனறதறகவவிருநதினறகுதியளவேயளவெனறவாறு.

வி. ஐமபெருவேளவியினொனறாகலினவேளவியெனறும-பொருளளவு
தானளிததாரிஅநதககாலைபபட்டக்காலவானசிறிதாயபபேராககுமாகவி

எ௬

வினைததுணைததெனபதொனறிலலை

யெனறுகூறினா- இதனுனிருமையுமபய ததறகுகார ணஙகூறபபடடது.

பு. (இனை-ன்) எ-இ-ள்.
வேள்வி-(விருந்தோம்பலாகிய) யாகத்தின்,
பயன்-பிரயோசனமானது, இனைத்துணைத்து-இத் தன்மை அளவையுடையது,
என்பதொன்றில்லை-என்றுசொல்லக்கிடந்தது ஒன்றுமில்லை, விருந்தின்றுணைத்துணை-(அதற்கு அந்த) விருந்தின்(குணத்தகுதி) அளவே அளவு, எ-று.

வி.
ஒண்பிரமமேவேதமோதுதலோமம்வளர்த்த
லெண்டெய்வமீதல்பலியேபூத மொண்டொடியீ
ரொண்ணீர்க்கடனூற்றலேபிதிர்விருந்தோம்ப
லெண்ணீர்மைமானுடயாகம்,
என்றுசொல்லப்பட்டஐம் பெருவேள்வியிலே,

இது ஒன்ருன திருலேவேள்வியென்றும், உபகாரஞ் செய்யப்பட்டபொருளின் அளவுசிறிதாஞலும், அது நல்லோர்கைப்பட்டமாஞல் அந்த அறத்தின் பயன் ஆகாயமுஞ் சுருங்கும்படிவிரியுமாதலால், இனைத்துணைத்தென்பதொன்றி ல்லையென்றுஞ் சொன்ஞர். நல்லோர்கைப்பட்டஉபகாரப்பய ஞக்கு, அளவில்லையென்றதற்குஉதாரணம், நாலடியார்,

உறக்குந் துணையதோராலம்வித்தீண்டி
யிறப்பநிழற்பயந்தா அங்கறப்பயனுந்
தான்சிறிதாயினுந்தக்கார்கைப்பட்டக்கால்

வான்சிறிதாப்போர்த்துவிடும், எனக்காண்க. இதிஞலே,இகபர இன்பங்கள் இரண்டும்பெறுதற்குக்காரணஞ் சொல்லப்பட்டது.

இனிவேருருரை. விருந்தோம்பலாகிய அறத்தின்பயனுக்கு அளவில்லை, (ஆயினும்)விருந்தின்றுணைத்துணை-(ஒருவன் செய்யப்படும்) விருந்தும் (அதனையுண்ணும்)

விருந்துமாகிய

இரண்டின்தகுதி அளவே அதற்கு அளவு, எ-று.

இதற்கு,வி. இரட்டுறமொழிதலென்னும் உத்தியைச்சார்ந்து, விருந்து என்றது, இங்கேபோசனத்துக்கும், விருந்தினனுக்கும்,கொள்ளக்கிடந்தது. ஒருவன், (எவ்வகைப்பட்ட விருந்தினைச்செய்து,எவ்வகைப்பட்டஉபசாரத்தோடேகூட, எவ்வகைப்பட்ட)விருந்தினனை,உண்பிப்பானே,அவ்வகைஅள

10

எச கூ. அறி. விருந்தோம்பல்.

விற்பயன்கொள்வானதலால்,

விருந்தின்றுணைத்துணையென்று

ர். புதிதாகவந்தவனுக்கிடப்படும்போ

சனத்துக்குவிருந்தென்

றுவழங்குதற்கு உதாரணம்,

வெண்ணையோ விதுரனிட்டவிருந்தையோ

வேலைசூழ்ந்த

மண்ணையோவுண்டு முன்னுள்வருடசிதீர்ந்த

மாயோன்,

எனவருதல்காண்க.

வேள்வி, அறம். இனைத் துணைத்தென்பதொ
ன்றில்லையென்றதற்குவிசேடவுரை
யுமிக்குறளுக்குக்கருத்துரை
யும்மேற்சொல்லியவையேகொள்க.

அஅ.

பரிந்தோம்பிப்பற்றற்றேமென்பர்விருந்தோம்பி
வேள்விதலைப்படாதார்.

ப. எ-து-நிலையாப
பாருளகளைவருநதிககாததுபபினனதனையிழநது
அபொழுதியாமபறறுககோடிலமாயினேமெனறிரஙகு வரபபொருளாலவிரு
நதினையோமபிவேளவிபபயனையெயதுமபொறியிலாரெனறவாறு.

வி. ஈடடியவொணபொருளைககாததலுமாஙகேகெடுதலைபமாகவிரப
ரிநதோமபியெனறா-வேளவியாகுபெயா.

பு. (பரி-ர்) எ-இ-ள்.

பரிந்தோம்பி-(நிலையில்லாப்பொரு
ள்களை)வருந்திக்காத்தும்,பற்றற்றேமென்பர்-(இப்பொழுது
அவற்றைஇழந்துபோய்) நிராதரவானேம்
என்றுபுலம்புவர்,
விருந்தோம்பி -(அந்தப்பொருள்களாலே)

விருந்ினைப்பா

துகாத்து,

வேள்வி-அந்தஉபகாரத்தின்பிரயோசனத்தை, தலை

ப்படாதார்-பொருந்தாதவர், எறு.

வி. பற்று,ஊன்றுகோல்.

அது,இங்கேஉவமையாகுபெ

யராய்நின்றது. புலம்புவனென்றது, பற்றற்றேமென்பர், என்

றசொல்வலியினலே, பெறப்பட்டது. வேள்வி,காரணஆகுபெ

யர். ஈட்டலுந்துன்பமற்றீட்டியவொண்பொருளைக்

காத்தலுமாங்கேகடுந்துன்பம், என்பாராதலால், பரிந்

தோம்பியென்றார். பரிந்தோம்பாதுபற்றறுதலைத்தழுவிநின்

றதாகவின்,இறந்ததுதழுவிய எச்சஉம்மைகுறைந்துநின்றது.

கூ. அதி. விருந்தோம்பல். எரு

அகூ.

உடைமையுளின்மைவிருந்தோம்பலோம்பா

மடமைமடவார்கணுண்டு.

ப. எது

-உடைமைக்காலத்தின்மையாவதுவிருந்தோம்பலையிகழும

பேதைமையஃதிநதாமாடடினதாகாது
பேதையாமட்டேயுளதாமென
றவாறு.

வி.

உடைமைபொருளுடையனுநதனமையபபொருளாறகொளளும
ப
யனையிழபபித துடைமையயினமையேயாககவின
மடமையயினமையாகவு
பசரிததார-பேதைமையானவிருநதோமபலபிகழிறபெ
ாருணினறவழியுமதனு
றபயனிலலையெனபதாம-இவையிரணடுபாடடா
னுமவிருநதோமபாவழிபபடு
வகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (உடை-

டு) எ-இ-ள். விருந்தோம்பலோம்பாமடமை-
விருந்தோம்பலாகியதருமத்தைப்பேறுதபே
தைமையானது,
உடைமையுளின்மை -
பொருளுடையனாயிருக்குங்காலத்திலே
தானேதரித்திரமாம்,
அது-அந்தப்பேதைமையானது,மடவா
ர்கணுண்டு-அறிவிலலாதவர்களிடத்திலேஉள்ளதா

ம்,எறு.

வி. உடைமை,

பொருளுடையவனாயிருக்குந்தன்மை.

அந்தப்பொருளாற்பெறப்படும்பிரயோசனத

தைக்கெடுத்து, ப்பொருளுடைமையைப்பின்பு

இல்லாமையாகவேசெயயுமா

தலாலே, காரணமாகியமடமையைககாரியமாகிய

இன்மையா

க உபசரித்தார். அதுவென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர்வருவித்துரை

க்கப்பட்டது. இப்படிச்சொன்னதினாலே, பொருளுண்டான

பொழுதே, விருந்தோம்புதலாகியதருமத்தைத்தினந்தோறு

ஞ்செய்யாவிடின், அந்தபொருளாற்பயனில்லையென்பதுபெ

றப்பட்டது. இவையிரண்டுபாட்டாலும், விருந்தோம்பாத

போது உண்டாகுங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

கய.

மோப்பக்குழையுமனிச்சமுகந்திரிந்து

நோக்கக்குழையும்விருந்து.

ப. எது -

அனிசசபபூமொநதுழியனறிககுழையாதுவிருநதினாமுகம

வேறுபடடுநோககககுழைவொனறவாறு.

வி. அனிசசமாகுபெயா - செய்மைககடகணடுழிவிளமுகமுமதுபறறி

நணியவழியினசொலலுமவையறறியுடனபடடவழிநனறுறறாலுமெனவிருந

தோமபுவாராகவினதியமையாத மூனற னுணமுதலாயவின முகமிவவழிசசெய
மைகசுணணேவாடிநீவகு மாதவிறநீணடியவழியலலதுவாடாத வனிசசபபூவி

எஎ ம. அதி. இனியவைகூறல்.

று ம வி ருநதின ாமெ ம ல விய ெனபதாம
-இதனுலவிருநதோமபுவாராகுமுதறக ணினமுகமவேணடுமெ
னபதுகூறபபடடது.

பு. (மோப்-து) எ-இ-ள்.

அனி ச்சம் -அனிச்சப் பூவா ன து,
மோப்ப-மோந் துயார்க்க,
குழையும்-வாடும்,விருந் து-விருந் தினனவன்,
முகந்திரித் துநோக்க-(விருந் துசெய்பவன்) மு
கம்வேறுபட்டுப்ப ா ர்க்க,
குழையும்-வாடுவான், எறு.

வி.
தூரத்திலேயா ர்த்த பொழுதே இனியமுக மு ம்,
அரு குலேகிட்டியபொழுது, இனியசொல்லும்,
அவர்ருலுடன்ப ட்டபோது

நன்றுசெய்தலுமாகியமூன்றும், விருந்துசெய்பவர்க்குஇல்லாமற் கூடாதவையாம்.
இவற்றுள்முதலாகியஇனி யமுகமில்லாதபோது,
விருந்ினர்கண்டுமனங்குழைந்துதூர
த்திலேதானேவிலகிப்போவார் ஆதலாலே,
தொட்டால்வாடுகி ன்ற
அனிச்சப்பூவினும்விருந்தினர்மெல்லியரென்பதாம்.
இது
குறிப்பினாலே, அதனினும் இதுஉயர்ந்ததென்று
உயர்வுதோ
ன்றநின்றவேற்றுமையென்னும்அலங்காரம். கூற்
றினுங்குறிப்
பினுமொப்புடையிருபொருள்வேற்றுமைபடவ
ரின்வேற்று
மையதுவே . என்னும்,
அணியியற்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. இதி
னாலேவிருந்தோம்பலிலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.
இதனுள்

விருந்தோம்புவார்க்குமுதற்கண் இனியமுகமவேண்டுமெனவே, வருகின்ற அதிகாரம் இனியவைகூறலாதலால், அதிகாரமுறையும்விளங்கிற்று. என்னெனின், இனியமுகத்தோர்சொல்பவை, இனியசொற்களேயாதலால், எனக்காண்க. இனிமுகந்திரிந்து நோக்கக்குழையும்விருந்தென்பதற்கு, விருந்தோம்பவிடத்து உபசாரஞ்சிறிதுகுறைபினும்மலர்ந்தமுகத்தினனாகவந்த விருந்தினனதுமுகம்வேறுபட்டுப்பார்ப்பதினாலே விருந்தோம்பலாகிய தருமம்வாடுமென்பதே,சிறந்துகாட்டிற்றுப்போலும். இதற்கு விருந்தென்பதைமும்மடியாகுபெயராகக்கொள்க.

௰. அதிகாரம்.

இனியவைகூறல்.

ப-ரை.

இனியவைகூறல-அஃதாவதுமனததினகணுவகையவெளிபபடு
பபனவாயவினியசொறகளைசசொலலுதல-இதுவுமவிருந
தோமபுவாககினறி
யமையாதாகலினவிருநதோமபலினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (இ-ல்) அதாவது, மனசிலே
இருக்கின்றமகிழ்ச்சி
யைவெளிப்படுப்பவையா
கிய இனியசொல்லுக்களைச்சொல்லு
வதைச்சொல்வது.
அதிகாரமுறைமேலேசொல்லப்பட்டது.

கூக. இன்சொலாலீரமளை இப்படிறிலவாஞ்
செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல்.

ப. எது-இன
சொலாவனவனபொடுகலநதுவஞசனையிலவாயிருககினற
வறததினையுணாநதாாவாயிறசொறகளெனறவாறு.
வி.
ஆல அசைநிலை-அனபொடுகலததல அனபுடைமையைவெளிபபடுத
தல - படிறினமைவாயமை
-மெயயுணாநதாாதெஞசிறகெலலாஞசெமமையு
டைததாயததோனறவிறசெமபொருளெனபபடடது-இலவ
ாஞசொலலெனவி
யையுமவாயெனவேணடாதுகூறிஞா-
தியசொறபயிலாவெனபதறிவிததறகு-
இதனுனினசொறகிலககணஙகூறபபடடது.
பு. (இன்-ல்) எ-இ-ள். இன்சொல்-இனியசொல்லான
வை, ஈரமளை இ-அன்போடுகலந்து, படிறிலவாம்-பொய்மை

இல்லாதனவாம், செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல் - அறப்

பொருளை அறிந்தவர்வாய்ச்சொற்களாம், எ-று.

வி. ஆல்,

அசைநிலையிடைச்சொல். அன்பொடுகலத்தல்,

அன்புடையகுணத்தை வெளிப்படுத்துவது.

தருமமானது,

மெய்யு ண

ர்ந்தவருடையநெஞ்சினுக்குஎல்லாஞ்செம்மையுடை

யதாய்த்தோன்றுவதினாலே,

செம்பொருளென்றார். ஆம்என்

னும்பெயரொச்சம்,

சொல்என்பதனொடுமுடிந்தது. செம்

பொருள் ண்டார்சொல்லெனவே

அமையும், வாய் எனவேண்

டாதுசொன்னோனின்,

அவர்களுடையவாய்க்குத்தியசொற்ப

ழக்கம்இராதென்பது

தெரிவிப்பதற்குஎனக்கொள்க. எப்படி

யெனின்,

இப்படிவேண்டாதுசொல்லுஞ்சொல்லுக்கு, விதப்
புக்கிளவியென்றுபெயர்; சூத்திரம்,
விதப்புக்கிளவிவேண்டிய
எஅ ௰. அறி. இனியவைகூறல்.
துவிளக்கும் என்பாராதலால்,
அப்படிப்பொருள்கொள்ளப்
பட்டது. விதப்பு, அதிகம். இனி இதற்கு,
செம்பொருள்கண்
டார்வாய்ச்சொவின்சொல்லென்றுகூட்டி,
அறப்பொருள்உண
ர்ந்தார்வாயாற்சொல்லுமின்சொலாவன,
அன்போடுகலந்து
பொய்மைஇல்லாதனவாம்,
எனமுடித்துப்பொருள்கொளினு
ம்அமையும்.வாய்ச்சொல்,
உருபுதொக்கமூன்றும்வேற்றுமை
த்தொகை. இன்சொல்,பண்புதொகை.
வாய்ச்சொல்லின்சொல், என இரண்டுங்கூட்ட,

வினைத்தொகை. இவர்,

கல்லாதானொட்பங்கழியநன்றாயினுங்
கொள்ளாரறிவுடையார், என்று

சொல்லுவர் ஆதலாற்,க
ல்லாதார் அறநிலை
உணராதமனமாகுடையராதலாலே,அவர்வா
ய்ச்சொல்லும்அன்போடுகலந்துபொய்மை
இல்லாதனவாயி
னும், அவற்றை
இன்சொலெனல்கூடாவெனவிலக்குதற்பொரு
ட்டு, மேற் செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல்லெனவிசேடி
த்தார் எனக்கொள்க. இதனாலே இன்சொல்லுக்கு இலக்கணஞ்
சொல்லப்பட்டது.

கூஉ.

அகனமர்ந்தீதலினன்றேமுகனமர்ந்
தின்சொலனாகப்பெறின்.

ப. எ-து-நெஞ்சுகலந்த

தொருவனுக்குவேண்டியதொருபொருளைக்கொடுத்த
தலினு நன்றாகக்கண்டபொழுதேமுகமினியனாயத
ழுடினியசொலவையுமுடைய

ளுகபபெறினெனறவாறு.

வி. இன்முகததோடுகூடியவினசொலீதலபோலபபொருளவயததன நிததனவயததாயினுமறநெஞுகூடையாககலவதியலபாக வினமையிளதனி னுமரிதெனறுககருததாலினசொலனுகபபெறினெனறாா.

பு. (அக-ன்)எ-இ-ள். முகனமர்ந்து-(கண்டபொழுதே இனிய) முகம்பொருந்தி, இன்சொலனாகப்பெறின்-(அதனோ டேகூட) இனியசொல்லையும் உடையவனாகப்பெற்றால்,(அது) அகனமர்ந்து-மனம்பொருந்தி, ஈதலினன்று-(ஒருவர்க்குவே ண்டியதொருபொருளைக்) கொடுப்பதினுநன்மையுடையது, எ-று.

வி. இன்முகத்தோடுகூடியஇன்சொல்லானது, ஈகையை ப்போலப்பொருளின்வசப்படாது தன்வசப்படுவதானும்,

ம. அதி. இனியவைகூறல். எகூ

தருமசிந்தனைஉடையவர்

களுக்கேஅல்லாமற்சுபாவத்திலேஇல்

லாததினாலே, அகனமர்ந்து ஈதலினும் இது

அரிதென்கிறகருத்

தைக்கொண்டு,

முகனமர்ந்தின்சொலனாகப்பெறின் என்றார்.

ஏகாரம், அசைநிலை. இ-ளி, முகனமர்ந்தின்சொ

லானகப்பெறின்,

அது, அகனமர்ந்தீதல்போலநன்றெனக்கொ
ளினும் அமையும்.

கூ௩. முகத்தானமர்ந்தினிதுநோ
க்கியகத்தானா

மின்சொலினதேயறம்.

ப. உ.-கண்டபொழுதே முகத்தான்விரும்பியி
னிதாகநோக்கிப்பின்னர்

நண்ணியவழிமனத்துடனே இனியசொற்களைச்சொல்லுத
லின்கண்ணதேயறம்

எ-று.

வி. நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன்சொலென்பதனைச் சார்ந்ததின்
முதனிலைத்தொழிற்பெயர் கொண்டது.-ஈதலின்கண்ணதன்றென்றவாறு. இவை
யிரண்டுபாட்டானும் இன்முகத்தோடுகூடிய இன்சொன்முன்னே பிணித்துக்

கோடலின்விருந்தோம்பு

தற்கட்சிறந்ததென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (முக-ம்) எ-இ-ள்.

முகத்தானமர்ந்து-(கண்டபொ

ழுதே) முகத்தினாலேபொருந்தி,

இனிதுநோக்கி-இனிதாகப்

பார்த்து,

(பின்புகிட்டிவந்தபோது) அகத்தானும்-மனத்தோ

டேட்டதாகிய, இன்சொலினதேயறம் - இனியசொற்களைச்சொ
ல்லுதலிடத்தையுடையதேஅறமாவது, (ஈதலிடத்தையுடையத
ன்று,) என்.

வி. ஈதலிடத்தையுடையதன்றுஎன்பது, குறிப்புஎச்சம். நோக்கிஎன்றவினையெச்சமானது, இன்சொல்என்பதனை, இனியசொற்களைச்சொல்லுதல் எனவிரித்துச் சொல்லென்ற முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கொண்டுமுடிந்ததெனக்கொள்க. இவையிரண்டுபாட்டாலும், இன்முகத்தோடுகூடியஇன்சொல், விருந்தோம்பலென்னும் அதிகாரத்திலேசொல்லியபடி, விருந்தோம்புதலுக்குச்சிறந்தது என்பது, சொல்லப்பட்டது. இனியிதற்குநோக்கியென்னும் வினையெச்சத்தை, எச்சத்திரிபு எனக்கொண்டு, அது ஆம்என்னும் பெயரெச்சத்தைக்கொண்டுமுடிய, அப்பெயரெச்சம், இன்சொலினது, என்னுங்குறிப்புமுற்றின்பகுதியாகி, அடையடுத்துநின்றஇன்சொல், என்னும்பெயரோடுமுடிந்ததெனக்கொண்டு, முகத்தினாலே அமர்ந்தினிது

அ௰ ௯. அதி. இனியவைகூறல்.

நோக்கினதினாலே, மனத்தோடுபட்டுவந்ததாகிய இனியசொல்
லை உடையதே அறமாவது, எனக்கொளினும்

அமையும.

௯௪.

துன்புறூஉந் துவ்வாமையில்லாகும்யார்மாட்டு
மின்புறூஉமின்சொலவர்க்கு.

ப. எ-து-எல்லா

மாட்டுமின்பத்தைமிகுவிக்குமின்சொல்லையுடையா

ர்க்குத்துன்பத்தைமிகுவிக்குநல்குரவில்லையாமென்றவாறு.

வி. நாமுதலியபொறிகளக்குவைமுதலியபுலன்க

ளைநுகராமையுண்டமை

பிறதுவ்வாமையென்றார்-யார்மாட்டுமின்புறூஉமின்சொலவாக்

குப்பகையுநேரா

துமக்குமின்றியுள்ளதுந

ன்பேயாமாகவேயவரொல்லாச்செல்வமுமெய்துவரென

பதுகருத்து.

பு. (துன்-து) எ-இ-ள்.

யார்மாட்டும்-எல்லாரிடத்தும்,

இன்புறூஉம்-இன்பத்தை

அதிகப்படுத்துகின்ற,இன்சொலவ

ர்க்கு-இனியசொல்லைஉடையவர்களுக்கு,

துன்புறூஉம்-துன்

பத்தை அதிகப்படுத்துகின்ற,

துவ்வாமை-தரித்திரமானது,
இல்லாகும்-இல்லையாம், எ-று.

வி.

நாமுதலாகிய இந்திரியங்கள், இரசமுதலாகியபுலன்களை அநுபவியாதிருப்பதை உடையது, தரித்திரமாதலால் அதைத் துவ்வாமையென்றார். துய்ப்பு, அநுபவம். துவ்வாமை, அநுபவியாமை. இப்படிச்சொன்னதினாலே, எல்லாரிடத்திலும்மிகுந்தஇன்பத்தைஉண்டாக்குகிற இன்சொலுடையவர்களுக்குப்பகையும்துன்முகமும்இல்லாமல், நட்பேஉளதாம். உளதாகவே, எல்லாச்செல்வமும்பொருந்துவார்கள் என்பதாம்.

௯௫. பணிவுடையனின்சொலனாதலொருவற்
கணியல்லமற்றுப்பிற.

ப. எ-து-ஒருவனுக்கணியாவது தன்னாற்றழுவப்படுவோர்கட்டாழ்ச்சியுடையனு மெல்லார்கண்ணுமினியசொல்லையுடையனுதலிவையிரண்டுமில்லறிமெய்க்கணியும்பிறவணிகளணியாகாவென்றவாறு.

வி. இனசொல்லுக்கு இனமாதலின் மாகவிறப்பணிவுடைமையுமுடன் கூறினார்-மற்றை சைநிலை-வேறாமையுடைமையாற்பிறவெனவுமிவைபோலப்பேரழகு செய்யா மையானல்லவெனவுங்கூறினார் - இவையிரண்டொட்டடாதுமினியவைகூறலாற் சிறமைப்பயன் கூறப்பட்டது.

பு- (ப-ற) எ-இ-ன். ஒருவற்கணி-ஒருவனுக்கு ஆபரண மாவது, பணிவுடையன்-(தன்னிலே தாழப்படுவோரிடத்திலே)

தாழ்வுடையவனாகி,இன்சொலனாதல்-(எல்லாரிடத்திலும்) இனி யசொல்லை உடையவனாவது,(இவையிரண்டுந்தவிர) பிற-(வே றேதேசத்திலேதரிக்கப்பட்ட) ஆபரணங்கள், அல்ல-ஆபரண ங்கள் அல்ல, எ-று.

வி. பணிவுடைய இன்சொல்லுக்கு இனமானதினாலே,ப ணிவுடைமையையும் அதனோடேசேர்த்தும்;இவையிரண்டுந்த னக்கு ஐயிக்கியப்பட்டிருப்பதுபோலாகாமல்வேறுபட்டே இருப்பதால், ஆபரணங்களைப்பிற என்றும்; இவற்றைப்போ ல உயிர்க்கு அழகுசெய்யாமையாலும், ஒருவன்கற்றவர்சபை யிலேஎல்லா ஆபரணங்களையும்பூண்டு இருமாந்துகடுஞ்சொ ற்சொல்லுவானானால் அவனைப்புறம்போக்கிக் கற்றவர்கண்ணா லேநோக்கவும்நோக்கார், ஆதலால் அப்பொது அந்த ஆபர ணங்களிருந்தும் அவனுக்குஒருசிறப்புமில்லாததினாலும், அணி யல்லவென்றுஞ்சொன்னார். மற்று, அசைநிலை. அணியென்ப

து, செய்யுளிருமருங்குஞ்சென் றுபொருள்முற் றவநின்றலே, தர ப்பிசைப்பொருள்கொளாகக்கொள்க. இவையிரண்டுபாட்டா லும் இன்சொலுடையார்க்குவரும்இம்மைப்பயன்சொல்லப் பட்டது.

௯௬. அல்லவைதேயவறம்பெருகுநல்லவை
நாடியினியசொலின்.

ப. ஏ-து-பொருளாறபிறாககுநனமைபயககுஞசொறகளைமனததாலு ராயநதினியவாகவொருவனசொலலுமாயினவனுககுபபாவஙகடேயவறமவள ருமெனறவாறு.

வி. தேயதலதனபகையாகியவறமவளாதலிறறனககுததேயவினறிமெலித லதவததினமுனனிலலாதாமபாலமெனபது மிபபொருடடு- நலலவைநாடிச் சொலலுதலாவது கடியவாகசசொலலுதலாகா தெனபதாமிதனுனமறுமைபபய னகூறபபடடது.

பு. (அல்-ன்)எ-இ-ள், நல்லவை-(பொருளாற்பிறருக்கு) நன்மைதரப்படுஞ்சொற்களை,நாடி-(மனதிலே)ஆராய்ந்து இனியசொலின்-இனிமையவாக (ஒருவன்)சொல்லுவானாகில (அவனுக்கு)அல்லவைதேய-பாவங்கள்தேய்த்துபோம்படியா க, அறம்பெருகும்-தருமம்வளரும், எ-று.

11

வி. தேய்தலாவது,

தனக்குப்பகையாகியஅறம்வளர்வதி
னாலே, நிலை இல்லாமலே,
மெலிந்துபோவது. அல்லவைதேய
அறம்பெருகுதற்குஉதாரணம்,

விளக்குப்புகவிருண்மாய்ந்தாங்கொருவன்
றவத்தின்முன்னில்லாதாம்பாவம்,

எனக்காண்க. நல்ல
வைநாடிச்சொல்லும்போதுங்
கடுஞ்சொல்லாற்சொல்லலாகா
தென்பதாம். இதினாலே

மறுமைப்பயன்சொல்லப்பட்டது.

கூஎ.

நயனீன்றுநன்றிபயக்கும்பயனீன்று
பண்பிற்றலைப்பிரியாச்சொல்.

ப. எ-து - ஒருவனுக்கிம்மைக்கு நீதியையுமுண்டாக்கி மறுமைக்கறத்தையும்பயக்கும்பொருளாற்பிறர்க்கு நன்மையைக்கொடுத்தினிமைபயப்பணிவ்

யகாதசொலலெனறவாறு.

வி. நீதியுலகததோடுபொருநதுதல-பணபெனறதிணடதிகாரததானி னிமைமேனினறது-தலைபபிரிதலொருசொனனீரமைதது.

பு. (நய-ல்) எ-இ-ன். நயனீன்று - (ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு) நீதியையும் உண்டாக்கி, நன்றிபயக்கும்-(மறுமைக்கு) அறத்தையுந்தரும், பயனீன்று-(பொருளாற்பிறர்க்குநன்மையாகிய) பிரயோசனத்தைத்தந்து, பண்பிற்றலைப்பிரியாச்சொல்-(இனிமையாகிய) குணத்திலேநின்றும்நீங்காதசொல், எ-று.

வி. நயன், உலகத்தோடுபொருந்துகின்றநீதி. நயம், நயன் என மொழி இறுதிப்போலியாய்நின்றது. பண்பு என்றது, இங்கே அதிகாரத்தினலேஇனிமைப்பண்பாயிற்று. தலைப்பிரிதல், பிரிதல்; இது, இரண்டுசொற்போலத்தோன்றினும் ஒருசொல்லின்தன்மையையுடையது; அல்லது தலையென்பதை, இடமெனக்கொண்டு, இடத்தில்நின்றுநீங்குதல்எனினும்அமையும்.

௯அ. சிறுமையுணீங்கியவின்சொன்மறுமையு
மிம்மையுமின்பந்தரும்.

எது-பொருளாறபிறாககுநோயசெயயாதவினியசொலலொருவனு கிருமையிருமையினபததைபபயககுமெனறவாறு.

௰. அதி. இனியவைகூறல். அஙு

வி. மறுமையினபமபெரிதாகவினமுறகூறபபடடது-இமமையினபமா வதுலகநதனவயததாதலானலலனவெயதியினபுறுதல -

இவையிரண்டுபாட

டானுமிருமைப்பயனுமொருங்கெய்துதலவலியுறுத்தப்பட்டது.

௫. (சி-ம்)எ-இ-ள்.

சிறுமையுணீங்கியவின்சொல்-(பொ

ருளார்பிறர்க்குச்செய்யுந்)

துன்பப்பிரயோசனத்திலேநின்று

நீங்கிய இனியசொல்லானது,

மறுமையுமிம்மையுமின்பந்தரு

ம்-(ஒருவனுக்கு) இம்மைமறுமையென்கின்ற

இருமையிலும்

இன்பத்தைத்தரும், எறு.

வி. சிறுமை, துன்பம்; அது, கடுஞ்சொல்வின்பயனுத லாற்சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல்லென்றார். மறுமை இன் பம்பேரிதாதலால்அது,முன்சொல்லப்பட்டது.இம்மை இன்

பமாவது, இன்சொலுடையானுக்கு

உலகத்தன்வசப்படுதலா

லே, நல்லவைகளை அடையப்பெற்று அநுபவித்து இன்பப்படுவது. இவையிரண்டுபாட்டாலும் இருமைப்பயன் முழுமையும் பெறுவது, வலியுறுத்தி (பலப்படுத்திச்) சொல்லப்பட்டது.

கக. இன்சொலினிதீன்றல்காண்பானெவன்கொலோ
வன்சொல்வழங்குவது.

ப. எ-து - பிறர்கூறிய இன்சொற்றன்கண் இன்பம் பயத்தலையநுபவித்தறிகின்றவனது திறக்கப் பிறர்மாட்டு வன்சொல்லைச் சொல்லுவது என்ன பயனைக் கருதியோ என்றவாறு.

வி. இனிதென்றது வினைக்குறிப்புப்பெயர் - கடுஞ்சொற் பிறர்க்கு மின்னாதாகலின் அது கூறலாகாதென்பது கருத்து.

பு. (இன்-து) எ-இ-ள். இன்சொல்-(பிறர்சொல்லிய) இனியசொல்லானது, இனிதீன்றல்-(தனக்கு) இன்பந்தருவதை, காண்பான்-(அநுபவித்து) அறிபவன், (அதைவிட்டுப்பிறரிடத்தில்) வன்சொல்வழங்குவது-கடுஞ்சொல்லைச்சொல்வது, எவன்கொலோ-என்ன (பிரயோசனத்தைக்குறித்தோ,) எ-று.

வி. கொல் என்றது, அசைநிலை. கடுஞ்சொல்லானது, பிறருக்கும் இன்பமாகாது, ஆதலால் அது சொல்லலாகாதென்பது கருத்து.

௱. இனியவுளவாகவின்னாதகூறல்
கனியிருப்பக்காய்கவர்ந்தற்று.

ப. எ-து-அறமபயககுமினியசொறகளுநதனககுளவாயிருககவவறறை சகூறாதுபாவமபயககுமினனாதசொறகளையொருவனகூறுதலினியகனிகளுநத னகைககணுளவாயிருககவவறறைநுகராதினனாதகாயகளைநுகாநதாறபோ லுமெனறவாறு.

வி. கூறுதலெனபதனாறசொறகளெனபதுபெறறாம - பொருளவிசேடி ததுநினறபணபுகளுவமைககணணுஞ்சென்றன-இனியகனிகளெனறதவவையு ணடபொழுதினிககனிபோலவமிழதானவறறை-இனனாதகாயகளெனறது- காஞசி ரங்காயபோலநஞசானவறறை-கடுஞ்சொறசொலலுநனமுடிவிறறனககேயினா மெனபதாம - இவையிரணடுபாட்டானுமினனாதகூறலினகுறறங்கூறபபட டது.

பு.

(இ-ள்) எ-இ-ள். இனிய-(தருமத்தைஉண்டாக்குகின்ற) இனிமையையுடையசொற்களும், உளவாக-(தனக்கு) உண்டாயிருக்க, (அவற்றைவிட்டுப்பாவத்தையுண்டாக்குகின்ற) இன்னாத- இன்பமில்லாதவையாகியசொற்களை, கூறல்-(ஒருவன்) சொல்வது, கனியிருப்ப-(இனிய) கனிகளும்(தன்கையில்) உண்டாயிருக்க, (அவற்றைப்புசியாமல்) காய்கவர்ந்தற்று-(இனிமையில்லாத) காய்களைப்புசித்ததோடேயொக்கும், எ-று.

வி. கூறலென்பதினாலே, சொற்களென்பதுபெற்றோம்.

உபமேயமாகியசொற்களைவிசேடித்துநின்ற இனிமை இன்னுமை என்னும்பண்புகள், உபமானமாகிய கனி காய் என்பனவற்றையும் விசேடித்துநின்றன. இங்கே உபமானஅடையாகிய இனிமை இன்னுமைகள், அமிர்தத்தையும்விடத்தையும் ஒத்தபண்புகள். கடுஞ்சொல்லைச்சொல்வது, முடிவிலேதனக்கேதீங்குதருமென்பதுகருத்து. இவையிரண்டுபாட்டானுங்கடுஞ்சொற்சொல்லுதலின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰௧. அதிகாரம்.

செய்நன்றியறிதல்.

ப-ம. செயநனறியறிதலஅஃதாவது - தனககுப்பிறாசெயதநனமையைமறவாமை -இனியவைகூறியிலலறமவழுவாதாாககுயதிலகுமறருசெய நனறிகோறலேயாகலினதனைபபாதிகாரததுககடிறபொருட்டிஃதினியவை கூறலினபினவைககபபட்டது.

௰௧. அதி. செய்நன்றியறிதல். ௮௫

ப-ம். (செய்-ல்) அதாவது-தனக்குப்

பிறர்செய்தநன்

மையைமறவாமல் அறிவதைச்சொல்வது.

இனியசொற்களைச்

சொல்வி இல்லறத்திலேவழுவாதவர்க்கு

ஒழியாதகுற்றமாவது

செய்நன்றிமறப்பதேயாதலால்,

அதைப்பாதுகாத்துவிலக்கு

இறநிமித்தம், இனியவைகூறலின்பின்

இதுவைக்கப்பட்டது.

௱க.

செய்யாமற்செய்தவுதவிக்குவையகமும்

வானகமுமாற்றலரிது.

ப.

எ-து- தனககுமுனனொருதவிசெயயாதிருககவொருவனபிற னுககுச

செயதவுதவிககுமணணுலகுமவிணணுலகுங கைமாறாககொடுததாலுமொத தலரிதெனறவாறு.

வி. கைமாறுகளெலலாஙகாரணமுடையவாகலிறகாரணமிலலாவுதவி ககாறறுவாவின-செயயாமைசசெயதவெனறுபாடமோதிமறிததுதவமாட்டா மையுளளவிடததுசசெயதவுதவியெனறுரைபபாருமுளர்.

பு. (செய்-து) எ-இ-ள். செய்யாமல்-(தனக்குமுன்னொரு உதவி) செய்யாதிருக்க, செய்தவுதவிக்கு-(அவன்பிறன் ஒருவனுக்குச்) செய்யப்பட்ட உதவிக்கு, வையகமும்வானகமும்-மண்ணுலகத்தையும் வானுலகத்தையும், (கைமாறுகக்கொடுத்தாலும்) ஆற்றலரிது-ஆற்றாது, எ-று.

வி. கைமாறுதவிகள் எல்லாங்காரணமுடையவை, இது

காரணம் இல்லா உதவிஆகலால், ஆற்றலரிதென்றார். செய்யாமைச்செய்தவுதவியென்றுபாடமோதி, மறுபடி உதவமாட்டாமல் இருந்த இடத்திற்செய்த உதவியென்றுசொல்வாரும் உண்டு.

௱உ. காலத்தினாற்செய்தநன்றிசிறிதெனினு
ஞாலத்தின்மாணப்பெரிது.

ப. எ-து-ஒருவனுககிறுதிவநதவெலலைககணொருவனசெயதவுபகாரந தனனைநோககசசிறிதாயிருநதாலுமககாலநதனனைநோககநிலவுலகததிலுமிகபபெரிதெனறவாறு.

வி. அககாலநோககுவதலவதுபொருளுககலாகாதெனபதாம-காலததினுலெனபதுவேறறுமைமயககம.

பு. (கா-து) எ-இ-ன். காலத்தினால்-(ஒருவனுக்கு ஆபத்துவந்த) காலத்திலே, செய்தநன்றி-(ஒருவன்) செய்த உபகா

ரம், சிறிதெனினும்-(அந்தஉபகாரத்தைப்பார்க்கச்)சிறிதாயி
ருந்தாலும், (அந்தக்காலத்தைக்குறிக்க)
ஞாலத்தின்-நிலவுலகத்திலும்,
மாணப்பெரிது-மிகவும்பெரிதாம், எ-று.

வி. காலத்தில் என்பதற்குக் காலத்தினால் என ஆனுருபு, மயங்கிநின்றது, உருபுமயக்கம். காலத்தைக்குறிப்பதே அல்லாமற்பொருளைக்குறிக்கலாகாது, என்பதுகருத்து.

௱௩. பயன்றூக்கார்செய்தவுதவிநயன்றூக்கி
னன்மைகடலிற்பெரிது.

ப. எது-இவாககிதுசெயதாலினனதுபயககுமெனறாராயதலிலராயச செயதவுதவியாகியவீரமுடைமையையாராயினதனனமை கடலினுமிகபபெ ரிதாமெனறவாறு.

வி. இவைமூனறுபாடடானுமுறையே காரணமினறிசசெயதவுதவி காலததினறசெயதவுதவிபயனறூககாசசெயதவுதவியளவிலவாதலகூறபப டடன.

பு. (பய-து) எ-இ-ள். பயன்றூக்கார்-(இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னதுபயக்குமென்று) அந்தப்பயனை ஆராயாதவராகி,(ஒருவனுக்குச்)செய்தவுதவிநயன்-செய்தஉதவியினுடையநீதியை, தூக்கின்-ஆராய்ந்துபார்த்தால், நன்மைகடலிற்பெரிது-(அந்த) நன்மையானதுகடலினும்மிகப்பெரிதாம், எறு.

வி. பயன்றூக்கார்என்னுமுற்றுவினை, இங்கே எச்சவினையாய்நின்றது; வினைமுற்றேவினையெச்சமாகலுமென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. இவைமூன்றுபாட்டானுமுறையாகவே, காரணமில்லாமற்செய்த உதவிக்கும், காலத்திற்செய்த உதவிக்கும், பயனை ஆராயாதுசெய்த உதவிக்கும், அளவில்லையென்பதுசொல்லப்பட்டது.

௱௪. தினைத்துணைநன்றிசெயினும்பனைத்துணையாக்

கொள்வர்பயன்றெரிவார்.

ப. எ-து-தமககுததினையளவிறறாயவுபகாரததையொருவனசெயதா னாயினுமதனைபபனையளவிறறாககககருதா ரதபனையளவிறறாககககருதுவாரககருததின பயனறெரிவாரெனறவாறு.

௰௧. அதி. செய்நன்றியறிதல் ௮௭

வி.

தினை--பனையெனபன சிறுமைபெருமைகட்குககாட்டுவனசிலவள வை--அககருததினபயனாவது தானங்களககருதுவாரககுவருமபய ன.

பு. (தினை-ர்) எ-இ-ள்.

தினைத்துணை நன்றிசெயினும்-(த மக்குத்) தினை அளவு உபகாரத்தை (ஒருவன்)செய்தானாயினு ம், (அதை அந்த அளவாகநினையாமல்) பனைத்துணையாக்கொ ள்வர்-பனை அளவாக (மனதிலே) நினைத்துக்கொள்வர், பயன் றெரிவா ர்-அந்தநினைப்பின்பயனைத்தெரியத்தக்கவர், எ-று.

வி. தினைபனையென்பவை,

சிறுமைபெருமைகளுக்குக்
காட்டப்படுஞ்சில அளவு.

அந்தநினைப்பின்பயனாவது, அப்ப
டிநினைப்பவர்களுக்குவரும்பிரயோசனம்.

ாடு. உதவிவரைத்தன்றுதவியுதவி
செயப்பட்டார்சால்பின்வரைத்து.

ப. எது-கை
மாறுனவுதவிகாரணததாலுமபொருளாலுமகாலததாலு
மாகிய மூவகையாலுமுனசெயத வுதவியளவிறறனறதனைச
செயவிததுககொ
ணடவாதமமமைதியளவிறறெனறவாறு.

வி. சாலபெவவளவுபெரிதாயிற றுதவியுமவவளவுபெரிதாமெனபாாசா
லபினவரைதனெறாலிவைவிரணடுபாட்டாலுமுனறமலவாதவுதவிமாதிர
முமறிவாாகருசசெயதவழியபெரிதாமெனறுகூறப்பட்டது.

பு. (உத-து) எ-இ-ள். உதவி-கைம்மாறு உதவியானது, உதவிவரைத்தன்று-(காரணம்பற்றியும் பொருள்பற்றியுங்காலம்பற்றியுமுன்செய்த) உதவி அளவையுடையதன்று, உதவிசெயப்பட்டார்-அந்த உதவியைச்செய்யப் பெற்றுக்கொண்டவருடைய, சால்பின்வரைத்து-மேன்மையின் அளவைக்கொண்டிருக்கும், எ-று.

வி. மேன்மை எவ்வளவுபெரிதாயிற்றோ, உதவியும் அவ்

வளவுபெரிதாமென்றுசொல்லவந்தவர், சால்பின்வரைத்துஎன்றார். உதவிவரைத்தன்று என்றதினாலே, முன் உதவி என்றது, கைம்மாறுஉதவியென்பதுபெற்றோம். இவையிரண்டுபொட்டாலுமேற்சொல்லப்பட்டமூன்றும் அல்லாதகைம்மாறு உதவி மாத்திரமும்அறிவார்க்குச்செய்தபோதுபெரிதாமென்றுசொல்லப்பட்டது.

அஅ ௰௧. அதி. செய்நன்றியறிதல்.

ாக.

மறவற்கமாசற்றார்கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட்டுப்பாயார்நட்பு.

ப.

எது-துனபககாலததுததனககுபபறறுககோடாயிரு
ரது நடடைப
விடாதொழிகவுமொழுகக்வகளிறகுறறமறறுா துகேணமையை
மறவாதொழி
கவெனறவாறு.

வி. கேணமை-கேளாநதனமை-இ
மமைமகககு துதிகூறுவாாம துமைக
குறறியுமுடனகூறிறா.

பு. (மற-பு) எ-இ-ள், துன்பத்துள்-துன்பம்வந்தகாலத்தில், துப்பாயார்நட்பு-(தனக்கு) ஆதாரமாயினவருடையசிநேகத்தை, துறவற்க-விடாதிருக்க,மாசற்றார்கேண்மை-(அறி

வுஆசாரங்களிலே) குற்றமற்றவருடையநட்பை, மறவற்க-மற வாதிருக்க, எ-று.

வி. துப்பு, ஊன்றுகோல். அதுபோலத்தளர்ச்சிவந் தபோது தாங்கினர் என்றுசொல்லவந்தவர், துன்பத்துட்டு ப்பாயார் என்றார். இவர்நட்பு இம்மைக்குஉறுதியென்றுசொல்லவந்தவர், மறுமைக்குறுதியாகிய, மாசற்றார்கேண்மையுமு டன்சொன்னார்.

௱எ. எழுமையெழுபிறப்புமுள்ளுவர்தங்கண்
விழுமந்துடைத்தவர்நட்பு.

ப. எ-து--தஙகணெயதிய துனபததைநீககினவருடைய நடபினையெழுமையினையுடைய தமமெழுவகைபபிறபபிலு நினைபபா நலலோரெனறவாறு.

வி. எழுமையெனறது வினை பயனறொடருமெழுபிறபபினைய துவளையாபதியுட்கணடது--எழுவகைபபிறபபுமேலேயுரைததாம- விரைவுதோனறத்துடைத்தவரெனறா--இவையிரணடுபாடடானு நனறிசெயதாரது நடபுவிடலாகாதெனறது கூறபபடடது.

பு. (எழு-பு) எ-இ-ள். தங்கண்-தம்மிடத்து, (அடைந் த) விழுமம்-துன்பத்தை, துடைத்தவர்நட்பு-நீக்கினவருடைய சிநேகத்தை, எழுமை-எழுவகைப்பிறவிக்குணங்களையுடைய, எழுபிறப்பும்-(தமது) எழுவகைப்பிறப்பிலும், உள்ளுவர்-நினைப்பார் (நல்லோர்,) எ-று.

வி. எழுமை என்றது, வினைப்பயன்தொடரும்எழுவகைப்பிறவிக்குணங்களை, அது, வளையாபதியென்னும்இலக்கியத்திற்கண்டது. விரைவுதோன்றும்படியாகத் துடைத்தவரென்

ரூர்.

இனி இதற்குவேறுரை. தங்கண்-தமதுகண்களிலேநின்றும், வீழும்-விழுகின்ற, அம்-நீரை (கண்ணீரை,) துடைத்தவர்-போக்கினவருடைய, நட்பு-சிநேகத்தை, எழுமையெழுபிறப்புமுள்ளுவர்-எழுவகைப்பிறவிக்குணங்களையுடைய எழுவகைத்தோற்றங்களிலும் (சனனந்தோறும்) நினைப்பார், (நல்லோர்) எறு.

இதற்கு-வி. வினையினுல் எடுத்த உடம்புகளுக்கு அடுத்தகுணங்கள்முழுவதும்அமைந்திருப்பது அரிதாதலால், அவைமுழுதும் அமைந்தவெனச்சொல்லவந்தவர், எழுமையெழுபிறப்புமென்றும், தமதுஉள்ளத்திலேநின்றும்அளவிடக்கூடாமல் எழுந்ததுன்பத்தை ஒழித்தவரொன்றுசொல்லவந்தவர், அதன்காரியமாகியகண்ணீரைத் துடைத்தவரொன்றுஞ், சொன்னூர். இவையிரண்டுபாட்டாலும், உதவிசெய்தவருடையநட்பைவிடலாகாதென்றது, சொல்லப்பட்டது.

௱௮. நன்றிமறப்பதுநன்றன்றுநன்றல்ல
தன்றேமறப்பதுநன்று.

ப. எறு-ஒருவனமுனசெயதநனமையைமறப்பதொருவறகறனறவனசெயததிமையைசசெயதபொழுதேமறப்பதறனெனறவாறு.

வி. இரணடுமொருவகேசெயயபபடடவழிமறபபது மறவாததுமவகுததுககூறியவாறு.

பு. (நன்-று) எ-இ-ள். நன்றி-(ஒருவன்செய்தஉதவியை, மறப்பது-(ஒருவன்) மறந்துவிடுவது, நன்றன்று-தருமம்அன்

றும், நன்றல்லது-(அவன்பின்புசெய்த) தீமையை, அன்றே-அப்பொழுதே, மறப்பது நன்று-மறந்துவிடுவதுதருமமாம், எ-று.

வி. இரண்டும் ஒருவனாலேசெய்யப்பட்டபோது, மறப்பதும், மறவாததுஞ், சொல்லியபடி.

ஈகூ. கொன்றன்னவின்னாசெயினுமவர்செய்த
வொன்றுநன்றுள்ளக்கெடும்.

ப. எது - தமக்குமுன்னொருநன்மைசெய்தவர்பின்கொன்றாலொத்தவின்னாதவறைச்செய்தாராயினுமவையெல்லாமவர்செய்தநன்மையொன்றினை யுநினைக்கவில்லையாமென்றவாறு.

12

கூ0 ௰க. அதி. செய்நன்றியறிதல்.

வி. இனைத்துணைப்பனைத்துணையாகக்கொள்ளப் படுதவினவொன்றுமே

யவறறையெலலாங்கெடுக்குமெனபதாம - இததுனனறலலதனறேமறககுநதிற நகூறபபடடது.

பு. (கொன்-ம்) எ-இ-ள். கொன்றன்ன-(தமக்குமுன்னொரு உதவிசெய்தவர்பின்தன்னைக்) கொன்றதைஒத்த, இன்னா செயினும்-துன்பங்களைச்செய்தாராயினும், (அவையெல்லாம்) அவர்செய்தவொன்றுநன்று-அவர்முன்செய்த ஒரு உதவியையும், உள்ளக்கெடும்-நினைக்கக்கெடும், எ-று.

வி. இனைத்துணைநன்றியைப் பனைத்துணையாகக்கொள்ள

ப்படுதலாலே, அந்த ஒன்றுமே அவற்றையெல்லாங்கெடுக்குமென்பது, கருத்து. இதினாலேநன்றல்லதை அன்றேமறப்பதற்கு உபாயஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௰ .எந்நன்றிகொன்றார்க்குமுய்வுண்டாமுய்வில்லைச்
செய்ந்நன்றிகொன்றமகற்கு.

ப. எ-து-பெரியவறங்களைச்சிதைத்தார்க்கும்பாவந்தீர்க்குமவாயிவுண்டாமொருவன்செய்தநன்றியைச்சிதைத்தமகனுக்கு அஃதில்லையென்றவாறு.

வி. பெரியவறங்களைச்சிதைத்தலாவது- ஆன்முலையறுத்தலும்மகளிர்கருவ்சிதைத்தலும்பார்ப்பார்தப்புதலுமுதலியபாதகங்களைச்செய்தல். இதனாற்செய்நன்றிகோறலின்கொடுமைகூறப்பட்டது.

பு. (எந்-கு) எ-இ-ன். எந்நன்றிகொன்றார்க்கும்-எந்தத் தருமங்களை அழித்தவர்க்கும், உய்வுண்டாம்-(அந்தப்பாவத்தை ஒழிக்கும்) ஒழிவுண்டாகும், செய்ந்நன்றி-(ஒருவன்) செய்த உதவியை, கொன்றமகற்கு-கெடுத்தமனிதனுக்கு, உய்வில்லை-(அந்தப்பாவ) ஒழிவு இல்லை, எ-று.

வி. கோவில், அறச்சாலை,பசு,பார்ப்பார்,கற்புடைமகளிர், முதலியபாதுகாவல் அறங்களைக்கெடுத்தவரும்அடங்குதற்கு, எந்நன்றிகொன்றார்க்குமென்றார். இதினாலே,செய்ந்நன்றிகெடுத்தவின்கொடுமைசொல்லப்பட்டது.

௰௨. அதிகாரம்.

நடுவுநிலைமை.

ப-டி. நடுவுநிலைமை-அஃதாவது-பகைநொதுமனட்பென்னுமூன்றுபகுதியினுமறத்தினவழுவாதொப்பநிற்குநிலைமை-இதுநன்றிசெய்தார்மாட

டநனறியினைநினைததலவழிசசிதையுமனறெபவவிடததுஞசிதையலாகாதென றறகுசசெயநனறியறிதலினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (நடு-மை) அதாவது; பகை, புதுமுகம், நட்பு, என்கின்றமூன்றுபாலிலுந் தருமத்திலேதவறுமற் சமமாகநிற்கும் நிலைமையைச்சொல்வது. இது, உதவிசெய்தவிடத்தில் அந்த உதவியைநினைத்தபோது, இந்தநடுவுநிலைமைகெடுமாதலால், அப்படிப்பட்டஇடத்திலுங்கெடலாகாது என்பதற்காகச்செய்நன்றியறிதலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௰௧. தகுதியெனவொன்றுநன்றேபகுதியாற்
பாற்பட்டொழுகப்பெறின்.

ப. எது-நடுவுநிலைமையெனறுசொலலபபடுமொாறமுமேநனறுபகை நொதுமனனணபெனனுமபகுதிதோறுமதனமுறைமையைவிடாதொழுகபபெ றினெனறவாறு.

வி. தகுதியுடையதனைததகுதியெனறா-ஊராறேரதேவகுலமெனப அதுபோலபபகுதியானெனபுழியானுருபுதோறுமெனபதனபொருடபடநினற து--பெறினெனபதவ்வொழுககததருமைதோனறநினறது--இதனானடுவுநிலை மையதுசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (தகு-ன்) எ-இ-ள். தகுதியெனவொன்றுநன்றே-நடுவுநிலைமையென்கின்றஒருதருமமேநன்று, பகுதியான்-(பகை, புதுமுகம், நட்பு, என்னும்) பால்களிலேயெல்லாம், பாற்பட்டு-(அந்தநடுவுநிலைமையின்)உரிமையோடேகூடி, ஒழுகப்பெறின்-நடக்கப்பெற்றால், எ-று.

வி. தகுதியை உடையதைத்தகுதிஎன்றது, ஆகுபெயர்.

ஊராஞேர்தேவகுலம், என்பதற்குப்பொருள், ஊர்தோறும் ஒருதேவகோயில்; இதுபோலப்பகுதியான் என்னுமிடத்தில், ஆன் உருபு, தோறும்என்பதன்பொருள்படநின்றது. பெறின் என்றது, அந்த ஒழுக்கத்தினது அருமைதோன்றும்படியாகநின்றது. இதினலே, நடுவுநிலைமையின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௰௨. செப்பமுடையவனுக்கஞ்சிதைவின்றி
யெச்சத்திற்கேமாப்புடைத்து.

ப. எது-நடுவுநிலைமையுடையவனது செலவமபிறாசெலவமபோல ழிவின்றியவனவழியி லுளளாாககுமெவவிமாதலயுடைததெனறவாறு.

கூஉ ௰௨. அதி. நடுவுநிலைமை.

வி. விகாரததாறறெககவெசசவுமைமயானிறகுந துணையுமவனறனககு மேமாபபுடைததெனபது பெறறும--அறததொடுவருதலினனதாமிறறு-தா னிறநதுழியெஞசிநிறபதாகலினெசசமெனறா.

பு. (செப்-து) எ-இ-ள். செப்பமுடையவனுக்கம்-நடுவுநிலைமையை உடையவனதுசெல்வமானது, சிதைவின்றி(பிறர்செல்வம்போல) அழிவில்லாமல், எச்சத்திற்கு-(அவன்)சந்ததிக்கும், ஏமாப்புடைத்து-இன்பமாவதையுடைத்து, எ-று.

வி. எச்சத்திற்கு என்னுமிடத்து, உம்மைதொக்குநின்றதாதலால், அவன் இறக்கும் அளவும் அவனுக்கும் இன்பமாவதை உடைத்தாம் என்பது, பெறப்பட்டது. தருமத்தொடு பொருந்திவருதலாலே, அப்படியாமெனக்காண்க. தான்இற

ந்தபோதுமிகுந்துநிற்பதாதலால், சந்ததியை எச்சமெனப்ப ட்டது. இதினாலே, நடுவுநிலைமையாளுடையசெல்வம் அழியா தென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௱௰௩. நன்றேதரினுநடுவிகந்தாமாக்கத்தை
யன்றேயொழியவிடல்.

ப. இ-து-தீவினைநன்மையேபயநததாயினுநடுவுநிறறலையொழிநது ணடாகினறவாககததையபபொழுதேயொழியவிடுகவெனறவாறு.

வி. நனமைபயயவாமையினனறேதரினுமெனறார-இததலாளெனபதிகர தெனததிரிநதுநினறது-இவைபிரணடோடடாலு முறையேநடுவுநிலைமையா லவநதசெலவநனமைபயததலுமெனசசெலவநிலைகுபயததலுஙகூறபபட டன.

பு. (நன்-லீ) எ-இ-ள். நன்றேதரினும்-(தீங்கில்லாமல்) நன்மையையேதருமாயினும், நடுவிகந்து-நடுவுநிலைமையை நீங்கினதினாலே, ஆம்-உண்டாகின்ற, ஆக்கத்தை-செல்வத்தை, அன்றே-அப்பொழுதே, ஒழியவிடல்-ஒழிந்துபோம்படியாகவிடுக, எ-று.

வி. செயுவெனெச்சம், நடுவிகந்துவென்கின்ற இறந்தகால வினையெச்சமாகத்திரிந்து, இங்கேகாரணப்பொருட்டாய்நின் றது. நடுவுநிலைமையைவிட்டதினாலேவருஞ்செல்வமானது நன் மைதருவதே இல்லை, அப்பொழுது நன்மைதருவதுபோலத் தோன்றினும், பின்பு அநுபவத்தில், தீவினைப்பயனாகவேவிளை யுமாதலால், அதைவிரும்பலாகாதென்பதுகருத்து. இதினு

லே, நடுவுநிலைமை ஒழிந்துவந்தசெல்வந்தீங்குதருமென்பது சொல்லப்பட்டது.

௱௰௪. தக்கார்தகவிலரென்பதவரவ ரெச்சத்தாற்காணப்படும்.

ப. எ-து-இவர் நடுவுநிலைமயுடையரிவர் நடுவுநிலைமயிலரெனனுமவிசேடமவரவருடைய நனமககள் துணமையானுமினமையானுமறியபபடுமென றவாறு.

வி. தககாாககெசசமுணடாதலுநதகவிலாாககிலலையாதலுமொருதலையாகவினிருநதாரையுமறிதறகவைதுறியாவின-இதனூறறககாரையுநதகவிலாரையுமறியுமாறுகூறபபடடது.

பு. (தக்-ம்) எ-இ-ள். தக்கார்-(இவர்) நடுவுநிலைமையுடையவர், தகவிலர்-(இவர்)நடுவுநிலைமையில்லாதவர், என்பது-என்றுசொல்லப்படுவது, அவரவரெச்சத்தாற்காணப்படும்-அவரவருடைய மக்களாலே அறியப்படும், எ-று.

வி. வித்திலேமரத்தை அறிவதுபோல அவர்பெற்ற மக்களாலே,தக்காரையுந்தகவிலாரையுந்தானே அறியலாமென்பார், காணப்படுமென்றார். செந்நெலாலாயசெழுமுளைமற்றுஞ்செந்நெலேயாகிவிளைதலால்-மகனறிவு தந்தையறிவு எனப்பிறருமிப்படிச்சொல்லுதல்காண்க. இதனாலே, தக்காரையும்தகவிலாரையும் அறியுங்குறிசொல்லப்பட்டது.

௱௰௫. கேடும்பெருக்கமுமில்லல்லநெஞ்சத்துக் கோடாமைசான்றோர்க்கணி.

ப. எ-து-தீவினையாறகேடுநலவினையாறபெருககமுமயாவாககுமுனனே

யமைநதுவிட்டதனைவவாறறையறிநதவைகாரணமாகமனததிறகோடாமை
யேயறிவானமைநதாராககழகாவதெனறவாறு.

வி. அவைகாரணமாகககோடுதலாவதவையிபபொழுதுவருவனவாகக கருதிககேடுவாராமையைககுறிததும பெருககமவருதலைககுறிததுமொருத லைசசாரறல-அவறறிறகுககாரணமபழவினையேகோடுதலனறெனவுணமை யுணாநதுநடுவுநிறறலசாலபினையழகுசெயதலிறசானறோரககணியெனறார்.

பு. (கே-ணி) எ-இ-ள். கேடும்-(தீவினையாற்) கெடுதலு ம், பெருக்கமும்-(நல்வினையாற்) பெருகுதலும், இல்லல்ல-இ ல்லாமலல்ல, (முன்னேதானேயாவர்க்கும் அமைந்திருந்தனவா ம் ஆதலால் அது தெரிந்து அந்தஇரண்டுங்காரணமாக) நெஞ்ச

த்துக்கோடாமை-மனத்திற் கோணாதிருப்பதே, சான்றோர்க் கணி-(அறிவிலே) பூரணமானவர்க்கு அழகு, எ-று.

வி. அந்தஇரண்டுங்காரணமாகக்கோணுதலாவது, அவை இப்பொழுதேவருபவையாகநினைத்துக், கேடுவாராதிருப்ப தைக்குறித்தும், பெருக்கம்வருவதைக்குறித்தும், சமனாகநில் லாமல்ஒருபாலிலேநிற்பது. அவற்றிற்குக்காரணம்பழவினை யே, அதுகோணுமலே தம்மைநாடிவந்துஅடையுமென்று உ ண்மைஉணர்ந்து, நடுவிலேநிற்பது, சான்றோரை அழகுசெய் வதால், சான்றோர்க்கணியென்றார். பழவினைகோணுமலே தம் மைநாடிவந்தடையுமெனபதற்கு உ-ம்,

பல்லாவொளித்துவிடினுங்குழக்கன்று
வல்லதாந்தாய்நாடிக்கோடலைத், தொல்லைப்,
பழவினையு மன்னதகைத்தேதற்செய்த,

கிழவனை நாடிக்கொள்ளற்கு, எனக்காண்க. இ-ள் அதன் தாயை விகாரப்படுத்திப் பலபசுக்கள் நடுவிலே நிற்கச்செய்து அதன்கன்றை அவிழ்த்துவிட்டபோதும் அந்தக்கன்று தன்தாயைத்தேடிச்சென்று அடையவல்லதாம் பழவினையுந் தன்னை உண்டுபண்ணின கருத்தனைநாடிச்சென்றடைதற்கு அதுபோலும வன்மைக்குணத்தையுடையது, எனக்காண்க.

௱௰௬. கெடுவல்யானென்பதறிகதன்னெஞ்சம்
நடுவொரீஇயல்லசெயின்.

ப. எ-து-ஒருவன்றன்னெஞ்சநடுவுநிலைமையொழிந்துநடுவல்லவற்றைச்செய்ய நினைக்குமாயினந்நினைவையானகெட்டக்கடவேனென்றுணருமுற்பாதமாகவறிகவென்றவாறு.

வி. நினைத்தலுஞ்செய்தலோடொக்குமாகலிற்செயினென்றார்.

பு. (கெடு-ன்.) எ-இ-ள். தன்னெஞ்சம்-ஒருவனுடைய மனசானது, நடுவொரீஇ-நடுவுநிலைமையை நீங்கி, அல்லசெயின்-(நடுவுநிலைமை) யல்லாதபாவங்களைச்செய்ய நினைக்குமானால், (அந்தநினைவை அப்பொழுதே) கெடுவல்யானென்பதறிக -நான்கெட்டக்கடவேனென்பதாக அறிந்துகொள்க, எ-று.

வி. நினைத்தலுஞ் செய்தலோடொக்குமாதலால் நினைப்பின்என்னுமற்செயின் எனவும், அந்தநினைப்பினாலே பின்புகெ

டுவது நிச்சயமாதலாற், காரணத்தைக் காரியமாகஉபசரித்துக் கெடுவல்யானென்பதுஎனவுஞ், சொன்னர். அந்தநினைவையென்பது, குறைந்துநின்றது. என்பது என்றதை,என்பதாகவென மூற்றெச்சமாக்கி, அறிகஎன்னும் வியங்கோள் வினைகொண்டு முடிந்ததெனக்காண்க.

> ௱௰எ. கெடுவாகவையாதுலகநடுவாக
> நன்றிக்கட்டங்கியான்றாழ்வு.

ப. எ-து-நடுவாகநினறறததினகணணே தஙகினவனதுவறுமையைவறுமையெனறுகருதாருயாநதோரெனறவாறு.

வி. கெடுவெனபதுமுதனிலைததொழிறபெயா-செலவமெனறுகொளவரெனபதுகுறிபபெசசம - இவைமூனறுபாடடாலுமுறையே- கேடுமபெருககமுஙகொடுதலாலவாராதெனபதூஉஙகொடுதலகேடடிறகேதுவெனபதூஉங கோடாதவனறுழவுகேடனறெனபதூஉங கூறபபடடன.

பு. (கெ-வு.)எ- இ-ள். நடுவாக-நடுவுநிலைமையாகிய நீதியையுடையவனுக, நன்றிக்கண்-தருமத்திலே, தங்கியான்-நிலைத்தவனுடைய, தாழ்வு-வறுமையை, கெடுவாக-வறுமையாக, வையாதுலகம்-கொள்ளாருயர்ந்தோர்,(செல்வமென்றுகொள்வார்,) எறு.

வி. கெடு என்றது, ஏவல்வினையன்று, விகுதிக்குன்னிர்குமுதனிலைத்தொழிற்பெயர். தாழ்வு, கெடு, என்பவையாகுபெயர். செல்வமென்றுகொள்வாரென்பது, அருத்தாபத்தி. இவைமூன்றுபாட்டாலும் முறையேகேடும் பெருக்கமும், மனத்திற்கோணுதலாலே வாராதென்பதும், கோணுதல் கேட்

டிற்குக்காரணமென்பதும், கோணுதவன் வறுமை வறுமைய னறென்பதூஉம், சொல்லப்பட்டன.

௱௰௮. சமஞ்செய்துசீர்தூக்குங்கோல்போலமைந்தொருபாற்
கோடாமைசான்றோர்க்கணி.

ப. எ-து-முன்னேதானசமனாகநின்றுபின் றனகணவைததபாரததை வரையறுககுந்துலாமபோல இலககணஙகளானமைநதொரு பககததுககோ டாமைசானறோககழகாமெனறவாறு.

வி. உவமையடையாகிய சமஞ்செயதலுஞ சீதூககலுமபொருடக ணனும பொருளடையாகிய வமைதலுமொருபாறகோடாமையு முவமைகக ணனுங்கூட்டிச்சானறோ சீதூககலாவது தொடைவிடைகளாறகேட்டவற

கூகீ ௰௨. அதி. நடுவுநிலைமை.

றைபூழா னுள்ளவாறுணர்தலாகவுமொருபாற கோடாமையாவதவவுளளவாற றைமறையாதுபகைநொதுமலநடபென னுமூனறுதிறததாாககுமொபபககூறு தலாகவுமுணாகக-இலககணஙகளானமைதலிருவழியுமேறபனகொளக.

பு. (சம-ணி) எ-இ-ள். சமஞ்செய்து (முன்புதான்) சம மாகநின்று, (பின்புதன்னிடத்தில்வைத்த) சீர்தூக்குங் கோல் போல்-பாரத்தை (இவ்வளவுஎன்று) வரையறுக்கின்ற துலாக் கோல்போல, அமைந்து-(இலக்கணங்களாலே) பொருந்தி, ஒ ருபாற்கோடாமை-ஒருபக்கத்திலே கோணுதிருப்பது, சான் றோர்க்கணி- (நடுவுநிலைமையாகிய நீதி) நிறைந்தோர்க்கு அழ காம், எ-று.

வி. உபமானத்தைவிசேடித்தசமஞ்செய்தலையும், சீர்தூ க்குதலையும், உபமேயமாகியசான்றோரிடத்தும், உபமேயத் தை விசேடித்த அமைதலையும், ஒருபாற்கோடாமையையும்,

உபமானத்தினிடத்துங்கூட்டிச் சான்றோர் சமஞ்செய்தலாவது, பகை புதுமுகம் நட்பென்னுமூன்றிடத்தும், ஒரேதன்மையாக இருப்பதாகவும், சீர்தூக்கலாவது, எழுத்தினாலும் வாய்ச்சொல்லினாலுந் தாம்வாங்கி உட்கொண்ட அவர்றைவிதிமுறைப்படி ஆராய்ந்துஉண்மைஅறிவதாகவும், ஒருபாற்கோடாமையாவது, அந்தஉண்மையை மறையாமல் மேற்சொல்லிய மூன்றுநிறத்தவர்க்கும் ஒத்திருக்கும்படி சொல்லுதலாகவுங்,கொள்க. இலக்கணங்களாலமைதலாவது, இன்னும் உபமானம் உபமேயமென்னும் இரண்டிடத்தும்பொருந்தவேண்டுபவைபொருந்துதலாம். உவமையை, உபமானமென்றும் ; பொருளை, உபமேயமென்றுஞ் ; சொல்வதுவடநூல்வழக்கு.

௱௧௯. சொற்கோட்டமில்லதுசெப்பமொருதலையா
வுட்கோட்டமின்மைபெறின்.

ப. எ-று-நடுவுநிலைமையாவது சொலலினகட கொடுதலிலலாத தாம,அஃதறுவது மனததினகட கோட்டமிலலாமையைததிணணிதாகபபெறின எனறவாறு.

வி. சொலவணுமான அததுசசொலலுஞசொல-காரணமபறறியொருபாறகோடாததமனததோடு கூடுமாயினறவிடடததவாறு சொலலுதனடுவுநிலையானவெயதெனுநிகூடாதாயினவவாறுசொலலுதனடுவுநிலைமையாறெனபது கூறபபடடது.

௱௨. அதி. நடுவுநிலைமை. ௬௧௭

பு. (சொ-ன்) எ-இ-ள்.
சொற்கோட்டமில்லது-சொல்
லிலேகோணவில்லாதிருப்பது,
செப்பம்-நடுவுநிலைமையாம்,
உட்கோட்டமின்மை -
மனத்தினிடத்திலேகோணவில்லாதிரு
ப்பதை, ஒருதலையாப்பெறின்-(அது)
நிச்சயமாகப்பெற்றால்
எறு.
வி. சொல், விதிமுறையாக
அறுத்துச்சொல்லுஞ்சொல்.
அந்தச்சொல், காரணம்பற்றி
ஒருபக்கத்திற்கோணுதமனத்
தோடேகூடுமானல், தருமம்
இருந்தபடிசொல்வது, நடுவுநிலை
மையாம்; எனவே, அதனோடேகூடாதானல்,
அப்படிச்சொல்
வது, நடுவுநிலைமை அன்று என்பது, சொல்லப்பட்டது.
இனி இதற்குவேறுரை. சொற்கோட்டமில்லது என்னுமி
டத்திலே, இறந்ததுதழுவிநின்றஇழிவுசிறப்புஉம்மைகூட்டிச்,
சொற்கோட்டமில்லதும், எனவும்; உட்கோட்டமின்மையெ

ன்னுமிடத்திலே, இறந்ததுதழுவிநின்றஉயர்வுசிறப்பு உம்மை

கூட்டி, உட்கோட்டமின்மையும், பெறின்

னெவும்; பொரு

ளுரைத்து : அறிஞலே, பொருட்கோட்டமும்

மனக்கோட்

டமும் இல்லாதபோது,

சொற்கோட்டமுடையதும், நடுவுநி

லைமையாமெனவும்; அந்த இரண்டும் உண்டானுஞ்சொற்கோட்டமில்லது,நடுவுநிலைமையாகாதுஎனவும்; சொற்கோட்டம், பொருட்கோட்டம்,மனக்கோட்டம்,மூன்றுமில்லாததே, நடுவுநிலைமைக்குச்சிறந்ததுஎனவும்; கொள்க. இவைஇரண்டுபாட்டாலுநடுவுநிலைமைக்கு இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱உ௰.

வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிகம்பேணிப்
பிறவுந்தமபோற்செயின்.

ம. எது-பிறபொருளையுநதமபொருளபோலபபேணிவாணிகஞசெய வாரககுநனறுயவாணிகமாமெனறவாறு.

வி. பிறவுநதமபோறசெயதலாவது-கொளவதுமிகையுஙகொடுபபது குறையுமாகாமலொபபநாடிசசெயதல்--இபபாடடுமூனறதுனை முனனேயிரணடுமவையததாவாரோகினவேளளையதுவாணிகரைநோககிறவிருதிறததாரககுமிவவறமவேறுககசிறநதமையின.

பு. (வா-ன்) எ-இ-ள். பிறவும்-பிறர்பொருள்களையும்,தமபோல-தம்முடையபொருள்களைப்போல,பேணிச்செயின்-

பாதுகாத்துச்செய்வாரானல், வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிகம்-வியாபாரஞ்செய்வார்க்குவியாபாரம்மிகவும்நன்றாம், எ-று.

வி. சொல்லெச்சமாகவாணிகம்

என்பதற்குப் பயனிலை

குறைந்துநின்றது.

பிறவுந்தமபோற்பேணிச்செய்தலாவது,

கொள்வதில் அதிகமும்,

கொடுப்பதிற்குறைவுமாகாமல், நடுவுநிலைமைக்கொத்திருக்கச்செய்வது. இப்படிச்செய்வார்க்குஅந்தவாணிகம்

வரைஅறுக்கக்கூடாதநல்லாக்கமுடையதென்பார், வாணிகஞ்செய்வார்க்கு வாணிகமெனப்பயனிலைகொடாதொழிந்தார். இந்தநடுவுநிலைமை இவர்க்குமிகவுஞ்சிறந்ததென்பார், இப்பாட்டை அதிகாரமுடிவிலேவைத்தார். இதினலே, வாணிகர் ஆக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰௩. அதிகாரம்.

அடக்கமுடைமை.

ப-ம. அடககமுடைமை- அஃதாவதுமெயமொழிமனஙகடீநெறிகக டசெலலாதடஙகுதலுடையனாதல-அஃதேதிலார்குறறமபோறறறகுறறவகா னுநடுவுநிலைமையாளுககாகலினிதுநடுவுநிலைமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (அட-மை) அதாவது, மனவாக்குக்காயங்கள்பா வவழியிலே செல்லாமல் அடங்குவதுடையனவதைச்சொல்வ து. இதுநடுவுநிலைமையென்கின்றநீதிநெறியாளனுக்கே உரிய தாகலின், நடுவுநிலைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱உக. அடக்கமமரருளுய்க்குமடங்காமை
யாரிருளுய்த்துவிடும்.

ப. எ-து-ஒருவனையடககமாகியவறமபினதேவருலகத்துமடஙகாமை யாகியபாவநதனகுநரகாியவிருளினகணணுஞசெலுததுமெனறவாறு.

வி. இருளெனபதோநரகவிசேடம -- எலலாமபொருளிறபிறததுவிடு மெனபதுபோலவுயததுவிடுமெனபதொருசொலலாயநினறது.

பு. (அட-ம்)எ-இ-ள். அடக்கமமரருளுய்க்கும்-அடக்க முடைமையாகியதருமமானது (தன்னைச்செய்தவனைப்பின்பு) தேவருள் ஒருவனுகச்செலுத்தும், அடங்காமையாரிருளுய்த்

றுவிடும்-அடங்காமையாகியபாவமானது அரியநரகத்திலேசெ லுத்திவிடும், எ-று.

வி. பாவபுண்ணியங்களிரண்டும் ஒருவர்க்கு இம்மையி லேசெயப்படுபொருளாகியகருமங்களாகநிற்குமாயினும்,மறு மையிலே அவற்றைச்செய்தவரைச்செயப்படுபொருளாக்கித் தாம்வினைமுதலாகியகருத்தாவாமென்றுசொல்லவந்தவர்,உய் க்கும் என்றும், உய்த்துவிடுமென்றுஞ், சொன்னார். உய்த்து விடும் என்பது, பிறந்துவிடும், நின்றுவிடும், என்பவைபோல, ஒருசொல். உய்த்துப்பின்கழியும் எனினும், அமையும். இரு ள், நரகம். அருளையிருள், ஆரிருளெனவிகாரப்பட்டுநின்றது.

௱௨௨. காக்கபொருளாவடக்கத்தையாக்க
மதனினூஉங்கில்லையுயிர்க்கு.

ப. இது-உயிர்ககடககததினமிககசெலவமிலலையாகலானவவடகக ததையுறுதிபபொருளாகககொணடழியாமறகாககவெனறவாறு.

வி. உயிரெனபது-சாதியொருமை அஃறிணைமககளுயிரமேனினறதறி நதடஙகிபபயனகொளவததுவேயாகலின.

பு. (கா-கு) எ-இ-ள். உயிர்க்கு-உயிர்களுக்கு, அதனி னூங்காக்கமில்லை-அந்த அடக்கத்தின்மிக்கசெல்வமில்லை, (ஆ தலாலே) காக்கபொருளாவடக்கத்தை-அடக்கத்தை(உறுதிப்) பொருளாகக்கொண்டு (அழியாமலே) காக்கக்கடவது, எ-று.

வி. உயிர் என்றது, சாதி ஒருமை. அறிந்து அடங்கி அந் தப்பலனைக்கொள்வது அதுவாதலால், இங்கே உயிர் என்றது, மக்கள் உயிரையேகுறித்துநின்றது.

௱௨௩. செறிவறிந்துசீர்மைபயக்குமறிவறிந்
தாற்றினடங்கப்பெறின்.

ப. எது-அடக்குதலேரமக்கறிவாவதென்றறிந்துநெறியாலேயொருவனடங்கப்பெறினவனடக்கநல்லோராலறியப்பட்டவனுக்குவிழுப்பத்தைக்கொடுக்குமென்றவாறு.

வி. இவ்வாழ்வார்க்கடக்குநெறியாவது மெய்முதலியமூன்றுந்தனவயத்தவாதல்.

பு. (செறி-ன்) எ-இ-ள். அறிவறிந்து-(அடக்குவதேரமக்கு) ஞானமாவதென்று அறிந்து, ஆற்றின்-நெறியினலே,

௱ ௰௩. அதி. அடக்கமுடைமை.

அடங்கப்பெறின்-(ஒருவன்) அடங்கப்பெறுவானுனல், செறிவு-(அந்த) அடக்கமானது, அறிந்து-(நல்லோர்களாலே) அறியப்பட்டு, சீர்மைபயக்கும் - (அவனுக்கு) சிறப்பைத்தரும்,

எ-று.

வி. ஏகத்தனுக்கு அடங்குநெறியாவது, மனவாக்குக்காய ங்கள்தன்வசப் படுவது.இனிஇக்குறளு க்கு

வேறோர்முடிபு.

அறிவறிந்து-அறிவினாலே (தனக்கு அறியவேண்டியவற்றை)அறிந்து, ஆற்றின்-(அந்தஅறிந்த) நெறிக்குத்தக, அடங்கப்பெறின் - (மனமொழிமெய்கள்) அடங்கப்பெறுவானானால்,செறிவு-அந்தஅடக்கம்; அறிந்து-(உயர்ந்தோரால்) அறியப்பட்டு,சீர்மைபயக்கும்-செல்வமுடைமையைத்தரும்,எ-று.

இதற்கு, வி. ஆற்றின் என்றஇடத்தில்இன், சாரியையெனக்கொண்டு, கு உருபும், அதன்தகவுப்பொருளுங்,குறைந்துநின்றதெனக்கொள்க. சுட்டுக்கள்,வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

௱௨௪. நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினுமாணப்பெரிது.

ப. எ-து-இல்வாழ்க்கையாகியதன்னெறியின்வேறுபடாதுநின்றடங்கினவனதுயர்ச்சிமலையினுமிகப்பெரிதென்றவாறு.

வி. திரியாதடங்குதல்-பொறிகளாற்புலன்களைநுகராநின்றேயடங்குதல்-மலையாகுபெயர்.

பு. (நிலை-து) எ-இ-ள். நிலையிற்றிரியாது-(தனக்குரிய இல்வாழ்க்கை) நிலையிலேநின்றுமாறுபடாமல், அடங்கியான்றோற்றம்-அடங்கினவனுடையஉயர்ச்சி, மலையினுமாணப்பெரிது-மலையின் உயர்ச்சியினுமிகப்பெரிதாம், எ-று.

வி. திரியாதடங்குதல், இந்திரியங்களால்நல்விடையங்களாகிய அநுபவங்களை அநுபவித்தேமனமொழிமெய்கள் அடங்குவது. மலை, பொருளாகுபெயர்.

௱௨௫. எல்லார்க்குநன்றாம்பணிதலவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கேசெல்வந்தகைத்து.

ப. இ-து-பெருமிதமின்றியடங்குதலெல்லார்க்கு மொப்பநன்றேயெனி னுமவ்வெல்லாருள்ளுஞ்செல்வமுடையார்க்கே வேறுஞ்செல்வமாஞ்சிறப்பி னையுடைத்தென்றவாறு.

௰௩. அதி. அடக்கமுடைமை.

௱௧

வி. பெருமிதத்தினைச்செய்யுங்கல்வியுங்குடிப்பிறப்புமுடையார் அஃதின்றி யவைதம்மானேயடங்கியவழிச்சிறந்துகாட்டுமாகலிற்செல்வர்க்கேசெல்வந் தகைத்தென்றார்-செல்வத்தகைத்தென்றதுமெலிந்துநின்றது-பொதுவென்பா ரையுமுடன்பட்டுச்சிறப்பாதல்கூறியவாறு - இவ்வைந்துபாட்டானும்பொ துவகையானடக்கத்துச்சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

பு. (எல்-து) எ-இ-ள். எல்லார்க்குநன்றாம்பணிதல்-(கரு வியாமல்) அடங்குகிறது எல்லார்க்கும் (பொதுப்பட) நன் மையாம், (ஆயினும்) அவருள்ளும்-அந்தஎல்லாருள்ளும், செ ல்வர்க்கேசெல்வந்தகைத்து-செல்வமுடையவர்க்கே (அந்தஅ டக்கம்மேலுமொரு)செல்வச்சிறப்பினையுடையதாம், எ-று.

வி. கருவத்தையுண்டாக்குகின்றகல்வியும், உயர்குடிப்பி றப்பும், பொருளும், வீரமும், முதலாயின உடையவர், அந்த க்கருவமில்லாமலே, அவைதம்மாலே அடங்கினபோது, மே ன்மேலுஞ்சிறந்துகாட்டும், ஆதலால் சிறப்பினுள்ளும், பொ

துப்படச்செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வத்த கைத்தென்பது, செல்வந்தகைத்து என்று, மெலித்தல்விகார மாய்நின்றது. எல்லார்க்குமெனப்பொதுவாக உடன்பட்டுச் செல்வர்க்கே எனச்சிறப்பாகச்சொல்லியபடி. இவையைந்து பாட்டாலும், அடக்கமுடைமையின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௨௬. ஒருமையுளாமைபோலைந்தடக்கலாற்றி
னெழுமையுமேமாப்புடைத்து.

ப. எ-து-ஆமைபோலொருவனொருபிறபபினகணைமபொறிகளையுமடக கவலலனாயினவவனமையவனுககெழுபிறபபினகணணுமரணாதலையுடைததென றவாறு.

வி. ஆமையைநதுறுபபினையுமிடாபுகுதாமலடககுமாறுபோலவிவனு மைமபொறிகளையுமபாவமபுகாமலடககவேணடுமெனபா ராமைபோலெனறு ா- ஒருமைககடசெயதவினையினபயனெழுமைதோறுநதொடருமெனபதிதனு னறிக-இதனானமெயயடககஙகூறபபடடது.

பு. (ஒரு-து) எ-இ-ள். ஒருமையுள்-ஒருபிறப்பிலே, ஆமைபோல-ஆமை (ஐந்து உறுப்புக்களையும்விக்கினம்வாராமல் அடக்குவது) போல, ஐந்தடக்கலாற்றின்-(ஒருவன்) ஐம்புலன்களையும் (பாவம்வாராமல்) அடக்கவல்லவனானால், (அந்தவல்லமைஅவனுக்கு) எழுமையுமேமாப்புடைத்து-எழுவகைப்பிறப்பிலும் இன்பமுடைத்தாம், எ-று.

வி. விக்கினம்வாராமல் என்பது,

உபமானத்திலே இசை
யெச்சமாகக்குறைந்துநின்றதினாலே,

உபமேயத்தினும்பாவம்
வாராமலென்பதுவருவிக்கப்பட்டது.

பொறிபுலன்களி ண்டு
ங் காரணகாரியமாத லால், இரண்டையும்

அடக்கவேண்டுமெ
ன்பார், பொதுப்பட ஐந்தடக்கலாற்றின் என்றார். ஆமை ஐந்துறுப்புகளையும்விக்கினம்வாராமல் அடக்குதல்போலப் புலன்களைப்பாவம்வாராமல் அடக்கினாலின்பமாமென்பதற்கு, உ-ம்.

ஆமைதன்னுறுப்போரைந்துந்தன்னுளேயடக்குமாபோற்,
றீமைசெய்புலன்களைந்துந்தன்னுள்ளேசெறியச்சேர்த்தின்,
வாய்மையுண்ணிகழுமென்னைவழுத்தவும்படநின்றானேற்,
றூய்மைசெய்தவர்களுஞ்சொல்லுவதவன்றன்சொல்லே,

எனக்காண்க. ஒருவன்ஒருபிறப்பிலேசெய்தவினைப்பயன் எழுவகைப்பட்டசன்னத்தோறுந்தொடருமென்பதுகருத்து. இதினாலே, சரீர அடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

ருஉ. யாகாவாராயினுநாகாக்ககாவாக்கால்
சோகாப்பர்சொல்லிழுக்குப்பட்டு.

ப. எ-து - தமமாறகாககபபடுவனவெலலாவறறையுஙகாககமாடடாரா யினுநாவொனறனையுஙகாககவதனைககாவாராயிறசொறகுறறததினகடபடடு ததாமேதுனபுறுவரெனறவாறு.

வி. யாவெனபதஃறிணைபபனமைவினாபபெயர அஃதீணடெஞசாமை புணாநதினறது-முறறுமமைவிகாரததாறறொககது-சொறகுறறஞசொலவினக டடோனறுஙகுறறம-அலலாபபாசெமமாபபரெனபனபோல சசோகாபபரெ னபதொருசொல.

பு. (யா-டு) எ-இ-ள். யாகாவாராயினும்-(தம்மாலேகா க்கவேண்டிய) எல்லாவற்றையுங்காக்கமாட்டாராயினும், நாகா க்க-நாவு ஒன்றையுங்காக்க, காவாக்கால்-(அதைக்) காக்காவிட் டால், சொல்லிழுக்குப்பட்டு-சொற்குற்றத்தில் அகப்பட்டு, சோகாப்பர்-துன்பப்படுவார், எ-று.

வி. யாவென்பது அஃறிணைப்பன்மைவினாப்பெயர்; அது இங்கே, ஒன்றுங்குறையாமை என்பதுபட, உம்மைகுறைந் துநின்றது. செம்மை, ஏமம், என்னும்பண்புப்பெயர், செம்

௰௩. அதி. அடக்கமுடைமை.

௱௩ மையாதல், ஏமமாதல்,

என்னும்பொருட்டாய்த்தொழிற்பெயராங்கால், செம்மாப்பு, ஏமாப்பு, எனநிற்பதுபோலச், சோகம், என்னும்பண்புப்பெயர்தொழிற்பெயராங்கால், சோகாப்பு, எனநிற்கும்.

இவை எவல்வினையாங்கால், செம்மா, எமா, சோகா, எனநிற்கும். இவ்வாறே, முக்காலமுற்றுவினைகளின் பகுதியாய்நின்று, செம்மாந்தார், எமாந்தார், சோகாத்தார், செம்மாக்கின்றார், எமாக்கின்றார், சோகாக்கின்றார், செம்மாப்பார், எமாப்பார், சோகாப்பார், எனவரும். இவற்றுடன், அர்விகுதி எதிர்காலத்திற்கேயுரித்தாய்ச், செம்மாப்பர், எமாப்பர், சோகாப்பர், எனவரும். செம்மை, நேர்மை. எமம், இன்பம். சோகம், துன்பம். எனக்காண்க.

௧௨அ. ஒன்றானுந்தீச்சொற்பொருட்பயனுண்டாயி
னன்றாகாதாகிவிடும்.

ப. எஅ-தியவாகியசொறகளைபொருளாற பிறாககுவருநதுனபமொனறுயிலுமொருவனபககலுணடாவதாயினவனுககு பிறவறகளாலுணடான நனமைதிதாயவிடுமெனறவாறு.

வி. தியசொலலாவன-இனநபயககுமபொயகுறளைகடுஞசொலலெனபன-ஒருவனலலவாகசசொலலுஞசொறகளினகணனேயொனறுயிலுநதீசசொறபமெபொருளினதுபயனபிறாககுணடாவதாயினெனறுணாபபாருமுளர்.

பு. (ஒன்-ம்) எ-இ-ள். ஒன்றானும்-ஒன்றாயினும், தீச்சொற்பொருட்பயன்-தீயசொல்லின் பொருளால்வரும்பயன் (ஆகிய துன்பம்,) உண்டாயின-(ஒருவனிடத்து)உண்டானா

ல், நன்று-(அவனுக்குமற்றத்தருமங்களாலேவந்த) நன்மை, ஆகாதாகிவிடும்-தீமையாயவிடும், எ-று.

வி. தீச்சொல்லாவன, பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், என்பவை. ஒருவன், நல்லவையாகச்சொல்லுஞ்சொற்களிலே ஒன்றாகுனும்தீச்சொற்படும்பொருளின்பயன்பிறர்க்கு உண்டாவதானுல், என்றுசொல்வாரும் உண்டு.

இனி, இதற்குப்பிறன்கோட்கூறலாய்ப்பிற்கூறியவுரையே சிறந்ததுகாட்டிற்றுப்போலும், ஒருவன்நல்லவையாகச்சொல்லுஞ்சொற்களிலேஒன்றானுந்தீயசொல்லின்பொருளால்வரும்பிரயோசனமானது உண்டானுல்மேலேசொல்லியசொற்களால்வந்தநன்மைமுழுதுந்தீதாகிவிடும், எ-று.

௱௩௯ ௰௩. அதி. அடக்கமுடைமை.

இதற்கு, வி.

இதுவழக்கிடஞ்செய்யுளிடமென்று மிரண்

டிடத்துமேற்கும்

வழக்கிடத்துப், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல்

பயனில்சொல்,

என்னுஞ்சொற்பொருளால்வருவன. இவற்றால்

நன்மைதீதாகிவிடுதலாவது, ஒருவனுள்ளவனாயு

ம்மெய்சொல்லி

யொருதரம்பொய்சொல்லுவானாலும்,
ஒருவன்றன்குற்றத்
தையே உள்ளளவுமாராய்ந்து உரைத்து
ஒருதரம்பிறன்குற்
றத்தை எண்ணி
அவன்புறத்துச்சொல்லுவானாயினும், இன்சொ
ல்லேயேசொல்லி யொருதரம் கடுஞ்சொல்லைச்சொல்லுவானா
யினும், பெரும்பயனுடையசொற்களையே சொல்லியொரு
தரம்பயனில்லாதசொல்லைச்சொல்லுவானாலும், முன்பெற்
ற நன்மை இழந்து தீயோனென்றெண்ணப்படுவது.
இனிச்செய்
புளிடத்துத் தீச்சொற்பொருட்பயனவன, எழுத்தானந்தஞ்
சொல்லானந்தம்பொருளானந்தமுதலியவும், பொருத்தவியலு
ள்விலக்கியனவும், அணியியலுட்பிரிபொருட்சொற்றொடர்முத
லியவாகச்சொல்லிய பதினைந்தும்பிறவுமாமெனக்காண்க. அ
வையெல்லாம்இங்கேசொன்னால், விரியும். ஒன்றாயினுமென்ப
து, ஒன்றுனுமெனவிகாரப்பட்டு நின்றது. தீச்சொற்பொருட்
பயன், தீமை.

௱உகூ. தீயினாற்சுட்டபுண்ணுள்ளாறுமாறாதே
நாவினாற்சுட்டவடு.

ப. இது-ஒருவனையொருவன்தீயினாற்சுட்டபுண்மெய்க்கணகிடப்பினு
ளத்தின்கணப்பொழுதேயாறும்அவ்வாறன்றிவெவ்வுரையுடையநாவினாற் சுட்ட
வடு அதன்கண் ஒருஞான்றுமாறாதென்றவாறு.

வி, ஆறிபபோதலாறறீயினாறசுடடதனைபபுணணெனறுமாறாமையி னாவினாறசுடடதனைவடுவெனறுஙகூறினா. தீயுமவெவவுரையுஞசுடுதறறொழிலா னொககுமாறாமையாறறீயினவெவவுரைகொடிதெனபதுபோதரவிககுறிபபா னவநதவேறறுமையலஙகாரம-இவவூனறுபாடடானுமொழியடககஙகூறப பட்டது.

பு. (தீ-டு) எ-இ-ள். தீயினாற்சுட்டபுண்-(ஒருவனையொரு வன்) நெருப்பினாலேசுட்டபுண்ணானது, உள்ளாறும்-(சரீரத்தி லேகாணப்பட்டிருந்தாலும்) மனத்தினிடத்திலே (அப்பொ ழுதே) ஆறிப்போம், (அப்படிச்சில்லாமல்) நாவினாற்சுட்டவ டு-(கொடுஞ்சொல்லையுடைய) நாவினாலே (ஒருவன்) சுட்டவ

டுவானது(காயமானது,) ஆறாது-(அந்தமனத்தினிடத்தும்எப் பொழுதும்) ஆறாதாம், எ-று.

வி. ஆறிப்போவதினாலேதீயினாற்சுட்டதைப்புண்ணென் றும், ஆறாதினாலேநாவினாற்சுட்டதை வடுவென்றுஞ், சொ ன்னார். தீயுங்கொடுஞ்சொல்லுஞ்சுடுகிறதொழிலினாலேயொக் கும். பின்பு. ஆறாமையினாலேதீயினுங்கொடுஞ்சொல் அதிக மெனவருதலால், இதுகுறிப்பினாலே ஒப்புடையிருபொருள் வேற்றுமைபடவந்தவேற்றுமையென்னும்அலங்காரம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௩௰. கதங்காத்துக்கற்றடங்கலாற்றுவான்செவ்வி
யறம்பார்க்குமாற்றினுழைந்து.

ப. எ-து-மனததினகணவெகுளிதோனறுமறகாததுககலவியுடையனாய

டஙகுதலவலலவனதுசெவவியையறககடவுளபாராநிறகுமவனையடையுநெறி யினகணினறெனறவாறு.

வி. அடஙகுதலமனமபுறததுபபாவாதறததினகணணேநிறறல-செவ வி-தனகுறைகூறுதறகேறறமனமொழிமுகஙகளினியனாகுஙகாலம-இனிபபெ றறியானைபறநதானேசெனறடையுமெனபதாம-இதனானமனவடககஙகூறப பட்டது.

பு. (கத-து) எ-இ-ள். கதங்காத்து-(மனசிலே) கோபம் (உண்டாகாமல்) பாதுகாத்து, கற்றடங்கலாற்றுவான்-(எல்லா நூல்களையும்) படித்து (மன)அடக்கத்தைச்செய்வானுடைய, செவ்வி-சமையத்தை, அறம்பார்க்கும்-தருமமாகிய (தெய்வம்) பார்த்துநிற்கும், ஆற்றினுழைந்து-(அவனை அடைகிறதுக் கேற்ற) வழியிலேபுகுந்து, எ-று.

வி. மன அடக்கஞ்செய்தலாவது, மனம்புறத்திலேசெல்லாமல், தேவபத்தியோகஞானநெறிகளிலேநின்றொடுங்கியிறக்கப்பண்ணுதல். உம்.

சினமிறக்கக்கற்றுஞ்சித்தியெல்லாம்பெற்றும்,
மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயேன்பராபரமே, எனக்காண்க.

சமையம், தன்குறைபாடு சொல்லுதற்கேற்றமனமுஞ்சொல்லுமுகமும் இனிமையானவனயிருக்கின்றகாலம், இந்தக்குணமுடையவனைத்தருமந்தானேசென்று அடையுமென்பது, கருத்து. இதினலே, மனஅடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௩௰. அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

௱௩. அதிகாரம்.

ஒழுக்கமுடைமை.

ப-ம.

ஒழுககமுடைமை-அஃதாவது- தததமவருணததிறகுநிலைககு ஓதபபடடவொழுககததினையுடையராதல- இதுமெயமுதலியவடஙகினா ககலலதுமுடியாதாகலினடககமுடைமையினபினவைககப படடது.

பு-ம்.

(ஒழு-மை)அதாவது, தங்கள் தங்கள்சாதிகளுக்கும் அந்தந்தச்சாதிகள் நிற்கவேண்டிய நிலைகளுக்குஞ்சொல்லப் பட்ட ஒழுக்கநடைகளையுடையவராவதைச்சொல்வது. இது மனமொழிமெய்கள் அடங்கினவருக்கல்லதுமுடியாததாதலால், அடக்கமுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௩௧. ஒழுக்கம்விழுப்பந்தரலானொழுக்க

முயிரினுமோம்பப்படும்.

ப. எ-று-ஒழுககமெலலாாககுஞசிறபபினைததருதலானவவொழுககமு யிாினுமபாதுகாககபபடுமெனறவாறு.

வி. உயாநதாாககுமிழிநதாாககுமொபபவிழுபபநதருதலிறபொது பபடககூறிஞா-சுடடுவருவிககபபடடது - அதனுலவனைம விழுபபநதருவதா யொழுககமெனபதுபெறறும - உயிரெலலாபபொருளினு ஞசிறநததாயினு மொழுககமபோலவிழுபபநதாராமையினுயிரினுமோமபப டுமெனறூா.

பு. (ஒழு-ம்) எ-இ-ள். ஒழுக்கம்விழுப்பந்தரலாவ்-ஒழுக்கமாவது (எல்லார்க்குஞ்) சிறப்பைத்தருவதினுலே, ஒழுக்கமுயிரினுமோம்பப்படும்-அந்த ஒழுக்கமானது (ஒருவனுடைய) உயிலர்ப்பார்க்கிலும்பாதுகாக்கப்படும், எறு.

வி. உயர்ந்தார்க்குமிழிந்தார்க்குஞ்சமமாகச்சிறப்பைத்தருவதினுலே,இன்னுர்க்கென்றுது பொதுப்படச்சொன்னுர். அவ்வொழுக்கமெனச்சுட்டு இடைச்சொல், வருவிக்கப்பட்டது. இதினுலேசிறப்பைத்தருவது, ஒழுக்கமென்பதுபெற்ரேம். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ்சிறந்ததாஞலும், ஒழுக்கத்தைப்போலேசிறப்பைத்தாராதறினுலே, அதைஉயிரினுமோம்பப்படுமென்ருர்.

௰௩. அதி. ஒழுக்கமுடைமை. ௱௩

௱௩௨.

பரிந்தோம்பிக்காக்கவொழுக்கந்தெரிந்தோம்பித்
தேரினுமஃதே துணை.

ப. எ-து-ஒழுககததினையொனறு ஹுமழிவுபடாமறபேணிவருநதியுஙகா
ககவறஙகளைபலவறறையு மாராயநதவற றனிருமைககுத துணையாவதியாதென
றுமனததையொருககிததோநதாலுந துணையாயமுடிவதவொழுககமேயாக
லானெனறவாறு.

வி. பரிநதுமென
னுமறறுமமைவிகாரததாறறொககது-இவ்விரண
டொட்டானுமொழுககததுசசிறபபுககூறபபட்டது.

பு. (பரி-ணை) எ-இ-ள்.
தெரிந்து-(பலதருமங்களையும்)
ஆராய்ந்து, ஓம்பி-(அந்தத்தருமங்களுள்
இம்மைமறுமையிர
ண்டுக்குந்துணையாவது எது என்றுமனத்தைஅடக்கிப்) பாது
காத்து, தேரினும்-தெளிந்தாலும், அஃதேதுணை-அந்த ஒழு
க்கமேதுணையாவது, (ஆதலால்) ஒழுக்கம்-ஆசாரத்தை, பரிந்
து-(ஒன்றினுங்கெடாமல்) வருத்தப்பட்டும்,
ஓம்பி-பாதுகா
த்து, காக்க-காவல்செய்க, எ-று.
வி. தெ
ரிந்தோம்பித்தெரினுமென்றதினலே, செயப்படு
பொருளும், வினைப்பெயரும்,
வருவிக்கப்பட்டன. காவலு

ட்பட்டவர்துன்பப்பட்டுமெவியக் காவல்செய்தலுமுண்டாத லால், அதைநீக்குதற்பொருட்டு,ஓம்பிக்காக்கவென்றார். பரிந் து என்ற இடத்தில், உம்மைகுறைந்துநின்றது. அது, வருந் தி ஓம்புதல், வருந்தாது ஓம்புதல், என்னுமிரண்டினுள்ளே, வருந்தியுமோம்புகவென்றலின், எதிரதுதழுவிநின்றஎச்சஉம் மை. இவையிரண்டுபாட்டாலும் ஒழுக்கத்தின்சிறப்புச்சொல் லப்பட்டது.

௱௩௩. ஒழுக்கமுடைமைகுடிமையிழுக்க
மிழிந்தபிறப்பாய்விடும்.

ப. எ-து-எலலாககுநதநதமவருணததிறகேறறவொழுககமுடைமை குலனுடைமையாமவவொழுககததிறறவறுதலவருணததிறகுழநதவருணமாய விடுமெனறவாறு.

வி. பிறநதவருணததுளிழிநதகுலததாராயினுமொழுககமுடையராக வுயாகுலததாராவராகவிழுகுடிமையாமெனறு முயாநதவருணததுப பிறநதா ராயினுமொழுககததிறறவறுதறாழநதவருணததாராவராகவிழிநதபிறபபா யவிடுமெனறுஙகூறியவாறு - உளவழிபபடுகுணததினுமிலவழிபபடுகுறறம

௱அ ௰௪. அதி. ஒழுக்கமுடைமை,

பெ ரிதெ னற வாறு--பய னிலை ட யீடினறியெயதுதவி னவவினையுமறறியவவெறு வாகியவினைகளேபயனுகவோதபபட்டன.

பு. (ஒ-ம்) எ-இ-ள். ஒழுக்கமுடைமைகுடிமை-(எல்லா

ர்க்குந் தங்கள் தங்கள்வருணத்திற்கு ஏற்ற) ஆசாரத்தையுடைய ராகுந் தன்மையேகுலமுடையராகுந் தன்மையாம், இழுக்கம்- (அந்த ஒழுக்கத்திலே) தவறுகிறது, இழிந்தபிறப்பாய்விடும்- (பிறந்தகுலத்திலேநின்றும்) தாழ்ந்தகுலமாய்விடும், எறு.

வி. இழிந்தகுலத்தாராலும் ஒழுக்கமுடையவராறல், அதிலேநின்றும் உயர்ந்தகுலத்தாராவராதலாலே, குடிமையா மென்றும்; உயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்தாராலும், ஒழுக்கத்தி லேதவறினல், தாழ்ந்தகுலத்தராவராதலால், இழிந்தபிறப் பாய்விடுமென்றுஞ்சொன்னர். ஒழுக்கம் உண்டானபோது உண்டாகுங்குணத்தைக்காட்டிலும், அதுஇல்லாதபோதுஉண் டாகுங்குற்றம்பெரிதென்பதாம். பிரயோசனம் இடைவிடா மல் உண்டாதலாலே, அந்தவினைவுநோக்கி ஒழுக்கம் உண்டா கிறதும் இல்லையாகிறதுமாகியவதுவினைகளே, குடிமை, இழிந் தபிறப்பு, என்னும்பயனைச்சொல்லப்பட்டன. பிறப்பு, ஆகு பெயர். இனி இந்தக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு.

இழுக்க மிழிந்தபிறப்பாய்விடுமாதலால் ஒழுக்கமுடை மையே குடிமை எனமுடித்து,

உயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்தாரா யினும் அந்தக்குலத்துக்குஉரியஒழுக்கத்தைக்கைவிட்டால்அறி லேலே உடனேதாழ்ந்தகுலத்தராவதுநிச்சயமாதலால், அந்த

நிச்சயந்தோன்ற, ஒழுக்கமுடைமையேகுடிமையென்றார்என நீதேற்ற ஏகாரம்வருவித்துப்பொருளுரைத்துக்கொள்க.

௱௩௪. மறப்பினுமோத்துக்கொளலாகும்பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங்குன்றக்கெடும்.

ப. எ-து-கற்றவேதத்தினைமறந்தானாயினுமவ்வருணங்கெடாமையிற்பின்னுமஃதோதிக்கொள்ளலாமந்தணருயர்ந்தவருணந்தனனொழுக்கங்குன்றக் கெடுமென்றவாறு.

வி. மறந்தவழிப்பிழிகுலத்தாழுமாகலின்மறக்கலாகாதென்னுங்கருத்தான்மறப்பினுமென்றார்-சிறப்புடையவருணத்திற்குமொழியவே யேனையவருணங்கட்குக்கொள்ளப்படும்.

வி. (மற-ம்) எ-இ-ள். ஒத்து-(கற்ற)
வேதத்தை, மறப்
பினும்-மறந்துபோனாலும், கொளலாகும்-(அந்தவருணங்கெடாததினாலேபின்னும் அதை) கற்றுக்கொள்ளலாம், பார்ப்பான்பிறப்பு-பிராமணன் குலமானது, ஒழுக்கங்குன்ற-(அவனுடைய)ஆசாரங்குறைந்தால்,
கெடும்-கெட்டுப்போம், எறு.
வி.
மறந்தபோது தாழ்ந்தகுலத்தானுவானதலால்,
மற
க்கலாகாதென்னுங்கருத்தைக்கொண்டு,

மறப்பினுமென்றார்.

சிறந்தவருணத்துக்குச்சொல்லவே,

மற்றவருணங்களும், ஒழு

க்கங்குன்றக்கெடுமென்பது தானேபெறப்படும்.

௱௩௫. அழுக்காறுடையான்கணாக்கம்போன்றில்லை

யொழுக்கமிலான்கணுயர்வு.

ப. எது-அழுககாறுடையானமாடடாககமிலலாதாறபோலவொழுக

கமிலலாதவனமாடடுமுயாசசியிலலையெனறவாறு.

வி. உவமையாறொ

ழுககமிலலாதவனசுறறததிறகுமுயாசசியிலலையெ

னபதுபெறறும-எனனை-கொடுபபதழுககறுபபானசுறறமு

தலகூாதவின-உய

ரவுஉயாகுலமாதல.

பு. (அழு-வு)

எ-இ-ள். அழுக்காறுடையான்கண்-பொறு

மையுடையவனிடத்திலே, ஆக்கம்போன்று-செல்வம் (இல்லா

தது) போல, ஒழுக்கமிலான்கண்-ஆசாரமில்லாதவனிடத்திலு

ம், இல்லையுயர்வு-உயர்ச்சியில்லை, எ-று.

வி. கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்சுற்றமுடுப்பதூஉமுண்ப

தூஉமின்றிக்கெடுமென்பார் ஆதலால், பொறுமையுடையவன்

சுற்றத்திற்குஞ்செல்வமில்லாததுபோல, ஒழுக்கமில்லாதவன்

சுற்றத்திற்கும் உயர்வில்லையென்பது, உவமையாற்பெற்றே

ம். உயர்வு, உயர்குலமாவது.

௱௩௬.

ஒழுக்கத்தினொல்காருரவோரிழுக்கத்தி
னேதம்படுபாக்கறிந்து.

ப. எ-து-செயதறகருமைநோககியொழுககததாறசுருஙகார-மனவலியுடையாரவ்விழுககததாறறமககிழிகுலமாகிய குறறமுணடாமாறறையறிநதெனறவாறு.

வி. ஒழுககததிறகுருககமதனையுடையாரமேலேறறபபடடது-கொணடவிரதமவிடாமையபறறியுரவோரெனறார.

௱௰ ௰௪. அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

பு. (ஒழு-து) எ-இ-ள்.

இழுக்கத்தின்-(ஒழுக்கந்) தவறு
கிறதிலே, ஏதம்-
(தனக்குஇழிகுலமாகிய)குற்றமானது, பா
டுபாக்கு-உண்டாக, அறிந்து-தெரிந்துகொண்டு, ஒழுக்கத்தி
ன்-(செய்வதற்கு அருமையென்றுநினைந்து) ஆசாரத்திலே,
ஒல்கார்-தளரார், உரவோர்-அறிவுடையார்,
எ-று.

வி. ஒழுக்கத்தினது தளர்தலே,

அதனையுடையவர்மேலே

ற்றப்பட்டது.

அழிவினுர்கொண்டவிரதம்விடாததைக்குறித்

து, உரவோர் என்றார். என்னெனில்,

பழியஞ்சான்வாழும்பசுவுமழிவினுற்

கொண்டவருந்தவம்விட்டானுங்கொண்டிருந்த

வில்லஞ்சிவாழுமெருதுமிவர்மூவர்

நெல்லுண்டநெஞ்சிற்கோர்நோய்,

எனக்கொண்டவிர

தத்தையழிவினுல்விட்டவனையிகழப்படுதலாற்காண்க. ஒல்கல்; தளர்தல், குழைதல்.\ படுபாக்கு என்றதிற்பாக்கு என்பது வினையெச்சவிகுதி.வான்பான்பாக்கினவினையெச்சம்பிற, என் னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. அறிந்து என்னும்வினையெச்ச மிங்கே, காரணப்பொருட்டாய், அறிந்ததினுலேயெனநின்று, ஒல்கார் என்னும், தெரிநிலைஎதிர்மறைமுற்றுவினைகொண்டுமு டிந்தது.

ாகஎ. ஒழுக்கத்தினெய்துவர்மேன்மையிழுக்கத்தி னெய்துவரெய்தாப்பழி.

ப. எது-எலலாருமொழுககததானேமேமபாடடையெயதுவா அதனி லிழுககுதலானேதாமெயதுதறகுரிததலலாதபழியையெயதுவொனறவாறு.

வி. பகைபற்றியடாப்பழி கூறியவழியதனையுமிழுக்கம்பற்றியுலகமடுக்குமென்றுகொள்ளுமாகலினெய்தாப்பழியெய்துவரென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுமொழுக்கமுள்ளவழிப்படுங்குணமுமில்லவழிப்படுங்குற்றமுங்கூறப்பட்டன.

ப. (ஒழு-ழி) எ-இ-ள். ஒழுக்கத்தின்-(யாவரும்) ஆசாரத்தினாலே, எய்துவர்மேன்மை-மேலாந்தன்மையைப்பொருந்துவார், இழுக்கத்தின்-(அதிலே) தவறுதலாலே, எய்தாப்பழி-(தாம்) பொருந்துதற்கு (உரிமை) யில்லாதநிந்தையை, எய்துவர்-பொருந்துவார், எ-று.

வி. ஒழுக்கத்திலேதவறினவனைப்பகையினாலே ஒருவன் அடாநிந்தைசொல்வானானால், அதுவும் அவனுக்குஅடுக்குமென்று உலகஞ்சொல்லுமாதலால், எய்தாப்பழியெய்துவரென்றார். இவையிரண்டுபாட்டாலும் ஆசாரமுண்டானபோதுஉண்டாகுங்குணமும், இல்லாதபோது உண்டாகுங்குற்றமுஞ்,சொல்லப்பட்டன.

௱௩௮.

நன்றிக்குவித்தாகுநல்லொழுக்கந்தீயொழுக்க
மென்றுமிடும்பை தரும்.

ப. எ-து-ஒருவனுக்கு நல்லவொழுக்கமறத்திற்குக்காரணமாயிருமையினுமின்பம்பயக்கும் தீயவொழுக்கம்பாவத்திற்குக்காரணமாயிருமையினுந்து

னெம்பயக்குமென்றவாறு.

வி. நன்றிக்குவித்தாகுமென்பதனாற்றீயவொழுக்கம்பாவத்திற்குக் காரணமாதலுமிடும்பைதருமென்பதனானல்லொழுக்கமின்பந்தருதலும்பெற்றாம்-என்றுநின்றேயவற்றைமுடிக்குமாகலின் இதினாற்பின் வினவு கூறப்பட்டது.

டு. (நன்-ம்) எ-இ-ள்.

நல்லொழுக்கம்-(ஒருவனுக்கு)நல்ல ஆசாரமானது, நன்றிக்கு-தருமத்துக்கு, வித்தாகும்-(காரணமாகிய) விதையாகி (இம்மைமறுமையிரண்டிலும்இன்பம்விளைக்கும்,) தீயொழுக்கம்-பொல்லாதநடையானது,(பாவத்திற்குக்காரணமாகியவிதையாகி) என்றும்-(இம்மைமறுமையிரண்டிடத்தில்)எப்போதும், இடும்பைதரும்-துன்பம்விளைக்கும், எ-று.

வி. வித்தாகுமென்றதினாலே,விளைத்தல்களும்; நல்லொழுக்கம்நன்றிக்குவித்தாகுமென்றதினாலே, தீயொழுக்கம்பாவத்திற்குவித்தாகும்என்பதும்; தீயொழுக்கமிடும்பைதருமென்றதினாலே, நல்லொழுக்கம் இன்பந்தரும் என்பதும்; என்றும் என்றதினாலே, இம்மைமறுமையிரண்டிடத்தும்என்பதும்; பெறப்பட்டன. வித்துநிலத்திலேயூன்றப்பட்டதுபோல, இந்த இரண்டு ஒழுக்கங்களுள் ஒன்று ஒருவனிடத்திலேநிலைத்திருக்குமானாற்பின்புதன்பயனாகியஇன்பத்தையாவது துன்பத்தையாவதுந்தருவதுநிச்சயமாதலால், அதைவித்தென்றது, எது உருவகவலங்காரம். இதினாலேபின்வினவு, சொல்லப்

பட்டது.

௩௰௪ ௰௪. அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

௩௱௩௰.

ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லாவேதீய

வழுக்கியும்வாயாற்சொலல்.

ப. எது-மறந்தும்தீயசொற்களைத்தம

வாயாற்சொல்லுந்தொழிலக

ளொழுக்கமுடையவர்க்குமுடியாவென்றவாறு.

வி. தீயசொற்களாவன

பிறர்க்குத்தீங்குபயக்கும்பொய்முதலியவுமவரு

ணத்திற்குரியவல்லனவுமாம

அவற்றதுபள்மையாற்சொல்லுந்தற்றொழிலபலவா

யின-சொலசாதியொருமை-சொல்லென்வேயமைந்திருக்க

வாயாலென்வேண

டாதுகூறினார்நல்லசொற்களையின்றேனந்த

ாமவேண்டியதனைறப்பு முடி

ந்தற்கு-இதனைவடநூலார்தாற்பரியமென்ப.

பு. (ஒழு-ல்)

எ-இ-ள் வழுக்கியும்-மறந்தும் தீய-தீமை

யையுடைய (சொற்களை,)

வாயாற்சொல்ல-(தம்) வாயினாலே

சொல்லுந் தொழில்கள்,

ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லா—நல்

லொழுக்கமுடையார்க்குக்கூடாதவை, எ-று.

வி. தீயசொற்களாவன, பிறருக்குத்தீங்குதரும் பொய் முலானவையுங், குலத்திற்குத்தகாதவையுமாம். அவைபலவா தலாலே, சொல்லுந்தொழில்களும்பலவாயின. சொல், என் பது, குறைந்துநின்றது. அது, சாதியொருமை. சொலல்என வே அமைந்திருக்க, வாயாற்சொலல்எனவேண்டாது சொன் னது, தீயசொற்பழக்கமில்லாதவாய் என்று, அதனைச்சிறப்பி த்தற்கு, எனக்காண்க. இதை, வடநூலார்தாற்பரியமென்பார்.

நினைத்துச்சொல்லுதலுங்கூடாது

என்றதைத்தழுவிநின்றதிறு

லே, வழுக்கியும் என்ற உம்மை, இறந்ததுதழு

விய எச்சவும்

மை. ஒழுக்கமுடையவர்மறந்துசொல்லினும் பிறர்க்குநன்மை தருஞ்சொற்களையேசொல்லுவரொன்பதுகருத்து இதிறுலே ஒழுக்கமுடையவர்பேசுந்திறஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱சஎ. உலகத்தோடொட்டவொழுகல்பலகற்றுங்

கல்லாரறிவிலாதார்.

ப. எது-உலகத்தொடுபொருந்தவொழுகுதலைக்கல்லாதார்பலநூல்களை யுங்கற்றாராயினுமறிவிலாதாரென்றவாறு.

வி. உலகத்தொடுபொருந்தவொழுகுதலாவதுயாதொபலருமொழுகியவாற்றொழுகுதல-அறநூல்சொல்லியவற்றுளிக்காலத்திற்கேலாதனவொழிந்துசொல்லாதவற்றுளேற்பனகொண்டுவருதலானவையுமடங்கவுலகத்தோடொட்டவொழுகல்விக்குப்பயனறிவுமறிவிற்குப்பயனொழுக்கமுமாகலின

௰௫. அதி. பிறனில்விழையாமை.

௱௰௫

வொழுகுதலைக்கல்லாதார்பலகற்றுமறிவிலாரென்றுக்கூறிரா -ஒழுகுதலைக்கற்றலாவதடிப்படுதல-இவையிரண்டுபாட்டானுஞ்சொல்லானுஞ்செயலானுமவருமொழுக்கங்கொல்லாமெருவாற்றுறவேற்தைக்கூறப்பட்டன.

பு. (உல-ர்) எ-இ-ள்.

உலகத்தோடொட்டவொழுகல்-

உலகத்தோடுபொருந்

நடப்பதை, கல்லார்-கற்றிலாதவர், பல

கற்றும்-(நூல்கள்)

பலவற்றையுங்கற்றிருந்தாராயினும், அறிவி

லாதார்-ஞானமில்லாதவர், எ-று.

வி. இங்கேஉலகமென்றது, உயர்ந்தவரை, எனக்காண்க.

உலகத்தொடுபொருந்தவொழுகுவதாவது, உயர்ந்தோர்யாவரும்நடந்தவழியிலேநடப்பது. பழையனகழிதலும் புதியனபுகுதலும்வழுவலகாலவகையினானேயென்றாராதலால், தருமசாத்திரங்கள்சொல்லியவைகளில் இக்காலத்துக்குவராதவைகள்நீங்கிச், சொல்லாதவைகளில் வர்திருப்பவைகளைக்கொண்டுவருதலால், அவையும் அடங்க, உலகத்தோடொட்ட என்றும்; கல்விக்குப்பிரயோசனம் அறிவும், அறிவுக்குப்பிரயோசனம் ஒழுக்கமுமாதலால், அந்த ஒழுக்கநடையைக்கல்லாதார், பலகற்றுமறிவிலாதாரென்றுஞ், சொன்னார்

ஒழுகலைக்கற்றலாவது,

அவர்நடந்தபடிநடக்கத்தொடங்குவது.

இதினாலே ஒழு

க்கமுடையவர்நடக்குந்திறம்,

எதிர்மறைமுகத்தாற்சொல்லப்

பட்டது.

---

௩௫. அதிகாரம்.

பிறனில்விழையாமை.

ப-ம.

பிறனில்விழையாமை—அஃதாவது - காமமயக்கத்தாற்பிறனு

டையவிலவாளைவிருமபாமை-இஃதொழுக
கமுடையவாமாடடே நிகழ்வதாக
விஞெழுககமுடைமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (பிற-மை)அதாவது, (காமமயக்கத்திலுலே) அந்நியனுடையமனையாளைவிரும்பாதிருப்பதைச்சொல்வது.இது ஒழுக்கமுடையார்க்கே உரியதாதலால், அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

15

௱௫௪ ௰௫. அதி. பிறனில்விழையாமை.

௱௪௧. பிறன்பொருளாட்பெட்டொ
ழுகும்பேதைமைஞாலத்
தறம்பொருள்கண்டார்கணில்.

ப. எது-பிற
னுககுபபொருளாநதனமையுடையாளைககாதலிததொழு
குஙைறவறியாமை
ஞாலததினகணறநூலையும பொருணூலையுமாராயநதறிந
தாரமாட்டிலலையெனறவாறு.

வி. பிறனபொருளபிறனுடை
டமை-அறமபொருளெனபனவாகுபெயர்-
செவவெனணின றொகைதொகுதினறது-இனபமொனறையுமேநோககுமின
பநூலுடையாரிததீயொழுககததையுமபாராடடுவமெனறுஙகூறுவராகவின அற
மபொருளகணடாாகணிலலெனறாரெனவேயபபேதைமையுடை
டயாாமாடடற
முமபொருளுமிலலையெனபதுபெறபபடடது·

பு. (பிற-ல்)
எ- இ-ள். பிறன்பொருளாட்பெட்டு-பிறனு
க்குப்பொருளாந்தன்மையுடையவளை விரும்பி,
ஒழுகும்பே
தைமை-(அதற்கு இசைவாக) நடக்கப்பட்ட
அறியாமையான
து, ஞாலத்து-உலகத்திலே,
அறம்பொருள்கண்டார்களில்-
தருமசாத்திரத்தையும்
அர்த்தசாத்திரத்தையும்அறிந்தவரிடத்
தில் இல்லை, எ-று.
வி. பிறன்பொருள், அந்நியன் உடைமை. அறம்பொ
ருள் என்பவை, ஆகுபெயர். அறமும்பொருளும் என்றஉம்
மைவைத்தெண்ணாது,
அறம்பொருள்என்றஎண்ணினதற்குச்,
செவ்வெண் என்றுபெயர். இந்தச்செவ்வெண்,
தொகைபெற
வேண்டுமென்பதுஇலக்கணம்என்னெ
னில்,பெயர்ச்செவ்வெ
ண்ணேயென்றுவெறுவெண்ணென்குந்தொ
ாகைபெறாஉம், என்

ஞுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க.
அதுதொகைபெறுங்கால், அற
ம்பொருளிரண்டும், எனப்பெறும்.
இங்கேபெறுதுநின்றது,
செய்யுள்விகாரம். இன்பம்
ஒன்றையுமேகுறிக்கப்படுங்காம
சாத்திரமுடையவர், இந்தத்திய
ஒழுக்கத்தையும் பாராதிகமெ
ன்றுஞ்சொல்லுவாராதலால், அறம்பொருள்கண்ட
ார்கணில்லென்
றார்; எனவே
அந்தப்பேதைமையுடையவரிடத்தில், அறமும்
பொருளும் இல்லையென்பதுபெறப்பட்டது.

௱௪௨. அறன்கடைநின்றாரு ளெல்லாம்பிறன்கடை
நின்றாரிற்பேதையாரில்.

ப. எ௲-காமகாரணமாகபபாலததினகணினறு ெலலாருளளுமபிற

௴. அ௫. பிறனில்விழையாமை. ௱௰௫

னிலலாளைகாதலிததவனவாயிறகடெனறுநினறாைபே
பாலபபேதையாரில
லையெனறவாறு.

வி. அறததினீககபபடடமை
மயின அறனகடையென்றா-அறனகடைநி
ன றபெணவழிசசெலவாளாயுமவரைவிடாம
களினொடுமிழிநலமகளிரொடுங்கூடி
யினபநுகாவாரையுமபோலவறமும
பாருளுமிழததலையறிபபிறனகடைநி
ன்றாரசசததாறறுநாருமியவினபமுமிழகக
ன றாாகவிறபேதையாரிலலெனறா
எனவேயினபமுமிலலையெனபதுபெறபபடடது.

பு. (அற-ல்) எ-இ-ள்.

அறன்கடைநின்றாரெல்லாம்-
(காமங்காரணமாகப்) பாவத்திலேநிற்கின்ற
வல்லாருள்ளும்;
பிறன்கடைநின்றாரில்-பிறன் (இல்லாளைவிரும்பி
அவனுடைய
வீட்டின்)
தலைக்கடையிலே(சென்று)நின்றவரைப்போல, பே
தையாரில்-அறிவில்லாதவர் இல்லை, எறு.

வி.
அறத்திலேநீக்கப்பட்டு அதின்பின்னிற்பது, பாவமா
தலால் அதை, அறன்கடையென்றார்.
பாவத்திலேநின்ற (செ

ண்போனவழியிலேபோவாராகிய) பெண்
வழிச்செல்வாரையும்,

வேசியரோடும்

தாழ்ந்தகுலப்பெண்களோடுங்கூடி இன்பத்
தை அநுபவிப்பவரையும், போல

அறமும்பொருளும் இழந்
துபோவதுமல்லாமல், பிறன்கடைநின்றவர்,

அச்சத்திலே

தாம்நினைத்த இன்பமும்

இழந்துபோவாராதலாலே, பிறன்க
டைநின்றாரிற்பேதையாரில் என்றார்: எனவேபிறன்கடைநின்ற
வர்க்கு, அறம்பொருள் இன்பங்கள்மூன்றும் இல்லையென்ப
து, பெறப்பட்டது.

௱சரு.

விளிந்தாரின்வேறல்லர்மன்றதெளிந்தாரிற்
றீமைபுரிந்தொழுகுவார்.

ப. எது-தமமைமையுறு நாரிலலாளகணணே
பாவனுசெயதலவிருமபி
யொழுகுவாருயிருடையரோ னுமிற நதாரோயாவரெனறவாறு.

வி. அறமபொருளினபஙகளினபயனையதாமைபின
விளி நதாரினவேற

லலனெருமவாதீமைபுரிநதொழுகுவதிலவுடையவராரு
தெளிவுபறறியாகவிற
நெளிநதாரிலவெனறுகூறினா.

பு. (விளி-ர்) எ-இ-ன்.தெளிந்தார்-(க

டம்மைச்)சந்தேகப்
படாதவருடைய, இர் தீமைபுரிந்து-மனைவியிடத்திலேயாவுஞ்
செய்வதைவிரும்பி,ஒழுகுவார்-நடப்பவர்,(உயிருள்ளவராகுலு
ம்) விளிந்தாரின்-இறந்தவரில்நின்றும், மன்ற-நிச்சயமாகவே,
வேறல்லர்-வேறுபாடு உடையவரல்லர், எறு.

௱௰௪ ௰௫. அதி. பிறனில்விழையாமை.
வி.

அறம்பொருளின்பங்களின்பிரயோசனத்தை
அடை
யாததினுலே, விளிந்தாரின்வேறல்லர் என்றும்;
அவர்யாவுஞ்
செய்வதைவிரும்பிநடப்பது இல்லாட்டியை
உடையவர்தெ
ளிவுகொண்டாதலால்,தெளிந்தாரில்என்றும்;
சொன்னார்.மன்

ற என்பது, நிச்சயம்
என்னும்பொருள்பட வந்த உரிச்சொல்;
என்னெனில்,
மன்றவென்கிளவிதேற்றஞ்செய்யும், என்னுஞ்
சூத்திரநோக்கிக்காண்க.

௱௪௪. எனைத்துணையராயினுமென்னாந்தினைத்துணையுந்
தேரான்பிறனில்புகல்.

ப. எனை-எத்துணை
ப்பெருமையுடையராயினுமொருவர்க்கியாதாய்முடி
யுங்காமமயக்கத்தாற்றினையளவு
ந்தம்பிழையையோராதுபிறனுடைய இல்லி
ன்கட்புகுதலென்றவாறு.

வி. இந்தி
ரனைப்போலவெல்லாப்பெருமையுமிழந்துசிறுமையெய்தலு
க்கியென்னுமென்றார்-என்னீரதியாதிரபோலவிலைகூறகினனீரவல்லநெடுந்த
காவென்புழிப்போலவுயாததறகட்டமைமையொருமைமயக்கிற்று-தேரானபிற
னென்பதனைத்தம்மையயுருத்திறனெனனுரைப்பாருமுள
ர.

பு. (எ-ல்) எ-இ-ள்.
எனைத்துணையராயினும்-எவ்வளவு
(பெருமை)
யுடையவராயிருந்தாலும், என்னும்-(ஒருவர்க்கு)
எப்படியாய்முடியும்,

தினைத்துணையுந்தேரான்-(காமமயக்க
த்திறாலே)

தினையளவுந்தம்முடையகுற்றத்தையுணராமல், பிற

னில்புகல்-அந்நியனுடையமனையிடத்துநுழைவது,

எ-று.

வி. இந்திரனைப்போல எல்லாப்பெருமையும் இழந்துசி றுமை அடைவதுகுறித்து, என்னும்என்றார். என்னிரறியாதீர் போலவிவைகூறனின்னீரவல்லநெடுந்தகாய்; என்றஇடத்தில், நீரறியாதீர் என உயர்த்திச்சொல்லுதற்பொருட்டுவந்தபன் மைப்பால், நின் என்னும் ஒருமைப்பாலோடு இணங்கிநின் றதுபோல; எனைத்துணையர் என உயர்த்திச்சொன்னபன்மை ப்பால், தேரான்என்னும்ஒருமைப்பாலொடு, பால்வழுவமை தியாகஇணங்கிநின்றது. தேரான்பிறன் என்பதைத், தம்மை ச்சந்தேகப்படாதபிறன், என்றுசொல்லுவாருமுண்டு. இனியி க்குறளுக்குவேறோர்முடிபு.

பிறனில்புகல்-(ஒருவனுடையமனைவியைவிரும்பி) அவ

ருரு. அதி. பிறனில்விழையாமை.

னமென

ன்மனையினிடத்திற்போய்ச்செய்யும்

இழிதொழிலாலே, (தமக்குவருங்குற்றத்தை)

தினைத்துணையும்-(காமமயக்கத்தினாலே) தினையளவாயினும், தேரான்-உணராதவர், எனைத்துணையராயினும்-எவ்வளவு (பெருமை) யுடையவராயிருந்தாலும், என்னாம்-(அவர்க்கு அதினாலே) என்னபிரயோசனமாம், (ஒன்றுமில்லை,) எ-று.

இதற்கு வி. அகலிகையைவிரும்பிப்போன இந்திரனைப் போலே, யெல்லாப்பெருமையும் இழந்துசிறுமைப்படுவதைக்குறித்து, எனைத்துணையராயினுமென்னுமென்றார். என்னென்னும்வினைச்சொல், என் எனவிகாரமாய்ப்பெயர்த்தன் மைப்பட்டுநின்று, ஆம் என்னும்பயனிலைகொண்டு, கற்றதனாலாயபயனென்னென்றதுபோல, இன்மைகுறித்துநின்றது (இப்படியேவழக்கிடத்தும், ஒன்றும் ஆகாது என்னும்பொருள்பட, என்னாம், என்ன ஆகும், எனவருதல்காண்க. கால்கழுவுதல் என்றாற்போல, பிறனில்புகுதல் என்றது, இடக்கரடக்கல்; இடக்கர் என்பது, இழிவுசொல்; அதைமறைத்துச்சொல் லுஞ்சொல்லை, இடக்கரடக்கல், என்றுசொல்வது: ஆதலாலே பிறனில்லினிடத்திலேபோய் அவர்செய்யும்இழிதொழிலைத்தா

ம்சொல்லத்தகாது என்பதுநோக்கிப், பிறனில்புகல் என்றார். அது காரணமாதலால் இங்கே அதன்காரியமாகியகுற்றந்தோன்றநின்றது. வினைத்துணையுந்தேரார் எனச்சொல்லவந்தவர், தேரான் எனச்செறுதலாகியகோபம்பற்றிப் பால்வழுவமைதியாகச்சொன்னார்; உவப்பினுமுயர்வினுஞ்சிறப்பினுஞ்செறலினுமென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. உம்மையிரண்டினுள், முன்னையது, உயர்வுசிறப்பு; பின்னையது, இழிவுசிறப்பு.

௱௪௫. எளிதெனவில்லிறப்பானெய்துமெஞ்ஞான்றும்
விளியாதுநிற்கும்பழி.

ப. எது-எய்துதலெளிதென்றுகருதிப்பின்விளைவுகருதாதுபிறனில்லினை கணிறபானமாயதவின்றியெஞ்ஞான்றுநிலைநிற்குங் குடிப்பழியினையெய்துமென்றவாறு.

வி. இவ்வினைகணிறததலில்லான்கண்ணெனவிகடந்துசெறல.

௱௰அ ௰௫. அதி. பிறனில்விழையாமை.

பு. (எ-ழி) எ-இ-ள். எளிதென-(இப்போதுபெறுவது) அரிதல்லவென்று எண்ணிப், (பின்உண்டாவதை எண்ணாமல்) இல்லிறப்பான்-(பிறன்) இல்லிடத்துப்புகுவான், (அதினாலே) எஞ்ஞான்றும்- எக்காலத்திலும்,விளியாதுநிற்கும்பழி-இறவா

மேலேநிற்கின்ற (குல) நிந்தையாகிய
(பாவத்தை,) எய்தும்-
அடைவான், எ-று.

வி. இந்தக்குறளிடத்தும்,
மேல்வருங்குறளிடத்தும்,
இல்லிறப்பான்என்றது, இடக்கரடக்கல்.

இறத்தல், போதல்.

௱௪௬.

பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கு
இகவாவாமில்லிறப்பான்கண்.

ப. எது-பிற
ஸிலலாளகணெறிகடநதுசெலவாளிடததுபபகையுமபாவ
மும்சசமுமகுடிபபழியுமெனனுமிநநானகு
குறறமுமொருகாலுநீஙகாவாமெ
னறவாறு.

வி. எனவேஇருமையுமிழததலபெறறும-இவை
யாறுபாடடாலுமபிற
ஸிலவிழைவானகடகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (ப-ண்) எ-இ-ள். இல்லிறப்பான்கண்-(பிறனுடைய
மனையாளைவிரும்பி அவன்) மனையினிடத்திலேசெல்பவனிடத்
தில், பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கும்-பகையும்பாவமும்
பயமும் (குல) நிந்தையுமாகியஇந்தநான்குகுற்றங்களும்,இக

வாவாம்-(ஒருக்காலும்) நீங்காதிருப்பவையாம், எ-று.

வி. எனவே இருமை இன்பங்களும் இழந்தவனென்ப

துபெறப்பட்டது. இவையாறுபாட்டாலும், பிறன்மனைவியை விரும்புவான்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱சஎ. அறனியலானில்வாழ்வானென்பான்பிறனியலாள்
பெண்மைநயவாதவன்.

ப. இ-ள்-அறத்தினியலபொடுகூடியில்வாழவானெனறுசொலலபபடுவானபிறனுக்குரிமைபூணடவளுடையவியலபினையுடையாளதுபெண்மையைவிரும்பாதவனெனறவாறு.

வி. ஆறுநபீனாடேனிபழசசிககனவநதது- இலலறஞசெயவானெனபபடுவானவனேயெனபதாம.

பு. (அற-ன்) எ-இ-ள். அறனியலான்-தருமசுபாவத்தோடேகூடி, இல்வாழ்வானென்பான்-இல்லினிடத்திலே வாழ்பவ

௰௫ அதி· பிறனில்விழையாமை.

௱௰௧

னென்று (எல்லாராலும்)

புகழப்படுவான், பிறனியலாள்-பிற

னுக்கு (உரிமைபூண்டி

அவன் சாயலின்படி நடக்கும்) நடையினையுடையவளது, பெண்மை நயவாதவன்-பெண்தன்மையை விரும்பாதவன், எ-று.

வி. ஆன்,

என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமையுருபு, இங்கே உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றது. உரியவனென்பது, கருத்து.

அவனே இல்லறத்திற்கு

௱௪௮.

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு.

ப. எ-து-பிறன்மனையாளையுட்கொள்ளாதபெரியவாண்டகைமைசால்புடையார்க்கறனுமாத்திரமல்லவொழுக்கமுமாமென்றவாறு.

வி. புறப்பகைகளையடக்குமாண்மையுடையார்க்குமுட்பகையாகியகாமமடக்குதற்கருமையின் அதனையடக்கியவாண்மையைப்பேராண்மையென்றார்- ஒன்றோவென்பதெண்ணிடைச்சொல்-செய்தற்கரியவறனுமொழுக்கமுமிதனைச்செய்யாமையேபயக்குமென்பதாம்.

பு. (பிற-கு) எ-இ-ள். பிறன்மனைநோக்காத-பிறன்மனையாட்டியை (விரும்பிமனத்திற்) குறியாத, பேராண்மை-பெ

ரிய ஆண்தன்மை,

சான்றோர்க்கு-(புருடத்தன்மை) நிறைந்த வர்க்கு, அறனொன்றோ-தருமம்ஒன்றுதானோ, ஆன்றவொழுக்கு-உயர்ந்த ஒழுக்கமுமாம், எ-று.

வி. புறத்திலிருக்கும்பகைகளையடக்கும் ஆண்மையுடையவர்க்கும், உட்பகையாகியகாமத்தையடக்குவது, அருமையாதலால், அதையடக்கிய ஆண்மையைப், பேராண்மையென்றார். செய்வதற்கு அருமையாகிய அறமும் ஒழுக்கமும், பிறன்மனைநோக்காதிருப்பது, தானேதரும் என்பதுகருத்து.

௱௪௯.

நலக்குரியார்யாரெனிநமநீர்வைப்பிற்
பிறற்குரியாடோடோயாதார்.

ப. எது-அசசநதருவகடலாறசூழபபடடவுலகததெலலா நனமையுமெயதுறறகுரியாாயாவரெனிற பிறனொருவனுககுரிமையாகி யாளுடையதோளைசசோாதாரெனறவாறு.

வி.

அகலமாழமபொருளுடைமைமுதலியவற்றுளளவிடபபடாமைபி னுமநீரெனறா-உரிசுசொலலீறுகி

ரிநதுநினறது--நலததிறகெனபது நலகசெ ளககுறைநதுநி

னறது-இருமையிலு நனமையெயதுவரெனபதாம.

௱௫௰ ௰௬. அதி. பிறனில்விழையாமை.

ப. (நல-ர்) எ-இ-ள், நாமநீர்வைப்பில்-அச்சத்தைத்(த ரும்) நீராற்சூழப்பட்ட (கடலாற்சூழப்பட்ட)உலகத்தில்,நல க்குரியார்யாரெனின்-(எல்லா) நன்மைகளுக்கும் உரியவர்யா வரென்றால், பிறற்குரியாள்-பிறனொருவனுக்கு உரிமையானவ ளுடைய, தோடோயாதார்-தோளைச்சேராதவர், எ-று.

வி. அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை, முதலானவைக ளாலே அளவிடப்படாமற், பார்த்தமாத்திரமே பயத்தைத்த ரத்தக்கநீர், வேறேயில்லாததினாலே, கடலை நாமநீரென்றார். நாம் என்பது, அச்சமாகியபொருளைத்தருவதோர்உரிச்சொ ல், பேநாமுருஉமெனவருஉங் கிளவியாமுறைமூன்றுமச்சஞ் சுட்டலுமென்பதினால், அறிக; இங்கே அது நாம, என அக ரச்சாரியைபெற்றுநின்றது. நலத்துக்கென்பது, நலக்கென, அத்துச்சாரியைகுறைத்துநின்றது. இம்மைமறுமையிரண்டி லும்நன்மைபொருந்துவார் இவர் என்பதுகருத்து.

௱௫௰. அறன்வரையானல்லசெயினும்பிறன்வரையாள்
பெண்மைநயவாமைநன்று.

ப. எது-ஒருவனறததைததனககுரிததாகசசெயயாதுபாவஙகளைசசெயயுமாயினுமவனுககுபபிறனெலலைககணிறபாளதுபெணமையைவிருமபாமையுணடாயினதுநனறெனறவாறு.

வி. இககுணமேமேறபடடுததோனறுமெனபதாமஇவைநானகுபாட்

டாதும்பிறனில்விழையாதானகடகுணகூறப்பட்டது.

பு. (அற-ளு) எ-இ-ள். அறன்வரையான்-(ஒருவன், தருமத்தைத் (தனக்கு உரிமையாகச்) செய்துகொள்ளாதவனுகி, அல்லசெயினும்-(தருமம்) அல்லாதபாவங்களைச்செய்வானுயினும், (அவனுக்குப்) பிறன்வரையாள்-பிறனுடையஎல்லையிலே நிற்பவளுடைய, பெண்மைநயவாமை-பெண்தன்மையைப் (பார்த்து) விரும்பாதிருப்பது, (ஒன்றும் உண்டானல்) நன்று-(அது) நன்மையுடைத்தாம், எறு.

வி. இந்த ஒருதருமமுமே, எல்லாப்பாவங்களையும் அடக்கி, மேற்பட்டுநிற்குமென்பது, கருத்து. நன்று என்பது, விகுதிப்பொருள்விகுதிபெற்றுநின்ற பகுபதமெனக்கொள்க. பிறன்வரையாள்பெண்மைநயவாதவன் அல்லசெய்யான்செயி

௰௬. அதி. பொறையுடைமை.

ாஉ௬

னுமதுபொறுத்தல்வேண்டுமென்பார், இதனைப் பொறையுடைமையைச்சாரவைத்தார். இவைநான்குபாட்டாலும், பிறனில்லாளைவிரும்பாதவன்குணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰௬. அதிகாரம்.

பொறையுடைமை

ம.

ப-ம.

பொறையுடைமை-அஃதாவது-காரணமபறறியாதனமடமைய. யாறுநலொருவனறமமைமிகைசெயதவழிததாமுமதனையவனக டசெயயாது பொறுததலையுடையராதல-நெறியினீஙகியசெயத ானையுமபொறுககவேணடுமெனறற இதுபிறனிலவிழையாமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (பொ-மை) அதாவது, (காரணம்பற்றியாலும், அறியாமையினாலே ஆனாலும், ஒருவன்தமக்குக்குற்றஞ்செய்த போதுதாமும் அவனிடத்தில் அந்தக்குற்றத்தைச்செய்யாமலேமனம்) பொறுத்திருப்பதைச்சொல்வது. அதிகார அடைவு, மேலேசொல்லப்பட்டது.

௱௫௧.

அகழ்வாரைத்தாங்குநிலம்போலத்தம்மை
இகழ்வார்ப்பொறுத்தறலை.

ப. எ-து-தனனையகழ்வாரைவீழாமற றாங்குவதாயநிலமபோலத தமமையவமதிபபாரைபபொறுததற லையாயவறமெனறவாறு.

வி. இகழ்தலமிகையாயினசெய்தலுஞ்சொலலுமம.

பு. (அக-லு) எ-இ-ள்.

அகழ்வாரை-(தன்னைத்) தோண்

டுகின்றவரை, தாங்குநிலம்போல-(விழாமலே) சுமக்கின்றபூ

மியைப்போல,த ம்மையிக ழ்வார்-த ம்மைநிந்திப்பவரை,பொ

றுத்தல்-சகிக்கிறது, தலை-தலைமையான (சிறந்த) தருமமாம்,

எ-று.

வி. அகழ்வாரைத்தாங்குநிலம்போல, வென எடுத்துக்

காட்டிய உவமையினாலே, தம்மைக்கொலைசெய்வதையொத்த குற்றஞ்செய்வாரையும்பொறுப்பதும், பொறுத்திருந்தே அவரைப்பாதுகாப்பதுஞ் சிறந்ததருமமென்பது, பெறப்பட்டது.

16

ாஉ௨ ௰௬. அதி. பொறையுடைமை.

ாகு௨.

பொறுத்தலிறப்பினையென்றுமதனை

மறத்தலதனினுநன்று.

ப. எது-பொறைந

னுகலாறருமொறுதறகியனறகாலதநுமபிறாசெ

யதமிகையைபபொறுககவதனேயுடகொளளாதப்பொழுதே மறததலபெறின

பபொறையினுநனறெனறவாறு.

வி. மிகையெனறதுமேறசொலலியனவி

னைடனேயும-பொறுதநாலுமு

டகொளளபபடுதவினமறததலையதனினுநனறெனறா.

பு. (பொ-று)எ-இ-ள்.

இறப்பினே-(பொறுப்பதுநலமா

தலாலேதண்டிக்கக்கூடுமானகாலத்திலும்பிறர் இகழ்ந்துசொ

ல் லுதல்பிழைசெ சய்தலாகி ய)மிகுதியை,பெ

ாறுத்தல்-பொறுக்

கவேண்டும், அதனே என்றுமறத்தல்-அதை (மனசிலேவையா

மல்) என்றைக்குமறந்துவிடுவது, அதனினுநன்று-அந்தப்

பொறுமையினும்நன்று, எறு.

வி. இறப்பு என்றது, மிகுதி; அது இங்கே, சொல்லத்தக்

கதுஞ்செ ய் யத்த க் கதுஞ்சமம்,
சொல்லத்தகாத துஞ்செய்யத்
தகாததும்மிகுதி, யாதலால்
அவையிரண்டனேயுங்குறித் துநின்
றது. மேலேமிகுதியான்மிக்கவைசெய்தாரை
என்ற இடத்து
இந்த உரைபொருந்தாதெனில், பொருந்தும்.
என்னே, சமநி
லையென்பது நடுவு நிலைமை,
அதுதப்பினதுமிகுதி, நடுவுநிலை
மைதப்பினஇடத்திலே, சொல்லத்தகாதவையுஞ்,
செய்யத்தகாத வையுமாகிய, மிக்கவைகளே
யெனப்பொருள்படுமாதலாற்கா
ண்க. இவை இரண்டையும்பொறுத்த
இடத்தும், மனத்திலே
நினைக்கப்படுமாதலால், மறப்பதை
அதனினும்நன்றென்றார்.

௱௫௱.

இன்மையுளின்மைவிருந்தொரால்வன்மையுள்
வன்மைமடவார்ப்பொறை.

ப. எது-ஒருவனுக்கு வறுமையுள்வைத்து வ
றுமையாவது விருந்தினரை
யேற்று க்கொள்ளாது நீக்குதல் அதுபோ
லவலிமையுள்வைத்து வலிமையாவது அறிவி
ன்மையானின்னாசெய்தாரைப்பொறுத்தலென்றவாறு.

வி. இஃதெடுத்துக்
காட்டுவமை-அறனல்லாதவிருந்தோரால்பொருளு
டைமையாகாதவாறுபோல மடவார்ப்பொறைய
மென்மையாகாதென்பதுக
ருத்து.

பு (இ-ரை) எ-இ-ள்.
இன்மையுளின்மை-(ஒருவனுக்கு)
இல்லாமைபலவற்றுள்ளும்இல்லாமையாவது,
விருந்தொரால்.

௰௬. அதி. பொறையுடைமை. ௱ரு௩

விருந்தினரைப் (பாதுகாவாது) விலக்குவது,
வன்மையுள்வன்
மை-(அதுபோல)
வல்லமைபலவற்றுள்ளும்வல்லமையாவது,
மடவார்ப்பொறை-அறிவில்லாதார்

(செய்தகுற்றத்தோடவ
ளையுந்) தாங்குவது, எ-று.

வி. மடவார் என்ற இடத்து, ஐயுருபும்

இறந்ததுதழு
வியஎச்சஉம்மையுங்குறைந்துநின்றன,
ஆதலால், மடவார்செ
ய்தகுற்றங்களைப்பொறுப்பதுமல்லாமல்,
அவளையுந்தாங்குவ
து, என்பதுபெறப்பட்டது.
அவளையுந்தாங்குதலாவது,அவ
ர்செய்தகுற்றங்களைமறந்து அவளைப்பாதுகாப்பது
இருஎடு
த்துக்காட்டுஉவமையாதலால்,
மேல்வரும்விருந்துவிலக்கலாகி
ய இன்மையைக்குறிக்க,
முன்வந்தபொருளில்லாமைகள்பலவு
ம்பொருளுடைமைகளாம், அதுபோல,
மேல்வரும்மடவார்
ப்பொறையாகியவன்மையைக்குறிக்க,
முன்வந்தமனம்பொ
றிவழிச்செல்லாது

அடக்குதல்முதலியபலவல்லமைகளும்எளி
மைகளாம், எனக்கொள்க.
விருந்துவிலக்கலின்மேற்பட்டதரி
த்திரமும்,
ஒருவர்செய்தகுற்றத்தைப்பொறுத்து அவரையும்
பேணுதலின்மேற்பட்டவல்லமையும்உலகத்தில்லை,
யாதலால்,
விருந்தோம்பினவன் எல்லாப்பொருளும்
உடையவனுவான் ;
ஒருவர்செய் தகுற்றத்தைப்பொறுத்து
அவரையும்பாதுகாப்
பவன், எல்லாவல்லமைகளும் உடையவனுவான் ;
என்பதுகரு
த்து.

௱௫௪. நிறையுடைமை நீங்காமைவேண்டிற்பொ
றையுடைமை
போற்றியொழுகப்படும்.

ப. எது-ஒருவனசாலபுடைமைதனககிணாறு
நீஙகாமையைவேணடுவ

ஞபினவனுபொறையுடைமையைநதனகணழியாமறகாதநெ
ாழுகபபடுமென

றவாறு.

வி. பொறையுடை
டயாககலலதுசாலபிலலெனபதாயிறறு-இவைநா

ஙகுபாடடாலுமபொறையுடைமையதுசிறபபுக்கூறபபடட

து. பு. (நி-ம்) எ-இ-ள்.

நிறையுடைமை-(ஒருவன் எல்லாந
ற்குணங்களுங்குறைவுபடாத)
நிறையுடைமையாகிய சால்பு
டைமையானது,

நீங்காமைவேண்டின-(தன்னிடத்திலே) நீங்
காதிருப்பதைவிரும்புவானுனல், (அவனுலே)
பொறையுடை

ரிடச மேசு. அதி. பொறையுடைமை.

மை-பொறுமையுடையவனுந்தன்மையை,
போற்றியொழுக
ப்படும்-(தன்னிடத்தில் அழியாமலே)
பாதுகாத்துநடக்கப்

படும், எ-று.

வி. பொறுமையுடையவனே, எல்லாநற்குணங்களும்நி றைந்தவனென்பதாயிற்று இவைநான்குபாட்டாலும், பொ றையுடைமையின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱ருரு.

ஒறுத்தாரையொன்றாகவையாரேவைப்பர்

பொறுத்தாரைப்பொன்போர்பொதிந்து.

ப. எது-பிறனமைகருததிவகுசெயததவழிபபொருதவனைவொறுததா னையறிவுடையாரொருபொருளாகமனததுககொளளாரதனைபபொறுததாரை பபொனபோறபொதிநதுகொளவரெனறவாறு.

வி. ஒறுததவாதாமமதறகுசெயதவரோடொததலின ஒன்றாகவை யாரொயெனறா-பொதிநதுவைததல-சாலபுடைமைபறறிவிடாது நினைத தல.

பு. (ஒ-று) எ-இ-ள். ஒறுத்தாரை-(ஒருவன்செய்தகுற் றத்தைப்பொறுமல் அவனைத்) தண்டித்தவரை, ஒன்றாகவை யார்-(அறிவுடையோர்) ஒருபொருளாகவேமனத்துட்கொள் ளார், பொறுத்தாரை-(அதைப்)பொறுத்தவரை,பொன்போ ற்பொதிந்துவைப்பர்-பொன்னைப்போலேமுடிந்து மனத்து ள்வைப்பார், எ-று.

வி. ஒறுத்தவர்தாமமற்றக்குற்றத்தைச்செய்துஅவரோ டே ஒத்துப்போவதினலே, ஒன்றாகவையாரேயென்றார்.எகா

ரத், தெளிவுப்பொருள்படநின்றது. பொன்னைமுடிந்துவை த்துப்பாதுகாப்பதுபோல, அந்தப்பொறையுடைமையைப் பற்றி, அறிவுடையோர் அவரைஇடைவிடாமலே, நினைப்பரெ ன்பதாம்.

௱௫௬. ஒறுத்தார்க்கொருநாளையின்பம்பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந்துணையும்புகழ்.

ப. இ-ள்- தமககுததீஙகுசெயதவனைபபொறுததாரககுணடாவதுவொருநாளையினபமேயததனையபொறுததாரககுலகமழியுமளவுமபுகழுணடாமெனறவாறு.

வி. ஒருநாளையினபமஅநநாளொனறிலுமகருதியதுமுடிநதேமெனற

தருக்கியிருக்குமபோயவினபம-ஆதாரமாகியவுலகமபொனறபபுகழுமபொனறுமாகவினைறபுடையுலகெனறுஒருசொலவருவிததுரைககபபடடது.

பு. (ஒ-ம்) எ-இ-ள்.

ஒறுத்தார்க்கு-(தமக்குத்தீங்குசெய்தவனைத்) தண்டித்தவர்க்கு, (உண்டாவது)

ஒருநாளையின்பம்-(பழியொடுபட்ட அந்த)

ஒருநாளையின்பமே. (யாம்) பொறுத்தார்க்கு-(அதைப்) பொறுத்தவர்க்கு,

பொன்றுந் துணை
யும்புகழ்-(உலகம்) அழியும் அளவும்புகழ்,
(உண்டாம்.) எ-று.
வி. பொரு
த்தார்க்குப்பொன்றுந் துணையும்புகழென்ற
தனால், ஒறுத்தார்க்கு
அவ்வாறேபழியென்பதும், பெறப்ப
டும். ஒருநாளையின்பமாவது, அந்த ஒருநாளிலும்நினைத்தது
முடித்தோம் என்று, கருவித்து இருக்கும், பொய்யின்பமா
ம். ஆதாரமாகியஉலகம் அழியப்புகழும் அழியுமாதலால்,
இயைபுடைய உலகம் என்பது,
வருவிக்கப்பட்டது.
௱௫௭. திறனல்லதற்பிற
ர்செய்யினுநோய்நொந்
தறனல்லசெய்யாமைநன்று.

ப.
எ-து-செய்யத்தகாதகொடியவற்றைத்தனக்குப்பிறர்செய்தாராயி
னு
மவாககதனாலவருநதுனபத்திறகுநொநது தானறனலலாத
செயலகளைசசெய
யாதிருததலொருவனுககு நனறெனறவாறு.

வி. உமமைசிறப

புமமை-துனபததிறகுநோதலாவது-உமமையெரிவா
யநிாயதுவீழபபாகொலென்றுபரிதல.

பு. (திற-று) எ-இ-ன். திறனல்ல-
(செய்யத்) தகாதவற்றை,
தற்பிறர்செய்யினும்-பிறர்தன்னிடத்திலே
செய்தாராகிலும்,
(அவற்றைப்பொறுத்து)
நோய்நொந்து-(அவர்க்கு அதினு
லேவருந்) துன்பத்திற்குத்தான்வருந்தி,
அறனல்ல-தருமம
ல்லாதசெயல்களை,
செய்யாமைநன்று-(அவரிடத்திலே) செய்
யாதிருப்பது (ஒருவனுக்கு) நன்மை, எ-று.

வி. செய்யினும் என்ற உம்மை,
இழிவுசிறப்புப்பொரு
ள்பட நின்றது.
பிறர்செய்தகுற்றங்களைப்பொறுப்பதுமன்றி
யவர்க்கு அதினுலேவருந்துன்பத்திற்கும்
வருந்துதற்கு, உம்.

தம்மையிகழ்ந்தமைதாம்பொறுப்பதன்றிமற்
றெம்மையிகழ்ந்தவினைப்பயத்தா—லும்மை
யெரிவாய்நிரயத்துவீழ்ப்பர்கொலென்று
பரிவதூஉஞ்சான்றோர்கடன், எனக்காண்க.

௲௨௬ மூ. அதி. பொறையுடைமை.

௱௫௮.

மிகுதியான்மிக்கவைசெய்தாரைத்தாந்தந்
தகுதியான்வென்றுவிடல்.

ப. உரை-மனச்செருக்கால்தங்கட்
குப்பவற்றைச்செய்தாரைத்தாந்தம

முடையபொறையானவென்றுவிடுகவென்றவாறு.

வி. தாமுமவர்கட்குப்பவற்றைத்செய்து
தோலாது பொறையானவரின

மேம்பட்டுவெல்கவென்பதாம்- இவை நான்குபாட்டாலும
பிறர்செய்தனபொ

றுத்தல்சொல்லப்பட்டது.

ப (மிகு-ல்) எ-இ-ள்.

மிகுதியான்—நடுவுநிலைமைதப்பி

னறிஞமேல, மிக்கவை செய்தாரை—(தம்மிடத்தில)
தகாதவற்றை

ச்செய்தவரை, தாந்தந்தகுதியால்-தாம்
தம்முடையபொறு

மையிஞலே, வென்றுவிடல்-செயித்துவிடுக, எறு.

வி. தகுதி. க. நடுவுநிலைமை, உ. பொறுமை, ௩. அறிவு,

௪. நற்குணம். மிகுதி. க. அநியாயம், உ. அதிகம், உயர்வு,

கூட்டம், பூரிப்பு, துற்குணம், இவைபகுபதமாங்கால், தக்கா

ன்-ள்-ர்-எம்-தக் கவன்-ள்-ர்-து-வை-மிக்கான்-ள்-ர்-எம்-மி

க்கவன்-ள்-ர்-து-வை-எனவும்வரும்.

இன்னுமேலேதகுதியெ

ணவொன்றுநன்றேயெனவும், இஃகேமிகுதியான் எனவும், இ

வர்சொல்வியநிஞலேயுங்கா ண்க. இன்னும்தகுதி-தகை எனவும்,

மிகுதி-மிகைஎனவும்வரும்போதுமிப்பொருள்வாதல்காண்க.

தாமும் அவரிடத்திலேதகாதவற்றைச்செய்து தோற்றுப்போ

காமலே, பொறுமையிஞலே, அவரில்மேற்பட்டுவெல்க வென்

பதுகருத்து. இவைநான்குபாட்டாலும்,
பிறர்செய்த, தகாத
வைபொறுப்பதுசொல்லப்பட்டது.

௱௫௯.

துறந்தாரிற்றூய்மையுடையரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொன்னோற்கிற்பவர்,

ப.

எது-இலவாழக்கைக்கணினறேயுநதுறநதாரைபபோலநதூயமை
யுடையாரநெறியைககடநதாரவாயின னாசசொலலைபபொ
றுபபவ ரெனறவா
று.

வி. தூயமைமனமாசினமை-வாயெனவேணடாது
கூறினா வேணடிய
தனிழிபுமுடிததறகு.

பு. (து-ர்) எ-இ-ன். துறந்தாரில்-(இல்லறத்திலேநின்றும்
பற்றற்ற)முனிவரைப்போலே, தூய்மையுடையர்-புனிதமுடை
யவராவர், இறந்தார்வாய்-நடுவுநிலைமைகடவந்தவர்வாயா

ற் (சொல்லப்பட்ட) இன்னாச்சொல்,
தீயசொற்களை, நோற்கி
ற்பவர்-பொறுப்பவர், எ-று.
வி. தூய்மை,
களங்கமில்லாதமனப்பரிசுத்தம். இங்கே
வாயெனவேண்டாதுசொன்னதும்,
வேண்டியதாகிய அவர்வா
யினிழிவுதோன்றற்கு, எனக்கொள்க.
நோற்கிற்பவர்-என்பதி
ல், பகுதி, நோன். கில், சாரியை இடைச்சொல்.
பகர ஒற்று,
எதிர்கால இடைநிலை. அர், விகுதி. விகுதிக்கும்
இடைநிலைக்
கும் இடையிலேநின்ற-அகரம், சாரியை.
வகரவொற்று, உட
ன்படுமெய். இது,
எதிர்காலவினையாலணையும்பெயர். இப்ப
குதியினலேமுக்காலமுற்றுவினைகள்வருமாறு,
நோற்றான்,நோ

ற்கின்றான், நோற்பான், எனவரும். இது, தொழிற்பெயராங்கால், நோன்றல், எனவும், வலித்தல்விகாரமாய். நோத்றல், எனவும்; வரும். எதிர்மறையிலே, நோனான், நோனாவுடம்பினகத்து, எனவரும். நோற்கிற்பவர்—என்றால், தவஞ்செய்பவர், எனவும்வருமெனில், வருமாயினும்; அதிலேபகுதி, நோல், என்பது. அதையெதிர்மறுத்து, நோற்பார்சிலர்,பலர்நோலாதவரெனவுணர்க. இறப்பு, மிகுதி.

௱௬௰. உண்ணாதுநோற்பார்பெரியர்பிறர்சொல்லு
மின்னாச்சொனோற்பாரிற்பின்.

ப. எது-விரதங்களாலுணவைத்தவிர்ந்துறுநோயைப்பொறுப்பாரெல்லாரினும்பெரியரவர்பெரியரர்வதுதமமையபிறர்சொல்லுமின்னாச்சொல்லைப் பொறுப்பாரிற்பின்னென்றவாறு.

வி. பிறரறிவிலவா-நோலாமைக்கேதுவாகியவிருவகைப்பற்றுமுதின் றேநோற்றவினுஞ்சொற்றேற்பாரிற்பின்னென்றா-இவை யிரண்டுபட்டா லும்பிறாமிகைக்கச்சொல்லியனபொறுத்தல்கூறப்பட்டது.

லே)

பு. (உ-ன்) எ-இ-ள். உண்ணாதுநோற்பார்-(விரதங்களா

போசனத்தைவிட்டுத் (தங்களையடைந்தநோயைப்) பொ

றுப்பவர், பெரியர்-(எல்லாரினு

ம்)பெருமையுடையவர்; (அவர்

பெருமையுடையவர் ஆவது,)

பிறர்சொல்லுமின்னாச்சொல்-

(தம்மைப்பார்த்துப்)

பிறர்சொல்லுந்தீயசொற்களை, நோற்

பாரிற்பின்-பொறுப்பவரின்பின், எ-று.

வி. பிறர், அறிவில்லாதவர்.

தவஞ்செய்யாமைக்கு எது

ாஉ௮ ௧௬. அதி. பொறையுடைமை.

வாகிய இருவகைப்பற்றோடு

கூடிநின்றேநோற்றறிலே, இ

ன்னாச்சொன்னோற்பாரிற்பின் என்றார்.

இனி இக்குறளுக்குவே றோர்முடிபு.

அறிவிலார் இகழ்ந்துசொல்லுந்திய

சொற்களைக்காரண மில்லாமலே
பொறுப்பவராகிய இல்லறத்தார்க்குப் பினபு உ
ண்ணாமைக்காரணத்தினாலேநங்களையடைந்தநே
ாயைப்பொ றுப்பவரா
கிய துறவறத்தார்பெருமையுடையவராவர், எறு.
இதர்கு-வி.
பிறர்சொல்லுமின்னாச்சொல்லென்றதினால்,
அறிவிலார்என்ப தும்,இகழ்ந்தென்ப தும்,
பெறப்பட்டன. உ
ண்ணு து என்னும் எதிர்மறைவினையெச்சமிங்கே,
காரணப்பொ ருட்டாய்நின்றது. ஆதலாலே,
துறந்தார்க்கு அஞ்ஞானரியந்த
க்கரணப்புலமுதலாயினகுறைந்துதேய்தலால்,
ந்தோற்றல் எளி தாயும், இல்லறத்தார்க்கு அந்த
உண்ணுதற்றொழிலைவிடாமையினாலே,
யவையுறைத்திருக்கவுங்காரணமில்லாமலே
நோற்ற லால், அரிதாயும்இருந்தது.
ஆதலாலேபிறர்சொல்லுமின்னாச்
சொன்னோற்பாரிற்பின் உண்ணாதுநோற்பா
ர்பெரியர்என்றார். பெரியர் என்றது,
ஆக்கவினைக்குறிப்புச்சொல். இங்கே அது,

ஆக்கச்சொல்குறைந்துநின்றது; பெரியராவர்,
எனவருவிக்கப் பட்டது. என்னை,
ஆக்கவினைக்குறிப்பாக்க மின்றியலா. என்
னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க.
உண்ணுதற்றொழிலினாலே, யஞ்
ஞாதாதியந்தக்காரணங்களுறைக்குமென்பதற்கும்,
அதனைவிட த்தேயுமென்பதற்கும், உம்.

தக்கோலந்தின்றுதலைநிறையப்பூச்சூடிப்

பொய்க்கோலங்கொள்ளவொழியுமோ-வெக்காளு
மூண்டிவினையுறைக்குமெனப்பெரியோர்
கண்டுரைவிட்டமயல். இ-ள். வயிறுநிறையவுண்டு வாய்
நிறையவாசனையோடு கூடியதாம்பூலந்தின்று தலைநிறையப்
பூக்களையுந்தரித்துப்பொய்யாகிய ஆடையாபரண அலங்கார
ங்களையுக்கொண்டதினாலே நீங்குமோ நீங்காது எப்போதும்
உண்ணுதற்றொழிலினாலேபலப்படுமென்றுபெரியோர்களறிந்
து அந்தத்தொழிலோடேகூடக்கைவிடப்பட்ட அஞ்ஞான
மென்றவாறு. இதற்குத்தக்கோலமென்ற இடத்தில் இறந்தது

மெ. அதி. அழுக்காறாமை.

தழுவிய எச்சவும்மைகுறைந்துநின்றது அதனுற்சொற்றையுண்டென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. இவை இரண்டுபாட்டாலும், பிறர் இகழ்ந்துசொல்லியவைபொறுத்தல்சொல்லப்பட்டது.

௰௭. அதிகாரம்.

அழுக்காறாமை.

ப-ம. அழுக்காறாமை-அஃதாவது அழுக்காறென்பதோர்சொல் அதனுப்பொருண்மேலேயுரைத்தாம்-அச்சொற்பினழுக்காறாமைசெய்யாமையெனனும்பொருள்பட எதிர்மறையாகாரமும்மைவிகுதியும்பெற்றழுக்காறாமையென நின்றது இப்பொறாமையும்பொறையுடைமைக்கு மறுதலையாதலினதனைவிலக்குதற்கு இப்பொறையுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

ப-ம். (அழு-மை) அதாவது, பொறுமைப்படாதிருத்தலைச்சொல்லுதல். அழுக்காறு என்பது, ஒருசொல். இது பொறுமைப்படாதிருப்பது என்னும்பொருள்பட, எதிர்மறை ஆகாரமும், மைவிகுதியும், பெற்று அழுக்காறாமை என நின்றது. இந்தப்பொறுமையும் பொறுமைக்குமறுதலை ஆத

லால், அதைவிலக்குதற்குப்பொறையுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது. மறுதலை, என்பது, பகை, (விரோதம்) இது ஆகுபெயராய்ப்பகைவரையுணர்த்திநிற்குமென்றி [illegible] அது தன்னை மறுதலைபழித்தசொல்லு [illegible]

௱௬௧. ஒழுக்காறாக்கொள்கவொருவன்றன்னெஞ்சத்
தழுக்காறிலாதவியல்பு.

ப-ரை. [illegible] ஒருவன்றன்னெஞ்சத்தின்கணழுக்காறெனுங்குற்றமிலாதவியல்பினைத்தனக்கோரொழுக்கநெறியாகக்கொள்கவென்றவாறு.

வி. இயல்பு அறிவோடுகூடிய தன்மை அத் தன்மையுதன்மைப்படுத்தலி [illegible] னொழுக்கநெறிபோலவுயிர்க்குமோம்புகவென்பதாம்.

பு. (ஒழு-பு) எ-இ-ள். ஒருவன்றனெஞ்சத்து-ஒருவன் தன்மனசிலே, அழுக்காறிலாதவியல்பு-பொறாமை [illegible] குற்றம்) இவ்வாறனைத்தை, ஒழுக்காறாக்கொள்க (நல்லொழுக்கமென்று) ஒழுக்கநெறியாகக்கொள்க, [illegible]

வி. இத்தன்மை [illegible] ஒழுக்கத்
தை [illegible]

௰௭. அதி. அழுக்காறாமை.

௱௨௯

தழுவிய எச்சவும்மைகுறைந்துநின்றது அதனுர்சோற்றையுண்டென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. இவை இரண்டுபாட்டாலும், பிறர் இகழ்ந்துசொல்லியவை

பொறுத்தல்சொல்லப்பட்டது.

௰௭. அதிகாரம்.

அழுக்காறாமை.

ப-ம.

அழுககாறுமை-அஃதாவதி,க ஆனழுககாறெனபதோர சொல அதறகுபபொருணமேலேயுரைததாம-அசசொறபினனழுககாறறைசசெயயாமையெனனுமபொருளபடவெதிரமறையாகாரமுமமகரவைகாரவிகுதியுமபெறறழுககாறுமைமெனநினறது இபபொறுமையுமபொறறாகுமஅதலையாகவினதனைவிலககுதறகுபபொறையுடைமையினபினவைககபபட்டது.

பு-ம். (அழு-மை) அதாவது, பொறுமைப்படாதிருத்தலைச்சொல்லுதல். அழுக்காறு என்பது, ஒருசொல். இது பொறுமைப்படாதிருப்பது என்னும்பொருள்பட, எதிர்மறை ஆகாரமும், மைவிகுதியும், பெற்று அழுக்காறுமை என நின்றது. இந்தப்பொறுமையும் பொறுமைக்குமறுதலை ஆதலால்,

அதைவிலக்குதற்குப்பொறையுடைமையின்பின்

வைக்க

ப்பட்டது. மறுதலை, என்பது, பகை. (விரோதம்) இது ஆகுபெயராய்ப்பகைவரையுணர்த்திநிற்றலுமுண்டு. அது-தன்னைமறுதலைபழித்தகாலையுமென்பதனாற்காண்க.

௱௬௧. ஒழுக்காறாக்கொள்கவொருவன்றன்னெஞ்சத்
தழுக்காறிலாதவியல்பு.

ப. எ-து-ஒருவன்றன்னெஞ்சத்தின்கண்ணழுக்காறென்னுங்குற்றமில்லாதவியல்பினைத்தனக்கோதியவொழுக்கநெறியாகக்கொள்கவென்றவாறு.

வி. இயல்பு அறிவோடுகூடியதன்மை அத்தன்மையுநன்மைபயத்தலி னொழுக்கநெறிபோலவுயிரினுமோம்புகவென்பதாம்.

பு. (ஒழு-பு) எ-இ-ள். ஒருவன் றன்னெஞ்சத்து-ஒருவன் தன்மனசிலே, அழுக்காறிலாதவியல்பு-பொறாமை (யென்னுங் குற்றம்)இல்லாதகுணத்தை, ஒழுக்காறுக்கொள்க-(தனக்குமுன்சொன்ன) ஒழுக்கநெறியாகக்கொள்க, எ-று.

வி. இந்தத்தன்மையுஞ்சிறப்பைத்தருதலால், ஒழுக்கத்தைப்போல் உயிரினுமோம்பப்படுமென்பதுகருத்து.

௰௭. அதி. அழுக்காறாமை.

௱௬௨.

விழுப்பேற்றினஃதொப்பதில்லையார்மாட்டு
மழுக்காற்றினன்மைபெறின்.

ப. எ-து-யாவர்மாட்டுமழுக்காறின்மையை நீக்குத
லையொருவன்பெறுமா
யினமற்றவன்பெறுஞ்சீரியபேறுகளுள்அதனையொப
பதில்லையென்றவாறு.

வி. அழுக்காறுபகைவர்மாட்டுமொழியற்பாற்றெ
ன்பாராய்யார்மாட்டு
மென்றார்.அன்மைவேறுதல் -
இவையிரண்டுபாட்டானுமழுக்காறின்மையது கு
ணங்கூறப்பட்டது.

பு.

(விழு-ன்)எ-இ-ள்.யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும்,

அழு

க்காற்றின்-பொருமையிலேநின்றும்,

அன்மைபெறின்-(நீங்கு

வதாகிய) அல்லாதகுணத்தைப்பெறுவானுனல்,

விழுப்பேற்றி

ன்-(அவன்பெறப்படுஞ்)

சிறந்தபேறுகளுள்,அஃதொப்பதில்

லை-அதற்குநிகரானது இல்லை, எ-று.

வி. பொருமை,

பகைவரிடத்திலும்படக்கூடாதென்று

சொல்லவந்தவர், யார்மாட்டுமென்றார்.

அன்மை, அல்லாதத

ன்மை. இவையிரண்டுபொட்டாலும்,

பொருமையில்லாததினு

லுண்டாகுங்குணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௬௩. அறனாக்கம்வேண்டாதா

னென்பான்பிறனாக்கம்

பேணதழுக்கறுப்பான்.

ப. எது-

மறுமைககுமிமமைககுமறமுமபுகழுமாகியவுறுபபுககளைதத
னககுவேணடாதானென றுசொலலபபடுவான
பிறனசெலவஙகணடவழியுவவா
தழுககாறறைசசெயவானெனறவாறு.

வி. அழுககறுததலெனினுமழுககாறெனினுமொககும-அழுககாறறை சசெயபிறனைககேடெதமாமெனறவாறு.

பு. (அற-ன்)எ-இ-ள்.

அறனாக்கம்வேண்டாதானென்பா
ன்-(மறுமைக்குத்)
தருமத்தையும்(இம்மைக்குச்)செல்வத்தை
யுந்(தனக்கு)
விரும்பாதவனென்றுசொல்லப்பட்டவன், பிறனாக்கம், பிறனுடையசெல்வத்தைக்-(கண்டபோது) பேணாதழுக்கறுப்பான்-(மகிழ்ந்து) பாதுகாவாமலேபொறாமைப்படுவான், எ-று.

வி. அழுக்காறு என்னும் பண்புப்பெயர்ச்சொல், தொழிற்பெயராங்கால், அகங்காரம் அகங்கரித்தல் எனவும், அதிகாரம் அதிகரித்தல் எனவும், வருவனபோல, அழுக்கறுத்தல் எனவரும். அது, எவ்விடத்தும், முற்றுவினை எச்சவினைகட்குப்

பகுதியாமிடத்தும், அழுக்கறு எனநிற்கும்.

பொறுமைப்படுதலாலே, தனக்கேகுற்றமாம் என்பது, கருத்து.

௱௬௪.

அழுக்காற்றினல்லவைசெய்யாரிழுக்காற்றி
னேதம்படுபாக்கறிந்து.

ப. எ-து-அழுக்காறேதுவாகவறனல்லவற்றை சசெய்யாரறிவுடையார தீநெறியாற்றமக்கிருமையிலுந்துன்ப மவருதலையறிந்தென்றவாறு.

வி. அறனல்லவையாவ
ன-செல்வக்கல்விமுதலியனவுடையார்கட்கிடுக்கு தினைத்தல்கு சொல்லலுஞ்செய்தலுமாம்.

பு. (அழு-து) எ-இ-ள்.

அழுக்காற்றின்-பொறுமையினு லே, அல்லவை செய் யா ர்-(தரு மம்)அல்லாதவற்றைச்செய்யா ர், (அறிவுடையவர்) இழுக்காற்றின் - (அந்த ப்பொறுமைப்படுவ தென்னு ம்)தீமைவழியினுலே, ஏத ம்படுபாக்கறிந்து-(தமக்கு இம்மையிலுமறுமையிலும்) துன்பம்உண்டாகஅறிந்து, எ-று.

வி. தருமமல்லவையாவன, செல்வங்கல்விமுதலானவை யுடையவரிடத்திலே தீங்குநினைப்பதும், சொல்வதுஞ், செய்வதும், ஆம்.

௱௬௫.

அழுக்காறுடையார்க்கதுசாலுமொன்னார்

வழுக்கியுங்கேடீன்பது.

ப. எ-று- அழுக்காறுபகைவரையொழிந்துங்கேடுபயப்பதொன்றாகலா லவ்வழுக்காறுடையார்க்குப்பகைவர்வேண்டா கேடுபயத்தற்கு அதுதானேயமையு மென்றவாறு.

வி. அதுவேயென்னுமேகாரம்விகாரத்தாற்றொக்கது.

பு. (அ-து) எ-இ-ள். ஒன்னார்வழுக்கியும்-பகைவரில்லாமலும்,கேடீன்பது-கேட்டைத்தருவது, (ஆதலால்) அழுக்காறுடையார்க்கு-பொறாமையுடையவர் (கெடுதற்கு) அதுசாலும்-அது ஒன்றுமேபோதும், எ-று.

வி. ஆதலால், என்னும் எதுப்பொருளைத்தரும் இடைச்சொல்லும், அதுவே, என்னும்பிரிநிலை ஏகாரமுங், குறைந்து நின்றன. பிரிக்கப்பட்டார், பகைவர். பொறாமையுடையவர்தா

மேகெடுவமென்பது, கருத்து.

ருகூ. ௰௭. அதி: அழுக்காறுடைமை.

ருகுரு.

கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்சுற்றமுடுப்பதூஉ
முண்பதூஉமின்றிக்கெடும்.

ப. எது-ஒருவனபிறாககுக

கொடுபபதனைகணமுககறுபபானதுசுறற

மூடுககபபடுவதுமூணணபபடுவதுமினறிக

கெடுமெனறவாறு.

வி. கொடுபபதனைகணமு

ககறுததலாவது-கொடுககபபடுமபொருளைப

பறறிடபொறுமைசெயதல--சுறறநகெடுமெனவேயவனகே

டுசொலலாமையே

பெறபபட்டது-பிறாபெறுபொருமைதன

பேறறைமேயனறிதனகுறறததின

பேறறினையுமிழபபிககுமெனபதாம.

பு. (கொ-ம்) எ-இ-ன்,

கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்சுற்ற

ம்-(ஒருவன்பிறர்க்கொருபொருளைக்)

கொடுப்பதற்குப்பொ
ருமைப்படுவெனுடை
யசுற்றமும், உடுப்பதுமுண்பதுமின்றிக்
கெடும்-(எல்லா
ச்செல்வங்களையும்இழப்பதுமல்லாமல்) உடுக்க
ப்படுவதாகிய ஆடையும். உண்ணப்படுவதாகிய
ஆகாரமுங்கூ
டக்கிடையாமல் அழிந்துவிடும், எ-று.
வி. சுற்றம் என்றஇடத்தில்,
இறந்ததுதழீஇய எச்சஉம்
மை, குறைந்துநின்றது. அதனாலே, அவன்
உடுப்பதுமுண்ப
துமின்றி, விரைந்துகெடுவானென்பது,
பெறப்பட்டது. சந்
த இன்பங்குறித்து, உடுப்பதும் உண்பதும்
என்பவை, உடுப்
பதுஉம் உண்பதுஉம் எனநீண்டு,
அளபெடுத்துநின்றன.
உடுப்பதுஉமுண்பதுஉம், என
இறந்ததுதழீஇ, எண்ணிநின்
ற, இழிவுசிறப்பு உம்மைகளாலே,

எல்லாச்செல்வங்களையும்
இழப்பதன்றி, என்பதும்,
எளிதிலேகிடைக்கப்படும், ஆடை
ஆகாரங்கள்கூட, என்பதும்பெற்றும்.
கொடுப்பதழுக்கறுப்
பான் என்றது, அன்சாரியையுங், கு-உருபுங்,
குறைந்துநின்ற
நான்காம்வேற்றுமைச்சந்தி,
கொடுப்பதைக்குறித்து அழுக்க
றுப்பான்,
என இரண்டாம்வேற்றுமையுருபும்பொருளுமுட
ன்தொக்கதொகையெனினும், அமையும்.
இதுநேரேபேர்த
லால், யாற்றுநீர்ப்பொருள்கொள்.
அன்றிக்-கொடுப்பதழுக்க
றுப்பானும், சுற்றமும், உடுப்பதூஉம்,
உண்பதூஉம் இன்றிக்
கெடும், என
நிரனிறைப்பொருள்கோளாக்கினும், அமையும்.
பிறர்பெறும்பேற்றுக்குப்பொறாமைப்படுவது,
தன்செல்வ

த்தையுந்தன்னையுங்கெடுப்பதுமல்லாமல்,
தன்சுற்றத்தார்செ
ல்வத்தையுஞ்சுற்றத்தையுங்கெடுக்குமென்பதாம்.

௧௭. அதி. அழுக்காறுமை.

௱௬௰

௱௬௭.

ஔவித்தழுக்காறுடையானைச்செய்யவ
ளவ்வையைக்காட்டிவிடும்.

ப. எது-பிறராககஙகணடவழிப
பொறுமையையுடையானைததிருமக
டா னுமபொறுதுதனறெளவைககுககாட்டிநீஙகுமெனற
வாறு.

வி. தெளவைமூததவ

எ-தெளவையைககாட்டியெனபது-அறிவுடையர
தனனைவிட்டகாடடெனறேவெனபதுபோலவுருபுமயககம
-மனததைககோ
டுவிததழுககாறுடையனுமிஞனையெனறுரைபபாருமுளர்.

பு. (ஔ-ம்) எ-இ-ள்.

செய்யவள்-இலக்குமியானவள்,
அழுக்காறுடையானை-பொறாமையுடையவனை, ஔவித்து-(தா
னும்) பொறாமல், தௌவையைக்காட்டிவிடும்-(தனக்கு) மூத்

தவளாகியமூதேவிக்குக்காட்டிக்கொடுத்துநீங்குவாள், எறு.

வி. செய்யவள் அழுக்காறுடையானை ஔவித்துத்தௌ வையைக்காட்டிவிடும், எனக்கூட்டுக.

தௌவை, மூத்தவள்.

தௌவையைக்காட்டி–என்பது, தௌவைக்குக் காட்டிஎன்னு ம்நான்காம்வேற்றுமைப்பொருளிலே,இரண்ட ாம்வேற்றுமை யுருபுதடுமாறிவந்த, உருபுமயக்கம். உருபுமயக்கமோருருபின் பொரு ளொடுதன்பொருள்விடுத்துத்தலைமயங்குதலே, என்னு ஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. ஔவியம் என்பது, மனக்கோட்ட த்துக்குப்பெயராதலால், மனத்தைக்கோணுவித்து அழுக்கா றுடையனானவனை, என்றுசொல்வாருமுண்டு.

௱௬அ.

அழுக்காறெனவொருபாவிதிருச்செற்றுத்
தீயுழியுய்த்துவிடும்.

ப. இது-அழுக்காறெனறுசொலலபபடட வொபபிலலாத பாவிதனனையுடையானையிமமைககட செலவததைககெடுததுமறுமைககணரகததுசசெலுததிவிடுமெனறவாறு.

வி. பனைபிறருப்பனையிலலையேனுந்தனனையாககினுனைவிருமையுங்கெடுததறறொழிலைபறறியழுககாறறினைபபாவியெனறா-கொடியானைப்பாவியெனனுமவழககுணமையின-இவையாறுயாடடானுமழுககாறுடைமையுருதற கூறப்பட்டது.

ப. (அ-ம்) எ-இ-ள்.

அழுக்காறெனவொருபாவி-பொறாமையென்றுசொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாதபாவியானவன், திருச்செற்று-(தன்னையுடையவனையிம்மையிலே) செல்வத்தை

க்கெடுத்து,
தீயுழியுய்த்துவிடும்-(மறுமையிலே)நரகத்திற்செ

ளுத்திவிடுவான், எ-று.

வி. பண்புக்குப்பண்பியாந்தன்மை
யில்லையானும், த
ன்னையுண்டாக்கினவனை,
இருமையினுங்கெடுக்குங்கொடுமையி
னுலே, அழுக்காறாகியகுணத்தைக்குணிய
ாகப்பாவியென்றது,
எது உருவக அலங்காரமெனக்காண்க.
இவையாறுபாட்டானு
ம்,
அழுக்காறுடைமையின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௬௯.

ஔவியநெஞ்சத்தானக்கமுஞ்செவ்வியான்
கேடுநினைக்கப்படும்.

ப. எது-கோட்டஞ்சினைப்பொருந்திய
மனத்தையுடையவனதாக்கமு
மேனைச்செம்மையுடையவனதுகேடுமுளவாயினவையாராய
ப்படுமென்றவாறு.

வி. கோட்டமழுக்காறு-உளவாயினவெனப
பொருந்தினறது- ஆக்க
க்கேடுகள்கோட்டமுஞ்செம்மையுமேதுவாகவருதல்கூடாமை
யினறிவுடையா

ரநதகேதுவாகியபழவினையாதெனருாயபபடுதலினினககப
படுமெனறா-இம

மைசசெயதனயானறிநலவினையுமமைபபயனகொலொருதனி
டமநதிததிருதத

குமாமணிககொழுநதுடனபோநததெனநினைககபபட்டவ
ாறறிக.   பு. (ஔ-ம்) எ-இ-ள்.

ஔவியநெஞ்சத்தா னுக்கமும்-

பொறாமையமனமுடையவனுக்குச்செல்வமும்,
செய்வியான்

கேடும்-நடுவுநிலைமையுடையவனுக்குக்கேடும்,
(உண்டானல்)

நினைக்கப்படும்-(அவையறிவுடையவராலே
இவற்றிற்குக்காரண

ம்யாது என்று) ஆராயப்படும், எறு.

வி. பொறாமையும், நடுவுநிலைமையுங்,
காரணமாக, ஆக்

கக்கேடுகள் நிச்சயமாகவே
உண்டாகாதென்பதுதோன்ற, அந்

தஉண்டாயின, என்னுஞ்சொல்லை,
இதனுட்குறைத்துவைத்தா

ர். இந்த இருவகையார்க்கும், இந்த இரண்டும்,
ஒரோரிடத்து

ப்பிறகாரணத்தால்வருமென்பார்,
நினைக்கப்படுமென்றார்.பிற
காரணமாவது, பழவினை.
செவ்வியான்கேடுநினைக்கப்பட்டத
ற்கு, உதாரணம்.

இம்மைச்செய்தனயானறி நல்வினை
யும்மைப்பயன்கொலொருதனியுழந்தித்
திருத்தகுமாமணிக்கொழுந்துடன்போந்
த தெனவும், பின்செய்தீவினையாதொ
தான்றுமில்லைப்பிறப்
பதற்கு,முன்செ

சய்ததீவினையோவிங்ஙனம்வந்தூழ்ண்டதுவே,

மஅ. அதி. வெஃகாமை. ௱௬௫

எனவுங், காண்க. இதனற்பொறுமையும்
நடுவுநிலைமையுங்கார
ணமாக, ஆக்கமுங்கேடும்வாராதென்பது;
சொல்லப்பட்டது.

௱௭௰.

அழுக்கற்றகன்றாருமில்லையஃதில்லார்
பெருக்கத்திற்றீர்ந்தாருமில்.

ப. எது-அழககாறறைசசெயதுபெரிய

ராயினருமிலலையசசெயலிலலா
தாாபெருககதஇனியகினருமிலலையெனறவாறு.

வி. இதனுறகேடுமாககமு

மவருதறகேதுககூறபபடடது-இவையிரண
டுபொடடானுமவையொருஙகுகூறபபடடன.

பு. (அழு-ல்) எ-இ-ள்.

அழுக்கற்று-பொறாமைப்பட்டு,
அகன்றாருமில்லை-பெரியரானவருமில்லை,

அஃதில்லார்-அந்த
ச்செயல் இல்லாதவராகி,

பெருக்கத்திற்றீர்ந்தாருமில்-பெரி
யராதலிலேனின்று நீங்கினவருமில்லை, எறு.

வி. அஃதில்லார் என்பது, முற்றெச்சம்.

குறிப்புமுற்றீ
றொச்சமாகலுமுளவே,

என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. அழு
க்காறு

என்னும்பண்புப்பெயர்தொழிற்பெயராங்கால்,

அழு
க்கறல்
எனநிற்கும். அதிலேநின்றுமுக்காலவினைமுற்றுக்கள்
, அ
ழுக்கற்றான் அழுக்கறாநின்றான் அழுக்கறுப்பான்
எனவருமாத
லால், அழுக்கற்று என இறந்தகாலவினையெச்சம்வந்ததுஇத
னுள்ளேமுதனிலைவினைஅழுக்கறு எனநிற்றல்காண்க. இதினாலே
கேடும், ஆக்கமும், வருதற்கு, ஏதுசொல்லப்பட்டது.

௰அ. அதிகாரம்.

வெஃகாமை.

ப-ம.

வெஃகாமை-அஃதாவது-பிறர்க்குரியபொருளைவெளவக்கருதா
மை-பிறருடைமைகண்டவழிப்பொறாமையெனறியதனைத்த
னவெளவக்கரு அதலைவகுற்றமெனறறகிஃதழுக்காறுமையின்பி
னவைக்கப்பட்டது.

ப-ம். (வெஃகாமை) அதாவது-(பிறர்க்கு
உரியபொரு
ளை
து.

யநியாயத்தாற்கைக்கொள்ள) விரும்பாமையைச்சொல்வ பிறருடைமைகண்டபோதுபொறாமைப்படுதலேயன்றிய தனைக்கைக்கொள்ளவிரும்புதலுங்குற்றமென்பதற்கு, இதைய ழுக்காறுமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௭௲ ௰௮. அதி. வெஃகாமை.

௱௭௧.

நடுவின்றிநன்பொருள்வெஃகிற்குடிபொன்றிக்
குற்றமுமாங்கேதரும்.

ப. எது-பிறாகுரியனகோடனமககறனனறெனனு
நிவுநிலைமையின
றியவாநனபொருளையொருவன
வெஃகுமாயினவவெஃகுதலவனகுடியைகெ
டசெயதுபலகுறறஙகளையுமபொழுதேயவனுககுககொடுக
குமெனறவாறு.

வி. குடியையனாசசெயதுபலநனமையுமபயககுமி
யலபுபறறிவெஃகி
னெனபாா-நனபொருளவெஃகினெனறா-பொனறவெனபது
பொனறியெனத
திரிநதுநினறது-செயதெனபது-சொலலெசசம.

பு. (நடு-ம்) எ-இ-ள். நடுவின்றி-(பிறர்க்கு
உரியனவற்
றைக்கைக்கொள்ளவிரும்புவது நமக்குத்தருமம்
அன்றென்னு
ம்)நடுவுநிலைமையில்லாமல்,நன்பொருள்வெஃகின்-(பிறருடை
ய) நற்பொருளை (ஒருவன்) விரும்புவானாயின்,
(அந்தவிருப்
பமானது) குடிபொன்றி-(அவன்)
குடியைக்கெடச், (செய்
து) குற்றமும்-(பல) குற்றங்களையும்,
ஆங்கேதரும்-அப்பொ
ழுதே (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எறு.

வி. வெஃகின் என்றுசொல்லவந்தவர்,
அப்பொருள்கு
டியைவளரச்செய்துபலநன்மைகளையுந்தருமாதலால்,
அதுப
ற்றி, நன்பொருள்வெஃகினென்றார்.
பொன்றஎன்பது, பொ
ன்றியெனத்திரிந்துநின்றது.
அப்படித்திரிந்துநின்றாலும்,
பொருள்மாறுபடாது என்பதை, சொற்றிரியினும்பொருடி

ரியாவினைக்குறை, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. செய்து-என்பது, சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது.

௱எஉ. படுபயன்வெஃகிப்பழிப்படுவசெய்யார்
நடுவன்மைநாணுபவர்.

ப எது-பிறாபொருளைவெளவினறறமககுவருமபயனைவிருமபியதுவெளவுதறகுபபழியினகணணேபடுஞசெயலகளைசசெயயாா நடுவுநிலைமையனமையையஞசுவாரெனறவாறு.

வி. நடுவு-ஒருவனபொருடகுபபிறனுரியனலலனெனனு நடுவு.

பு. (படு-ர்) எ-இ-ள். படுபயன்வெஃகி-(பிறர்பொருளைக்கொண்டதினலேதமக்கு) வரும்பிரயோசனத்தைவிரும்பி, (அதைக்கைக்கொளற்கு) பழிப்படுவசெய்யார்-நிந்தையொடுபடுகின்ற செயல்களைச்செய்யமாட்டார், நடுவன்மை-நடுவுநிலைமையல்லாததற்கு, நாணுபவர்-(அஞ்சிக்) கூசுபவர், எ-று.

வி. நடுவுநிலைமை,

ஒருவனுடையபொருளுக்குப்பிறனுரியவனல்லன், என்னும்நீதி.

௱எ௩.

சிற்றின்பம்வெஃகியறனல்லசெய்யாரே
மற்றின்பம்வேண்டுபவர்.

ப.

எ ஞ-பிறாபாலவெளவியபொருளாறுமெய்துநிலையிலாதவி

ளபத

ஆதவிருமபியலாமாட டறனலலாதசெயலகளைசசெயயாாறததாளவருநிலைபு டையவினைபதைதககாதவிபபாரொளறலாறு.

வி. பாவததாளவருதவினைபபொழுதேயழிபு

மெனபாாளிதறினபமென

ஞா-மறறைபினபமெனபதுமறறினபமெனநினறது.

பு. (சிற்-ர்) எ-இ-ள். மற்றின்பம்வேண்டுபவர்-(தரும த்திறலேவருவதாகிய) பேரின்பத்தைவிரும்புபவர், சிற்றின் பம்வெஃகி-(பிறர்பொருளைக்கைக்கொண்டதிறலே தாங்கள டைவதாகிய) சிறிய இன்பத்தைவிரும்பி, அறனலசெய்யார்-(அவரிடத்திலே) தருமம் அல்லாதசெயல்களைச்செய்யவேமா ட்டார், எறு.

வி. பாவத்திறலேவருதலால்,

அப்பொழுதேஅழியுமெ

ன்றுசொல்லவத்தவர், சிற்றின்பமென்றார்.

சிறுமைக்கு எதிரா

யிப்பிறிதாகிய தபெருமையாதலால், விரைந்து அழிதலும்நீ ட்டித்து அழிதலுமாகிய ஐம்புல இன்பங்களை இங்கேசிற்றின் பம்பேரின்பமென்றார். காமமோக்க இன்பங்களையன்றென உணர்க. மற்று என்னும் இடைச்சொல், இங்கேயினமாகியபி றிது என்னும்பொருள்படநின்றது. வினைமாற்றசைநிலையிறி தெனுமற்றே, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க.

௱எச. இலமென்றுவெஃகுதல்செய்யார்புலம்வென்ற
புன்மையில்காட்சியவர்.

ப. எது-யாமவறியமெ
மனறுகருதியதனானறபொருடபெபிறாபொருளை
விருமபுதலசெயயாாைமபுலனகளையுமவெனறகுறறமிலலாத
காடசியினையுடை
யாரெனறவாறு.

வி. வெலலுதலபாவநெறிககடசெலலவிடாமை-புலமவெனறபுனமை
யிலகாடசியவாககுவறுமையினமையினவெஃகுதறுமிலலையாயிறறு-புனமையி
லகாடசிபொருளகளைநிரிபினறியுணாதல.

பு. (இல-ர்)

எ-இ-ள். புலம்வென்ற-ஐம்புலன்களையுஞ்
செயித்த, புன்மையில்-குற்றமில்லாத,
காட்சியவர்-உணர்வை

18

யுடையவர், இலமென்று-(நாம்) தரித்திரமுடையமானோமெ
ன்றுநினைத்து, (அதுநீங்கும்படியாக) வெஃகுதல்செய்யார்-
(பிற ர்பொருளை)விரும்புவதை ச்செய் ய ார்,
(விரும்பார்,) எ-று.

வி. வெல்லுதலாவது,

புலங்களைப்பாவவழியிலேபோக விடாதிருப்பது. புலம்வென்றபுன்மையில்காட்சியவர்க்கு,வறுமையில்லாதிருவேலெஃகுதலுமில்லையாயிற்று. புன்மையிற் காட்சி, பொருள்களை, மாறுபாடில்லாமல்-உணர்வது. இனி-வென்ற என்னும்பெயரெச்சம்-காட்சியவர் என்னும்பெயர் கொண்டுமுடியவேண்டுதலாலே-புன்மையென, இடைப்பிறவரல்வென்றபுன்மையெனப்பொருள்படுதலால் அதுபொருந்தாது என்பதை-உருபுமுற்றீரெச்சங்கொள்ளும்பெயர்வினையிடைப்பிறவரலுமாமேற்பன. என்னுஞ்சூத்திரநோக்கியுணர்ந்து-புலம்வென்றபுன்மை-என்பதற்கு, ஐம்புலன்களானவை வென்ற (வென்றியாகிய) புன்றொழிலானது, இல்-(தம்மிடத்து) இல்லாத, காட்சியவர்-அறிவுடையவர், எனப்பொருள் கொண்டு-அறிவிலாதவரைவென்ற ஐம்புலப்புன்மைபுணராத அறிவுடையவர், என எழுவாயாக்கி-இலமென்றுவெஃகுதல் செய்யார், எனப்பயனிலைகூட்டிமுடிக்கப்பொருந்தும் எனக் காண்க. வெல்லப்பட்டவர் அறிவிலராதலாலும், அந்த அறிவிலருள்ளும்-ஒருவனைஐம்புலன்களுங்கூடிவென்றதனாலும், வென்றவென்றியை, வென்றபுன்மையென்றார். ஆதலால், இது தொழில்கொண்டுமுடிந்த பெயரெச்சம். புன்மை, இங்கே தொழிலின்மேல்நின்றது. வென்ற(வெல்லுதற்றொழிலாகிய) புன்றொழில், எனவிரியும்.காட்சி, அறிவு.

௱எ௫. அஃகியகன்றவறிவென்னாம்யார்மாட்டும்
வெஃகிவெறியசெயின்.

ப. இ-து-நுண்ணிதாகிய எல்லா நூல்களினுஞ்சென்ற நுண்மதியென்ன பயத் தவாம்பொருளைவிரும்பியாவர்மாட்டுமறிவோர்படாதசெயல்களையறிவுடையா ர்செய்வாராயினென்றவாறு.

வி. யார்மாட்டும்வெறியசெய்தல்--தக்கார்மாட்டுந்தகாதார்மாட்டுமி ழிந்தனவுங்கடியனவுஞ்செய்தல்--அறிவிற்குப்பயனல்லவைசெய்யாமையாக லினஃதறிவன்றென்றார்.

௧௮. அதி. வெஃகாமை. ௱௭௫

ப. (அஃ-ன்) எ-இ-ள். வெஃகி-(பொருளை) விரும்பி, யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும், வெறிய-மயக்கத்தொடு கூடிய செயல்களை, செயின்-(அறிவுடையார்)செய்வாராஞல், அஃகி-நுட்பமாகி, அகன்ற-(எல்லாநூல்களிலுஞ் சென்று) விரிந்த, அறிவென்னும்-(தம்முடைய) அறிவானது என்ன (பிரயோசனத்தையுடையது) ஆகும், எ-று.

வி. யார்மாட்டும்வெறியசெயலாவது, மேல்மக்களிடத்தும் கீழ்மக்களிடத்தும்இழிவானவையுங்கோபிக்கப்படுபவையுமுதலானவைகளைச்செய்தல். அறிவுக்குப்பயன், அவைசெய்யாதிருப்பதாதலால், அஃகியகன்றவறிவென்னுமென்றார்.

௱௭௬. அருள்வெஃகியாற்றின்கணின்றான்பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாதசூழக்கெடும்.

ப. இ-து-அருளையெய்தற்றவிரும்பியதற்குவழியாகியவில்லறத்தினைக் கணின்றவனபிறர்பொருளைவௌவியதன்வருவிக்குங்குற்றநெறிகளையெண்ணக் கெடுமென்றவாறு.

வி. இல்லறநெறியாலறிவுமுதிர்ந்ததல்லது துறக்கப்படாமையின் துறவறத்திற்காறென்றார்-கெடுதலிரண்டற்முருசோவிழத்தல்-சூழ்ந்த துணையானே கெடுமெனவே செய்தாற்கெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது.

பு. (அரு-ம்) எ-இ-ள். அருள்வெஃகி-கருணை(யாகிய துறவறத்தை) விரும்பி, ஆற்றின்கணின்றான்-(அதுபெறுதற்கு) வழி (யாகிய இல்லறத்திலே) நின்றவன், பொருள்வெஃகி-(பிறர்) பொருளைவிரும்பி, (அதைக்கொள்ளும்பொருட்டு) பொல்லாத-பொல்லாதவழிகளை, சூழ-ஆலோசனைசெய்ய, கெடும்-கெடுவான், எ-று.

வி. இல்லறநெறியிலேநின்று அறிவுமுதிர்ந்தாலல்லது, துறவறத்தைக்கைக்கொளப்படாததினாலே, அதைத் துறவறத்துக்கு, ஆறு என்றார். கெடுதல்-இரண்டுதருமங்களையுமுடிய இழப்பது. ஆலோசனைசெய்தமாத்திரமேகெடுவான் எனவே, செய்தாற்கெடுவது, சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இனி, அருள் வெஃகியாற்றின்கணின்றான் என்பதற்குத் (தன்னைப்பாவத்திலேநின்றுநீக்கிப்பிறவித்துன்பத்தைப்போக்கிப் பாதுகாத்தலிற்கு உரியகடவுளின்) கருணையைவிரும்பி அதைப்பெற

அசம் ௰அ. அதி. வெஃகாமை.

தற்கு-வழியாகிய இல்லறத்திலேநின்றவன்;

எனப்பொருள்

கொளினதுசிறப்புடைத்து. என்னெனின்,

குடிசெய்வலென்
னுமொருவற்குத்தெய்வமடிதற்றுத்தான்முந்துறும்

எனஇவ
ர்தாமேபிற்கூறுதலாலே. குடிசெய்வது அக்கடவுளருள்பெறு
தற்குவழியென்பதுதுணிவு, ஆதலால், எனக்காண்க.

௱௭௭. வேண்டற்கவெஃகியாமாக்கம்விளைவயின்
மாண்டற்கரிதாம்பயன்.

ப. எ-து-பிறர்பொருளையவாவிக்கொண்டுண்டாகின்றவாக்கத்தைவி
ரும்பாதொழிகபின்னனுபவிக்குங்காலவ்வாக்கத்தின்பயனன்றாதலில்லையாதலா
லென்றவாறு.

வி. விளைவென்பதுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர். இவையேழுபாட்டானு
மவெஃகுதலின்குற்றங்கூறப்பட்டது,

பு. (வே-ன்) எ-இ-ள். பயன்விளைவயின்-(அநுபவிக்கும்படியாக) பயன்படுங்காலத்து, மாண்டற்கு-மாட்சிமைப்படுதற்கு, (நன்றாதற்கு) அரிதாம்-அரியதாம், (இல்லையாம்) (தீதாதற்கு உளதாம், ஆதலால்) வெஃகி-(பிறர்பொருளை) விரும்பிக்,-(கொண்டதினாலே) ஆம் ஆகும், ஆக்கம்-செல்வப்பெருக்கத்தை, வேண்டற்க-விரும்பாதிருக்க, எ-று.

வி. விளைவயின்-என்பது, வினைத்தொகைத்தொடர்மொழி. அது வினையின்றொகுதிகாலத்தியலு மென்னுஞ் சூத்திரம் நோக்கிக்காண்க. அது முக்காலத்திலுஞ்செல்லுமாயினும், இங்கே எதிர்காலங்குறித்து, நின்றது. பயன் என்னும் எழுவாய், விளை என்னும்முதனிலைவினைகொண்டது. இந்த ஆக்கமானது பின்பு இன்பம்பயவாது துன்பமேபயத்தலினிதனைவிரும்பினோர் நிச்சயமாகவேகெடுவரென்பதற்கு இரங்கி, எதுவுங்காட்டியதனாலேவேண்டற்கவெனவிலக்கினார். இது, எதுவிலக்கென்னும் அலங்காரத்தின்பாற்படும். இவையேழுபாட்டாலும் ஆசைப்படுதலின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱எஅ. அஃகாமைசெல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும்பிறன்கைப்பொருள்.

ப. எ-து-சுருங்காமலிருத்தலாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்றுவினாவின் பிறனவேண்டுகைப்பொருளைத் தான்வேண்டாமையாமென்றவாறு.

௰அ. அதி. வெஃகாமை. ௱௯௧

வி. அஃகாமையாகுபெயர் - வெஃகாதான்செல்வமஃகாதெனபதாயி ற்று.

பு. (அஃ-ள்) எ-இ-ள். செல்வத்திற்கு-(சுருங்கும் ஒழு ங்குஉடையதாகிய) ஐசுவரியத்துக்கு, அஃகாமை-சுருங்காமை க்; (காரணம்) யாதெனின்-எது என்று (ஒருவன்) ஆராய்வா னுஉல், (அது) வேண்டும்பிறன்கைப்பொருள்-பிறன்விரும்ப ப்படுங்கைப்பொருளை, வெஃகாமை-(தான்) விரும்பாதிருத் தலாம், எ-று.

வி. அஃகாமை, ஆகுபெயர். பிறர்பொருளைவிரும்பா தவன்செல்வஞ்சுருங்காதென்பது, கருத்து. இனியிதற்குவே ேறார்முடிபு.

அஃகாமைசெல்வத்திற்கு - செல்வத்திற்குச்சுருங்காதிரு க்குந்தன்மை, யாதெனின் - யாதாலமையுமென்று (ஒருவன்) வினவினுனையின், (அதற்கு) வேண்டும்பிறன்கைப்பொருள்- பிறன்விரும்புங்கைப்பொருளை, வெஃகாமை-விரும்பாதிருக் குந்தன்மை (யாலமையுமென்றுத்தரம்,) எ-று.

இதற்கு-வி.

யாதென்னுமிடத்தும்,வெஃகாமையென்னு மிடத்தும், மூன்றும்வேற்றுமையுருபும், அதன் பொருளும், தொக்குநின்றன. யாதெனின் என்றதனுல், ஒருவன் வினவினு னையின் என்பதும், அதற்கு உத்தரம் என்பதும்; வருவிக்கப் பட்டன.

ாஎகூ. அறனறிந்துவெஃகாவறிவுடையார்ச்சேருந்

ப. எ-து-இஃதறனென்றறிந்து பிறர்பொருளைவிரும்பாதவறிவுடையாரைத் திருமகடானடைதற்காங்கூறறிந்து அக்கூற்றானேசென்றடையுமென்றவாறு.

வி. அடைதற்காகுங்கூறு காலமுமிடமுஞ்செவ்வியுமுதலாயின-இவையிரண்டுபாட்டானும்வெஃகாமையின்குணங்கூறப்பட்டது.

பு. (அற-று) எ-இ-ன். அறனறிந்து-(இது) தருமமென்றுதெரிந்து, வெஃகா-(பிறர்பொருளை) விரும்பாத, அறிவுடையார்-ஞானமுடையவரை, திரு-இலக்குமியானவள், திறன

றிந்து-(அடைவதற்கு ஏற்ற) கூறுபாடு அறிந்து, (வகையறிந்து) ஆங்கே-அதிலேதானே, சேரும்-சேருவாள், எ-று.

வி. அடைதற்கேற்றகூறுபாடு, காலம், இடம், சமையம், முதலானவை. இவையிரண்டுபாட்டாலும், விரும்பாமையின் குணங்கூறப்பட்டது.

௱௭௰. இறலீனுமெண்ணாதுவெஃகின்விறலீனும்
வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கு.

ப. எது-பிறனில்வைத்தியாதொருவன்பிறன்பொருளை வெளவக்கருதின் கருதலவனுக்குஇறுதியைப்பயக்கும்பொருளைவேண்டாமையென்னுஞ்செ ருக்குவெற்றியைப்பயக்குமென்றவாறு.

வி. பக்க

யுமபாவமுமபெருக விளிதலினுமெனறும் அப்பொருள்வேண

டியுழவ வோரயாவரையுங

இழப்படுத்தலின விறலீனுமெனறவைகூறினார்-செருக்

காகுபெயர-இதனாலவிருமையுமொருஙகுகூறபபட்டன.

பு. (இற-கு) எ-இ-ள். என்றுனுவெஃகின்-(பின்னுண்டாவதை)எண்ணிப்பாராமல்(பிறன்பொருளைக்கொள்ள) விரும்புவானுனல், (அந்தவிருப்பமானது அவனுக்கு) இறலீனும்-(மரணத்துக்கேதுவாகிய) கெடுதியைத்தரும், வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கு-(அப்பொருளை)விரும்பாதிருப்பது என்கின்றமனக்களிப்பானது, விறலீனும்-(வெற்றிக்கு ஏதுவாகிய) பெருமையைத்தரும், எ-று.

வி. பழியும்பாவமும் உயர்ந்துதரித்திரமேவிடுதலாலே, மரணத்திற்கு ஏதுவென்பதும்; தருமம் உயர்ந்துசெல்வம்

பெருகுதலாலே, வெற்றிக்கேதுவென்பதும், வருவிக்கப்பட்டன. பிறன்பொருளைவிரும்பாதிருக்கவே, தருமம் உயரும். உயரவே, செல்வம்பெருகும். பெருகவே, மனக்களிப்பு உண்டாவதுநிச்சயம். ஆதலால், வேண்டாமையென்றுஞ்செருக்கெனக்காரியத்தைக்காரணமாக உபசரித்தார். இறல், கேடு. விறல், பெருமை. செருக்கு, மனக்களிப்பு. இதனாலே, வெஃகுதல்வெஃகாமைகளின்குற்றமுங்குணமுஞ்சொல்லப்பட்டன.

௰௯. அதிகாரம்.

புறங்கூறாமை.

ப- ம.

புறங்கூறாமை-அஃதாவது-காணாதவழிப்பிறரையிகழ்ந்துரையாமை-மொழிக்குற்றமனைத்திற்கு முடியாகவருதலானிஃது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (புற-மை) அதாவது-காணாத இடத்துப்பிறனைப்

கழ்ந்துசொல்லாதிருப்பதைச்சொல்வது.சொற்குற்றமானது மனக்குற்றங்காரணமாகவருமாதலால் இதுமனக்குற்றமாகிய அழுக்காறுவெஃகுதல்களையெதிர்மறுத்துரைத்த அழுக்காறாமைவெஃகாமைகளின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱அக. அறங்கூறானல்லசெயினுமொருவன்
புறங்கூறானென்றலினிது.

ப. எது-ஒருவனறமெனறுசொலலுமதனைசெயயாதுபாவஙகளைசெ யயும ாயினு

மபிற னை ய புறங கூறுவெ ன னறுலகததாரால சொலல படுத ன

னறு
னறவாது.

வி. புறங்கூறாமைஅக்குற்றங்களாலிழிக்கப்படாதுமேற்படுத்தோ னெனபதாமஇதனாலவறததினதுநனமைகூறபபட்டது.

பு. (அற-து) எ-இ-ள். ஒருவன்அறங்கூறான்-ஒருவன் தருமத்தை (வாயினலே) சொல்லாதவனுகி, அல்லசெயினும்-பாவங்களைச்செய்வானுனலும், புறங்கூறானென்றலினிது-(பிறனைப்,)புறங்கூறானென்று(உலகத்தாராலே) சொல்லப்படுவது இன்பமுடைத்தாம், எறு.

வி. அறங்கூறானென்பது, அறங்கூறானுகிஎன, முற்றுவினையெச்சவினையாய்நின்றது.கொடும்பாவியாயினுமென்றுசொல்லவந்தவர், அறங்கூறானல்லசெயினுமென்றும், இப்புறங்கூறாமையென்னுந்தருமத்தைக்கைக்கொள்வதுமற்றத்தருமங்க

ளேக்கைக்கொள்வதிலுமிகவும் அருமையென்று சொல்லவந்தவர், புறங்கூறுனென்றல் இனிதென்றுஞ்சொன்னர். புறங்கூறுமை, யெல்லாக்குற்றங்களையுங்கீழ்ப்படுத்துமென்பது, கருத்து.

௱௮௨ ௰௯. அதி. புறங்கூறுமை.

௱௮௨.

அறனழீஇ யல்லவைசெய்தலிற்றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்துநகை.

ப. எ-து-அறமென்பதொன்றில்லையென வழித்துச்சொல்லியதனோடு
பாவங்களைச்செய்தலினுந்தீமையுடைத்தொருவனைக்காணு
தவழிப்பழித்துரை
யாலழித்துச்சொல்லிக்கண்டவழியவற்கு
இப்பொய்த்துநகுதலெனறவாறு.

வி. உறழ்ச்சிநிரனிறையாகக்கொள்க
-அழிக்தலெனினுமமையக்கோறல.

பு. (அற-கை) எ-இ-ன்.

அறனழீஇ - தருமமென்பதை
(இல்லையென்று)கெடுத்துப்பேசி, (அதன்மேல

)அல்லவைசெ
ய்தலின் - பாவங்களைச்செய்வதினும், தீதே-
தீமையுடையதே,
புறனழீஇ-(ஒருவனைக்) காணாதஇடத்தில்
(இகழ்ந்துபேசி அவ
ன்புகழைக்) கெடுத்து,
பொய்த்துநகை-(கண்ட இடத்தில்
அவனோடு) பொய்யாய்நகைத்தல், எ-று.
வி. இன் உருபு, காட்டிலும் என்னும்
உறழ்ச்சிப்பொரு
ள்படநின்றது. இது, முறை
நிரனிறைப்பொருள்கோள். அழீ
என்னுமுதனிலைவினை, அழீஇஎன, அழித்து
என்னும்வினையெ
ச்சச்சொல்லிசைநிரப்புதற்பொருட்டுநீண்டு அளபெடுத்து
நின்றது. அழித்து என்றது, இங்கேசொல்லினலேயாதலால்,
அழித்துப்பேசியென்பதுபெறப்பட்டது. ஒழிந்தஇசைநெ
ச்சஞ்சொல்லெச்சங்கள்,

வருவித்துரைக்கப்பட்டனகாண்க.

௩அ௩.

புறங்கூறிப் பொய்த் துயிர்வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந்தரும்.

ப. எ-து-பிறனைக்காணாதவழிப்பழித்துக்கண்டவழிப்புகழ்ந்தினிய சொல்லிப்பொய்த்தொருவனுயிர்வாழ்தலின் அதுசெய்யாதுசாதல் அறநூல்களிற் சொல்லுமாக்கத்தைக்கொடுக்குமென்றவாறு.

வி. பின்புறங்கூறிப் பொய்த்தல் ஒழிதலிற்சாதலாக்கந்தருமென்றார் - ஆக்கம் அஃதொழிந்தார் மறுமைக்கணெய்தும்பயன் - அறம் ஆகுபெயர் - தருமென்பதிடவழுவமைதி.

பு. (புற-ம்) எ-இ-ள். புறங்கூறி-(ஒருவனைக்) காணாத இடத்தில் (இகழ்ந்து) பேசி, பொய்த் துயிர்வாழ்தலின்-(கண்டவிடத்தில் அவனுக்கு இனியவனாகப்) பொய்யாய் (ஒருவன்) உயிர்வாழ்வதிலும், சாதல்-(அப்படிச்செய்யாமல்) இறந்து போவது, (அவனுக்கு) அறங்கூறும்-தருமநூல்கள்சொல்லப்பட்ட, ஆக்கந்தரும்-செல்வத்தைத்தரும், எ-று.

வி. பின், புறங்கூறிப்பொய்ப்பது ஒழிதலாலே, சாதல், ஆக்கந்தரும் என்றார். ஆக்கமாவது, புறங்கூறாதிறந்தார்மறுமையிலே அடையுஞ்செல்வம். அறம் என்றது, அறநூலையாதலால், ஆகுபெயர். அவனுக்குக்கொடுக்கும் என்னாமல், தரும்

என்றது, இடவழுவமைதி.வழுவமைதி என்பது
என்னெனின்,
இலக்கணநூல்கள்சொல்லப்படுவனவெல்லாம்-
இலக்கணமும்,
வழுவும், வழுவமைதியும்,
எனமூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்,
குற்றமி
ல்லாமலிருப்பது, இலக்கணம். வழுவென்பது,
குற்றம்.
வழுவமைதி என்பது, குற்றமாயினுமிது
இருக்கலாமென்று
அமைத்துக்கொள்ளப்படுவது.

௱அ௪. கண்ணின்றுகண்ணறச்சொல்லினுஞ்சொல்லற்க
முன்னின்றுபின்நோக்காச்சொல்.

ப. எ-து- ஒருவனெதிரேநின்றுகண்ணோட்டமறச்சொன்னாலுஞ்சொல்லலாமவ
னெதிரினின்றிப்பின்வருங்குற்றத்தைநோக்காத
சொல்லைச்சொல்லாதொழிகவெ
னபவாறு.
வி. பின்
ஒருபெயர்-சொல்லுவானொழிவசொன்மேலேற்றப்பட்டது.
இவைமூன்றுபாட்டானும்புறங்கூறினார்கொடுமைகூறப்பட
டது.

பு. (கண்-வ்) எ-இ-ளீ.

கண்ணின்று-(ஒருவனைக்) கண்

ணெதிரேநின்று, கண்ணறச்சொல்லினும்-கண்ணோட்டமறப் பேசினாலும் (தாட்சணியங்கெடப்பேசினாலும்,) முன்னின்று-(அவன்) எதிரேயில்லாமல், பின்னோக்காச்சொல், பின்(வருங்குற்றத்தை) நோக்காதசொல்லை, சொல்லற்க-சொல்லாதொழிக, எ-று.

வி. பின்வருங்குற்றத்தைப்பின் என்றது, ஆகுபெயர். நோக்காதவன்சொல்லுந்தொழிலை, நோக்காச்சொல்லென்ச்சொல்லின்மேலேற்றப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டாலும், புறங்கூறுதலின்கொடுமைசொல்லப்பட்டது.

௱அ௫. அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தானன்மைபுறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற்காணப்படும்.

ப. எ-து-புறஞ்சொல்லுவா னொ
ருவனறனை நன்றென்று சொல்லினுமது
நன்மனத்தாலுயச்சொல்லுகின்றானல்லனென்பதனையவன்புறஞ்சொல்லுதற்
குக்காரணமாகியமனப்புன்மையானேயறியப்படுமென்றவாறு.
வி. மனத்தீதாகவினைச்சொற்கொள்ளப்படாதென்பதாம்.

19

௱அரு ௰௯. அதி. புறங்கூறாமை.

ப. (அற-ம்) எ-இ-ள். அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தானன்மை-(புறங்கூறுவான் ஒருவன் தருமத்தைநன்றென்றுசொன்னாலும்) அதை(நல்ல)

மனமுடையவனுகிச்சொல்லுகின்றான் அல்லனென்பதை, புறஞ்சொல்லும்புன்மையாற்காணப்படும். (அவன்) புறங்கூறுதற்குக் (காரணமாகியமனக்) லேகண்டுகொள்ளப்படும், எ-று.

குற்றத்திறு

வி. மனந்தீங்கு உடையது ஆதலால், அந்தச்சொல்லைக் கொள்ளப்படாதென்பதாம், இனி, அறஞ்சொல்லும்வாயான் என்றது, அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான் என்றதனுல், அந்த அறம்நெஞ்சத்தொடுபட்டது எனக்கொண்டு, பின்பு, அன்மை யென்றதனுல், நெஞ்சத்தொடுபட்டறத்தைச்சொல்லுவானல்லுந்தன்மை, எனவருதலால், அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான ன்மை, என்பதற்கு, அறத்தையுடன்பட்டுச்சொல்லுமனத்தையுடையவன் அல்லுந்தன்மையை,

எனப்பொருளுரைத்து,
புறஞ்சொல்லும்புன்மையாற் காணப்படுமென்முடிப்பினனு
கிறந்துகாட்டியதுபோலும்.

௧அ௬. பிறன்பழிகூறுவான்றன்பழியுள்ளுந்
திறந்தெரிந்துகூறப்படும்.

ப. எது -
பிறனொருவனபழியையவனபுறததுககூறுமவனறனபழிபலவ
றறுளளுமனையுநதிறமுடை யவறறைத தெ
ரிநதவனாறகூறபபடுமெனறவாறு.

வி. புறததெனபததிகாரததாறபெறறும-இருவருளினறவறறிறனுமொக குமும-திறமாகுபெயர - தனனைபபுறஙகூறியவாறுகேட்டானககூறியாறகவவள வனறியவனபிறததுபபட்டனையுநதிறததனவாயெபழிகளைநாடியெதிரேகூறுமா கலிறதிறநதெரிநதுகூறபபடுமெனறார.

பு. (பிற-ம்) எ-இ-ள். பிறன்பழிகூறுவான்-பிறனொருவ னுடையபழியை (யவன்புறத்திலே) சொல்பவன், தன்பழியு ள்ளும்-தன்னுடையபழிகள்பலவற்றுள்ளும், திறம்-(வருத்தப் படுத்துங்குணக்)கூறுஉடையபழிகளை, தெரிந்து-ஆராய்ந்து (எடுத்து,) கூறப்படும்-(அவனாலே) சொல்லப்படுவான், எ-று.

வி. கூறுவானென்ற இடத்திலே, புறத்து என்பது. அதி காரத்தாற்பெறப்பட்டது. இதுமேலே வருபவைகளுக்கும்

௱௯. அதி. புறங்கூறாமை.
௩௪௯

ஊத்திருக்கும். திறம் என்பது,
திறத்தையுடையபழிகளைக்குறித்து நின்றதிறலே,
பண்பு ஆகுபெயர். தன்னைப்புறங்கூறிய
தைக்கேட்டவன் அந்தப்புறங்கூறினவனுக்கு
அந்தக்கூறிய அம்மாத்திரந்தானேயல்லாமல்,
அவன்பாற்பட்டுவருத்தப்ப
டுத் துங் குண ங் க ளையுடை யபழிக ளை
ஆராய்ந்தெடுத்து அவ
னெதிரேசொல்லுவானாதலாலே, திறந்தெரிந்து
கூறப்படுமெ
ன்றார்.

இனி இதற்குவேறுரை -
பிறன்பழிகூறுவான்-வேறொரு
வனுடையபழியை(அவன்புறத்திலே)
சொல்பவன், தன்பழி-
(இப்புறங்கூறுதலாகிய) தன்னுடையநிந்தையை,
உள்ளுந்திற

ம் - (மேன்மக்கள்) நினைக்குந்தன்மையை,
தெரிந்து-(சான்றோ ராலே) தெ
ரிந்துகொண்டபின், கூறப்படும்-சொல்லக்கடவது,
எ-று.

இதற்கு-வி.
இங்கேகூற ப்படு மென்றதுசெயப்பாட்டுவி
னையன் று, கூறவேண்டும்
என்றதுபோலஉம்மீற்றுவியங்கோ ள்முற்றுவினை.
கூறுக-எனின் அமையும்-கூறவேண்டும்; கூறப்
படும், எனச்சொல்வது,
சொற்பொருள்விரித்தலென்னும் உத்
தி. உண்டுவருவான்-என்றால், உண்டபின்வருவான்
எனப்பெய
ரெச்சப்பொருள்படுதல்போலத்தெரிந்து
என்னும்வினையெச்

சம், தெரிந்தபின்எனநின்றுகூறப்படுமென்பதனொடுமுடிந்தது. தெரிந்தபின், தன்பழியேஉயர்ந்துகாணப்படுமாதலாலே, பிறன்பழிகூறவேகூறுவனென்பதுநிச்சயமாதலாலதுபற்றித்தெரிந்துகூறப்படுமென்றாரெனக்கொள்க. இன்னுங்கூறப்படுமென்பதற்கு இவ்வாறன்றிக், கூறுதல்கூறப்படுதலென்னுஞ்,செய்வினைசெயப்பாட்டுவினையிரண்டினுள்ளும், தெரிந்தபின், இவனுக்குப்புறங்கூறுதலாகிய செய்வினையொழிதலாற்கூறப்படுமென்றார். இது, நீயிர்பெரிதுமறிதிர், என்பதுபோலக்குறிப்புப்பொருள்படநின்றது. என்னை, புறங்கூறுதவன், அறங்கூறானல்லசெயினும் அவைபற்றிகழப்படானாதலாலச்செயப்பாட்டுவினையுமில்லையென்பது தோன்றநின்றமையின் எனவுங்கொள்க.

௰௯. அதி. புறங்கூறாமை.

௱௮௭.

பகச்சொல்லிக்கேளிர்ப்பிரிப்பர்நகச்சொல்லி
நட்பாடறேற்றாதவர்.

ப. உ

-தமலைமவிட்டுநீஙகுமாறுறுதபுறஙகூறிததஙகேளிராயுமபிரிய
பபணனுவாகூடிமகிழுமாறினியசொறகளைச செ
ாலலியயலாரொடுநடபாடுத
லையறியாதாரெனறவாறு.

வி.

சிறபபுமைமவிகாரததாறெறககு-கேளிராயுமபி

ரிபபரொனறக

ருதரனயலாரொடுமெனபதுவருவிதகாகைகபபட்ட

து-அறிதல,நமகருறதி.

யெனறறிதல-கடியுமிடநதேறருனசோரததனனகைளல

புழிபபோலததேறரு

மைமதனவி

னயாயநினறது-புறஙகூறுவாாகியாவருமபகையாவரொனப

துகரு

தது.

பு. (பக-ர்) எ-இ-ள்.

நகச்சொல்வி-மகிழ்ச்சியுண்டாகு

ம்படி (இன்சொற்களைப்)பேசி,

நட்பாடல்-(அயலவருடனே)

சிநேகஞ்செய்வதை, தேற்றுதவர்-அறியாதவர்.

பகச்சொல்வி-

(தம்மைவிட்டுப்) பிரியும்படியாகப் (புறங்)

கூறி, கேளிர்ப்பிரி

ப்பர்-சுற்றத்தாரையும்பிரியப்பண்ணுவர், எ-று.

வி, கேளிரையும், என்கின்ற

உயர்வுசிறப்பு உம்மைகு

றைத்துநின்றது.

கேளிரையும்பிரிப்பரென்றதனுலே, அயலா

ரொடு என்பது, வருவிக்கப்பட்டது.

அறிதல், தமக்குநன்மையென்றறிதல். தேற்றாதவர் என்பது, அறியாதவர், அறிவியாதவர், எனத்தன்வினைபிறவினையிரண்டினும்வரும். இங்கே பது, தன்வினையாய்நின்றது. தன்வினைபிறவினையென்பதென்னவெனின், நடந்தான் என்றால், நடத்தலைச்செய்தான் எனப்பகுதிவினைப்பொருளைவிகுதிதன்னுள் அடக்கிநிற்பது, தன்வினை. நடப்பித்தான் என்றால், நடக்கும்படியாகத்தானொரு வினையைச்செய்தான் எனப்பகுதிவினைப்பொருளையொழித்து வேறுவினையைவிகுதியுள்ளடக்கிநிற்பது, பிறவினை. அதுசெய்யென்வினைவழியென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. புறங்கூறுவார்க்கு எல்லாரும்பகையாவரென்பது, கருத்து.

௱அஅ. துன்னியார்குற்றமுந்தூற்றுமரபினா
ரென்னைகொலேதிலார்மாட்டு.

ப. எ-று- தம்மொடுசெறிந்தார் குற்றத்தையுமவர்புறத்துத் தூற்றுமியல்பினையுடையாரயலார்மாட்டுச்செய்வதியாதுகொல்லோவென்றவாறு.

௰௯. அதி. புறங்கூறாமை. ௱௬௯

வி. தூற்றுதல்பலருமறியப்பரப்புதல் - அதனிற்கொடியதுபிறிதொன்றுகாணாமையின்என்னைகொலென்றார்-செய்வதென்பதுசொல்லெச்சம்-என்னைகொலென்றுபாடமோதிஎவ்வியல்பினராவரென்றுரைப்பாருமுளர்.

பு. (துன்-டு) எ-இ-ள். துன்னியார்குற்றமும்-(தம்மொடுசெறிந்தவருடையகுற்றத்தையும், தூற்றுமரபினார்-(அவர்புறத்திலேயெல்லாருமறியப்) பரப்பிவைக்குந்தன்மையையுடையவர், ஏதிலார்மாட்டென்னைகொல்-(தம்மொடுகலவாத) அயலாரிடத்தில்யாதுதான்செய்யார், எறு.

வி. தூற்றுதல், யாவருமறியப்பழியைவிரித்துச்சொல்லுதல். கொடுமைகள்பலவற்றுள்ளும்-இவர் அயலாரிடத்திற்செய்யத்தகாதது இது என்றுநினைக்கப்படுவது ஒன்றுங்காணுதிலேல், என்னைகொலென்றார். செய்யார்-என்பது, சொல்லெச்சம். இனி என்னைகொலென்பதை, என்னர்கொலென்றுபாடஞ்சொல்லி, எந்தக்குணத்தையுடையவராவரென்றுபொருள்கூறுவாருமுண்டு.

௱அகூ.

அறனோக்கியாற்றுங்கொல்வையம்புறனோக்கிப்
புன்சொலுரைப்பான்பொறை.

ப. எது-பிறர்நீங்கினஅளவுபார்த்துஅவர்பழித்துரையையுரைப்பானுட-
ம்பாரத்தைஇந்தபூமிகொடியதுபொறுத்தலேயெனக்கருமமெனநினைத்தே
பொறுக்கின்றதுபோலுமென்றவாறு.

வி. எல்லாவற்றையும்பொறுத்தலியல்பாயினும்

இதுபொறுத்தற்கரிதென்னுங்கருத்தாலறனோக்
கியாற்றுங்கொலென்றார்-இவனைத்தாங்குதலாலும் புறங்கூ
றுவாரதுகொடுமைகுறிக்கப்பட்டது.

பு. (அற-றை) எ-இ-ள்.

புறனோக்கி-பிறர்நீங்கின இடம் பார்த்து,

புன்சொலுரைப்பான்-(அவர்குற்றங்களைக்காட்டுகி
ன்ற)ஈனவார்த்தைகளைச்சொல்லுபவனுடைய,

பொறை-(உடலின்) பாரத்தை,

வையம்-பூமியானது, அறனோக்கியாற்றுங் கொல்-(
இப்படிப்பட்டகொடியதைச்சுமக்
கிறதேயெனக்கருதி)
தருமமென்றுநினைத்தாசுமக்கின்றது,

எ-று.

வி. பூமியெல்லாவற்றையுஞ்சுமப்பது
சுபாவமானாலும், இதுசுமப்பதற்கு

அரிதென் னுங்கருத்தினுலே, அறமேருக்கியா
ற்றும்மொலென்ருர்.
கொல் என்னும் இடைச்சொல், இங்கே
சந்தேகப்பொருள்படநின்றது. கொல்லேயைய
மனைநிலைக்
ாகு   ௰கூ. அதி. புறங்கூறுமை.
கூற்றே, என்னுங்குத்திர நோக்கிக்காண்க.
இவையைந்துபாட்
டாலும், புறங்கூறுவா
ர்க்குவருங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.
ாகூ௰. ஏதிலா
ர்குற்றம்போற்றங்குற்றங்காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோமன்னுமுயிர்க்கு.
ப. ஏது-ஏதிலாரைப
புறங்கூறுவார் தறகவாகுறறயகாணுமாறுபோலப
புறங்கூறலாகியதங குறறததையுஙகாணவலலராயினவா
நிலைபெறுடையவுயிா
ககுவருவதொருதுனபமுணடோவெனறவாறு.
வி. நடுவுநினறுபபககாணடலருமைநோககிக
காணகிறபினெனறுங
கணடவுடனொழிதலிறபாவமினறுமாகவேவருமபிறவி

களினு நதுனபமிலலைய

னபதுதொகையுயிாககுததிதுணடோவெனறுகூறினா

-இதறறபுறஙகூறலெ

ழிதறகுபாயஙகூறபபடடது.

பு. (வரி-கு) எ-இ-ள்.

ஏதிலார்குற்றம்போல்-(அயலா

ரைப்புறங்கூறுபவர் அதற்காக)

அவர்குற்றங்களைக்காண்பது

போல்,

தங்குற்றங்காண்கிற்பின்-(புறங்கூறுதலாகிய)

தம்மு

டையகுற்றத்தையுங்காண்பாராகுல்,மன்

னுமுயிர்க்குத்தீதுண்

டோ-(அவருடைய)நிலைபெறும்உயிர்க்கு

(வருவதுஒரு) துன்

பமுண்டாமோ, (இல்லை) எறு.

வி.

நடுவுநிலைமையிலேநின்றுசமமாகக்காண்பதுஅருமை

யாதலால், காண்கிற்பின்என்றும்;

கண்டபோதுபுறங்கூறுராத

லாலே, பாவமில்லையாம். அது இல்லையாகவேவரப்பட்டபிற வித்துன்பங்களுமில்லையென்பது நோக்கிமன்னுயிர்க்குத்தீ துண்டோவென்றும்; சொன்னார். காண்கிற்பின்என்னும் எதிர்

காலவினையெச்சம்,

உண்டோ என்னுமெதிர்மறையோகாரத் தையீற்றிலேகொண்டகுறிப்புவினைகொண்டுமுடிந்தது. அத னுள், காண், என்பதுபகுதி. பகரஒற்று. எதிர்கால இடைநிலை. இன் என்பது, வினையெச்சவிகுதி. கில் என இடைநின்றது, சாரியைஇடைச்சொல். இதனாலே, புறங்கூறுவதொழிதற்கு உபாயஞ்சொல்லப்பட்டது.

௨௰. அதி. பயனிலசொல்லாமை.

ாருக்

௨௰. அதிகாரம்.

பயனிலசொல்லாமை.

ப-ம். பயனிலசொலலாமை - அஃதாவது - தமககுமபிறாககுமறமபொ ருளினபமாகியபயனகளுளொனறுமபயவாதசொறகளைசசொலலாமை - பொய குறளைகடுஞசொறபயனிலசொலலெனவாககினகணிகழுமபாவ நானகனுட பொயகுறறநதாககலலதொகுதலையாககடியபபடடாமையினஃதொழிநதல

வாழவாராறகடியபபடுமெனெமூனறனுடகடுஞசொலினியவைகூறலானுங்குற ளைபுறஙகூறாமையானுமவிலககினறபயனிலசொலவிதனுலவிலககு கினறாரா கலினிதுபுறஙகூறாமையினபினவைககபபட்டது.

பு-ம். (பய-மை) அதாவது, தமக்கும்பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பம் ஆகியபிரயோசனங்களில் ஒன்றுங்கொடாதசொற்களைச்சொல்லாதிருப்பதைச்சொல்வது. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், என்று வாக்கினிடத்திலே நடக்கப்பட்டபாவம் நான்கு. அவற்றுள், பொய்துறவறத்தார்க்கல்லது தள்ளப்படாமையின் அதைநீக்கி, இல்லறத்தாராலே தள்ளப்படும் மற்றமூன்றுக்குள், கடுஞ்சொல், இனியவைகூறலாலும்; குறளை, புறங்கூறாமையாலும், விலக்கிநின்ற, பயனில்சொல் இதனாலே விலக்குகின்றாராதலால் இதுபுறங்கூறாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௯௧.

பல்லார்முனியப்பயனிலசொல்லுவா
னெல்லாருமெள்ளப்படும்.

ப. ரை- அறிவுடையாரபலருங்கேட்டுவெறுப்பபபயனிலவாகியசொறக ளைசசொலலுவானெலலாராலுமிகழபபடுமெனறவாறு.

வி. அறிவுடையாரபலருமவெறுபபவேயொழிநதாருமிகழபபடுதலினெல லாருமெளளபபடுமெனறா—ஊனறஅருபுவிகாரததாறறொககது.

பு. (பல்-ம்) எ-இ-ள். பல்லார்முனிய-(அறிவுடையாராகிய) பலரும் (கேட்டு) வெறுக்கும்படியாக, பயனிலசொல்லுவான்-பிரயோசனமில்லாத சொற்களைச்சொல்பவன், எல்

லாரு மெள்ளப்படும்-யாவராலும் நிந்திக்கப்படுவான், எ-று.

வி. பயனைஆராய்தற்கு உரியார் அவராதலால், இங்கே பல்லார் என்றது அறிவுடையார்மேலேநின்றது. அறிவுடை யார்பலரும்வெறுக்கவே, அதுநோக்கி

ஒழிந்தவரும் வெறுப்

ாரு உ௰, அதி. பயனிலசொல்லாமை.

பாராதலால், எல்லாருமெள்ளப்படும் என்றார். எல்லாரும் எ ன்ற இடத்தில், எல்லாராலும்என்ற மூன்றும்வேற்றுமையுருபு (தொக்கு) குறைந்துநின்றது. அது, செய்யுள்விகாரம். செய் யுள்விகாரமென்பது, என்னவெனின், செய்யுள், என்பது-பா

ட்டு. அதனுள்-அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை,

சந்தம், மூதலி

யவைகெடாமைப்பொருட்டுவருகின்றஒன்ப

துவகைவிகாரம்.

விகாரம்,வேறுபாடு. அந்தவேறுபாட்டை, வலித்தல்மெலித்த னீட்டல்என்னுஞ்சூத்திரத்தாலும்,ஒருமொழிமூவழி-என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும் அறிக. அவற்றுள்-இந்தவிகாரம், சீருஞ்செப் பலோசையுங்குறித்துவந்ததொகுத்தல்விகாரம். என்னெனின் வெண்பாவிலே, நாலசைச்சீர்வருதற்கு இலக்கணமில்லை; வெ ண்பாவினவாநேரசையாலிற்ற மூவசைச்சீர் என்றதினாலே, எ ல்லாராலும் என விரித்துநின்றால்; நாலசைச்சீராய்ச்செப்ப

லோசைகெட்டுநிற்குமாதலால், எல்லாரும் எனக்குறைந்துநி ன்றுதொகுத்தல்விகாரத்தைப்பெற்றுச்சீருஞ்செப்பலோசை யுங்கெடாமல் நின்றதுகாண்க. செப்பலோசை, வெண்பா ஓசை. ஓசை, ஒலியின்பண்பாகிய சந்தம்.

ளகூஉ. பயனிலபல்லார்முற்சொல்லனயனில
நட்டார்கட்செய்தலிற்றீது.

ப. ரை- பயனிலவாகியசொறகளையறிவுடையாாபலாமுனபெயொருவ னசொலலுதலவி நபபமிலவாகியசெயலகளை தனனணடடாரமாடடுச செயதலி னுநதீதெனறவாறு.

வி. விருப்பமிலவெறுபபன-இசசொலலுசசெயலினுமிகவிகழநபாடுப யகளுமெனபதாம.

பு. (பய-து.) எ-இ-ள். பயனில பிரயோசனமில்லாத (சொற்களை,)பல்லார்முற்சொல்லல்- அறிவுடையாராகிய)பலர் முன்பு (ஒருவன்) சொல்வது, நயனில-விருப்பமில்லாதவை யாகிய (செயல்களை,) நட்டார்கட்செய்தலிற்றீது-(தன்) சிநே கிதரிடத்துச்செய்வதைக்காட்டிலுந் தீமையுடையதாம், எ-று.

வி. சொல்லல் என்றதனால். பயனில-என்பது சொற்க ளென்பதும்; செய்தல்என்றதனால், நயனில-என்பது செயல் களென்பதும்; பெறபபட்டன. விருப்பமிலவாவன, வெறு

க்கத்தக்க பாவச்செய்கைகள்

இந்தப்பயனிலாதனவற்றைச்
சொல்லுதல், அந்த
நயனிலாதனவற்றைச்செய்தலினும்தீந்தி
க்கப்படுவதையுண்டாக்கும் என்பதுகருத்து.

௱௯௰௩.
நயனிலனென்பதுசொல்லும்பயனில
பாரித்துரைக்குமுரை.

ப. ஏது-பய
னிலவாகியபொருள்களையொருவன்விரித்துரைக்குமுரைதா
னேயிவனீதியிலனென்பதனையுரைக்குமென்றவாறு.

வி. உரையாலிவனயனிலனென்பதறியலாமெ
ன்பார்நவேயுரைமேலேற
்றியுரைசொல்லுமென்றார்.

பு. (நய-ரை)
எ-இ-ள், பயனில - பிரயோசனமில்லாத
(பொருள்களை,) பாரித்துரைக்குமுரை -
(ஒருவன்) விரித்துச்
சொல்லுஞ்சொல்லுத்தானே, நயனிலனென்பது
சொல்லும்-

(இவன்) நீதியில்லாதவனென்பதைச் சொல்லும், எ-று.

வி. அவன் சொல்லப்பட்ட சொல்லினாலே, யிவன் நீதியில்

லாதவனென்பதை அறியலாமென்று சொல்லவந்தவர், அதை

உரையின்மேலேற்றி, யுரைசொல்லுமென்றார்.

௱௯௪. நயன்சாரா நன்மையினீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லாரகத்து.

ப. எ-து- பயனொடுபடாத பண்பில சொற்களை யொருவன் பலரிடைச் சொல்லுமாயின் அவை யாவர்மாட்டு நீதியோடுபடாவாய் அவனை நற்குணங்களின் நீக்கப்படுமென்றவாறு.

வி. பண்பு இனிமையு மெய்ம்மையு முதலாயின சொற்றுணைகள் - சொல்லினென்பதும் யாவர்மாட்டென்பது மெச்சமாய் வருவிக்கப்பட்டன.

பு. (நய-து) எ-இ-ள். பயன்சாரா-பிரயோசனத்தொடு கூடாத, பண்பில்சொல்-(இனிமையும் உண்மையுமுதலாகிய) குணமில்லாதசொற்களை, பல்லாரகத்து-(ஒருவன்) பலரிடத்திற் (சொல்லுவானானால் அவைதாமேயெல்லாரிடத்தும்,) நயன்சாரா-நீதியொடுகூடாதவையாகி, (அவனை) நன்மையினீக்கும்-நற்குணங்களிலே நின்று நீக்கிவிடும், எ-று.

வி. சொல்லின்-என்பதும், எல்லாரிடத்தும் என்பதும், வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

௩௩௫.

சீர்மைசிறப்பொடுநீங்கும்பயனில
நீர்மையுடையார்சொலின்.

ப. எ-து - பயனிலவாகியசொற்களையினியநீர்மையுடையார்சொல்லுவ ராயினவரதுவிழுப்பமுமதனாலவருதனருமதிக்கற்பாடுமுடனேநீங்குமென்ற வாறு.

வி.

நீரமை நீரினதனமை-சொலலினைபதுசொலலாமையை

விளககி
நறு.

௫. (சீர்-ன்) எ-இ-ள்
பயனில-பிரயோசனமில்லாத(சொ
ற்களை,) நீர்மையுடையார்சொலின்-
நற்குணமுடையவர்சொல்
லுவராயின், (அவருடைய) சீர்மை-புகழானது,
சிறப்பொடுநீ
ங்கும்-(யாவருமதிக்கப்பட்ட)
கீர்த்தியோடேகூட ஒழிந்
துபோம், எ-று.
பெருமையோடேகூட ஒதுங்

வி. சொல்லின் என்பது, சொல்லார் என்பதைவிளக்கிறு

ன்றது. ஒடு, ஒருவினையுடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படதின்றமூன்றும்வேற்றுமையுருபு.

௱கூசு.

பயனில்சொற்பாராட்டுவானைமகனெனன்
மக்கட்பதடியெனல்.

ப. உரை -

பயனிலவாதசொறகளைபபலகாலுஞசொலலுவானைமகனெனறுசொலலறகமககளுடபதரெனறுசொலலுகவெனறவாறு.

வி. அவ்விருதிமுனனொடமைபிலு

மயின்வியயகோளிலுமலதநதுஅ
மிலெனலுமுளவிடினமையின
மககடபதடியெனறா-இவையாவுபாட்டாலும
பயனிலவாதசொறகளைசசொலலுதலினகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (பய-ல்) எ-இ-ள்.

பயனில்சொல்-பொருளில்லாத
சொற்களை,
பாராட்டுவானை-மேன்மேலும்புகழ்ந்துசொல்ப

வினை, மகனெனல் - ஆண்மகனென்றுசொல்லாதொழிக, மக்கட்பதடியெனல் - ஆண்மக்களுள்ளேபதரென்றுசொல்லுக, எ-று.

வி. எனல், என்னும்வியங்கோண்முற்றுவினையிரண்டினுள்ளேமுன்னையது, எதிர்மறையிலும்; பின்னையது, உடன்பாட்டிலும்வந்தது. அதுகயவொடு ரவ்வொற்றல்லாலும் மாணாகா வீற்றவியங்கோண் முற்றவையெய்துமிடம்பாலெங்குமென்ப. என்னுஞ்சூத்திரம்நோக்கிக்காண்க. உடன்பாடு, எதிர்மறை, என்பனயாவை எனின் - எந்தச்சொல்லிலேகாலத்தொடுபட்ட

௨௰. அதி. பயனிலைசொல்லாண்மை.

௩௫௯ வினையுடன்பட்டுநிற்குமோ,

அதுஉடன்பாட்டுவினை என்றும்,

இந்த உடன்பாட்டுவினை இனிச்சொல்லும்வினைக்கு எதிராதலால், அதை மறுத்துநிற்கும்வினை, எதிர்மறைவினையென்றுஞ்சொல்லப்படுபவையாமெனக்காண்க. எடுத்தல், எடை. தொடுத்தல், தொடை. என்றாற்போல, மறுத்தல், மறையெனநின்றது. பாராட்டுதல், புகழ்ந்துசொல்லுதல். அது, பொய்பாராட்டலென்னும்

அகப்பொருட்களவியலின் துறைநோக்கிக்

காண்க. இனிஇரட்டுறமொழிதலென்னும் உத்தியினலே, இவர் பயனில்சொல்லென்றமாத்திரமே, அரிசியில்லாதநெல் என்வும், பொருளில்லாதசொல்லெனவும், பொருந்தவைத்தாராதலால்; அரிசியில்லாதநெல்லை நெற்பதரென்பதுபோலப்பொருளில்லாத சொல்லைச்சொற்பதரெனவும்; அதைப்புகழ்ந்து சொல்பவனுள்ளே-அரிசியும், பொருளும், போன்ற அறிவில்லாமையின், மக்கட்பதரெனவும், இவையெல்லாம் உய்த்துணரவைத்தமையால் உய்த்துணர்வைப்பென்னு

முத்தியும்பெற நின்றதிக்குறளெனக்காண்க.

எழுவாய்ப்பயனிலை என்றஇடத்து

ப்பயனிலையென்றது, பொருள்நிற்கும்

நிலையைபர்தலாற்பய

ன் என்பது, பொருள். அதுநெல்லைவிசேடித்துநிற்கும்போது, அரிசிப்பொருளில்லாதநெல்லெனக்கொள்க. இவ்வியாறு பாட்டாலும், பயனில்லாத சொற்களைச்சொல்லுதலின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௯௭. நயனிலசொல்லினுஞ்சொல்லுகசான்றோர்
பயனிலசொல்லாமைநன்று.

ப. எ-து-நீதிபொருந்தாதசொறகளைசசானறோசொனனாராயினுமஃ
தமையுமபயனிலவறறைசசொலலாமைபெறின அதுநனறெனறவாறு

வி. சொலவினுமெனவேசொலலாமைபெறபபட்டது-நயனிலவறறினு
மபயனிலதீயவெனபதாம.

பு. (நய-று) எ-இ-ள். நயனில-இன்பமில்லாத (சொற்களை, சொல்லினுஞ்சொல்லுக-(ஒவ்வோரிடங்களிற்) சொல்ல வேண்டினுஞ்சொல்லியமைக,

சான்றோர்-இல்லறம்நிறைந்த வர்,

பயனில-பிரயோசனமில்லாத (சொற்களை,)

சொல்லாமை நன்று-

(எவ்விடத்தும்) சொல்லாதிருப்பது நன்மை,

எ-று.

௱௯௭ உ௰. அதி. பயனிலசொல்லாமை.

வி.

வேம்புங்கடுவும்போல்வன்வெஞ்சொற்

றுங்குதலின்றிவழி நனிபயக்கு

மோம்படைக்கிளவி

யென்பராதலால்,

இல்லறநடத்துதற்பொருட்டு ஒரோர்வழிப்

பிரயோசனத்தைத் தருகின்றகடுஞ்சொல்லுஞ்சொல்லவேண்டு
தலாற்சொல்லினுஞ்சொல்லுகவென்றும்; அந்த
இடத்துமின்
சொல்லினலேதானேபிரயோசனப்படுத்துவது
மிகவும்நன்று
என்பதுதோன்றச்சொல்லினும், என இழிவு
சிறப்புஉம்மை
கொடுத்தும்;ஒருபொழுதும்வாழ்வதுணராமைநிச்சயமாதலா
லே, தமக்காயினும் பிறர்க்காயினும் பிரயோசனப்படாதசொ
ற்களைச்சொல்லி வீணேகாலம்போக்குதல்,
கூடாதாதலாலும்,
அறிவுடையோர வனைமக்கட்பதரெனப்புற ம்
போக்குவராதலா
லும், அவர்புறம்போக்கவே,
ஏனையறிவில்லாதவரோசுற்றமாக
ச்சூழ்ந்துவிரைந்துகெடுப்பராதலாலும்,
அச்சொற்களைச்சொ
ல்லாது நாவையடக்கி மனத்தையு
மொடுக்கினவர்க்கு அந்த அறந்தானே,
யெல்லாநன்மைகளையுந்தருமாதலால், பயனில
சொல்லாமை நன்றென்றும், சொன்னர். ஓரோரிடத்து என்

பதும், எவ்விடத்தும் என்பதும், குறைந்துநின்றன: நயன், இன்பம். ஓம்படைக்கிளவி, பாதுகாப்புக்கு அடுத்தசொல். பாதுகாப்பு, இரட்சிப்பு. நயனிலவற்றினும் பயனிலகொடியவையென்பது, கருத்து.

௱௯௮. அரும்பயனுயுமறிவினர்சொல்லார்
பெரும்பயனில்லாதசொல்.

ப. இ-ள்-அறிதறகரியபயனகளையாராயவலலவறிவினையுடையாரமிகக பயனுடையவலலாதசொறகளைசசொலலாரெனறவாறு.

வி. அறிதறகரியபயனகளாவன வீடுபேறுமேறகதிசசெலவுமுதலாயின பெருமபயனிலலாதவெனவேபயனசிறிதுடையனவுமொழிககபபடடன.

பு. (அரு-ல்) எ-இ-ள்: அரும்பயனுயுமறிஞர்-(அறிதற்கு) அருமையாகியபிரயோசனங்களையாராயவல்ல அறிவுடையவர், பெரும்பயனில்லாதசொல்-பெரிதாகிய பிரயோசனமில்லாதசொற்களை, சொல்லார்-சொல்லமாட்டார், எ-று.

உ௰. அதி. பயனிலசொல்லாமை.

௱௫௭

வி. அரும்பயன்களாவன,

வீடுபெறும்பேறும்மற்றமே

லாணபதவிகளையடைவதும்முதலானவை.

பெரும்பயனில்லா
தவெனவே,

பயன்சிறிதுள்ளவையும் ஒழிக்கப்பட்டன.

ாகக. பொருடீர்ந்தபொச்சாந்துஞ்சொல்லார்மருடீர்ந்த
மாசறுகாட்சியவர்.

ப.

எது-பயனினியவியசொறகளேமறநதுஞசொலலாாமயககததினிங

கியதூயவறிவுடையார்-எனறவாறு.

வி. தூயவறிவுமெய்யறிவு-
மருடீாநதவென னுமபெயரொசசவகாடசிய .
வரென னுவகுறிபபுபபெயாகொணடது-இவவூனறுபாட்ட
ா னுமபயனில
சொலலாமையினகுணஙகூறபபட்டது.

பு. (பொ-ரீ) எ-இ-ள். பொருடீர்ந்த-பயனீங்கிய(சொற்களே,) பொச்சாந்துஞ்சொல்லார் - மறந்துஞ்சொல்லமாட்டார், மருடீர்ந்த - மயக்கம்நீங்கிய, மாசறுகாட்சியவர்-குற்றமற்ற, (பரிசுத்தமான) அறிவுடையவர், எறு.

வி. பரிசுத்த அறிவு, மெய்யறிவு. மருடீர்ந்தவென்னும் பெயரொச்சவினை, காட்சியவர்என்னுங்குறிப்புவினையால்அணையும்பெயர்கொண்டுமுடிந்தது. இவைமூன்றுபாட்டாலும், ப

யனிலவாகிய சொற்களைச்சொல்லாமையின்குணஞ்சொல்லப்பட்டது.

உ௱. சொல்லுகசொல்லிற்பயனுடையசொல்லற்க
சொல்லிற்பயனிலாச்சொல்.

ப. எ-து-சொறகளிறபயனுடையசொறகளைசசொலலுகசொறகளிறபயனிலாதசொறகளைசசொலலாதொழிகவெனறவாறு.

வி. சொலலினெனபதிருவழியுமிகையாயினுஞசொறபொருடபினவருநிலையெனனுமணிநோககிலதநது-லவகலுமவைகலலாககணடுமெனபதுபோல-இத்தூறசொலலபபடுவனவும்படாதனவும-நியமிககபபட்டன.

பு. (சொ-ல்)எ-இ-ள். சொல்விற்பயனுடையசொல்லுக-சொற்களிலேபிரயோசனமுடையசொற்களைச் சொல்லியுமைக, சொல்லிற்பயனிலாச்சொல்சொல்லற்க - சொற்களிலேபிரயோசனமில்லாதசொற்களைச்சொல்லாதொழிக, எ-று.

வி. சொல்லின் என்பது, இரண்டிடத்தும் அதிகமானலும்சொற்பொருட்பின்வருநிலையென்னும் அலங்காரத்தைக்குறி

௩௫௮ உக. அதி. தீவினையச்சம்.

தீதுவந்தது. என்னவெனின்,

முன்வருசொல்லும்பொருளும்
பலவயிற்பின்னும்வருமெனிற்பின்வருநிலையே
என்னும் அணி
இலக்கணச்சூத்திரநோக்கிமுன்வந்தசொல்லுத்தானேபின்பல

விடத்தும்வருவது, சொற்பின்வருநிலை அணியெனவும், முன்வந்தபொருள்தானேபின்பலவிடத்தும்வருவது, பொருட்பின்வருநிலையணியெனவும், முன்வந்தசொல்லும் பொருளும்பின்பல இடத்தும்வருவன, சொற்பொருட்பின்வருநிலை அணியெனவும், காண்க. இதிலே, சொல்லுகஎன்னும்வியங்கோள்முற்றின்பகுதிமுன்வந்தபொருள் அது சொல்லற்கஎன்னும் எதிர்மறைவியங்கோள்முற்றிற்கும்பின்வந்தது எனவும்; சொல்லின் என்பதிற்சொல் என்பது,

பின்னும்வந்தசொல்லாதலால்அது,
சொற்பின்வருநிலை;

ஆகஇரண்டுங்கூட்டச்சொற்பொருட்பின்
வருநிலையணியெனக்கொள்க. இதனாலே,

சொல்லப்படுபவை
யும்படாதவையுமாகியவிரண்டுஞ்சொல்லப்பட்டன.

இனியிதற்குவேறோர்முடிபு.

சொல்லின் - சொல்லவேண்டின்
மொழியின், பயனுடைய-பிரயோசனமுடையசொற்களை, சொல்லுக-சொல்லியமைக, சொல்லின் - சொல்லுதலிலே, (அடையப்படும்) பயனிலாச்சொல்-பிரயோசனமில்லாதசொற்களை,
சொல்லற்க - சொல்லாதொழிக, . எ று.

இதற்கு-வி. சொல்லின் என்பன

இரண்டினுள்முன்னைய

து, செய்யின்என்னும்வாய்பாட்டுவினையெ

யச்சமெனவும்; பின்

னையது, முதனிலைத்தொழிற்பெயர்

இன்னுருபேற்றதெனவும்; கொள்க.

உக. அதிகாரம்.

தீ வி னை ய ச் ச ம்.

ப-ம். தீவினையச்சம்-அஃதாவது-பாவங்களாகிய வினைசெய்தற்கஞ்சுதல். இது மெய்யுணர்ந்து பாவங்களெல்லாந் தொகுத்து விலக்குகின்றாராகலின் பயனில சொல்லாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (தீ-ம்) அதாவது, பாவங்களைச்செய்வதற்கு அஞ்சுவதைச்சொல்வது. இந்த அதிகாரத்திலே சரீரத்திலே

செய்யப்படும்

பாவங்களையெல்லாந்தொகுத்துவிலக்குகின்ற

ராதலாலேமுன்வாக்கினாலே
சொல்லப்பட்டபயனிலசொல்லா
மையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

உ௱க.

தீவினையாரஞ்சார்விழுமியாரஞ்சுவர்
தீவினையென்னுஞ்செருக்கு.

ப. எது-தீவினையெ
னறுசொலலபபடுமயககததைமுனசெயததீவினையு
டையாரஞசார॰இலராகியசிரியாரஞசுவரெனறவாறு.

வி. தீவினையெனனுஞசெருக
கெனக்காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கப
பட்டது-மேறறொடுசெயதுவை
நவநதன்மையானஞசாரெனறுஞசெயததியா.
மையானஞசுவரெனறுங்கூறினார,

பு. (தீ-கு) எ-இ-ள்.
தீவினையென்னுஞ்செருக்கு-பாவ
மென்றுசொல்லப்பட்ட அகங்காரத்துக்கு,
தீவினையாரஞ்சார் (முன்செய்த)
பாவத்தையுடையவர்பயப்படார், விழுமியார
ஞ்சுவர்-(அந்தப்பாவமில்லாதவராகிய)
சிறப்புடையவர்பயப் படுவார், எ-று.

வி. செருக்கு,அகங்காரம்.

தீவினையென்றுஞ்செருக்குள ணக்காரணத்தைதக்காரி யமாகஉபசரித்தார், அகங்காரமேதீவினை க்குக்காரணமென்பதும்; அது இல்லாவிட்டால், தீவினையில்லை யென்பதும்; தோன்றுதற்கு. பூருவந்தொடங்கிச்செய்துவந் திருப்பதினலேதீவினையாருஞ்சாரொன்றும், என்றுஞ்செய்தறி யாததினலேவிழுமியாருஞ்சுவரொன்றும், சொன்னர்.

உாஉ. தீயவைதீயபயத்தலாற்றீயவை
தீயினுமஞ்சப்படும்.

ப. எது-தனககினபமபயததலைககருதிசசெயயுநதீவினைகளபினனும் தொழிநது துனபமேபயததலாலதனமையவாகிய தீவினைகளொருவனறதீயி னுமஞசபபடும எனறவாறு.

வி. பிறிதொருகாலததுமபிறிதொருதேயததுமபிறிதொருடமபினுஞ சென றுசுடுதறிகனமையிறதீயினுமஞசபபடுவதாயிறறு.

பு. (தீ-ம்) எ-இ-ள். தீயவை-(தனக்குஇன்பந்தருவதை க்குறித்துச்செய்யப்பட்ட) தீவினைகளானவை-(பின்பு,) தீயப யத்தலால்-(அவற்றின்பயனுகிய) துன்பங்களைத்தருவதினலே,

 உக. அதி. தீவினையச்சம்.

தீயவை-அந்தத்தீவினைகள்,

தீயினும்-தீயிலும் அதிகமாக, அஞ்

சப்படும்-(ஒருவனாலே) பயப்படப்படும், எ-று.

வி. இந்தத்தீவினைகளைப்போலே,

மற்றொருகாலத்தும்

மற்றொரு இடத்தும்

மற்றொருதேகத்தும்விடாது பின்தொ

டர்ந்துசுடுவதுநெருப்பினுக்கு

இல்லையாதலாலே, தீயினும் அ

ஞ்சப்படும் என்றார். தீய-என்றது,

தீவினைப்பயன்களையென

க்கொள்க.

உ௱௩.

அறிவினுளெல்லாந் தலையென்ப தீய

செறுவார்க்குஞ்செய்யாவிடல்.

ப.

எ-து-தமக்குறுதிநாடுமறிவுகளெல்லாவற்றுள்ளுந்த

லையாயவறிவெ

ன்றுசொல்லுவார்நல்லோர்தம்மைச்செறுவார்மாட்டுந்தீவினை

களைச்செய்யாது

விடுதலையென்றவாறு.

வி. விடுதற்கு

ககாரணமாகியவறிவைவிடுதலெனறுஞசெயயததகுவழியு
ஞசெயயாதொழியவேநமககுததுனபமவாராதெனவு
யதிருணாதலினதலையறி
வினுளெலலாநதலையெனறுவகூறினா-செயயாதுனறறகு
சசெயயாளிகக
டைககுறைநதுநினறது-
இவைமூனறுபாடடாலுநதீவினைககஞசவேணடுமெ
னபதுகூறபபடடது

ப். (அ-ல்) எ-இ-ள். தீய-தீவினைகளை, செறுவார்கும்-
(தம்மைப்) பகைப்பவரிடத்திலும், செய்யாவிடல்-செய்யா
தொழிவதை, அறிவினுளெல்லாம்-(தமக்கு நன்மையாராயப்
பட்ட) அறிவுகளெல்லாவற்றிலும், தலையென்ப-முதன்மையா கிய (அறிவு) என்றுசொல்லுவர் (நல்லோர்,) எ-று.

வி. செறுவாருள்ளும் எனவேண்டிய ஏழாம்வேற்றுமை
யுருபின்பொருளிலே, கு-என்னும் நான்காம்வேற்றுமையுரு
பு தடுமாறிநின்றது, உருபுமயக்கம்.

விடுதற்குக்காரணமாகிய
அறிவை, விடல் என்றும்; செய்யத்தகுமான
இடத்தும்செய்
யாதுவிடவே,
இனிநமக்குத்துன்பம்வாராதென்றுகடந்து அ
றிதலால், அதை
அறிவினுளெல்லாந்தலையென்றும்; சொன்ன
ர். தலை, ஆகுபெயர். செய்யாது என்னும்,
எதிர்மறைவினை
யெச்சம், கடைக்குறைந்துசெய்யா
எனநின்றது. இவைமூன்

றுபாட்டானுந்தீவினைக்கு
ப்பட்டது.

அஞ்சவேண்டுமென்பது, சொல்ல

உக. அறி. தீவினையச்சம். ௩௫௩
உ௱௪. மறந்தும்பிறன்கேடுசூழற்கசூழி

னறஞ்சூழுஞ்சூழ்ந்தவன்கேடு.

ப. எஅ-ஒருவனபிறாககுககேடுயககும
வினையைமறநதுமெனனு
தொழிகவெணணுவருபிறறனககுககேடுயககுமவினையையுற
கக்டவுளெணணு
மெனறவாறு.

வி. கேடெனபவனவாகுபெயா
-சூழகினறபொழுதேதாறுமுடனேகு
ழநவிவனபிறபடிறுமறககாடவுணமுறபடுெ
மனபதுபெறபபட்டது-அறகக
டவுளெணணுவதாவதவனகெடததானிபகதினைநதல-தீ
வினையெணணு
மாகாதெனபதாம.

பு. (ம-டு) எ-இ-ள்.
மறந்தும்-மறந்தாலும், பிறன்-
ஒருவன், கேடு-
(பிறர்க்குக்)கேடுதருந்தீவினையை,சூழற்க-எண்
ணதொழிக, சூழின்-எண்ணுவாரானால்,
சூழ்ந்தவன்கேடு-எண்
ணினவனுக்குக்கேடுதருந்தீவினையை,
அறஞ்சூழும்-தருமதே

வதையெண்ணும், எ-று.

வி. கேடு என்பவையிரண்டும், காரிய ஆகுபெயர். எண்ணுகின்றபொழுதே யறக்கடவுளெண்ணுதலால், அவனினுந்தான் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. தருமதேவதை எண்ணுவதாவது, அவன் கெடும்படியாகத் தான் நினைப்பது. தீவினையை எண்ணுதலும், ஆகாதென்பதாம்.

௨௱௫. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து.

ப. இ-ள்
ானவறியனென்று கருதியது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்க்குக் கேடடையொருவன் செய்யாதொழிக செய்வனாயின் பெயர்த்தும் வறியனுமென்றவாறு.

வி. இலன்குறிமுன்றனித்தன்மையிலும் பின்படர்க்கையொருமையிலு மவந்தது-தனித்தன்மை-உளனாலென்னுமாயுண்டென்பதனாலறிக-இலமெ ன்றுபாடமோதுவாருமுளர்-அத்தீவினையாற்பிறவிதோறுமிலனுமென்பதாம்- பொருளான் வறியனெனக்கருதித் தீயவை செய்யற்க செய்யின் பொருளானேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளானும் வறியனுமென்றுரைப்பாருமுளர் - மற்று மசைநிலை.

பு. (இல-து) எ-இ-ள். இலனென்று-(நான்) தரித்திர னென்று (நினைந்து அதுதீரும்பொருட்டாக,) தீயவைசெய்ய ற்க-(பிறர்க்குக்கேடுதருந்) தீவினைகளை (ஒருவன்) செய்யா

௩௯௨ உக. அதி. தீவினையச்சம்.

தொழிக, செய்யின்-செய்வானுனல், இலனுதுமற்றும்பெயர் த்து-மறுபடியும் அதிகதரித்திரனுவான், எறு. வி. இலனெ ன்னுங்குறிப்புவினைப்பகுபதங்களிரண்டினு ள்முன்னையது, தனித்தன்மையிலும், பின்னையது, படர்க்கை யொருமையிலும்.வந்தது. தனித்தன்மையிலேவந்தது,உளனு லென்னுையுண்டு என்பதினுலும்; பந்தமடி தொடைபாவின ங்கூறுவன்-என்பதினுலும்; அறிக. இலமென்று, பாடஞ்சொ ல்லுவாருமுண்டு. அந்தத்தீவினையினுலே,

சனனந்தோறும் அ
திகதரித்திரனுவான் என்பதாம்.
இனியிதற்குப்பொருளினலே
தரித்திரனென்றுநினைத்துத்தீவினைகளைச்செய்ய
ாதொழிகசெ
ய்யின் அப்பொருளினலன்றியும் நற்குணம்
நற்செய்கைகளா
லும்தரித்திரனுவானென்றுசொல்வாரும் உண்டு.
மற்றும்-என்
பது-மற்றுங்கூடுமெனமடிதுயில் என்றாற்போல,
மறுபடியும்
என இடப்பொருள்குறித்துநின்றது.
பெயர்த்து-என்பது,
வேறுபட்டு
என்னும்பொருள்படநின்றவினையெச்சம். அது,
மறுபடியும்வேறுபட்டிலனுகும் என,
கொண்டுமுடிந்தது.
ஆக்கவினைக்குறிப்புக்

உ௱௬.
தீப்பாலதான்பிறர்கட்செய்யற்கநோய்ப்பால

தன்னையடல்வேண்டாதான்.

ப. எறு-துனபஞுசெய

யுங்கூறறவாகியபாவஙகடனனபபினவநதுவரு -
ததுதலவேண

டாதவணறீமைககூறறவாகியவினைகளைதானபிறாமாடடுசசெ
யயாதொழிகவெனறவாறு.

வி செயயினபபாவஙகவடுதலொருதலையெனபதாம.

பு. (தீப-ன்) எ-இ-ள்.

நோய்ப்பால-துன்பஞ்செய்யுங்

கூறு உடையவையாகிய (பாவங்கள்,) தன்னையடல்வேண்டா
தான்-தன்னைப்பின்வந்து வருத்துவதை விரும்பாதவன், தீப்
பால-தீமைக்கூறுஉடையவையாகிய(வினைகளை,)தான்பிறர்கட்
செயற்க-தான்பிறரிடத்திற்செய்யாதொழிக, எ-று.

வி. செய்தார் பாவங்கள் தன்னை வருத்தப்படுத்துவது,
நிச்சயமென்பதாம். இனிநோய்ப்பால, என்பதற்கு; வியாதி
க்கூறுகளையுடைய துன்பங்கள், எனப்பொருள்கொள்வதேது

உக. அதி. தீவினையச்சம.

ஈளந

ணிவு. என்னெனின், மூழந்தபிணிநவிய

முன்செய்த வினையெ

ன்றேமுனிவார் தாமும்-எனவும்;
சன்மார்ந்தரகிருதம்பாபம்வி
யாதிரூபேணபீடிதம்-எனவும், சான்றோ
ரிலக்கியத்தோதாலும்
வழங்கிவருதலால், எனக்காண்க.

உ௱எ.

எனைப்பகையுற்றாருமுய்வர்வினைப்பகை
வீயாதுபின்சென்றடும்.

ப. எது-எதறுணை -பெரியபகை

சயுடையாருமதனையொருவாறறு றப

புவாஅவவாறனறிதீவினையாகியபகைநீஙகாதுபுசகுழிபபுக

குககொல ஆம

எறு.

வி.

வீயாதுடமபொடுநினறவுபிருமிலலையெனபுழியுமவீயாமை

நீஙகா

மைககணைவநதது.

பு. (எ-ம்) எ-இ-ள்.

எனைப்பகையுற்றாரும்-எவ்வளவுபெ
ரும்பகையுடையவரும்,
உய்வர்-(அதையொருவிதத்திலே)
தப்பிப்பிழைப்பார், (அப்படியல்லாமல்)

வினைப்பகை-தீவி

னையாகியபகையானது,வீயாது-நீங்காமல்,

பின்சென்று-போ

ன இடமெல்லாம்போய், அடும்-கொல்லும்,

எ று.

வி. வீயாதுடம்பொடுநின்றவுயிருமில்லை என்ற இடத்து

ம், வீயாமை; நீங்காமைப்பொருள்படநின்றது.

உ௱அ.

தீயவைசெய்தார்கெடுதனிழறன்னை

வீயாதடியுறைந்தற்று.

ப. எது-பிறாகருநதீவினைசெயதாாதாமெ கடுதலெதனைமதெனி

லொருவனிழ

னெடிதாகபபோயுமவனறனைவிடாதுவநதடியினகடடஙகியத

னைமதெனறவாறு.

வி. இவ்வுவமையைதானகால

மலருந்துணையுமபுலனாகாதுயிராபபறறி

தீனறதுவநதுழியுருபபதாயதீவினையைசசெயதாாபினனதகுறறகெடுசறதுவ
மையாகவுரைபபாருமுளா-அஃதுரையனறெனபதறகுஅடியுறைநதநிழறன
னைவீநதறறெனனுதுவீயாதடியுறைநதறறெனறாாடமேசீயாவிறு-ம்மேலவீ
யாதுபினசெனறடுமெனருரீணடுத்தீவினையுவமையானவிளககினாா.

பு. (தீ-று) எ-இ-ள். தீயவைசெய்தார்கெடுதல்-பிறர்க்குத்) தீவினைகளைச்செய்தவர்கெடுவது, (எந்தத்தன்மையையுடையதென்றால்) நிழறன்னைவீயாது-ஒருவன்நிழலானது (நெடிதாகப்போயும்) அவனைவிட்டுநீங்காமல, அடியுறைந்தற்று-(வந்து) பாதத்தில் அடிங்கினதன்மையையுடையதாம், எறு.

௱௬௪ உக. அதி. தீவினையச்சம்.

வி. இந்த
உவமையைத்தன்காலம்வருமளவும் வெளிப்ப
டாது உயிரைப்பற்றிநின்று,
அக்காலம்வந்தபோது தோற்று
வதாகியதீவினையைச்செய்தவர், பின்பு
அதினாலேகெடுதற்கு
உவமையாக்கிச்சொல்வாருமுண்டு. அது
உரையாகாது என்ப
தற்கு, அடியுறைந்தநிழறன்னைவீந்தற்று
என்னுமல்வீயாதடி

யுறைந்தற்று, என்றபாடமேசாட்சியாயிற்று.

மேலேசொல்

லியகுறளிலே, வீயாதுபின்சென்றடும் என்றூர்,

இங்கேயதை

உவமையினுலேவிளங்கச்சொன்ஞர்.

இனியிதற்குவேருேர்முடிபு.

தீயவை-தீவினைகளானவை,

செய்தார்-(அவற்றைச்) செய்தவர்கெட,

கெடுதல்-கெடுவது,

(யாதுபோலுமெனின்)

நிழறன்னைவீயாது-ஒருவனுடையநிழ லானது

அவனை விட்டுநீங்காமல்,

அடிபுறைந்தற்று-அவன்பா

தத்திலேயடங்கிநின்று(அவன்கெடக்கெடுதல்)போலும்,எ-று.

இதற்கு-வி. நிழலுண்டாவதற்குக் காரணமாகிய ஒருவ னிறக்குமளவும் அவனைவிட்டுநீங்காமல்அடியைப்பற்றியேநின் று, அவனிறந்தபொழுதேயொழியும்நிழலைப்போலத், தீவினை களைச்செய்தவர் கெடுமளவும்விட்டுநீங்காமல் அவரைப்பற்றி யேநின்று, அவர்கெட்டபொழுதேயொழியுமாதலாலே, தீய வைசெய்தார்கெடக்கெடுதல்நிழறன்னைவீயாதுஅடியுறைந்து அவன்கெடக்கெடுதல்போலும்-எனவிரித்துக்கொள்க. என்ன வெனின்இதுதொழிலுவமையாதலாற், பொருளிலேவந்தகெ டுதலாகியதொழிலை, யுவமையிலும்பிரித்துச்சொல்லவேண்டு

ம். சொன்னால், அவன் கெடாமல் நிழல் கெடாதாதலால், அவன் கெட என்பது, அவாய்நிலையாகவந்து இயையும். இயையவே, பொருளிலும் செய்தார் கெட என்பதுதானேவந்தியைதல் காண்க. செய்தார் கெடத் தீயவை கெடுதலாவது, செய்தார் தீவினைப்பயன்களையனுபவிக்குமளவும் நின்று நீங்குவது.

> உ௱௯. தன்னைத்தான் காதலனாயினெனைத் தொன்றுந்
> துன்னற்க தீவினைப்பால்.

ப. இ-து — ஒருவன் றன்னைத் தான் காதல்செய்தலுடையவனாயின் தீவினையாகிய பகுதி எத்துணையும் சிறிதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யா தொழிக வென்றவாறு.

உ௧. அதி. தீவினையச்சம் ௱௬௩

வி. நல்வினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின் தீவினைப்பாலென்றார்- பிறர்மாட்டுச் செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாராகலின் றன்னைத் தான் காதலனாயினென்றார்- இவையாறு பாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினை செய்வின் றானுங் கெடுவ னென்பது கூறப்பட்டது.

பு. (தன்-ல்) எ-இ-ள். தன்னைத்தான் காதலனாயின்-(ஒருவன்) தன்னைத் தானாசைப்படுதலையுடையவனானால், தீவினைப்பால்-தீவினையாகிய பகுப்பு, எனைத்தொன்றும்-எவ்வளவு(சிறியது) ஒன்றானாலும், துன்னற்க-(பிறரிடத்திற்) செய்யாதொழிக, எ-று.

வி. நல்வினை தீவினையெனவினைப்பகுப்பு இரண்டாதலா

ல், தீவினைப்பால், என்றார். பிறர்கட்டுச் செய்த தீவினை தன்னிடத்திலே துன்பத்தை விளைவிப்பதை முன்னே, வினைப்பகை வீயாது பின் சென்றடும்; எம், தீயவை செய்தார் கெடுதல், எனவும்; தெரிவித்தாராதலாலே; தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இனி எனைத்தொன்றுந் துன்னற்க தீவினைப்பால் என்பதற்கு; தீவினைக்கூறு ஒன்று எம்மாத்திரஞ் சிற்றளவையுடையதாயினும் அதனைச்சேராதொழிக. வெனப்பொருளுரைத்தால் இக்குறளுக்கு உண்டாந்தன்மையுணர்ந்துகொள்க. இவையாறுபாட்டாலும் பிறர்க்குத் தீவினை செய்தவர் கெடுவரென்பது சொல்லப்பட்டது.

உ௱௯) அருங்கேடனென்பதறிக மருங்கோடித்
தீவினைசெய்யானெனின்.

ப. எது-ஒருவனசெநநெறிககடசெலலாதுகொடுநெறிககடசென று பிறனமாடடுததீவினைசெயயானாயினவனையரிதாயகேடடையுடையனெனபத றிகவெனறவாறு.

வி. அருமை-இன்மை-அருங்கேடனென்பதனைச்சென்று சோகலலாப் புன்புலனிலெனறாழ்வியன்குளமெனபதுபோலக்கொளக - ஓடியென்னுமவினையெச்சஞ்செய்யாவென்னுமெதிர்மறையுடசெயதலொடுமுடிந்தது- இதனாற்றீவினைசெய்யாதவன்கேடிலனெனபதுகூறப்பட்டது.

பு. (அரு-ன்) எ-இ-ள். மருங்கோடி-(ஒருவன் பக்கத்திலேபோய்,) ஒருவன் நல்லவழியிலேபோகாமற் கெட்டவழியிலேபோய், தீவினைசெய்யானெனின்-(பிறர்க்குத்) தீவினைகளைச்செய்யானானால், (அவனை) அருங்கேடனென்பதறிக-அரிதாகியகேட்டையுடையவனென்பதாக அறிந்துகொள்க, எ-று.

உஉ. அதி. ஒப்புரவறிதல்.

வி அருமை, இன்மை அருங்கேடன்என்பதனைச்-சென்
றுசேர்கல்லாப்புள்ள-புள்ளிலென்றாழ்வியன்குளமென்பதில்-
சென் றுசேர ாதபுட்க ளையு ம்
அந் தப்புட்களைப்போலவேசெ
ன்றுசேராதவெப்பியிலையுமு
டைய குளமெனப்பொருள் கொள்
வதுபோலக்கொள்க.
பட்சிகளுஞ்சூரியகிரணங்களுஞ்சேராத
குளமென்றவாறு. ஒடியென்னும்வினையெச்சம்,
செய்யான்
என்னும் எதிர்மறைவினையின்
பகுதியோடுமுடிந்தது. இனி-
அரும்பெறற்செல்வம் என்பதுபோல,
அருங்கேடன் என்ப
தைக், கேடருமையன்,
எனத்திருப்பிக்கேடில்லாதவன், எனப்
பொருள்கொளினமையுந் தன்மையுமுணர்க.இதி
னாலே, தீவினை
செய்யாதவன்கேடில்லாதவனென்பது,
சொல்லப்பட்டது.

உஉ. அதிகாரம்.

ஒப்புரவறிதல்.

ப-ம. ஒப்புரவறிதல்-அஃதாவதுஉலகநடையினையறிந்துசெய்தல்.உலகநடைவேதநடைபோலவறநூல்களுட்கூறப்படுவதன்றித்தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மைத்தாகலினொப்புரவறிதலென்றார். மனமொழிமெய்களாற்றவிர்தற்குரியனகூறியினிச்செய்தற்குரியவற்றுளெஞ்சிநின்றனகூறுகின்றாராகலினிதுதீவினையச்சத்தின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (ஒப்-தல்) அதாவது, உலகநடையையறிந்துஉபகாரஞ்செய்தலைச்சொல்வது. உலகநடை வேதநடைபோலத் தருமசாத்திரங்களிலே சொல்லப்படுவதன்றித்தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மையையுடையது ஆதலால், ஒப்புரவு அறிதலென்றார். மனவாக்குக்காயங்களாலே ஒழியத்தக்கவைசொல்லியினிச்செய்யத்தக்கவையுள் மிகுந்திருந்தனவற்றைச்சொல்லுகின்றாராதலாலிதுதீவினையச்சத்தின்பின்வைக்கப்பட்டது.

உ௱௰க. கைம்மாறுவேண்டாகடப்பாடுமாரிமாட்
டென்னாற்றுங்கொல்லோவுலகு.

ப. எது-தமக்குநீருதவுகின்றமேகங்களினிடத்துயிர்களென்னகைமாறுசெய்யாநின்றனவாதலானம்மேகங்களைப்போல்வார்செய்யுமொப்புரவுகளுங்கைமாறுநோக்குவனவல்லவென்றவாறு.

வி. எனறுறறுமெனறவினுபாதுமாறறுவெனபதுதோனறநிறறவினது வருவிததுனாககபபடும - தவிருநதனமையவலலவெனபதுகடடபபாடெனனும பெயாானெபெறபபடடது - செயவாா நுவேணடாமையைசசெயயபபடுவன மேலேறறினா.

பு. (கை-கு) எ-இ-ள்.

மாரிமாட்டு-(தங்களுக்குநீராயுத வுகின்ற) மேகங்களிடத்து,

என்றுற்றுங்கொல்லோவுலகு-உயி ர்களென்ன (கைமாறு உதவியைச்) செய்யும், (ஆதலால் அந்த மேகங்களுக்கு ஒப்பானவர்செய்யும்)

கடப்பாடு - ஒப்புரவுக ளும், கைம்மாறுவேண்டா-

கைமாறுஉதவிகளைவிரும்பாவரம்,

எ-று.

வி. என்றுற்றுமென்றவினு, ஒன்றுஞ்செய்யாதொழியுமென்பதுதோன்றநின்றதினுலே, அது, வருவித்துரைத்துக்கொள்க. கடப்பாடு என்னும்பெயராலே, கைமாறுகுறியாமலே செய்யுமுறைமையுடையவையென்பது, பெறப்படும். கொடைகடப்பாடுமேற்கும்என்பதுநிகண்டு. கடம்-என்பதும், கடமை என்பதும், முறைமை. அது தொழிற்பெயராங்கால், கடம்படல், கடப்படல்; கடப்பாடு, எனநிற்கும். இனிமக

ரவிருஇயஃறிணைப்பெயரினகரமோடுறழா நடப்பனவுளவே-
என்னுஞ்சூத்திரத்தால், கடன்படல் எனவும், வரும்-இது, இக்காலத்துவேறுபொருள்குறித்துவழங்கப்பட்டது. கைமாறு, குறித்தபோது, அதைக்கடப்பாடென்பதுகூடாதாகையாலே, செய்வாரது வேண்டாமையைச்செய்யப்படுவனவர்மின்மேலேற்றிச்சொன்னார்.

௨௱௰௨. தாளாற்றித்தந்தபொருளெல்லாந்தக்கார்க்கு
வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு.

ப. எது-தகுதியுடையாரககாயினமுயறலசெயதீடடியபொருணமுழுதுமஒபபுரவுசெயதறபயததாமெனறவாறு.

வி. பிறாககுதவாதாரைபபோலேதாமேயுணடறபொருடடுமவைததிழுததறபொருடடுமனறெனபதாயிறறு.

பு. (தா-டு) எ-இ-ள். தக்கார்க்கு-நடுவுநிலைமையுடையார்க்காவல், தாளாற்றித்தந்த பொருளெல்லாம்-முயற்சியைச் செய்துதொகுத்துவைத்தபொருள்முழுவதும், வேளாண்மை

செய்தற்பொருட்டு-ஒப்புரவுசெய்தலாகிய பிரயோசனத்தை
யுடையதாம், எறு.

வி. பிறர்க்கு உதவாதவரைப்போலே, தாமே யுண்ணுத

ற்பொருட்டும், வைத்து இழந்துபோம்பொருட்டும்,அன்றெ ன்பதாம். ஆயின், என்பதுகுறைந்துநின்றது.

இனி இதற்குவேறுரை. தாளாற்றித்தந்தபொருளெல்லா ம்-ஒருவன்முயற்சியைச்செய்து தொகுத்தபொருண்முழுவ தும், (எதற்காகவெனின்) தக்கார்க்கு-சான்றோர்க்கு, வேளா ண்மைசெய்தற்பொருட்டு-உதவிசெய்தற்காக, எ-று.

இதற்கு-வி. தக்கார், முனிவர் அறிவுடையோர்முதலாயி னவர். எல்லாப்பற்றுக்களையும்விட்டவராதலால், அவர்க்குஉத விசெய்தற்பொருட்டாகவே இல்லிடத்து இருந்து ஒருவன் முயன்றுபொருளையீட்டுவதென்பதாம். வறியார்க்கொன்றீவ து, அற்றாரழிபசிதீர்த்தல்,முதலாகமற்றையார்க்குச்செய்வன வெல்லாஞ்சொன்னர். ஒப்புரவறிதலாவதுதானே உலகத்தி லொத்ததறிந்து உபகரித்தலாதலால், இவ்வதிகாரத்துள்ளேமு ன்கைம்மாறுவேண்டாகடப்பாடு எனப்பொதுவகையாற்றொ குத்துச்சொல்லிப்பின்னிருலேவகுத்துச்சொல்லத்தொடங் கி அறிவுடையர்முனிவர்முதலியவரிடத்தொத்ததறிந்துசெய்க வென்றூர்.அவரிடத்தொத்ததறிந்துசெய்தலாவது,அவர்பொ றிவழிச்செல்லாதிருத்தலால், பசிநோய்முதலியவாராமலவற்றி ற்குவேண்டுவனதானேசென்றறிந்துசெய்வது. உதவிசெய்த ற்கிடந்தக்காரென்பதை, தான்சிறிதாயினுஉந் தக்கார்கைப்ப ட்டக்கால், என்பதிருலேயறிக. பொருளெல்லாந்தக்கார்க்கு வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டெனின்,மற்றவர்க்குத்தக்கப டிபொருள்வகையாற்செய்தலுரித்தென்பது, அருத்தாபத்தி யாற்பெறப்படும். இதனுள், ஒருவன் என்பதுசொல்லெச்ச மாய்க்குறைந்துநின்றது.

உ௱௰௩. புத்தேளுலகத்துமீண்டும்பெறலரிதே
யொப்புரவினல்லபிற.

ப. எ-து-தேவருலகத்துமிவ்வுலகத்துமொப்புரவுபோலநல்லனபிறசெயல்களைப்பெறலரிதெனறவாறு.

வி. ஈவாருமேற்பாருமின்றியெல்லாருமொருதன்மையராதலிற்புத்தேளுலகத்தரிதாயிற்று-யாவர்க்குமொப்பதிதுபோற்பிறிதொன்றின்மையினிவ்வுலகத்தரிதாயிற்று-பெறற்கரிதென்றுபாடமோதிப்பெறுதற்குக்காரணமரிதென்பாருமுளர்-இவைமூன்றுபாட்டானுமொப்புரவினதுசிறப்புக்கூறப்பட்டது.

பு. (புத்-ற) எ-இ-ள். புத்தேளுலகத்துமீண்டும்-தேவருலகத்திலும் இந்தவுலகத்திலும், ஒப்புரவினல்லபிற-ஒப்புரவுபோலதன்மையுடையனவாகிய பிறசெயல்களை, பெறலரிது-(ஒருவன்) பெறுவதரிதாம், எ-று.

வி. கொடுப்பாருங்கொள்வாருமில்லாமல் எல்லாருமொருதன்மையராயிருப்பதினாலே, புத்தேளுலகத்திலரிதாயிற்று. எல்லார்க்குமொப்பது இதுபோலேவேறொன்று இல்லாததினாலே, இந்த உலகத்திலரிதாயிற்று. பெறற்கரிதென்றுபாடஞ்சொல்லிப்பெறுதற்குக்காரணமரிதென்றுசொல்வாருமுண்டு. இவைமூன்றுபாட்டாலும், ஒப்புரவின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

உ௱௰௪. ஒத்ததறிவானுயிர்வாழ்வான்மற்றையான்
செத்தாருள்வைக்கப்படும்.

ப. எது - உயிரோடுகூடிவாழ்வானுவானுலகநடையினையறிந்துசெய்வானஃதறிந்துசெய்யாதவனுயிருடையனேயாயினுஞ்செத்தாருளொருவனுகக்கருதப்படுமென்றவாறு.

வி. உயிரினறிவுஞ்செயலுங்காணமையிற்செத்தாருள்வைக்கப்படுமென்றா-இதனானுலகநடைவழுவேதநடைவழுப்போலத்தீதிறலுடைத்தன்றெனபதுகூறப்பட்டது.

பு. (ஒத்-ம்) எ-இ-ள். உயிர்வாழ்வான்- உயிரோடுகூடி வாழ்பவன், ஒத்ததறிவான் - உலகநடையையறிந்துஉபகாரஞ் செய்பவன், மற்றையான்-அதையறிந்துசெய்யாதவன், செத்தாருள்வைக்கப்படும்-(உயிருள்ளவனேயாயினும்) செத்தவருள்ளேயொருவனுகநினைத்துவைக்கப்படுவான், எ-று.

வி. உயிரின் அறிவுஞ்செயலுங்காணுததினுலே, செத்தாருள்வைக்கப்படும் என்றார். இதினுலே, யுலகநடையின்குற்றம் வேதநடையின்குற்றம்போலத்தீருந்தன்மையுடையதன்று என்பது, சொல்லப்பட்டது.

22

௩௭௰ உ௨. அதி. ஒப்புரவறிதல்.

உ௱௰௫.

ஊருணிநீர்நிறைந்தற்றேயுலகவாம்
பேரறிவாளன்றிரு.

ப. எது-உலகநடையைவிரும்பிச்செய்யும்பெரியவறிவினையுடையவனதுசெல்வமூரினவாழ்வாரதண்ணீருண்ணுங்குளநீர்நிறைந்தாற்போலுமென்றவாறு...

நிறைதலென்னுமிடத்து நிகழ்பொருளின் றொழிலிடத்திமேலேற்றிக் கூறினார்--பாழ்போகாமனெடிது நின்றெல்லார்க்கும்வே ண்டுவனதப்பாதுதவு மென்பதாம்.

பு. (உஎ-ரு) எ-இ-ள். உலகவாம்-உலகநடையைவிரும்பிச்செய்யும். பேரறிவாளன்திரு-பெரிதாகிய அறிவுடையவனது செல்வமானது, ஊருணிநீர்நிறைந்தற்று-ஊரிலுள்ளவர் தண்ணீருண்ணுங்குளமானது நீர்நிறைந்ததுபோலும், எ-று.

வி. நிறைதலென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளாகிய நீரின்றொழிலை, அதற்கு இடமாகியகுளத்தின்மேலேற்றிச்சொன்னார். அந்தக்குளத்தைப்போலே,அறிவுடையவன்செல்வமானது, பாழ்போகாமல்நெடுங்காலம்நின்று, எல்லார்க்கும்வேண்டுவனவற்றைத்தப்பாமலேயுதவுமென்பதாம்.

உஎசு. பயன்மரமுள்ளூர்பழுத்தற்றாற்செல்வ
நயனுடையான்கட்படின்.

ப. எது-செல்வமொப்புரவுசெய்வான்கண்ணேபடுமாயின் அது பயன்படு மரமூர்நடுவே பழுத்தாற்போலுமென்றவாறு.

வி. உலகத்திற்பல்வறானுமொப்புரவிற்சிறந்தமையின் தன்னை நயனென்றார்-எல்லார்க்குமெளிதிற்பயன்கொடுக்குமென்பதாம்.

பு. (பசு) எ-இ-ள். செல்வநயனுடையான்கட்படின்-

செல்வமானது ஒப்புரவுசெய்வானிடத்துஉண்டானல், (அது) பய்ன்மரமுள்ளூர்பழுத்தற்று-பலன்படுமரம்ஊர்நடுவேபழுத்ததுபோலும், எறு.

வி. உலகநீதிபலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்ததினலே, அதைநயன்என்றூர். எல்லார்க்கும் எளிதிலேபிரயோசனத்தைத்தருமென்பதாம்.

௨௱௧௭. மருந்தாகித்தப்பாமரத்தற்றூற்செல்வம்
பெருந்தகையான்கட்படின்.

ப. எ-து-செலவமொபபுரவுசெயயுமபெரியதகைமையுடையானகண ணேபடுமாயினஃதெலலாவுறுபபுமபிணிகடகுமருநதாயததபபாமரததை யொககுமெனறவாறு.

வி. தபபுதலாவது-கோடறகரியவிடஙகளினினறுதனமறைநதுநினறுத லகாலததானவேறுபடடாதலபயனபடாமை - தனகுறைநோககாதெலலாவ ருததமுநதீாககுமெனபதாம - இவைமூனறுபாடடானுஙகடபபாடடாளனு டையபொருளபயனபடுமாறுகூறபபடடது.

பு. (மரு-ன்) எ-இ-ன். செல்வம்பெருந்தகையான்கட்படின்-செல்வமானது (ஒப்புரவுசெய்யும்) பெருந்தன்மையுடையவனிடத்துண்டானல், (அது) மருந்தாகி-(சூழல்மும் வியாதிகளுக்கு) மருந்தாய், தப்பாமரத்தற்று-தப்பாதமரத்தையொக்கும், எறு.

வி. தப்புதலாவது, வியாதிகளைத்தீர்க்காமையும்; கொள்ளக்கூடாத இடங்களிலே நின்றுவது, மறைந்துநின்றுவது,

காலத்திலேவேறுபட்டாவது, பிரயோசனப்படாமையும், முதலியனவாம். யாவருந்தன்கிளைதளிர்முதலான உறுப்புக்களைமுறித்தும் பறித்துஞ்செய்யப்பட்ட தன்குறைவும் வருத்தமும் நோக்காமலே, அவர்களுடைய வருத்தங்களைத்தீர்ப்பதுபோலப், பெருந்தகையாளன் செல்வமும்யாதொருமாறுபாடுமில்லாமலே எளிதாகவெளிப்பட்டு நின்றுகொடுக்குங்குறைபடுதலும்வருத்தமும்நோக்காது தப்பாமலேயடைந்தவர் வருத்தங்களை யொழிக்குமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும், ஒப்புரவுடையவன்பொருள் பிரயோசனப்படுந்தன்மைசொல்லப்பட்டது.

உ௱௰அ. இடனில்பருவத்துமொப்புரவிற்கொல்கார்
கடனறிகாட்சியவர்.

ப, எ-து-செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்தும் ஒப்புரவுசெய்தற்குத்தளரார் தாஞ்செய்யத்தகுவனவற்றையறிந்த வியற்கையறிவுடையாரென்றவாறு.

வி. பிறவெல்லாமொழியினும் இஃதொழியாரென்பதாம்.

பு. (இடர்) எ-இ-ள். இடனில்பருவத்தும் - செல்வம் அற்றகாலத்தும், ஒப்புரவிற்கொல்கார்-உபகாரஞ்செய்தற்கு

(மனந்) தளரார், கடனறி - (தாம்செய்யத்தகுவனவாகிய) முறைமைகளையறிந்த, காட்சியவர்-அறிவுடையவர், எ-று.

வி. செல்வம் ஒழிந்தாலும்-உபகாரியானவன் உபகரிப்

பதற்குப்பண்டுபோலவே மன ஊக்கங்கொள்வானென்பதாம். மனம் என்பது, சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது. இடம், செல்வம். தார்வேந்தர்கெட்டால் - மனஞ்சிறியராவரோ, எனப்பிறர்சொல்லுதலுங்காண்க.

உாயகூ. நயனுடையானல்கூர்ந்தானுதல்செயுநீர்மை
செய்யாதமைகலாவாறு.

ப. எ-து-ஒபபுரவுசெயதலையுடையானலகூாநதானுதலாவது தவிராது செயயுநீரமையுடையவவொபபுரவுகளைசசெயயபபெறுதுவருநதுகினறவியலபாமெனறவாறு.

வி. தானுகாவனநுகாபபெறுமையனறெனபதாம-இவைவிரணடுபாடடானுமவறுமையாலொபபுரவுஒழிதறபாறறனறெனபதுகூறபபடடது.

பு. (நய-று) எ-இ-ள். நயனுடையான்-(ஒப்புரவுசெய்யும்) நீதியுடையவன், நல்கூர்ந்தானுதல்-தரித்திரப்பட்டவனுவது, செய்நீர்மை - (தவிராமலே) செய்யப்படுந்தன்மையையுடைய ஒப்புரவுகளை, செய்யாது-செய்யப்பெறுமல், அமைகலாவாறு-தான்சம்மதிப்படாத (வருந்துகின்ற) நெறியாம், எ-று.

வி. தான் அனுபவிக்கப்படுவனவற்றையனுபவிக்கப்பெறுதன்மையன்று என்பதாம். இவை இரண்டுபாட்டாலும் வறுமையினலே ஒப்புரவுசெய்தல் ஒழியுந்தன்மையதன்றென்பதுசொல்லப்பட்டது.

உாஉ0. ஒப்புரவினல்வருங்கேடெனினஃதொருவன்
விற்றுக்கோட்டக்கதுடைத்து.

ப. எ-று - ஒப்புரவு செய்தலானொருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயினக்கேடு தன்னைவிற்றுமேனுங் கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்தென்றவாறு.

வி. தன்னைவிற்றுக் கொள்ளப்படுவதொருபொருளில்லையாயினும் அஃதாயினவழிச் செய்யப்படுமென்றது புகழ்பயத்தலான், ஒப்புரவாற்கெடுங்கேடு கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது.

ப. (ஒப்-து) ௰-இ-ள். ஒப்புரவினல்வருங்கேடெனின் - ஒப்புரவுசெய்தலினாலே (பொருட்) கேடுவருமென்று சொல்லுவாருண்டானால், அஃது-அந்தக்கேடானது, ஒருவன்விற்று - ஒருவன் (தன்னை) விற்றுப்போட்டானாலும், கோட்டக்கதுடைத்து - கொள்ளுந்தகுதியையுடையதாம், எ-று.

வி. தன்னைவிற்றுக்கொள்ளப்படுபொருள் இல்லையல்லவா, இது உண்டானால் அந்தக்கேடும்வாங்கப்படுமென்றுசொன்னது, புகழ்தருவதுகுறித்தெனக்கொள்க. தன்னை என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. இனிக்கோட்டக்கது என்பதற்கு, செய்தக்க என்பதுபோலச்செயவெனெச்சம் ஈறுகெட்டு, முதல் நீண்டுநின்றதெனக்கொண்டு, (கொள்ளத்தக்கதொழிலை)யுடையது, எனப்பொருளுரைத்தாலுளதாந்தன்மையுணர்க. இதினாலே, ஒப்புரவுசெய்துகெடுவதில்லையென்பதுசொல்லப்பட்டது.

௨௩. அதிகாரம்.

ப-ம். ஈகை அஃதாவது-வறியார்க்கேயாகுமாறறுக்கொடுத்தல். இதுமறுமைநோக்கியதாகலின் இம்மைநோக்கியவொப்புரவறிதலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (ஈகை) அதாவது, தரித்திரராகிவந்து இரந்தவர்க்கு இல்லையென்றுசொல்லாமலே கொடுப்பதைச்சொல்வது. இதுமறுமைநோக்கியதாதலால், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின்வைக்கப்பட்டது. இனிவேறு அதிகாரமுறைமை, இது ஒப்புரவறிதலோடொருபுடையொத்திருத்தலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

உ௱உக. வறியார்க்கொன்றீவதேயீகைமற்றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பைநீரதுடைத்து.

ப. எ-து - ஒருபொருளுமில்லாதார்க்கு வேண்டியதொன்றைக்கொடுத்தலேயீகையாவது; கொடுத்தலாகிய அஃதொழிந்தவெல்லாக்கொடையுங் குறியெதிர்ப்பைக்கொடுக்குநீர்மையையுடைத்தென்றவாறு.

வி. ஒழிந்தகொடைகளாவன வறியரல்லாதார்க்கொருபயனோக்கிக் கொடுப்பன - குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்துவாங்கியவாறேயெ

திர்கொடுப்பது-நீரதெனபுழிய துவென்பது பகுதிப்பொருள்விகுதி - பின்னுந்த ன்பாலவருதலிற்குறியெதிர்ப்பைகொடுக்குந்தன்மையையுடைத்தென்றா - இத்திரு வீகையதிலக்கணமுணர்த்தப்பட்டது.

பு. (வறி-து) எ-இ-ள். வறியார்க்கு - (ஒருபொருளுமில்லாத)தரித்திரர்க்கு, ஒன்று-(அவர்வேண்டியது)ஒருபொருளை, ஈவதேயீகை-கொடுப்பதேகொடையாவதாம், மற்றெல்லாம்-மற்றக்கொடைகளெல்லாம்; குறியெதிர்ப்பைநீரதுடைத்து-குறியெதிர்ப்பைகொடுக்குந்தன்மையையுடையதாம், எ-று.

வி. மற்றக்கொடைகளானவை, தரித்திரர் அல்லாதவர்க்கு ஒரு பிரயோசனத்தைக்குறித்துக் கொடுக்கின்றவையாம். குறியெதிர்ப்பையாவது, ஓரளவைக்குறித்துவாங்கி, யந்தப்படியேயெதிர்கொடுப்பதாம். நீரதுஎன்றஇடத்து, அசரஞ்சாரியை-து, பகுதிப்பொருள்விகுதி. பின்னுந்தன்னிடத்திலேவருதலாலே, குறியெதிர்ப்பை கொடுக்குந்தன்மையையுடையதென்றார். இனி, குறியெதிர்ப்பை என்பது இறந்தகாலவினைத்தொகைத்தொடர்மொழி, எதிர்காலத்திலேபெறும்படியாகக் குறித்தஎதிர்ப்பை எனவிரியும். எதிர்ப்பைஎன்பதனுள், எதிர், எதிர்கரவம். அதுதொழிற்பெயராங்கால், இறப்பு, நிகழ்பு, என்றாற்போலப், பகுதிப்பொருள் விகுதியொடுநின்றுவிகாரப்பட்டு, ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரமுமுளவே, என்னுஞ்சூத்திரத்தால் ஐகாரத்தையீற்றிலேபெற்று, எதிர்காலத்திலேபெறும்படியாகக்குறித்து நிகழ்காலத்திலேயிடப்படுகின்றதற்குப்பெயராய்வழங்கிவருகின்றது. அவனெதிர்ப்பையிட்டு உறவாடினான், எனவழங்கிவருவதைச் செந்தமிழ்நாட்டுவழக்கு நோக்கிக்

காண்க. இது, கடன்கொடுத்தலிலேநின்றும் வேறுபாடுடையது. இதனையிக்காலத்துவரிசையென்றும்வழங்குவர்-இதினாலே ஈகையின் இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௨௱௨௨. நல்லாறெனினுங்கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினுமீதலே நன்று.

ப. ஏது - ஏற்றல் வீட்டுலகிற்கு நல்லநெறியென்பாருளராயினும் அது தீது; ஈயாதார்க்கவ்வுலகமெய்துதலில்லையென்பாருளராயினுமீதலே நன்றென்றவாறு.

வி. எனினுமென்பதிருவழியும் அவ்வாறு கூறுவாரின்மைவிளக்கி நின்றது-பிரிநிலையேகாரத்தால் ஏற்றல் அறங்களின் தலைசிறந்ததென்பது பெற்றும்-நல்லது கூறுவாரா தீயதுமுடன் கூறினார்.

ப. (நல்-று) எ-இ-ள். நல்லாறெனினும்-(வீட்டுலகத்துக்கு) நல்லவழியென்று (ஒருவர்)சொல்லினும், கொளறீது-ஏற்பதுதீதாம், மேலுலகமில்லெனினும்-(ஈவார்க்கு) அந்தவுலகமில்லையென்று (ஒருவர்) சொல்லினும், ஈதலேநன்று-கொடுப்பதேநன்மை, எ-று.

வி. எனினும் என்றது, இரண்டிடத்தும் அந்தப்படி சொல்லாமையைவிளக்கிநின்றது. பிரிநிலைப்பொருள்படவந்த ஏகாரத்தினாலே, மற்றத்தருமங்களுக்குள்ளே ஈதல், சிறந்ததென்பதுபெற்றோம். தீயதைவிளக்கினாலல்லது, நல்லதுவிளங்காதாதலால், நல்லதுசொல்லவந்தவர், தீயதையுமுடன்சொன்னார்.

௨௱௨௩. இலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீதல்

குலனுடையான கண்ணேயுள.

ப. எது-யானவறியனெனறிரபபானசொலலுமிவவரவைததானபிறர கடசொலலாமையுமதனைததனகடசொனனாரககுமாறறுதலுமிவவிரணடு முளவாவனகுடிபபிறநதானகணணேயெனறவாறு.

வி. மேறறெனறதொழிறகுமதனைறெனறதுசெயதறகுரியவனையு ணாததியவாறு-இலியிலனெனனுமெவவமுரையாமையீதலெனபதறகு அவவி விவரவையொருவனறனககுசசொலவதறகுமுனனேயவனகுறிபபறிநதுகொடு ததலெனவுமஅரனைபபினுமபிறனொருவனபாறசெனறுரையாவகையாற கொடுததலெனவும - யானிதுபோழதுபொருளுடையனலலெனககரபபாா சொலலுமிவவரவைசசொலலாதுகொடுததலெனவுமுரைபபாருமுளா-அவரத லெனபதனைபபொருடபனமைபபறிவததபனமையாகவுரைபபா.

பு. (இல-ள) எ-இ-ள். இலனென்னுமெவ்வம் - (நான்) தரித்திரனென்று (இரப்பவன்) சொல்லுகின்ற துயர்மொழிக ளை, உரையாமை(பிறருடன்) சொல்லாதிருப்பதும், (அவற்றை த்தன்னிடத்திலேசொல்லிரந்தவனுக்கு) ஈதல் - (இல்லையெ ன்னுமலே) கொடுப்பதும், (ஆகிய இரண்டும்) குலனுடையா ன்கண்ணேயுள-(குற்றமில்லாத) குடிப்பிறப்பையுடையவனி டத்தேயுண்டு, எ-று.

வி. யாவரும்பொருளுடையராயிருக்க ஒருவனைப்பொ ருளுடையான் என்று உலகத்தார்சொல்லுமிடத்து அங்கேஉய ர்வு தோன்றநின்றதுபோலக், குலனுடையான் என்ற, இடத் தினுங்குற்றமில்லாமையாகிய உயர்வுதோன்றநின்றது என்ப

தை, இவர்தாமேபின்பு, நலத்தின்கணாரின்மை தோன்றினவனைக்குலத்தின்கணையப்படும்; எனச்சொல்லுதலாற்கொள்க. மேலே தீது என்றதை யொழிப்பதற்கும். நன்று என்றதைச் செய்தற்கும, உரியவனைக்காட்டியது, இதன்கருத்து. இனியிலனென்னுமெவ்வமுரையாமை யீதலென்பதற்கு, இரப்பவன் துன்பமொழிகளைத்தனக்குச்சொல்வதற்குமுன்னேயவன்குறிப்பையறிந்துகொடுத்தலெனவும், அவற்றைமறுபடியுமொருவனிடத்திற்போய்ச்சொல்லாதபடிக்குக்கொடுப்பது எனவும், ஈவோன் நானிப்பொழுது பொருளுடையனல்லேனென உலோபத்தினாலே மறைப்பவன்சொல்லுந் துன்பமொழிகளைச் சொல்லாதுகொடுத்தலெனவுஞ், சொல்லுவாருமுண்டு. அவர் ஈதலென்பதை, ஈயப்படும்பொருள்பலவாதலால் அவைபற்றி வந்தபன்மையாக உரைப்பார்.

இனியிக்குறளுக்குவேறுரை. (செல்வமுயர்ந்தகாலத்திலேநான்பொருளுடையனென்று இனிதாகச்சொல்லிக்கொடு

ப்பனவும் அதுசுருங்கியகாலத்திலே நானில்லாதவனென்றுது ன்பவார்த்தைகளைச்சொல்லி யிரந்தவனைவிலக்குவனவும்யாவர்க்கும் எளியவையாம் இனியரியவையாவை அவையாரிடத்துண்டாமெனின்) இலனென்னுமெவ்வநுரையாமையீதல்- (ஒருவன்செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்தேதான் இல்லாதவனுவான் ஆதலால்தன்னைவந்திரந்தவர்க்குத்தான்) நான்தரித்திரனேனென்றுசொல்லுந் துன்பமொழிகளைச்சொல்லாதுகொடுப்பவை, (அரியவையாம்) குலனுடையான்கண்ணேயுள-(அவை) குலத்தையுடைமையாகப்பெற்றவனிடத்தேயுண்டாம், எ-று.

இதற்கு-வி. வினைவிசையெச்சம்வருவிக்கப்பட்டது. குலத்தையுடைமையாகப்பெறுதலாவது, அக்குலத்திலுள்ளோர் யாவர்க்குந்தலைவனுகவிளங்குவது. செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்து வேண்டுவன்கொடுத்தல்கூடாதெனின், அதுகூடுதற்கு அவன்

குலத்தையுடைமையாகப்பெறுதற்கு அமைந்த நற்குணநற்செய்கைகளும், கொடையின்கண்மனவுவக்கவுறுதியும், தெய்வ அருளும்பிறவுங் காரணமாமாதலாற் கூடுமெனக. செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்தில் இலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீந்ததைப்பாம்பின்புற்றிலே கையிட்டோன்முதலியோரிடத்திற்காண்

க. ஈதற்றொழிலொன்றாயினும் ஈயப்படும்பொருள்கள்பலவா தலால் அப்பொருளின்பன்மைபற்றி ஈதலும் இங்கேபலவாயின. எவ்வம், துன்பம். இலனென்னுஞ்சொற்களை எவ்வமென்றா ர், அச்சொற்களைச்சொல்லுவோருங்கேட்போருந் துன்புறுத லால் எனக்காண்க. இவ்வுரைக்கு, உரையாமை என்பதையெதி ர்மறைத்தொழிற்பெயராக்காது, எதிர்மறை வினையெச்சமாக் குக.

உ௱உ௪. இன்னாதிரக்கப்படுதலிரந்தவ
ரின்முகங்காணுமளவு.

ப. எ-து-இரத்தலேயன்றி ஈதலுமினிதன்று ஒருபொருளையிரந்தவரது பெற்றதனால் இனிதாகிய அவர்முகங்காணுமளவுமென்றவாறு.

வி. எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன - இரக்கப்படுதலிரப்பார்க்கு ஈவலென்றிருத்தல் - அதனையின்னாதென்றது எல்லாமிரப்பார்க்கு கொடுத்தல் யாமை கூடுங்கொல்லோ என அஞ்சுதலாகி - எனவே எல்லாப்பொருளுமீதல்வேண்டுமென்பதாம் பெறப்பட்டது.

பு. (இன்-வு) எ-இ-ள். இரந்தவர்-(ஒருபொருளை)யாசித் தவர், (அதைப்பெற்றதினாலே) இன்முகங்காணுமளவு-இனி தாகிய (அவர்) முகத்தைக்காண்கிறவரைக்கும், இரக்கப்படுத ல்-(இரந்தலேயன்றி) ஈதலும், இன்னாது-இனிதாகாது, எ-று.

வி. இரக்கப்படுதலும்என்கின்ற இறந்ததுதழுவிய எச்ச உம்மையும், காணுமளவும்என்கின்ற முற்றும்மையும், குறை ந்துநின்றன. இரக்கப்படுதலாவது, இரப்பார்க்கு ஈயக்கடவ னென்றிருப்பது.

கல்லாமையச்சங் கயவர்தொழிலச்சஞ்
சொல்லாமையுள்ளுமோர் சோர்வச்ச—மெல்லா
மிரப்பார்க்கொன்றீயாமையச்ச மரத்தாரிம்
மாணக்குடிப்பிறந்தார். என்பராதலின், எல்லாமிரப்பா
ர்க்கு ஒன்றீயாதிருக்கக்கூடுமோவென்று அதற்குக்குடிப்பிறந்
23

தார் அஞ்சவேண்டுதலால், அந்த
அச்சத்தைக்குறித்து, ஈதலு
மின்னுதென்றார். எனவே,
எல்லாப்பொருள்களும் ஈயவேண்
டுமென்பது, பெறப்பட்டது.

உஉரு. ஆற்றுவாராற்றல்பசியாற்றலப்பசியை
மாற்றுவாராற்றலிற்பின்.

ப. எ-து-தவத்தா னெவ்வியார்க்கு வலியாவது தம்மையுற்ற பசியைப்பொ
றுத்தல அவ்வலிதானு மவ்வாறு பொறுத்தற்கரிய பசியையீகையா னொழிப்பாரது
வலிக்குப்பின்னென்றவாறு.

வி. தாமும்பசித்துப்பிறரையும் அதீர்க்கமாட்டாதாராற்றலினும
பசியாதுபிறரையுமதீர்ப்பாராற்றனென்பதாம.

பு. (ஆற்-ன்) எ-இ-ள்: ஆற்றுவாராற்றல்-(தவத்தினாலே) வலியவராவார்க்குவலியாவது, (பலத்தையுடையவராவார்க்குப் பலமாவது,) பசியாற்றல்-(தம்மையணுகிய)பசியைப்பொறுத்திருப்பது, (அப்படிப்பட்டபலமானது)அப்பசியைமாற்றுவாராற்றலிற்பின்-அப்படிப்பொறுக்கக்கூடாதபசியைக்(கொடையினாலே) யொழிப்பவருடையபலத்துக்குப்பின், எ-று.

வி. தாமும்பசித்துப்பிறர்பசியையுந்தீர்க்கமாட்டார்தாம்பலத்தில், தாமும்பசியாதுபிறர்பசியையுந்தீர்ப்பார்பலம்நன்றென்பதுகருத்து.

௨௨௬. அற்றாரழிபசிதீர்த்தலஃதொருவன்
பெற்றான்பொருள்வைப்புழி.

ப. எதுவறியாரதமிக்கபசியைபறறேநாககிததீாககபொருளபெறற ஒருவனதனககுதவவைககுமிடமாகலானெனறவாறு.

வி. எவ்வாறனைமகளுமழியவருதலினழிபசியெனருா- அறநோக்கியெனபதெனுசிதினமது- அற்றாரழிபசிதீர்த்தபொருட்பின்றனக்கேவந்துதவுமென்பதாம.

பு. (அற்-ழி) எ-இ-ள்: ஒருவன்பெற்றான்பொருள்-பொருளைப்பெற்றுக்கொண்ட ஒருவன், வைப்புழியஃது-(தனக்கு உதவும்படியாக) வைக்கும் இடம் அது (ஆதலால்,) அற்றாரழிபசி-(ஒன்றுமில்லாதவராகிய) தரித்திரருடையமிகுந்தபசியை, தீர்த்தல்-(தருமத்தைக்குறித்து) தீர்க்க, எ-று.

வி. எல்லாநன்மைகளும் அழியவருவதினாலே, அழிபசியென்றார். தருமத்தைக்குறித்து என்பது, குறைந்துநின்றது. எல்லாநன்மைகளும் அழியவருமென்பதற்கு-உம்.

பிறந்தகுலமாயும்பேராண்மைமாயுஞ்
சிறந்ததங்கல்வியுமாயுங்-கறங்கருவி
கன்மேற்கழூஉங்கணமலைநன்னாட
வின்மைதழுவப்பட்டார்க்கு-எனக்காண்க. அற்றாரழிபசி தீர்த்தபொருள், பின்புதனக்கேவந்து உதவுமென்பதாம்.

உ௱உ௭. பாத்தூண்மரீஇயவனைப்பசியென்னுந்
தீப்பிணிதீண்டலரிது.

ப. எ-து- எஞ்ஞான்றும் பகுத்துண்டலைப் பயின்றவனைப் பசியென்று சொல்லப்படுந் தீநோய் தீண்டுதலில்லையென்றவாறு.

வி. இவ்வுடம்பினின்று ஞானவொழுக்கங்களைப் பழித்தலால் வருமுடம்புகடோறுந் துன்பஞ்செய்தலிற் றீப்பிணியெனப்பட்டது-தனக்கு மருத்துவனாகலின் வீறுபசிப்பிணி தனக்காதென்பதாம் இவையாறுபாட்டானுமீதலின் சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

பு. (பாத்-து) எ-இ-ள். பாத்தூண்மரீஇயவனை-(தினந்தோறும்) பகுத்து உண்பதை (வழக்கமாகத்) தழுவியவனை, பசியென்னுந்தீப்பிணி-பசியென்று சொல்லப்படுங் கொடிய நோய், தீண்டலரிது-தொடுவதில்லை, எ-று.

வி. இந்த உடலிலேநின்று ஞானஆசாரங்களைக்கெடுத்து, அதினாலேவரப்பட்ட உடல்களுக்குந் துன்பத்தையுண்டாக்குதலாலே, தீப்பிணியெனப்பட்டது. தனக்கு வைத்தியன்தானேயாகலாற் பசிப்பிணியணுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட்டாலும், ஈதலின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௨௱௨௮. ஈத்துவக்குமின்பமறியார்கொறாமுடைமை
வைத்திழக்கும்வன்கணவர்.

ப. எ-து. தாமுடையபொருளையீயாதுவைத்துப்பின்னிழந்துபோமரு ளில்லாதார்வறியார்க்குவேண்டியவற்றைக்கொடுத்துவருந்தலானருளுடையர் எய்துமின்பத்தினைக்கண்டறியார்கொல்லோவென்றவாறு.

வி. உவக்குமென்னுங்காரணத்தினைக்குறித்த பெயரெச்சம் இன்ப மென்னுங்காரியப்பெயர்கொண்டது. அறிந்தாராயின்அவ்வின்பத்தையெ ய்துவதல்லதுவைத்திழவாரென்பதுகருத்து.

ப. (ஈத்-வர்) எ-இ-ள். தாமுடைமை-தாங்களுடைத்தா யிருந்தபொருளை, வைத்திழக்கும்வன்கணவர்-(பிறர்க்குஈயா து) வைத்துப்பின்பு இழந்துபோகின்ற அருளில்லாதவர், ஈத் து-(தரித்திரருக்குவேண்டியவற்றைக்) கொடுத்து, உவக்குமி ன்பம் (அவர்) மகிழ்ச்சிகூர்தலினாலே (அருளுடையவர் அடை யும்) சுகத்தை, அறியார்கொல்-கண்டு அறியார்களோ, எ-று.

வி. ஈந்து என்பது, ஈத்து எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. உவக்குமென்னும்பெயரெச்சவினைச்சொல், காரணப்பொரு ட்டாய்நின்று, அதினாலேவரப்பட்டகாரியமாகியஇன்பமென் னும்பெயர்கொண்டுமுடிந்தது. அறிந்தாராகில், தாமுமந்த இன்பத்தை அடைவாரேயல்லாமல், பொருளைவைத்து இழந் துபோகமாட்டார், என்பதுகருத்து.

௨௱௨௯. இரத்தலினின்னாதுமன்றநிரப்பிய

ப. எ-து. பொருட்குறைநிரப்பவேண்டிவறியார்க்கீயாது தாமேதனித் துண்டலொருவர்க்குப்பிறர்பாற்சென்றிரத்தலினுமின்னாதொருதலையாக வெ ன்றவாறு.

வி. பொருட்குறைநிரப்பலாவதோரோவெண்களைக்குறித்தத்துணையீ ட்டுமெனவிட்டதனையேமேற்கொண்டடுக்குதல். தனித்தல் - பிறரை யொழித்தல். இரத்தற்குள்ளதப்பொழுதையிளிவரவே பின்னல்குரவில்லை தமி யருண்டற்கவ்விரண்டுமுளவாமாகலினிரத்தலினின்னாதென்றார் - நிரப்பிய வெனப்பட்டதற்குத்தேடியவுணவுகளையென வுரைப்பாருமுளர்.

பு. (இர-ணல்) எ-இ-ள். நிரப்பிய-(பொருளின்குறைவு தீர) நிரப்ப (விரும்பி,) தாமேதமியருணல்-(தரித்திரர்க்குக் கொடாமல்) தாங்களேதனித்து உண்பது, இரத்தலின்-(ஒரு வர்க்குப்பிறரிடத்துச்சென்று) யாசிப்பதிலும், மன்ற இன்னா து-நிச்சயமாகவே இனிதாகாது, எ-று.

வி. பொருட்குறைநிரப்பலாவது, ஓரொருதொகைக் ளைக்குறித்து அவ்வளவுகூட்டுவோமென்று கூட்டுவதையேமே ற்கொண்டாசைப்பட்டுக்கூட்டுவது. தனித்தல், பிறரையொழி த்திருத்தல். இரப்பதற்கு உள்ளது அந்தவேளையீனமே, பின் தரித்திரமில்லை. தனித்து உண்பார்க்கு, ஈனமுந்தரித்திரமு

மாகிய இரண்டும்; உண்டாமாதலால், இரத்தலின் இன்னாதெ ன்றார். நிரப்பியவென்றதற்குத், தேடிய உணவுகளை நிரப்பிய, எனப்பெயரெச்சம் ஆக்குவாருமுண்டு.

உ௱௩ ௰.

சாதலினின்னாததில்லையினிததூஉ
மீதலியையாக்கடை.

ப. எது-ஒருவர்க்குச்சாதலபோல்வேறொன்றில்லையததன்மைத்தாகியசாதலுமவறியார்க்கீதனைமுடியாதவழியினிதென்றவாறு.

வி. பிறர்க்குப்பயனபடாதவுடறபொறைநீங்குதலானினிதென்றார்--இவைமூன்றுபாட்டானுமீயாமையினகுற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (சா-டை) எ-இ-ள். சாதலின்-(ஒருவர்க்கு) சாவது போல, இன்னாதது இல்லை-துன்பமாவது (ஒன்று) இல்லை, அதூஉம்-அப்படிப்பட்டசாதலும், ஈதலியையாக்கடை. (தரித்திரர்க்குக்கொடுக்கக்கூடாத இடத்து,) இனிது-இன்பமுடையதாம், எ-று.

வி. பிறர்குப்பிரயோசனப்படாத உடலின்பாரம்நீங்குதலாலே, இனிதென்றார். முற்றுமற்றோரோவழியென்னுஞ்சூத்திரத்தால், அது, என்னும்முற்றுகரத்தின்மேல் இழிவுசிறப்புஉம்மையின் உயிரேறி, அதும், எனநின்று, பின்செய்யுளிசைநிறைக்கவேண்டிக்குறில்நெடிலாய் அளபெடுத்து அதூஉம், எனநின்றது. இவைமூன்றுபாட்டாலும், ஈயாமையின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

உ௪. அதிகாரம்.

புகழ்.

ப-ம. புகழ-அஃதாவது-இலவாழககைமுதலீகைபீறுகசசொலலபப டடவிலலறததினவழுவாதாரககிமமைபபயனாகியிவவுலகினகணிகழநதியலா நிறகுஙகீரததி. விதபெருமபானமையுமீகைபபறறிவருதலினதனபினவைககப படடது.

ப-ம். (புகழ்) அதாவது-இல்வாழ்க்கைமுதல்ஈகைகடை யாகச்சொல்லப்பட்ட இல்லறத்திலே குற்றமில்லாமல்நடந்த வர்க்கு-இம்மையின்பிரயோசனமாகி இந்த உலகத்திலேநடந்

ா அஉ

௨௪. அதி. புகழ்.

தியபடிநிற்குங்கீர்த்தியைச்சொல்வது.

இதுமிகுதியும் ஈகைப
ற்றிவருவதால் *அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

௨௩௧. ஈதலிசைபடவாழ்தலதுவல்ல
தூதியமில்லையுயிர்க்கு.

ப. ஏதுவழியாகவேத்ருறபுகழுணடாகவாழ்வேபுகழலலதுமககளு யிரககுபபயனபிறிதிலலையாகலானெனறவாறு.

வி. இசைபடவாழ்தற்குக்கல்வியாண்மைமுதலியபிறகாரணங்களுமு ளவேனுமவையெல்லாமுண்டுமுண்டுமுதற்றுதவினீதல்சிறந்ததெனபதற்குஞாபக மாகவீதலென்றாருயிர்க்கென்பது-பொதுப்படக்கூறினேனுமவிலங்குபிர க்டகேலாமையின்மக்களுயிரமேனின்றது.

பு. (ஈத்-கு) எ-இ-ள். அதுவல்லது-அத்தப்புகழல்லாம ல், உயிர்க்கு ஊதியமில்லை-(மனித) ருயிர்க்கு இலாபமில்லை, (ஆதலால்)-ஈதலிசைபடவாழ்தல்-(தரித்திரர்க்கு) ஈவதினாலே புகழுண்டாகவாழ்க, எ-று.

வி. இசைபடவாழ்வதற்குக், கல்வி, வீரம், முதலாகிய வேறேகாரணங்களும், உண்டாயினும்; அவைசிறந்தனவல்ல, என்பதற்கும்; உண்ணும்பண்டமும், பேர்சனமும், ஈவதுமு தன்மையானது ஆதலால், அதுசிறந்தது என்பதற்கும்; ஞா பகமாக, ஈதலென்றார். இந்த ஈதலென்பது, நூலோ:ஈவோன் றன்மையீதலியற்கையென, வேறுபொருளைக்குறித்துநிற்பினு ம்; உண்டியீதன்மாட்டொத்திபெரும், எனவும்; சிறிதுவயிற் றுக்குமீயப்படும், எனவும் ; ஈயாச்சிறுவிலைக்காலத்தாயினும், எனவும், பெரும்பாலும் உண்ணும்பண்டங்கள் உண்வுமுதலி யவற்றையேகுறித்துவழங்கிவருவதுகாண்க. உயிர்க்கு எனப் பொதுப்படச்சொன்னாராலும், ஈகையா லிசைபடவாழ்வ து, மிருகமுதலாயினவற்றிற்குப்பொருந்தாமையால் அது, ம னிதருயிரையேகுறித்துநின்றதெனக்காண்க.

உ௱௩உ. உரைப்பாருரைப்பவையெல்லாமிரப்பார்க்கொன் றீவார்மேனிற்கும்புகழ்.

ப. இ-து-உலகத்தோர் உரைப்பாருரைப்பனவெல்லாமிரப்பாரி ரப்பார்க்கவர்வேண்டியதொன்றையீவார்கணிற்கும்புகழுமென்றவாறு.

வி. புகழ்தானுரையும்பாட்டுமென்விருவகைப்படுமவற்றுளுரைப்பாரு ரைப்பவையெனவெல்லார்க்குமுரியவழக்கினையேயெடுத்தாராயினுமினம்பற றிப்புலவர்க்கேயுரியசெய்யுளுங்கொள்ளப்படும்--படவேபாடுவார்பாடுவனவெ ல்லாம்புகழாமென்பதூஉம்பெற்றாம்--ஈதற்காரணஞ்சிறந்தமையிற்றனுளுங காணக-இந்நிலைபிறர்மேனிற்றதென்பார்தாமெல்லாருஞ்சொல்லுகபுகழ்வா ர்மேனிற்றுமெனவுரைப்பாருமுளர்-அதுபுகழ்ச்சிறப்புநோக்காமையறிக.

பு. (உரை-ம்) எ-இ-ள். உரைப்பாருரைப்பவையெல்லாம்-(உலகத்து) ஒன்றைச்சொல்லுவார் சொல்பவையெல்லாம், இரப்பார்க்கொன்று-(தரித்திரத்திலே)யாசிப்பவர்க்கு(அவர்வேண்டியது) ஒன்றை, ஈவார்மேனிற்கும்புகழ்-கொடுப்பவரிடத்துநிற்கும்புகழ்களாம், எ-று.

வி: புகழ், உரையும், பாட்டும், என இருவகைப்படும். அவற்றுள், உரைப்பார் உரைப்பவையென, எல்லார்க்கும் உரியவழக்கையேயெடுத்துச்சொன்னாராயினும்; இனம்பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளாகியபாட்டுங்கொள்ளப்படும். படவே, பாடுவார்பாடுபவையெல்லாம் ஈவார்மேல்நிற்கும்புகழாம் என்பதும், பெற்றோம். புகழ்படவாழ்வதற்குஈதற்காரண

ஞ்சிறந்தது, இந்தக்குறளினுள்ளுங்காண்க. இதனைப்பிறர்மே லும்நிற்குமென்பார்தாமெல்லாஞ்சொல்லுக. (இதனைப்பிறர் மேலும்நிற்குமென்பவர் தாமெல்லாஞ்சொல்லட்டும்,என்றொ ருமுடிவாக்கி, மற்றோர்முடிவாகப்புகழீவார்மேல்நிற்கும் என் றுசொல்லுவாருமுண்டு; அது, பேசுவார்பேசுபவையும், பா டுவார்பாடுபவையும், ஈவார் புகழ் என்றதுபோலப்புகழின்சி றப்பைக்குறியாததன்மைகாண்க.

உ௱௩௩. ஒன்றாவுலகத்துயர்ந்தபுகழல்லாற்
பொன்றாதுநிற்பதொன்றில்.

ப. எ-து-தனக்கிணையின்றாகவோங்கியபுகழல்லதுலகத்திறவாதுநிற்ப துபிறிதொன்றில்லையென்றவாறு.

வி. இணையின்றாகவோங்குதலாவது-கொடுத்தற்கரியவுயிருறுப்புப்பொ ருள்களைக்கொடுத்தலும்பகைவர்க்கருளுதலாற்றன்னோடொப்பதின்றித்தானேயுயர்த ல்-அத்தன்மைத்தாகியபுகழேசெய்யப்படுவதென்பதாம்--இனியொன்றாவெனப் பதற்கொருவார்த்தையாகச்சொல்லினன்னவுமொருதலையாகப்பொன்றாதுநி ற்பதெனவுமுரைப்பாருமுளர்-இவ்விரண்டுபாட்டானும்புகழதுசிறப்புக்கூற ப்பட்டது.

பு. (ஒன்-றில்) எ-இ-ள். ஒன்றா-(தனக்கு) இணையில்லா தது ஆக, உயர்ந்தபுகழல்லால்-ஓங்கியபுகழ் அல்லாமல், உல கத்து-உலகத்திலே, பொன்றாதுநிற்பது-இறவாமல்நிற்பது, ஒன்றில்-மற்றொன்று இல்லை, எ-று.

வி. இணையில்லாததாக ஓங்குவதாவது, கொடுப்பதற்கு

அரிதாகிய உயிர் உடற் பொருள்களைக்கொடுத்தது பற்றிவருவதனாலே, தன்னோடொப்பது இல்லையாகத்தானேயுயர்வது. அப்படிப்பட்டபுகழே, செய்யப்படுவது, என்பதாம். ஒன்றாக என்பது ஒன்று எனக்கடைக்குறைந்துநின்றது. இனி, ஒன்றுவென்பதற்கு, ஒருவார்த்தையாக எனவும், ஒருதலையாக(நிச்சயமாக) எனவும், சொல்லுவாரும் உண்டு. இவைமூன்றுபாட்டாலும், புகழின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௨௩௪. நிலவரைநீள்புகழாற்றிற்புலவரைப்
போற்றாதுபுத்தேளுலகு.

ப. எ-து-ஒருவனிலவெல்லைக்கணேபொன்றாதுநிற்கும்புகழைச்செய்யுமாயிற்புத்தேளுலகமவனையல்லதுதன்னையெய்திநின்றஞானிகளைப் பேணாதென்றவாறு.

வி. புகழுடம்பானிவ்வுலகும்புத்தேளுடம்பானவ்வுலகுமொருங்கெய்தாமையிற்புலவரைப்போற்றாதென்றார்--அவனிரண்டுலகுமொருங்கெய்துதல்--புலவர்பாடும்புகழுடையோர்விசும்பின்- வலவனேவாவானவூர்தி-யெய்துப வென்பதஞ்செய்வினைமுடித்தென்பிறராலுஞ்சொல்லப்பட்டது.

பு. (நில-கு) எ-இ-ள். நிலவரை-நிலத்து எல்லையில், நீள்புகழாற்றின்-(ஒருவன் இறவாமல்) நீட்டித்துநிற்கும் புகழைச்செய்வானானால், புத்தேளுலகு-தேவருலகமானது; (அவனைவிட்டுப்) புலவரைப்போற்றாது-(தன்னையடைந்த) ஞானிகளைப்பேணாது, எ-று.

வி. புகழுடம்பினாலே இந்த உலகமும், தேவ உடம்பினாலே யந்த உலகமும், ஒருமித்து அடையாததினாலே புலவரைப்போற்றுகின்றார். அவன் இரண்டுஉலகமும்ஒருமித்து அடைவது, புலவர்பாடும்புகழுடையோர்விசும்பின் - வல்வனே வாவான்வூர்தி - யெய்துபவென்பதன்செய்வினைமுடித்து - எனப்பிறராலுஞ்சொல்லப்பட்டது - இதன்பொருள் - வித்துவான்கள்பா

௩௯௪. அறி. புகழ் ௩௭௮

டப்படும்புகழையுடையவர்கள், இவ்வுலகத்திலேதமது செய்

தொழிலாகிய நல்வினையைச்செய்துமுடித்துக்கொண்டுபின்பு வானுலகிலேதேர்ப்பாகனிருந்து நடத்தாதுதானேசெல்கின்றவிமானத்தைப்பொருந்துவர் என்றுசொல்லுவர் அறிந்தோர், எனக்காண்க. இனிப்புலவரைப்போற்றாது புத்தேளுலகு, என்றதற்கு. தேவருலகானது தன்னிற்றலைமைபெற்றகடவுளரைப்போற்றாது என்பதேதெளிவு. என்னவெனில், ஞானிகளே வீட்டுலகத்துக்கு உரியவர் ஆதலால் எனக்காண்க-இதனுள்-ஒருவன் என்பதும், இறவாமலென்பதும், அவனைவிட்டு என்பதும், வருவித்துச்சொல்லப்பட்டன.

௨௩௫. நத்தம்போற்கேடுமுளதாகுஞ்சாக்காடும்
வித்தகர்க்கல்லாலரிது.

ப. எ-து-புகழுடம்பிற்காக்கமாகுங்கேடும்புகழுடம்புளதாகுஞ்சாக்காடுஞ்சதுரப்பாடுடையார்க்கல்லதில்லையென்றவாறு.

வி. நந்தென்னுந்தொழிற்பெயர்விகாரத்தானத்தென்றாய்ப்பின்னைமென்னும்பகுதிப்பொருள்விகுதிபெற்று நத்தமென்றுநின்றது-போலென்பதினொப்புமை-ஆகுமென்பதனைமுன்னும்கூட்டியரிதென்பதனைத்தனித்தனிகூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுங்கேடாவது-புகழுடம்புசெல்வமெய்தப்பூதவுடம்புநல்கூர்தல்-உளதாகுஞ்சாக்காடாவது-புகழுடம்புநிலைபெறப்பூதவுடம்பிறத்தல்-நிலையாதனவற்றுளிவ்வினையெய்துவார்-வித்தகராகலின்-வித்தகர்க்கல்லாலரிதென்றார்-இவையிரண்டுபாட்டானும்புகழுடையாரெய்தும்மேன்மைகூறப்பட்டது.

பு. (நத்-து) எ-இ-ள். நத்தம்போற்கேடும்-ஆக்கமாகுங்கேடும், உளதாகுஞ்சாக்காடும்-உண்டாயிருப்பதாகியசாவும், வித்தகர்க்கல்லாலரிது-சாதுரியம்உடையவராகியபுகழாளர்க்கல்லது இல்லை, எ-று.

வி. பொருத்தல், திருத்தல், என்னுந் தொழிற்பெயர்க ளை; பொருத்தம், திருத்தம், எனநின்றதுபோல, நர்தலென் னுந்தொழிற்பெயர், நத்தம் எனநின்றது-போல், என்பது இங்கே, அசைநிலை இடைச்சொல். ஆகும் என்பதை, நத்தம், என்ற இடத்துங்கூட்டுக. ஆக்கமாகுங்கேடாவது, புகழ் உடம் பு செல்வத்தைப்பொருத்தல், பூத உடம்புதரித்திரத்தைப்

பொருந்துவது. உளதாகுஞ்சாக்காடாவது,புகழ்உடம்புதோ ன்றிநிற்கப், பூத உடம்பு இறப்பது நிலையாத உடல் பொரு ள்முதலாயினவற்றைக்கொண்டு, நிலைத்தவையாகிய புகழைப் பொருந்துபவர், வித்தகராகலின், வித்தகர்க்கல்லாலரிதென் றார். ஞானத்தைக்குறித்துவருகின்ற, விது, என்னும்வடமொ ழி, வித்து, வித்தம், வித்தகம், எனவிகாரப்பட்டுவருதலால், வித்தகர், அறிஞர். அப்படியானால், வித்தகர்வினையுளைப்போ ர்விதியுழிவழியுளைப்போ ருத்தமமான பண்புற்றுளைப்பவர் துதராகும். என்பதுநிகண்டாதலாலே, அறிஞர்க்கு எவ்வாறு சொல்வதெனின் நன்றுகூறிளுய்,

துது உரைத்தற்கு உரியவ ர் அறிஞரென்பது உணர்ந்திலைபோலும். வேதமாந்தர்வேந்

தோன்றிருவர்க்குந்

தூறுபோதற்றெருழிலுரித்தாகும். என்ற

தினுலும், அன்புடைமையாளர் குடிப்பிறத்தல்வேந்தவாம்,ப
ண்புடைமைதூதுரைப்பான்பண்பு. என்றதினுலும், அறிவுரு
வாராய்ந்தகல்வியிம்மூன்றின், செறிவுடையான்செல்கவினைக்
கு-என்றதினுலும், உணர்க. இவையிரண்டுபாட்டாலும், புக
ழுடையார்பொருந்துமேன்மைசொல்லப்பட்டது.

உாரங்கள். தோன்றிற்புகழொடுதோன்றுகவஃதிலார்
தோன்றலிற்றோன்றுமைநன்று.

ப. எது-மககளாயபபிறக்கிறபுகழிறகேதுவாகியகுணதஇதாடபிறகக-வக
குணமிலலாதாரமககளாயபபிறததலினவிலஙகாயபபிறததனனறெனறவாறு.
வி. புகழுணடாகுபெயா- அஃகிலாரெனறமையின மககளாயெனபதூஉம.
மககளாயபபிறவாமையெனறவருததாபததியானவிலஙகாயபபிறததலெனபதூ
உம-பெறறும-இகழவாரினமையினனறெனறா.

பு. (தோன்-று) எ-இ-ன். தோன்றின்-மனிதராய்ப்பிற
ந்தால், புகழொடுதோன்றுக-புகழுக்குக்காரணமாகியகுணத்தோ
டுபிறக்க, அஃதிலார்-அந்தக்குணம்படையாதவர், தோன்றலி
ன்-(மக்களாய்ப்) பிறப்பதில், தோன்றுமைநன்று-பிறவாதிரு
ப்பது (மிருகங்களாய்ப்பிறப்பது) நன்மை, எ-று.

ரு அ௯

வி. புகழ், காரிய ஆகுபெயர். அஃதிலார் என்றதினால், மனிதராய் என்பதும்; (மக்களாயப்த்) தோன்றுமை என்ற அருத்தாபத்தியால், மிருகங்களாய்ப்பிறப்பதுஎன்பதும், பெற்றுக்கொண்டோம்-அருத்தாபத்திப்பிரமாணமாவது, காட்சியருத்தாபத்தியும், கேள்வியருத்தாபத்தியும், என்இருவகைப்படும். இதன்பொருள். கண்டுநிச்சயிப்பதும், கேட்டுநிச்சயிப்பதும் ஆம். நித்திய உபவாசியென்பவன் தேகபலத்தைக்கண்டு ஒளித்து உண்பான் என நிச்சயிப்பது, காட்சியருத்தாபத்தி. பிழைத்திருக்கின்ற ஒருவன்வீட்டிலே இல்லையென்றதைக்கேட்டுமற்றொரு இடத்திலிருப்பானென்று நிச்சயிப்பது, கேள்வியருத்தாபத்தி. அவற்றுள் இது மக்களாய்த்தோன்றுமைநன்று, என்பதுகேட்டு, மிருகமாய்த்தோன்றுவதுநன்று, என்று நிச்சயித்ததினாலே, கேள்வியருத்தாபத்தி எனக்காண்க. மிருகங்களாய்ப்பிறந்தால், ஒருவரும்நிந்திக்கமாட்டாராதலாலே, நன்று என்றார். இனி, இந்தஅருத்தாபத்திப்பிரமாணங்கொள்ளாது, பிறத்தலிற்பிறவாமைநன்று, எனச்சொல்லின் முடிவினப்பொருள்முடித்தலே, தெளிவு.

௨ருக௭. புகழ்படவாழாதார்தந்நோவார்தம்மை
யிகழ்வாரைநோவதெவன்.

ப. எ-து-தமககுபபுகழுணடாகவாழமாடடாதார்தபறறிபபிறாிகழ நதவழியிலவிகழசசிநமமாடடாமையயாளவநததெனறுதமமைநொவாதேதம மையிகழநதவரைநொவதெனகருதியெனறவாறு.

வி. புகழபடவாழலாயிருககவதுமாடடாதருறறமபறறிபபிறாிகழந லொருதலையாகவிகழவாரையெனறா.

பு. (புகழ்-வன்) எ-இ-ள். புகழ்பட-(நெறிவழிநின்று முயற்சியைச்செய்துதொகுத்துவைத்த அறப்பொருளினாலே தென்புலத்தார்முதல் இறந்தார்க்கடையாகமேலேசொல்லப்பட்டவர்களைப்பாதுகாத்து அதனாலேதமக்குப்) புகழுண்டாக, வாழாதார்-(இல்லறத்திலேஇனிது)வாழாதவர், (அதுபற்றியப் படிவாழ்வார்கண்டு நிந்தித்தபோது)-தந்நோவார்-(இந்தநிந்

தைதாம்புகழ்படவாழாததினாலேவந்ததென்று) தம்மைநொந்துகொள்ளாதவராய், தம்மையிகழ்வாரைநோவதெவன்-தம்மைஇகழ்ந்தவரைநொந்துகொள்வது எதைக்குறித்து, எ-று.

வி. இகழ்வாரையென்றது, இகழ்ந்தவினையால்அணைந்

தபெயராதலால், இறந்தகாலம் எதிர்காலமாகமயங்கிநின்ற தெனக்காண்க. தம்மைநோவது, அறிவுடைமையாதலாலே, அவர்நிந்தித்தல்புகழ்படவாழ்தற்கேதுவாகியபுத்தியெனக்கொண்டார் ஆதலாலும்; இகழ்வாரைநோவது, அறிவின்மையாதலாலே, தாம்புகழ்படவாழாதகுற்றத்தின்மேலும் தம்மைநிந்திக்கப்புத்திசொன்னவரைநொந்துகொண்ட குற்றமும்வருதற்கேதுவெனக்காணாதுகெடுவார் ஆதலாலும்; தந்நோவார் தம்மையிகழ்வாரைநோவதெவன் என்றார். எவன், என்றது-ஐயக்கிளவி. என்னைக்கொல்லெனவேயாதே யிவையையக்கிளவி, என்பதுநிகண்டு.

உஙகு அ. வசையென்பவையத்தார்க்கெல்லாமிசையென்னு மெச்சம்பெறாஅவிடின்.

எது- புக ெ ழ ண

ஆமெசசமபெறலாவிருககவதுபெறுதொழிலராவி

னவையகததாாககெலலாமதுதாவே வசையென றுசொலலு வா

நலவோரென

றவாறு.

வி. எசசெ

மனறா-செயதவிறநதபோகநதாவிறவாதுநிறகவின-இ

கழப்படுவதற்குப்பிறிதொருகுற்றமவேண்டாதென்பதுகருத்து.

பு. (வசை-டின்) எ-இ-ன். இசையென்னுமெச்சம்பெறுவிடின் - புகழென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுஞ்சேடத்தைப் (பெறுவதாயிருக்கப்) பெறுதொழிவாரானல், வையத்தார்க்கெல்லாம்வசையென்ப - உலகத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் (அதுதானே) நிந்தையென்றுசொல்லுவர் (நல்லோர்,) எ-று.

வி. செய்தவர் இறந்துபோகத்தான்இறவாமல்நிற்பதாதலால், எச்சமென்றார். எச்சமெனவொருவன் மக்கட்குச்செய்வனவிச்சைமற்றல்லபிற-எனப்பிறருமிவ்வாறுகூறுதல்காண்க. இகழப்படுதற்குவேறொருகுற்றமவேண்டாது, என்பதுகருத்து.

உச. அதி. புகழ். ரு௮௪

இனி இக்குறளுக்குவேறேருரை.- இசையென்னுமெச்சம்பெறுவிடின்-(ஒருவன் இல்லறமென்னும் மனைவியைத்தழுவிப்) புகழென்னும்புத்திரனைபெறுவிட்டால், வையத்தார்க்கெல்லாம்வசையென்ப-(அது) எல்லாஉலகத்தார்க்குஞ்சொல்லக்கிடந்தபழியென்றுசொல்லுவர் (அறிந்தோர்,) எ-று.

இதற்கு-வி. ஒருவனியல்பாகியபுத்திரனைப்பெறுவிடின், அவனுக்குநற்கதியில்லையென்று இந்த ஒரு உலகத்தார்க்குச்சொல்லக்கிடந்தநிந்தையென்பதும்; மகப்பேறு எட்டினுள்ளுஞ்சிறந்தபுகழாகியபுத்திரனைப்பெற்றுனயின் இயல்பாகிய

புத்திரனைப்பெருதபழியும்நீங்கி எல்லாவுலகத்தாரும்புகழப்படுதலால், இசையென்னுமெச்சம்பெருவிடின் எல்லாவுலகத்தார்க்குஞ்சொல்லக்கிடந்தநிந்தையென்பதும்; நூல்வழக்கென்றுசொல்லவந்தவர், என்பவென்றார். இசையென்னுமெச்சம்பெருவிடின் என்றதனல், இல்லறமாகியமனைவியைத்தழுவியென்பதும்; இயல்பாகியபுத்திரனைப்பெருவிடின் என்பதும்; வசையென்பவையத்தார்க்கெல்லாமென்றதனல்; இந்தஒருஉலகத்தார்க்குச்சொல்லக்கிடந்தநிந்தையென்பதும்,பெற்றும். இதனுள், சொல்லக்கிடந்த என்பது, அவாய்நிலையாய்வந்தது. இசையென்னுமெச்சம்பெற்றவுலகத்தார்க்கெல்லாம் அதுவிரோதமாதலால், வையத்தார்க்கெல்லாம் வசையென்றஇடத்துக்கு உருபு,பகைப்பொருள்படநின்றதெனக்காண்க. வையத்தாரெல்லாராலுஞ் சொல்லக்கிடந்தநிந்தையெனக்கொண்டு, உருபுமயக்கமெனினும், அமையும். இந்தக்குறளை, எச்சம்பெருவிடின்வசையென்ப, எனத்தன்மை யணிக்கும், இசையென்னுமெச்சம்பெருவிடின், என உருவகவணிக்கும், பிரித்துக்கூடுக. இறையாகுமெச்சந்தானிவ்விருபாற்குமேற்குமென்ப-என்பதுநிகண்டாதலால்-எச்சம் என்பதுபுதல்வன்புதல்வி என்கின்ற இருபாலுக்குமொத்ததாயினும், வசையென்பஎன்னுங்குறிப்பினலே, புதல்வனென்பது-பெற்றும். என்னெனின், புதல்வியைப்பெறினும், வசையென்பது, நூல்வழக்கும் உலகவழக்குமாதலாலெனக்காண்க. புகழ்படவாழாதாரை, யெல்லாவுலகத்தாரும் இகழ்வர் என்பது கருத்து.

உ௩௯.

வசையிலாவண்பயன்குன்றுமிசையிலா
யாக்கைபொறுத்தநிலம்.

ப. எ-து-புகழிலவாவுடமபைசசுமநதநிலமபழிப
பிலலாதவளபபததை
யுலடயவிளையுளகுனறுமெனறவாறு.

வி. உயிருணடாயினுமத
தறுபயனகொளளாமையின-யாககையெனவு
மதுநிலததிறகுப்பொறையாகவிறபொறுததவெனவுமகூறினா-
விளையுள்குன
றுதறகேது-பாவயாககையைபபொறுகதினறவெறுபபு-குன
றுமெனவிடதது
நிகழபொருளினறெழிவிடததினமேனினறது-இவைநானகுபா
டடாலுமபுகழி
லலாதாரதுதாழவுகூறபபடடது.

பு. (வசை-லம்) எ-இ-ள்.
இசையிலாயாக்கைபொறுத்த
நிலம்-புகழில்லாத உடம்பைச்சுமந்தபூமி, வசையிலாவண்பய

ன்குன்றும்-பழிப்பில்லாதவளம் (பொருந்திய) விளைச்சலாகி
ய) பிரயோசனங்குறையப்படும், எ-று.

வி. பிரயோசனங்குறைதலும், அதுகுறையப்படுதல்பூமியுமாதலாலே, குன்றும் என்பது, செயப்பாட்டுவினைசெய்வினையாகநின்றது. உயிருள்ளதாயினுந்தனாற்பயன்கொள்ளாததிருலே, யாக்கையென்றும், அது, பூமிக்குப்பாரமாதலாற்பொறுத்த, என்றுஞ்சொன்னர். விளைச்சல்குறைதற்குக்காரணம், பாவ உடம்பைச்சுமக்கின்றவெறுப்பு. இவைநான்குபாட்டாலும், புகழ் இல்லாதவர்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

உ௱௪௰. வசையொழியவாழ்வாரேவாழ்வாரிசையொழிய
வாழ்வாரேவாழாதவர்.

ப. எ-து-தம்மாட்டுவசையுண்டாகாமல்வாழ்வாரேயுயிர்வாழ்வாராவார் புகழுண்டாகாமல்வாழ்வாரேயிறந்தாராவாரென்றவாறு.

வி. வசையொழிதலாவதிசையென்னுமெச்சம்பெறுதலானமையின் வசையொழிதலாவதுவசைபெறுதலாயிற்று—மேலிசையிலாயாக்கையென்றதனை விளக்கியவாறு-இதனுள்விரண்டுமுடன்கூறப்பட்டன-மறுமைப்பயனவாறுறையுநதெய்வத்துள்வைக்கப்படுமென்மேலேகூறப்பட்டது-பட்டவெல்லாத் திறமிவ்வுலகிற்புகழுந்தேவருலகிற்போகமும்பயனென்பதுபெற்றும- இனிமற முதலியவற்றாலகளாறபொருளவாககூறப்பட்டவில்லறமெல்லாமிவாதொ

உச. அதி. புகழ். ௱கக

குறதுககூடியவிவறறு ஙா ளெயடைகு

ட.　　(வசை-ர்)எ-இ-ள்.

வசையொழியவாழ்வாரேவாழ்வா

ர்-தம்மிடத்திலேநிந்தையுண்டாகாமல்

(இவ்விடத்து) வாழ்ப

வரே-யுயிரொடுகூடிவாழ்பவராம், இசையொழியவாழ்வாரே வாழாதவர்-புகழுண்டாகாமல்வாழ்பவரேயிறந்தவராம், எறு.

வி. இசைதோன்ற, வசைதோன்ற, என்றுசொல்லவந் தவர், அருத்தாபத்தியால், வசையொழிய, இசையொழிய, வென்றாரல்லது; அவையிரண்டுமுன்பு உளவாய்ப்பின்புநீங்க

வென்றாரல்லர். புகழில்லாதவர் உற்றறிபுலனொன்றுமில்லாதகட்டபொருளோடொப்பரென்பதாயிற்று. இதிருலே, குணமுங்குற்றமுஞ்சொல்லப்பட்டன. மறுமைப்பயன்,

வையத்துள்வாழ்வாங்குவாழ்பவன்வானுறையுந்

தெய்வத்துள்வைக்கப்படும். எனமேலேசொல்லப்பட்

டது. ஆதலால், இம்மைப்பயன் ஒன்றாவுலகத்துயர்ந்தபுக

மல்லாற் பொன்றுதுறிற்பதொன்றில். என்றதனுற், புகழ் எனப்படும். படவே, இல்லறத்திற்குப்பயன் இவ்வுலகிற்புகழு ந்தேவருலகிற்போகமுமென்பது அறிந்தோம். இனிமநுமுத லாகிய தருமசாத்திரங்களிலே பொதுவாகச்சொல்லப்பட்ட இல்லறப்பண்புகளெல்லாம், இவர்தொகுத்துச்சொல்லிய இவ ற்றுள்ளேயடங்கும். அவையறிந்து அடக்கிக்கொள்க. நாம் சொல்வோமானுல், விரியும்.

இல்லறவியல்முடிந்தது.

பிறை

முதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	இதுபிழை.	இதுதிருத்தல்.
௬	௰௫	பொருபபொ	பொருட்பொ
எ	௩	(வே-ல்)	(வே-ல)
அ	௰௫	மூக்கு	மூக்கு
உ௫	உஅ	நிவவுலகத்தின	நிலவுலகத்தின்
௩௯	௩உ	நின்றது	நின்றன
௬௩	உ௪	(இவ்வளவென்று	(இவ்வளவென்று)
அ௩	உக	பிஞ்ஞைதாகவின	மின்னுதாகவின
அ௪	எ	பொருளவிசே டித்து	பொருளைவிசேடித்து
அ௯	உஉ	(ஒருவன்செய்த உதவியை,	(ஒருவன்செய்த) உதவியை,
௯௰	௰அ	பாதஙகளை	பாதங்களை
௱௪	உஉ	கெடப்பினுனதின் கண	கெடப்பினுமனத்தின் கண்
௱௯	க	வி-(மற-ம்)	பு-(மற-ம்)
௱௰௪	உ௯	ஒழுக்கத்தையும்	ஒழுக்கத்தையும்
௱௰எ	உ௯	கனிறபான	கனிறப்பான

௩௨௯	௰௧	பொருள்வாதல்	பொருளவாதல்
௩௮௭	௨	(மக்களாயயித்)	(மக்களாயித்)
௩௮௮	௰௫	என்னினக்கொல்	என்னைகொல்

THE CURAL

ON VIRTUE.*

CHAPTER I.

PRAISE OF GOD.

1. As the letter A is the first of all letters, so the eternal God is first in the world.[1]

2. What profit have those derived from learning, who worship not the good feet of him who is possessed of pure knowledge?

3. They who are united to the glorious feet of him who passes[2] swiftly over the flower *of the mind*, shall flourish long above all worlds.[3]

4. To those who are united to the feet of him who is without desire or aversion, evil shall never come.

---

* This is divided into the two parts of "domestic virtue," and "ascetic virtue:" the former is treated of in the Twenty-four Chapters which are now published, but as it is not agreed whether the subject commences with the first or with the fifth Chapter, I have not introduced the heading.

1 More literally, "As all letters have the letter A for their first, so the world has the eternal God for its first;" or cause, as a secondary meaning of முதல். "World stands for creatures," says the commentator; so that the stanza may be more freely rendered, "As A is the first among all letters, so God is supreme over all creatures."

2 மலர்மிசையேகினான்; "who *has passed* over the flower," the past tense being used to denote swiftness. The commentator says, "Because he comes *swiftly* into the flower of the mind of those who think of him with love, in whatever shape they think of him, therefore he has said 'he passed' in the past tense."

3 நிலமிசை, "above the earth;" but நிலம் is here used for the plural.

2 THE EXCELLENCE OF RAIN.

5. [4] The two-fold deeds that spring from darkness shall not ad-

here to those who delight in the true praise of God.

6. Those shall long prosper who abide in the faultless way of him who has[5] destroyed the five[6] *desires* of the senses.

7. Anxiety of mind cannot be removed, except from those who are united to the feet of him who is without likeness.

8. None can swim the sea of[7] vice, but those who are united to the feet of that gracious being who is a sea of virtue.

9. The head that worships not the feet of him who is possessed of eight attributes, is profitless as a sense without the power of sensation.

10. None can swim the great sea of births, but those who are[8] united to the feet of God.

CHAPTER II.

THE EXCELLENCE OF RAIN.

11. [1] Because by the continuance of rain the[2] world is preserved in existence,[3] it is worthy to be called ambrosia.

12. [4] Rain produces food, and is itself food.

---

4 The two-fold deeds are good deeds and evil deeds, virtue and vice. Both these the poet describes as connected with, or caused by darkness!

5 அவித்தான். This seems to imply that the Divine Being once possessed these five senses and the desires that "go out by them." The language of the commentator is equally strong; he employs the word அறுத்தான், "*he who has cut off* the five desires."

6 பொறிவாயிலைந்து, "the five (desires) that go out by the way of the organs of sense."

7 பிறவாழி. The other sea. I have rendered this the sea of vice, which is the opposite of the sea of virtue; but the commentator says that பொருள் and இன்பம் are intended by பிற.

8 The word translated "united," is said by the commentator to

mean "to be engaged in continual thought."

1 Another translation: "Because the world continues as long as rain abides, it is worthy to be called ambrosia."

2 உலகம்வழங்கிவருதல். "The world continues its custom." The commentator gives the meaning "the world continues," and says that "world" is used for "creatures," and that "the world continuing," means "the continual birth of living creatures." See other uses of வழங்கல் in Sections 19 and 99.

3 தானமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று. "It has the quality of being considered ambrosia."

4 Literally, "Rain produces good food for those who eat, and is itself food for those who eat."

THE EXCELLENCE OF RAIN. 3

13. If the cloud withholding rain deceive (our hopes;)[5] hunger will long give distress in the sea-surrounded spacious world.

14. If the[6] abundance of wealth-imparting rain diminish[7] the labour of the plough must cease.

15. Rain destroys; and on the other hand helping, restores what it has destroyed: rain[8] does all this.

16. If no drop fall from the cloud, not a green[9] blade of grass will be seen.

17. Even the[10] wealth of the wide sea will be diminished, if the cloud that has drawn (its waters) up give them not back again (in rain.)

18. If the heaven dry up, neither *yearly* festivals, nor daily worship will be offered in this world, to the[11] inhabitants of heaven.

19. [12] If rain fall not, penance and alms-deeds will not dwell

within the spacious world.

20. If it be said that the[13] duties of life cannot be discharged by any persons without water; *so* without rain there cannot be the flowing *of water.*

---

5 நின்றுடற்றும்பசி. "Hunger abiding will distress."

6 புயலென்னும்வாரிவளம். "The abundance of that source of profit which is called rain."

7 ஏரினுழாஅருழவர். "The husbandmen cannot plough with the plough."

8 எல்லாமழை. "Rain all," i. e., rain is powerful to effect all this. This is an instance of (சொல்லெச்சம்) "defect of a word;" வல்லது should be supplied.

9 பசும்புற்றலை, "a head of green grass."

10 நீர்மை. "Nature." The belief is that pearls are produced by the pearl-oyster drinking in the drops of rain; and that these and other precious stones cannot be formed, nor fish spawn, without rain.

11 வானோர். "Gods."

12 வானம்வழங்காது. "If the heaven does not continue its custom," i. e., if it does not pour forth rain.

13 உலகு, "world," here used for the habits and employments of the inhabitants of the world, உலகநடை. Thus உலகு may have the following meanings; world, living creatures (in the world,) the actions (of those living creatures.)

CHAPTER III.

THE GREATNESS OF ASCETICS.[1]

21. The clear sense of every treatise[2] desires, beyond all other excellence, the greatness of those who, while abiding in the rule of conduct *peculiar to their state,* have abandoned all desire.

22. To describe the measure of the greatness of those who have

forsaken *the two-fold desires*, is like counting the dead.[3]

23. The greatness of those who have discovered the properties of both states of being, and clothed themselves in virtue, shines forth in this world, (beyond all others).[4]

24. He who guides his five senses by the[5] hook of wisdom, will be a seed in the world of excellence.

25. Indran himself, the king of the inhabitants of the spacious heaven, is a sufficient[6] proof of the strength of him who has subdued his five senses.

26. [7] The great will do those things which it is difficult to do; the mean cannot do those things which it is difficult to do.

27. [8] The world is within *the knowledge of* him who knows the properties of taste, sight, touch, hearing, and smell.

---

[1] துறந்தார். "Those *who have abandoned* all desire of all created things." This word is synonymous with அறத்தார், and is used for what is considered the highest exercise of religion, a forsaking of all desire; which desire is said to be two-fold; external, புறப்பற்று, or that which says "this is mine," and internal, அகப்பற்று, or that which says "this is I." It denotes the order of Sanniyāsis, whose duties are called துறவறம், the duties of the householder are called இல்லறம்; and these two form the two grand divisions of duty treated of (in the அறத்துப்பால்) under the head of "Virtue."

[2] Declares that the greatness of those ascetics is *to be desired.*

[3] i. e. It is indescribable, immeasurable. வையத்திறந்தார். Those who have died in the world.

[4] i. e. It even exceeds the greatness of Kings.

[5] தோட்டி, is the hook by which the elephant is guided: the five senses are compared to five elephants.

[6] This is an allusion to the curse pronounced on Indran by the Rishi Gautama.

[7] That is, the great alone can perform the difficult work of restraining their passions.

[8] According to the Sank'yha philosophy the five senses are (at one stage of creation) the causes of all that exists. He therefore who possesses a knowledge of all that relates to the five senses is supposed to know all that is in the world, which is here expressed by saying (தெரிவான் கட்டேயுலகு) "the world is within him."

28. The hidden[9] words of the men[10] whose words are full, will shew their greatness to the world.

29. The anger of those who have ascended the mountain of[11] goodness, though it continue but for a moment, cannot be resisted.

30. The virtuous are truly called[12] Andanar; because in their conduct towards all creatures they are clothed in kindness.

CHAPTER IV.

THE POWER OF VIRTUE.

31. Virtue will confer heaven and[1] wealth; what greater source of happiness can man possess?

32. There can be no greater source of good than (the practice of) virtue; than the forgetfulness of it, there can be no greater

source of evil.

33. As much as possible, in every way, incessantly practise virtue.

34. Whatever is done with a[2] spotless mind is virtue; all else is vain show.

35. That conduct is virtue which is free from these four things; malice, desire, anger, and bitter speech.

36. Say not we will hereafter make[3] choice (of virtue): be virtuous now; in the hour of death, she will be to you a deathless help.

37. You need not describe (in books) the course of virtue; (point out to the sight) the bearer of a palankeen and him who[4] rides in it.

---

9 மறைமொழி, this is said to mean their Mantrams.

10 நிறைமொழிமாந்தர், "full-worded men;" men whose every word will be accomplished, whether it be a curse or a blessing.

12 குணம், "Good dispositions" those which are enjoined on the Ascetic are of course referred to.

13 அந்தணர், "Beautiful, cool-minded." This is a name given to brahmins; and the author thus insinuates that the virtuous man is the true brahmin. அந்தணன் is also one of the names of God.

1 செல்வம். I have rendered "wealth:" but it is said to include in its meaning in this passage Swarga and other inferior places of reward.

2 A mind free from improper motives. Charity performed for the love of praise is mere ostentation; இடம்பம்.

3 அறிவோம். "We will know."

4 ஊர்ந்தான். "He who makes it move." The meaning of the distich is, that the one, as the fruit of his virtues in a former birth, enjoys the luxury of riding in a palankeen; while the other, from former sin, is doomed to the drudgery of bearing it.

6. THE DOMESTIC STATE.

38. [5] He who suffers no[6] day to pass unimproved, but (continually) does some good, such conduct will be a stone to stop the approach of other births.[7]

39. That pleasure only which flows from virtue is[8] pleasure; all else is not pleasure, and it is without praise.

40. That which it is meet to do is virtue; that which it is meet to abandon is vice.

CHAPTER V.

THE DOMESTIC STATE.[1]

41. He will be called a (true) householder, who is a firm support to the virtuous of the[2] three orders in their good path.[3]

42. He will be said to flourish in domestic virtue who aids the forsaken, the poor, and the dead.[4]

43. The chief (duty of the householder) is to preserve the[5] five-fold rule (of conduct) towards the[6] manes, the Gods, his guests, his relations, and himself.

---

5 "He who acting well permits no falling days; this will be a stone to stop the course of life. The meaning is, that such a man delivered from the numerous births and deaths to which other creatures are liable, will obtain absorption.

6 வீழ்நாள். "Fallen day;" a day in which no virtuous action is performed.

7 வாழ்நாள். "The days of life," in the different births.

8 In this distich the author praises the married state, and condemns illicit intercourse.

1 இல்வாழ்க்கை. There can be no doubt that in this and the following Chapter வாழ்க்கை and இல்வாழ்க்கை are used to designate simply *domestic life*; but as வாழ்க்கை expresses the idea of happiness, the Chapter might be entitled "The excellency of the domestic state." See the Scholia.

2 மூவர். The three orders of Bramachari, Vānaprastan and Sanniyāsi.

3 I have given the meaning of this passage as it is explained by the Scholiast, but it is capable of another rendering.

4 By bearing the expense of suitable funeral obsequies.

5 Hence it is said that a sixth part of all property was to be paid to the Sovereign, and the remaining five portions to be employed for the discharge of these five-fold duties.

6 தென்புலத்தார். "The inhabitants of the southern region," to whom ceremonies for the dead are performed. Yaman is their king; hence his name is தென்றிசைக்கோன், "the king of the southern region." I use "manes" to avoid circumlocution; as that word is employed to denote both the gods who rule over the dead and the ghosts of the departed.

44. [7] His descendants shall never faild who, living in the domestic state, fears vice (in the acquisition of property) and shares his food (with others.)

45. If the married life possess love and virtue, these will be both its[8] duty and reward.

46. What will he who lives virtuously in the domestic state gain by going into the[9] other state?

47. Among all those who[10] labour (for future happiness) he is greatest who lives[11] well in the household state.

48. The[12] householder who, not serving from virtue, helps the ascetic in his way[13] endures more than those who endure penance.

49. The marriage-state is truly called virtue. The[14] other state is also good, if *others* do not reproach it.[15]

50. He who on earth has lived in the conjugal state as he should live will be placed among the gods who dwell in heaven.

CHAPTER VI.

51. She who has the[2] excellence of home virtues, and can[3] prudently expend the property of her husband, is a help in the domestic state.

---

7 Literally "That domestic state shall never be without descendants which fears vice (in the acquisition of property) and shares its food (with others.)

8 பண்பு. "Nature, quality."

9 By becoming an Ascetic.

10 முயல்வார். "Those who perform penance," for முயற்சி though used for any strenuous exertion, is especially used for the performance of austerities to obtain absorption. The author therefore in this distich, as in some others, exalts domestic above ascetic virtue,

11 இயல்பினானில்வாழ்பவன். "He who lives in the domestic state with the dispositions that become it."

12 இல்வாழ்க்கை. I have taken as an ஆகுபெயர் for householder.

13 He endures more, for he not only sustains himself, his family, &c. but in various ways supports the Ascetic also.

14 The Ascetic.

15 For the vices of those who profess it. The author has a chapter against the vices of seeming ascetics.

1 வாழ்க்கைத்துணைநலம். நலம். "goodness, excellence." வாழ்க்கைத் துணை. "a help in the domestic state." It is the author's intention to describe a "help-meet" for the man in his married life.

2 மனைத்தக்கமாண்பு. "excellence suited to the house."

3 வளத்தக்காள். "She who is adapted to his income." Who will maintain a mode of living suited to his circumstances.

8 ON OBTAINING CHILDREN.

52. If the wife be without domestic excellence, whatever (other) greatness[4] (be possessed in) the conjugal state, it is nothing.

53. If his wife be eminent (in virtue) what does (that man) *not*

possess? If she be without excellence, what *does* (he) possess?

54. What is more excellent than a wife, if she possess the stability of chastity?

55. She who does not worship God, but who on rising worships her husband; if she say "Let it rain," it will rain.[5]

56. She is a wife who unweariedly guards herself, takes care of her husband, and preserves an unsullied fame.[6]

57. What avails the guard of a prison? The chief guard of[7] woman is her chastity.

58. If women shew reverence to their husbands they will obtain great excellence in the world where the gods flourish.

59. [8] The man whose wife seeks not the praise (of chastity;) cannot walk with lion-like, stately step, before those who revile him.

60. The excellence of a wife is the good of her husband: and good children are the jewels of that goodness.

CHAPTER VII.

ON OBTAINING CHILDREN.[1]

61. Among all the benefits that may be acquired, we know no greater benefit than the acquisition of intelligent children.

62. The evils of the seven births shall not touch those who obtain children of a good dipsosition, and free from vice.

---

[4] Literally. "However great the domestic state may be, it is not (great).

[5] Such will be her power with God (it is said), although she does not worship him, from the reverence she shews to her husband ! I cannot pass by this strange passage without observing that it shews the manner in which woman is degraded where God is not known, and where the creature is set above the Creator.

[6] தகைசான்றசொல், சொல் "word" is here used for praise. The literal meaning of the clause is "praise full of greatness;" for herself and for her husband, as the scholiast explains.

[7] மகளிர், "Women."

[8] புகழ்புரிந்திலிலோர், "Those who have not a wife desirous of praise."

[1] புதல்வர், "புத்திரர் sons."

ON LOVE.

63. [2]Men will call their sons their wealth, because it flows to them through the deeds which they perform on their behalf.

64. The rice in which the little hand of their children has dabbled will be far sweeter (to the parent) than ambrosia.

65. The touch of children gives pleasure to the body, the sound of their voice is pleasure to the ear.

66. "The pipe is sweet, the lute is sweet," say those who have not heard the prattle of their own children.

67. The benefit which a father should confer on his son is to give him [3]precedence in the assembly of the learned.

68. It is pleasant to all the [4]powerful creatures of the great earth that their children should possess more knowledge than themselves.

69. The mother who hears her son called [5] "a wise man" will rejoice more than she did at his birth.

70. (So to act) that it may be said "by what great penance did his father obtain him," is the benefit which a son should render to his father.

CHAPTER VIII.

ON LOVE.

71. Is there any [1]fastening (that can shut in) love? The sorrowful tear of the affectionate will publish the love that is within.

72. Those who are destitute of love appropriate all they have to themselves; but those who possess love consider even their[2] bones to belong to others.

---

2 The meaning of this mystical passage is that the alms-deeds and the prescribed rites which children by their wealth perform in this world to the தென்புலத்தார் manes with especial reference to their parents will enrich them in the next world.

3 i. e. To imbue with learning.

4 மன்னுயிர்க்கு. "Men." The commentator gives the meaning of this passage as follows; "to see children possessed of knowledge will give more pleasure to the powerful creatures of the great earth than to their parents." I think the meaning given in the text is the correct one.

5 சான்றோன். A "full man."

1 தாழ், "bolt, bar."

2 They will not withhold their body, their life, if it may benefit other

73. They say that the union of soul and body in [3]man is the fruit of the union of love and [4]virtue (in a former birth).

74. [5]Love begets desire: and that (desire) begets the immeasurable excellence of friendship.

75. [6]They say that the felicity (of heaven) and the happiness (of earth) are the fruit of [7]virtue and love (in the conjugal state).

76. The ignorant say that love is an ally to virtue only, but it is also a [8]help to vice.

77. [9]Virtue will burn up the soul which is without love, even as the sun burns up the creature which is without bone.[10]

78. The domestic state of that man whose mind is without love is like the flourishing of a withered tree upon the hard desert.

79. What will all the [11]external members (of the body) avail those who are destitute of love, the internal member of the body?

80. That body which is the dwelling of a soul came in the[12] path of love: the body of those who are without love is merely bone covered with skin.

---

3 ஆருயிர். "The life which it is difficult to attain;" the most difficult to be attained of the births that take place on earth.

4 வழக்கு-வழி-நல்வழி அல்லது நீதி-நீதியின்படியன்.

5 The meaning is, that the love which is shewn by the affectionate to their relatives and friends will produce in those who see it the desire of their friendship: hence, says the Scholiast, enemies and strangers will become the friends of the affectionate.

6 Or more literally, "They say that the felicity (in heaven) which those obtain who have enjoyed the pleasure (of the conjugal state) in this world is the fruit of virtue united with love."

7 அன்புற்றமர்ந்தவழக்கு. "Conduct suited to the domestic virtues and the exercise of love." For the gradation in the meanings of வழக்கு see above (73 Note 4) Before அமர்ந்த the Scholiast understands இல்லறம்.

8 i. e. To keep from the commission of vice. This is a play upon words.

9 அறம். Virtue, justice, the God of justice.

10 Worms.

11 The meaning is explained thus. The external members of the body, hands, feet, &c. are useless without the heart, its internal member. Even so the external members of the domestic state, lands, wealth and servants are useless without love, its internal member.

12 It is the reward of the exercise of love in a former birth.

II

CHAPTER IX.

ON HOSPITALITY.

81. The whole design of living in the domestic state and laying up (property) is (to be able) to exercise the benevolence of hospitality.

82. It is not fit that one should wish his guests to be outside (his house) even though he were eating the food of immortality.[1]

83. The family[2] of the man that daily entertains the guests who come to him shall not be laid waste by poverty.[3]

84. Lakshmi[4] with joyous mind shall dwell in the house of that man who with cheerful countenance entertains the good as guests.

85. Is it necessary to [5]sow seed in the field of the man who having feasted his guests eats what may remain?

86. He who, having entertained the guests that have come, looks out for others who may yet come will be [6]a welcome guest to the inhabitants of heaven.

87. The advantages of benevolence cannot be measured: the measure (of the virtue) of the guests (entertained) is the only measure.[7]

88. Those who have taken no part in the benevolence of hospitality shall (at length lament) saying, "we have laboured and laid up wealth and are now without support."

89. That stupidity which exercises no hospitality is poverty in the midst of wealth. It is the property of the stupid.[8]

90. As the Anicham flower fades in smelling, so fades the feast when the face[9] is turned away.

---

1 சாவா மருந்து, one of the meanings of மருந்து is அமுதம், "ambrosia, the food of the Gods."

2 வாழ்க்கை, "domestic state, or prosperity."

3 பருவந்துபாழ்படுதல், "shall not be in trouble (by poverty) and suffer desolation."

4 The goddess of prosperity.

5 No: for corn will grow of itself; prosperity will come to him without labour and unsought.

6 நல்விருந்து, "a good guest."

7. To feast the worthless therefore, Tiruvallaver would say, can be of no advantage.

8 This seems to be an unnecessary repetition in order to fill up a line.

9 Either the face of the host in disgust at providing for many guests, or the face of the guests in disgust at the unsuitable provision made for

CHAPTER X.

ON SWEETNESS OF SPEECH.

91. Sweet speech flows from love, is free from deceit, and is the word of the mouth of the [1]virtuous.

92. Sweet speech with a cheerful countenance is gift made with a joyous mind.

[2]better than a

93. Sweet speech, flowing from the heart, (uttered) with a cheerful countenance and a sweet look is true virtue.

94. Sorrow-increasing poverty shall not come upon those who use in all cases pleasure-increasing sweetness of speech.

95. Humility and sweetness of speech are the ornaments of man, all others are not (ornaments).

96. If a man while seeking to speak usefully, speaks also sweetly, his sins will diminish and his virtue increase.

97. That speech which, while imparting benefits, ceases not to please will yield righteousness (for this world) and merit (for the next world).

98. Sweet speech, free from meanness, will give pleasure both in this world and in the next.

99. Why does he use harsh words who sees the pleasure which sweet speech yields?

100. To say disagreeable things when agreeable are at hand, is like eating unripe fruit when there is ripe.

them. In giving this translation in the text I have taken விருந்து as an ஆகுபெயர் (metaphor) for feast. The passage however by a retention of the literal meaning of விருந்து, "guest" is usually rendered as follows; "as the anicham flower fades in smelling, so fades (the mind of) the guest when the face (of his host) is averted."

[1] செம்பொருள். "The right thing, virtue," கண்டார் "those who have seen—approved."

[2] This is explained as follows, when a liberal man has been reduced to poverty and sees the needy come to him for alms, though he have nothing to give, if he meet them with pleasure and declare with kindness his inability to give, it is better even than former gifts in the time of his wealth.

13

CHAPTER XI.

ON GRATITUDE.

101. (The gift of) heaven and earth is not an equivalent for a benefit which is conferred where none had been received.

102. A favour conferred in the time of need, though it be small (in itself,) is (in value) much larger than the world.

103. If we weigh the excellence of a benefit which is conferred without weighing the return, it is larger than the sea.

104. Though the benefit conferred be as small as a millet seed, those who know its advantage will consider it as large as a palmyra tree.

105. The benefit itself is not the measure of the benefit; the worth of those who have received it is its measure.

106. Forget not the benevolence of the blameless: forsake not the friendship of those who have been your staff in adversity.

107. (The wise) will remember throughout their seven-fold births the love of those who have wiped away the falling tear from their eye.

108. It is not good to forget a benefit: it is good to forget an injury even in the moment (in which it is inflicted).

109. Though one inflict an injury great as murder it will perish before the thought of one benefit (formerly) conferred.

110. He who has killed every virtue may yet escape: there is no escape for him who has [1]killed a benefit.

CHAPTER XII.

ON EQUITY.[1]

111. That [2]equity which consists in acting with equal regard to each of (the three) divisions of men is a pre-eminent virtue.

112. The wealth of the man of rectitude will not perish, but will bring happiness to his posterity.

---

1 i. e. by forgetting it.

1 This is defined to be the acting with equal justice towards the three divisions of men; enemies, strangers and friends.

2 Literally "fitness."

113. Forsake even in the moment (of acquisition) that gain which though it should bring advantage is without equity.

114. [3]The upright and the crooked may be known by (the character of) their offspring.

115. Loss and gain come not without cause: it is the ornament of the wise to preserve evenness of mind (under both).

116. Let him whose mind departing from equity commits sin well [4]consider thus with himself, "I shall perish."

117. The [5]great will not regard as poverty the low estate of that man who dwells in the virtue of equity.

118. To incline to neither side, but to rest impartial as the even fixed scale is the ornament of the wise.

119. Freedom from crooked speech is rectitude if it be accompanied by steady freedom from crookedness within.

120. The true merchandize of merchants is to guard and do by the things of others as they do by their own.

CHAPTER XIII.

ON SELF-CONTROL.

121. Self-control will place (a man) among the Gods;—the want of it will drive (him) into the thickest darkness (of hell).

122. Let self-control be guarded as a treasure; there is no

greater source of good for man than that.

123. If a man, knowing that self-control is knowledge, in the appointed way control himself, such self-control, known by the wise, will bring distinction.

124. More lofty than a mountain will be the greatness of that man who without swerving from his proper state controls himself.

125. Humility is good in all; but especially in the rich it is (the excellence of) a higher riches.

126. He who throughout one birth like a tortoise keeps in his five senses will obtain happiness throughout the seven births.

---

[3] தக்கார், தகவிலர். "The fit—the unfit."

[4] அறிக. "Let him know-"

[5] உலகு. "The world;" said here to mean the great or the wise, because they alone are capable of forming such a judgment.

OBSERVANCE OF THE PROPRIETIES OF LIFE.

15

127. Though you guard nothing else, guard your tongue; as for those who do not guard it, their words will be drawn into evil and they will suffer distress.

128. Good will be changed into evil [1]if (a man speak) even one word of evil meaning.

129. The wound which has been burnt in by fire may heal, but a wound burnt in by the tongue will never heal.

130. [2]Virtue seeking for an opportunity will come into the path of that man who guards against anger and has learnt to control himself.

CHAPTER XIV.

OBSERVANCE OF THE PROPRIETIES OF LIFE.

131. Propriety of conduct leads to eminence, therefore should it be preserved more carefully than life.

132. Let propriety of conduct be laboriously preserved and guarded; though one know and practise and excel in many virtues, *that* will be an eminent aid.

133. Propriety of conduct is true greatness of birth; improper conduct will sink into a mean birth.

134. A Brahmin though he should forget the Veda may recover it by reading; but if he fail in propriety of conduct even his high birth will be destroyed.

135. Even as the envious man will be without wealth, so will the man destitute of propriety of conduct be without greatness.

136. The firm in mind will not slacken in their observance of the proprieties of life, knowing the misery that flows from the transgression of them.

137. From propriety of conduct men obtain greatness; from impropriety comes insufferable disgrace.

138. Propriety of conduct is the seed of virtue; impropriety will ever cause sorrow.

---

1 ஒன்றானுந்தீச்சொற்பொருட்பயனுண்டாயின். If there be the injury which is the fruit of the meaning of one evil word.

2 அறம். Virtue here signifies the god who rewards virtue as in Ch. 8, Sec. 7, it is used for the god who punishes vice or justice.

139. Those who study propriety of conduct will not [1] speak evil, even forgetfully.

140. Those who know not how to act agreeably to the [2]world, though they have learnt many things, are still ignorant.

CHAPTER XV.

AGAINST DESIRING THE WIFE OF ANOTHER.

141. The folly of desiring her who is the property of another
will not be
(the rights

found in those who know (the attributes of) virtue
of) property.

and

142. Among all those who stand on the outside of virtue there
are no greater fools than those who stand outside their neighbour's
door.

143. Certainly they are no better than dead men who desire evil towards the wife of those who undoubtingly confide in them.

144. However great one may be what does it avail if [1]without at all considering his guilt he goes unto the wife of another.

145. He who thinks lightly of going unto the wife of another acquires guilt that will abide with him imperishably and for ever.

146. Hatred, sin, fear, disgrace; these four will never leave him who goes in to his neighbour's wife.

147. He who desires not the womanhood of her who should walk according to the will of another will be praised as a virtuous householder.

148. That noble manliness which looks not at the wife of another is the virtue and dignity of the great.[2]

149. Is it asked, "who are those who shall obtain good in this world surrounded by the terror-producing sea?" Those who touch not the shoulder of her who belongs to another.

150. Though a man perform no virtuous deeds and commit (every) vice, it will be well if he desire not the womanhood of her who is within the limit (of the house) of another.

---

1 வாயால். "Will not speak with their mouths."

2 உலகம். Here explained to mean "the great" உயர்ந்தோர்.

1 தெளிந்தார். "Those whose minds are cleared from doubt" i. e. by long acquaintance.

2 சான்றோர். "The full" (of wisdom).

CHAPTER XVI.

ON PATIENCE.

151. To bear with those who revile us even as the earth bears up those who dig it is the first of virtues.

152. Bear with reproach even when you can retaliate; but to forget it will be still better than that.

153. To neglect hospitality is poverty of poverty. To bear with the ignorant is might of might.

154. If you desire that greatness should never leave you preserve in your conduct the exercise of patience.

155. (The wise) will not at all esteem the resentful. They will esteem the patient even as the gold which they lay up with care.

156. The pleasure of the resentful continues for a day. The praise of the patient will continue until (the world) passes away.

157. Though others inflict injuries on you, yet compassionating the sorrow (that will come upon them) it will be well not to do to them any thing contrary to virtue.

158. Let a man by patience overcome those who through pride commit excesses.

159. Those who bear with the uncourteous speech of the insolent are purer than ascetics.

160. Those who endure abstinence from food are great, next to those who endure the uncourteous speech of others.

CHAPTER XVII.

161. Let a man esteem that disposition which is free from envy in [1]the same manner as propriety of conduct.

162. Amongst all [2]attainable excellencies there is none equal to that of being free from envy towards every one.

163. Of him who instead of rejoicing in the wealth of others envies it it will be said "he neither desires virtue nor wealth."

164. (The wise) knowing the misery that comes from transgression will not through envy commit unrighteous deeds.

---

1 He had before said that propriety of conduct should be preserved more carefully than life: he refers to this here.

2 விழுப்பேற்ற—Excellent acquisitions.

18

AGAINST COVETOUSNESS.

165. To those who cherish envy that is enough. Though enemies fail (in their attempts,) that will bring destruction.

166. He who is envious at a gift (made to another) his relations and even his clothing and his food will utterly perish.

167. Lakshmi envying (the prosperity) of the envious man will depart and introduce her [3]sister to him.

168. The sinner's envy will destroy (a man's) wealth (in this world) and drive him into the pit of fire (in the next world).

169. The wealth of a man of envious mind and the poverty of an upright man will be [4]pondered.

170. Never have the envious become great: never have those who are free from envy been without greatness.

CHAPTER XVIII.

AGAINST COVETOUSNESS.

171. If a man departing from equity covet the property (of others) at that very time will his [1]family be destroyed and guilt be incurred.

172. Those who blush at the want of equity will not commit disgraceful acts through desire of the profit that may be gained.

173. Those who desire the [2]higher joy will not act unjustly through desire of the trifling joy (of this life).

174. The wise who have conquered their senses and are free from crime will not covet (the things of others), saying "we are destitute."[3]

175. What is the advantage of extensive and accurate knowledge if a man through covetousness act [4]senselessly towards all.

176. He who through desire of the favour (of God) abides in

---

[3] Mūdēvī—the goddess of adversity.

[4] Such an unusual occurrence will attract attention—it will not happen.

[1] குடி, குடித்தனம்.

[2] மற்றின்பம். "The other joy," the joy of the other world.—சிற்றின்பம "little joy," the joy of this world.

[3] Even in poverty they will not covet.

[4] வெறிய. "Drunken deeds."

the path (in which it may be obtained); if he covet (the property of others) and think of evil methods (to obtain it) he will perish.

177. Desire not the gain of [5] covetousness. In the enjoyment of its fruits there is no glory.

178. Do you ask "what is the indestructibility of wealth?" It is to be free from coveting the possessions of others.

179. Lakshmi knowing the manner (in which she may approach) will immediately come to those wise men who knowing that it is virtue covet not the property of others.

180. Without regard (of consequences) to covet (the wealth of another) will bring destruction. That [6]greatness (of mind) which covets not will give victory.

CHAPTER XIX.

AGAINST BACKBITING.

181. Though one do not even speak of virtue and live in sin, it will be well if it be said of him "he does not backbite."

182. Deceitfully to smile (in another's presence) after having reviled him to his destruction (behind his back) is a greater evil than the commission of (every other) sin and the destruction of (every) virtue.

183. Death rather than life will confer upon the deceitful backbiter the profit which (the treatises on) virtue point out.

184. Though you speak[1] without kindness before another's face, speak not behind his back words which regard not the subsequent (guilt).

185. The emptiness of that man's mind who (merely) praises virtue will be seen from the meanness of reviling another behind

his back.

186. [2]The character of the faults of that man who publishes abroad the faults of others will be sought out and published.

187. Those who know not with laughter-producing speech to

---

5 பிறன்கைப்பொருள். "The property in the hand of another."

6 செருக்கு-களிப்பு-பெருமை-மயக்கம்.

1 கண்ணற, seeing as if he saw not—without patience in the eye. See the chapter on கண்ணோட்டம்.

2 தன்பழியுள்ளுந்திறன்.

live in friendship will separate friends with division-producing speech.

188. What will those not do to strangers whose nature leads them to publish abroad the faults of their intimate friends?

189. The world through [3]charity supports the weight of those who, observing that others are absent, speak reproachful words.

190. If they observed their own faults as they observe the faults of others [4]would this evil of backbiting still exist among men?

CHAPTER XX.

AGAINST PROFITLESS CONVERSATION.

191. He who to the disgust of many speaks useless things will be despised by all.

192. To speak useless things in the presence of many is a greater evil than to do unkind things towards friends.

193. That conversation in which a man utters forth useless things will say of him "he is without virtue."

194. [1]The words without profit or pleasure which a man speaks with many persons will have no union with virtue and will remove him from goodness.

195. If the good speak vain words their eminence and excellence will leave them.

196. Call not him a man who parades forth his empty words. Call him the chaff of men.

197. If you will speak things without excellence speak them, It will be well for the wise not to speak useless things.

198. The wise who seek for great advantage will not speak words that have not much profit.

199. Those wise men who are without faults and are freed from ignorance will not even forgetfully speak things that cannot profit.

200. [2]If you speak, speak what is useful. If you speak, speak not useless words.

---

3 From a regard to charity alone.

4 Or "would any evil happen to men?"

1 பண்பில்சொல், words without the quality either of truth or sweetness.

2 சொல்லில்.

21

CHAPTER XXI.

201. The evil will not fear—the excellent will fear the pride of sin.

202. Because evil produces evil therefore should evil be feared more than [1]fire.

203. To do no evil even to [2]enemies will be called the chief of all the virtues.

204. Even through forgetfulness meditate not the ruin of another. Virtue will meditate the ruin of him who thus meditates.

205. Commit not evil, saying, "I am poor:" if you do you will become poorer still.

206. Let not him do evil to others who desires not that sorrows should pursue himself.

207. However great be the enmity men have incurred they may live. The enmity of sin will incessantly pursue and kill.

208. Destruction will dwell at the heels of those who commit evil even as their shadow that leaves them not.

209. If a man love himself let him not commit any sin however small.

210. Know ye that he is freed from destruction who commits no evil, going to neither side of the right path.

CHAPTER XXII.

ON [1]BENEVOLENCE.

211. Benevolence seeks not a return. What does the world give back to the clouds?

---

[1] There is an alliteration in Tamil which is lost in the English word "fire."

[2] செறுவார்க்கு.

1 ஒப்புரவு அறிதல். The knowing and discharging of those acts of benevolence which are approved by the world.

ஒப்புரவு. That which is meet or suitable. There are certain ceremonies and duties *suitable* to every one respectively according to the custom of the world. The benevolence prescribed in this chapter is that a man should know these duties, and if he see others unable to perform them should render such assistance as may enable them to do so. Thus, a Brahmin lad must according to the custom of the world put on the பூணூல் before he pass his twelfth year. The father of the lad is poor and has not had this done. A friend who knows this ஒப்புரவு and sees it is not done comes forward and gives the father the money required to bear the expense of the ceremony.

22 ON ALMS-DEEDS.

212. To exercise benevolence towards the worthy is the whole design of labouring and acquiring property.

213. It is difficult to obtain another good equal to benevolence either in the world of the gods or in this world.

214. He truly lives who knows (and discharges) the proper duties (of benevolence). He who knows them not will be reckoned among the dead.

215. The wealth of that man of eminent knowledge who desires (to exercise the benevolence approved of in) the world is like [2] the full waters of a city tank.

216. The wealth of a man (possessed of the virtue) of benevolence is like the ripening of a fruitful tree in the midst of a town.

217. Wealth is like a tree which as a medicine is an infallible cure for disease, if it be in the possession of a man who has the great excellence (of benevolence.)

218. The wise who know what is *duty* will not diminish their

benevolence even when they are without wealth.

219. To be in sorrow through inability to perform the benefits which should be performed is the poverty of a benevolent man.

220. If it be said that loss will result from benevolence such loss is worth being procured by the sale of one's self.

CHAPTER XXIII.

ON ALMS-DEEDS.

221. To give to the destitute is true charity. All other gifts have the nature of (what is done for) a measured return.

222. To beg is evil, even though it were said that it is a good path (to heaven). To give is good, even though it were said that those who do so cannot obtain heaven.

223. (Even in a low state) not to adopt the mean expedient of saying "I have nothing," but to give is the characteristic of the man of noble birth.

224. To see men begging from us is disagreeable, until we see [1] the pleasant countenance of those who beg.

---

2 All may come and draw from it. ஊருணி.

1 "Pleasant" in consequence of their distress having been liberally relieved.

225. The power of those who perform penance is the power of enduring hunger. It is inferior to the power of those who remove the hunger (of others.)

226. The removal of the killing hunger of the poor is the place for one to lay up his wealth.

227. The fiery disease of hunger shall never touch him who habitually distributes his food to others.

228. Do the hard-eyed who lay up and lose their possessions not know the happiness which springs from the pleasure of giving?

229. Solitary and unshared eating for the sake of fullness of riches is certainly much more joyless than begging.

230. Nothing is more joyless than death: yet even that is joyful where charity cannot be exercised.

CHAPTER XXIV.

ON PRAISE.

231. By giving live with praise. There is no greater profit to man than that.

232. Whatsoever is spoken in the world will abide as praise upon that man who gives one alms to the poor.

233. There is nothing that stands forth in the world imperishable, except fame, exalted in solitary greatness.

234. If one has acquired extensive fame within the limits of the earth the world of the Gods[1] will no longer praise the Gods.

235. Prosperous destruction and [2] living death will abide with none but the illustrious.

236. If you appear (in this world) appear with fame. For those who are destitute of it it will be better not to be born than

to be born.

237. Why do those who live without praise [3]grieve those who despise them, though they do not grieve themselves.

---

[1] They will all praise this man.

[2] The wise are said to have two bodies, their natural body and the body of fame. Therefore, though the natural body suffer poverty, the body of fame will flourish; and though the natural body die the body of fame will live.

[3] By reviling them in return.

238. [4]Not to beget fame will be esteemed
who are in the world.

a disgrace by all

239. The ground which supports a body without fame will[5] diminish the reproachless riches of its produce.

240. Those live who live without disgrace. Those who live without fame live not.

---

[4] "Not to leave fame behind as one's posterity."

[5] The earth will become unfruitful through supporting such a body. வசையிலாவண்பயன். "It's reproachless rich produce."

INDEX VERBORUM.

உ

ஊ

ரு

வீ